

AKADEMIA POMORSKA W SŁUPSKU

PROGRAM STUDIÓW

dla kierunku

TURYSTYKA I REKREACJA

na rok akademicki 2019 / 2020

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA

STACJONARNE I NIESTACJONARNE

Słupsk, 29.03.2019 r.

Spis treści

1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PROWADZONYCH STUDIÓW	4
1.1. Nazwa kierunku studiów	4
1.2. Poziom studiów	4
1.3. Profil	4
1.4. Forma/formy studiów	3
1.5. Liczba semestrów	3
1.6. Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów	3
1.7. Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	4
1.8. Przyporządkowanie kierunku studiów do dyscypliny, a dla kierunku przyporządkowanego do więcej niż jednej dyscypliny określenie dla każdej z tych dyscyplin procentowego udziału liczby punktów ECTS w ogólnej liczbie punktów określonych w punkcie 1.6., ze wskazaniem dyscypliny wiodącej	5
1.9. Sylwetka absolwenta	4
2. OPIS ZAKŁADANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ	9
2.1. Wykaz kierunkowych efektów uczenia się z uwzględnieniem efektów w zakresie znajomości języka obcego	9
2.2. Przyporządkowanie efektów kierunkowych do opisu charakterystyk uniwersalnych pierwszego stopnia oraz charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji	12
3. OPIS PROGRAMU STUDIÓW	16
3.1. Zajęcia (niezależnie od formy ich prowadzenia) wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów; Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta	16
3.2. Harmonogram realizacji programu studiów w poszczególnych semestrach i latach cyklu kształcenia, uwzględniający formy prowadzenia zajęć, wymiar tych zajęć oraz liczbę punktów ECTS(odrębnie dla studiów stacjonarnych i niestacjonarnych)	17

3.3. Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych dla kierunku studiów o profilu praktycznym, a w przypadku kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim - jeżeli program przewiduje praktyki 57

3.4. Wskaźniki charakteryzujące program studiów59

3.4.1. Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia 59

3.4.2. Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych, nie mniejsza niż 5 punktów ECTS - w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne 59

3.4.3. Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach praktyk zawodowych (jeżeli program przewiduje praktyki) 59

3.4.4. Zajęcia do wyboru z określeniem liczby punktów ECTS, w wymiarze nie mniejszym niż 30% ogólnej liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów na danym poziomie59

3.4.5. Zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne wraz z przypisaną liczbą punktów ECTS w wymiarze większym niż 50% liczby punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów na danym poziomie, prowadzone w warunkach właściwych dla danego zakresu działalności zawodowej, w sposób umożliwiający wykonywanie czynności praktycznych przez studentów (profil praktyczny)59

4. OCENA I DOSKONALENIE PROGRAMU STUDIÓW 59

4.1. Analiza zgodności efektów uczenia się z potrzebami rynku pracy..... 59

4.2. Wnioski z analizy wyników monitoringu karier zawodowych absolwentów..... 59

4.3. Inne działania związane z oceną i doskonaleniem programu studiów.....64

1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PROWADZONYCH STUDIÓW

1.1. Nazwa kierunku studiów

TURYSTYKA I REKREACJA

Nazwa specjalności

1. TURYSTYKA AKTYWNA
2. TURYSTYKA ZDROWOTNA
3. GEOTURYSTYKA
4. TURYSTYKA W STREFIE NADMORSKIEJ
5. TURYSTYKA W STREFIE NADMORSKIEJ 50 PLUS

1.2. Poziom studiów

STUDIA PIERWSZEGO STOPNIA

1.3. Profil

PRAKTYCZNY

1.4. Forma studiów

studia stacjonarne i niestacjonarne

1.5. Liczba semestrów

Liczba semestrów: 6

1.6. Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 180

1.7. Tytuł zawodowy nadawany absolwentom

LICENCJAT

1.8. Przyporządkowanie kierunku studiów do dyscypliny, a dla kierunku przyporządkowanego do więcej niż jednej dyscypliny określenie dla każdej z tych dyscyplin procentowego udziału liczby punktów ECTS w ogólnej liczbie punktów określonych w punkcie 1.6., ze wskazaniem dyscypliny wiodącej.

1.8.1. Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, w których prowadzony jest kierunek

Dziedzina nauki	Dyscyplina naukowa	Procentowy udział dyscyplin*	Dyscyplina wiodąca
Dziedzina nauk społecznych	Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna	72	Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna
Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych	Nauki o Ziemi i środowisku	15	
Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu	Nauki o kulturze fizycznej	7	
	pozostałe (Nauki o zdrowiu, Nauki medyczne)**	6	
Razem:		100	

* na podstawie uchwały Senatu AP z dnia 19.06.2019r.

** suma udziałów procentowych dyscyplin, których udziały są mniejsze niż 5%

1.8.2. Tabela procentowego udziału liczby punktów ECTS w łącznej liczbie punktów ECTS dla każdej z dyscyplin kierunku

L.p.	Dyscyplina naukowa	Punkty ECTS	
		liczba	%
1.	Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna - dyscyplina wiodąca	129	72
2.	Nauki o Ziemi i środowisku	28	15
3.	Nauki o kulturze fizycznej	13	7
4.	pozostałe (Nauki o zdrowiu, Nauki medyczne)**	10	6
Razem:		180	100

* na podstawie uchwały Senatu AP z dnia 19.06.2019r.

** suma udziałów procentowych dyscyplin, których udziały są mniejsze niż 5%

1.9 Sylwetka absolwenta

W wyniku ukończenia studiów oraz napisania pracy dyplomowej absolwent kierunku *Turystyka i Rekreacja* posiada wiedzę ogólną i umiejętności zarówno z zakresu nauk społecznych, jak również nauk medycznych, nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej, nauk o kulturze fizycznej. Cechować go będzie, zatem

przygotowanie nie tylko do pracy w zakresie turystyki i rekreacji w biurach podróży, hotelach, ośrodkach wypoczynkowych, sportowych i rekreacyjnych, centrach odnowy biologicznej itp., ale także w ośrodkach doradztwa, administracji samorządowej i organizacjach społecznych.

Absolwent kierunku *Turystyka i Rekreacja* jest gotowy do prowadzenia własnej działalności gospodarczej związanej z szeroko rozumianą turystyką i rekreacją. Zna problematykę organizacyjno-prawną funkcjonowania rynku turystycznego w Polsce oraz umie posługiwać się językiem specjalistycznym umożliwiającym porozumiewanie się w działalności zawodowej.

Absolwent studiów pierwszego stopnia jest przygotowany do podjęcia studiów drugiego stopnia.

Absolwent kierunku *Turystyka i rekreacja* nabywa dodatkowych kompetencji w ramach studiowanej wybranej specjalności.

specjalność Turystyka w strefie nadmorskiej

W ramach tej specjalności student zapoznaje się z turystyką nadmorską w Polsce i na świecie. Poznaje zróżnicowanie przedsięwzięć turystycznych w nadmorskich miastach i na obszarach wiejskich. Uzyskuje wiedzę na temat społecznych skutków rozwoju turystyki, nowych form turystyki w strefie nadmorskiej, m.in. turystyki aktywnej, dzieci i młodzieży, miejskiej, pielgrzymkowej, ekoturystyki. Zapoznaje się z narzędziami i instrumentami planowania i programowania przedsięwzięć turystycznych, takimi jak: Internet, systemy rezerwacji i dystrybucji, projekty UE, marketing terytorialny i gospodarka walorami turystycznymi.

Absolwent tej specjalności posiada wiedzę i umiejętności efektywnej komunikacji interpersonalnej, organizowania przedsięwzięć w sferze turystyki i rekreacji, przygotowywania oferty turystycznej dla różnych grup odbiorców oraz nawiązywania kontaktów i komunikowania się w języku obcym. Powinien dobrze radzić sobie z przygotowaniem, organizacją i przeprowadzeniem wszelkiego typu wyjazdów indywidualnych i zbiorowych, takich jak wycieczki szkolne, pielgrzymki czy grupowe wyjazdy okolicznościowe. Absolwent tej specjalności dodatkowo nabywa wiedzę na temat wpływu turystyki na otoczenie i jej roli w rozwoju społeczno-gospodarczym regionów nadmorskich, co w połączeniu z nabytymi praktycznymi umiejętnościami aplikacyjnymi predestynuje go do pracy w instytucjach i jednostkach zajmujących się planowaniem rozwoju turystyki i rekreacji w strefie nadmorskiej. Posiada przygotowanie nie tylko do pracy w biurach podróży, hotelach, ośrodkach wypoczynkowych, ale także w ośrodkach doradztwa, administracji samorządowej i organizacjach społecznych. Absolwent jest gotowy do prowadzenia własnej działalności gospodarczej związanej z szeroko rozumianą turystyką i rekreacją. Zna problematykę organizacyjno-prawną funkcjonowania rynku turystycznego w Polsce oraz umie posługiwać się językiem specjalistycznym umożliwiającym porozumiewanie się w działalności zawodowej.

specjalność Turystyka w strefie nadmorskiej +

W ramach tej specjalności student zapoznaje się z turystyką nadmorską w Polsce i na świecie. Poznaje zróżnicowanie przedsięwzięć turystycznych w nadmorskich miastach i na obszarach wiejskich. Uzyskuje wiedzę na temat społecznych skutków rozwoju turystyki, nowych form turystyki w strefie nadmorskiej, m.in. turystyki aktywnej, dzieci i młodzieży, miejskiej, pielgrzymkowej, ekoturystyki. Zapoznaje się z narzędziami i instrumentami planowania i programowania przedsięwzięć turystycznych, takimi jak: Internet, systemy rezerwacji i dystrybucji, projekty UE, marketing terytorialny i gospodarka walorami turystycznymi.

Absolwent tej specjalności posiada wiedzę i umiejętności efektywnej komunikacji interpersonalnej, organizowania przedsięwzięć w sferze turystyki i rekreacji, przygotowywania oferty turystycznej dla różnych grup odbiorców oraz nawiązywania kontaktów i komunikowania się w języku obcym. Powinien dobrze radzić sobie z przygotowaniem, organizacją i przeprowadzeniem wszelkiego typu wyjazdów indywidualnych i zbiorowych, takich jak wycieczki szkolne, pielgrzymki czy grupowe wyjazdy okolicznościowe. Absolwent tej specjalności dodatkowo nabywa wiedzę na temat wpływu turystyki na otoczenie i jej roli w rozwoju społeczno-gospodarczym regionów nadmorskich, co w połączeniu z nabytymi praktycznymi umiejętnościami aplikacyjnymi predestynuje go do pracy w instytucjach i jednostkach zajmujących się planowaniem rozwoju turystyki i rekreacji w strefie nadmorskiej. Posiada przygotowanie nie tylko do pracy w biurach podróży, hotelach, ośrodkach wypoczynkowych, ale także w ośrodkach doradztwa, administracji samorządowej i organizacjach społecznych. Absolwent jest gotowy do prowadzenia własnej działalności gospodarczej związanej z szeroko rozumianą turystyką i rekreacją. Zna problematykę organizacyjno-prawną funkcjonowania rynku turystycznego w Polsce oraz umie posługiwać się językiem specjalistycznym umożliwiającym porozumiewanie się w działalności zawodowej.

specjalność Turystyka aktywna

W ramach tej specjalności student zapoznaje się z różnymi rodzajami turystyki aktywnej. Poznaje zróżnicowanie przedsięwzięć turystyki aktywnej w wymiarze historycznym i militarnym, turystyki religijnej i pielgrzymkowej, przemysłowej i kulturowej, kulinarnej czy sportowej. Uzyskuje wiedzę i umiejętności właściwego wykorzystania infrastruktury terenów rekreacyjnych oraz zastosowania specjalistycznego sprzętu w turystyce aktywnej. Nabywa wiedzy i umiejętności w zakresie rekreacji, w tym poznaje różne formy rekreacji ruchowej, turystyki kwalifikowanej i ekstremalnej. Doskonali sprawność ruchową i poznaje sposoby organizacji imprez turystycznych z nastawieniem na turystykę aktywną. Zapoznaje się z narzędziami i instrumentami planowania i programowania przedsięwzięć turystyki aktywnej i rekreacji czynnej, takimi jak: Internet, systemy rezerwacji i dystrybucji, projekty UE, marketing i zarządzanie grupami turystycznymi.

Absolwent tej specjalności posiada wiedzę i umiejętności efektywnej komunikacji interpersonalnej, organizowania przedsięwzięć w sferze rekreacji, turystyki aktywnej i kwalifikowanej np. górskiej, pieszej, narciarskiej, wodnej, pielgrzymkowej., przygotowywania oferty turystycznej dla różnych grup odbiorców oraz nawiązywania kontaktów i komunikowania się w języku obcym. Powinien dobrze radzić sobie z przygotowaniem, organizacją i przeprowadzeniem wszelkiego typu wyjazdów indywidualnych i zbiorowych, takich jak wycieczki szkolne, pielgrzymki czy grupowe wyjazdy okolicznościowe, wycieczki o charakterze rekreacyjnym i kwalifikowanym, planowaniem i organizacją czasu wolnego oraz różnego rodzaju wypoczynku. Absolwent tej specjalności dodatkowo nabywa wiedzy na temat wpływu turystyki aktywnej na zdrowie fizyczne człowieka i otoczenie oraz jej roli w rozwoju społeczno-gospodarczym regionów, co w połączeniu z nabytymi praktycznymi umiejętnościami aplikacyjnymi predestynuje go do pracy w instytucjach i jednostkach zajmujących się planowaniem rozwoju turystyki i rekreacji, z uwzględnieniem szeroko pojętej aktywności ruchowej. Ponadto posiada przygotowanie do pracy w biurach podróży, hotelach, ośrodkach wypoczynkowych, centrach rekreacyjno-sportowych, a także w ośrodkach doradztwa, administracji samorządowej i organizacjach społecznych. Absolwent jest gotowy do prowadzenia własnej działalności gospodarczej związanej z szeroko rozumianą turystyką i rekreacją.

Zna problematykę organizacyjno-prawną funkcjonowania rynku turystycznego w Polsce oraz umie posługiwać się językiem specjalistycznym umożliwiającym porozumiewanie się w działalności zawodowej.

specjalność Turystyka zdrowotna

W ramach tej specjalności student zapoznaje się z turystyką uzdrowiskową i medyczną w Polsce i na świecie. Poznaje zróżnicowanie przedsięwzięć turystycznych w lecznictwie uzdrowiskowym oraz promocji zdrowia. Uzyskuje wiedzę na temat wpływu warunków przyrodniczych na zdrowie człowieka, żywienia i diety, profilaktyki chorób cywilizacyjnych i zagrożeń ekologicznych. Uzyskuje kompetencje w zakresie tworzenia i zarządzania produktami wellness i spa oraz rekreacji ruchowej. Zapoznaje się z narzędziami i instrumentami planowania i programowania przedsięwzięć turystycznych, takimi jak: Internet, systemy rezerwacji i dystrybucji, projekty UE, marketing w turystyce zdrowotnej, promocja zdrowia i edukacja zdrowotna.

Absolwent tej specjalności posiada wiedzę i umiejętności efektywnej komunikacji interpersonalnej, organizowania przedsięwzięć w sferze turystyki i rekreacji, przygotowywania oferty turystycznej dla różnych grup odbiorców, ze szczególnym uwzględnieniem programów rekreacyjnych dostosowanych do potrzeb kuracjuszy oraz nawiązywania kontaktów i komunikowania się w języku obcym. Powinien dobrze radzić sobie z przygotowaniem, organizacją i przeprowadzeniem wszelkiego typu wyjazdów indywidualnych i zbiorowych, szczególnie związanych z ochroną zdrowia. Absolwent tej specjalności dodatkowo nabywa wiedzy na temat wpływu turystyki na otoczenie i jej roli w rozwoju społeczno-gospodarczym obszarów uzdrowiskowych, co w połączeniu z nabytymi praktycznymi umiejętnościami aplikacyjnymi predestynuje go do pracy w instytucjach i jednostkach zajmujących się oferowaniem produktów turystyki zdrowotnej oraz planowaniem rozwoju turystyki uwzględniającej czynnik zdrowotny.

Posiada przygotowanie do pracy w biurach podróży, hotelach, ośrodkach wypoczynkowych, ale także w uzdrowiskach, organizacjach pozarządowych związanych z promocją zdrowia, ośrodkach doradztwa zdrowotnego, administracji samorządowej i organizacjach społecznych, klubach fitness, siłowniach, centrach rekreacyjno-sportowych. Absolwent jest gotowy do prowadzenia własnej działalności gospodarczej związanej z szeroko rozumianą turystyką i rekreacją. Zna problematykę organizacyjno-prawną funkcjonowania rynku turystycznego w Polsce oraz umie posługiwać się językiem specjalistycznym umożliwiającym porozumiewanie się w działalności zawodowej.

specjalność Geoturystyka

W ramach tej specjalności student zapoznaje się z różnymi formami geoturystyki w Polsce i na świecie. Poznaje zróżnicowanie przedsięwzięć geoturystycznych w różnych regionach kraju i świata tj. obszarach górskich, młodoglacjalnych, strefie wybrzeży. Uzyskuje wiedzę na temat walorów i atrakcji geoturystycznych Polski i świata, surowców geologicznych wykorzystywanych w architekturze i sztuce, antropogenicznych i technicznych atrakcji geoturystycznych, a także nabywa umiejętności wykorzystywania atrakcji geoturystycznych do aktywizacji różnych obszarów, w tym obszarów wiejskich. Zapoznaje się z narzędziami i instrumentami planowania i programowania przedsięwzięć geoturystycznych, takimi jak: Internet, marketing, dokumentacja zasobów, czy planowanie tras geoturystycznych.

Absolwent tej specjalności posiada wiedzę i umiejętności efektywnej komunikacji interpersonalnej, organizowania przedsięwzięć w sferze geoturystyki oraz turystyki i rekreacji, przygotowywania oferty geoturystycznej dla różnych grup

odbiorców oraz nawiązywania kontaktów i komunikowania się w języku obcym. Powinien dobrze radzić sobie z przygotowaniem, organizacją i przeprowadzeniem wszelkiego typu wyjazdów indywidualnych i zbiorowych, takich jak wycieczki szkolne, czy grupowe wyjazdy okolicznościowe. Absolwent tej specjalności dodatkowo nabywa wiedzy na temat wpływu geoturystyki na otoczenie i jej roli w rozwoju społeczno-gospodarczym regionów, co w połączeniu z nabytymi praktycznymi umiejętnościami aplikacyjnymi predestynuje go do pracy w instytucjach i jednostkach zajmujących się planowaniem rozwoju geoturystyki. Posiada przygotowanie nie tylko do pracy w biurach podróży, hotelach, ośrodkach wypoczynkowych, ale także w ośrodkach doradztwa, administracji samorządowej i organizacjach społecznych. Absolwent jest gotowy do prowadzenia własnej działalności gospodarczej związanej z szeroko rozumianą turystyką i rekreacją, w szczególności z geoturystyką. Zna problematykę organizacyjno-prawną funkcjonowania rynku geoturystycznego w Polsce.

2. OPIS ZAKŁADANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ dla kierunku turystyka i rekreacja - studia I stopnia, profil praktyczny

2.1. Wykaz kierunkowych efektów uczenia się (w przypadku specjalności ze wskazaniem efektów kształcenia dla poszczególnych specjalności*).

Symbol kierunkowego efektu uczenia się	Opis kierunkowych efektów uczenia się dla programu studiów
WIEDZA	
K1P_W01	rozumie pojęcie turystyki jako zagadnienia wraz z jego szerokim kontekstem uwarunkowań przyrodniczych, społeczno-ekonomicznych, kulturowych i politycznych, rozumie funkcjonowanie turystyki w ujęciu systemowym
K1P_W02	ma wiedzę na temat praktycznego zastosowania najpowszechniejszych koncepcji teoretycznych oraz teorii badawczych funkcjonujących w systemie nauk o turystyce
K1P_W03	opisuje miejsce i rolę nauk o turystyce i rekreacji w systemie nauk społecznych, przyrodniczych, nauk medycznych, nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej, potrafi przyporządkować konkretne zagadnienia związane ze zjawiskami turystycznymi do konkretnych dyscyplin nauki
K1P_W04	zna uwarunkowania zróżnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata, które wykorzystuje do analizy zróżnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata
K1P_W05	ma wiedzę o historycznych i społeczno-gospodarczych uwarunkowaniach rozwoju turystyki i potrafi ją wykorzystywać do analizy zróżnicowania przestrzennego zjawisk turystycznych
K1P_W06	ma podstawową wiedzę z zakresu nauk przyrodniczych i rozumie wpływ elementów przyrodniczych na rozwój turystyki
K1P_W07	zna specyfikę prawnych, ekonomicznych oraz organizacyjnych uwarunkowań funkcjonowania przedsiębiorstwa turystycznego oraz innych instytucji zajmujących się turystyką i rekreacją, w tym zasad wykonywania zawodu
K1P_W08	zna podstawową terminologię i specyfikę poszczególnych form turystyki i rekreacji, potrafi wskazać podstawowe cechy poszczególnych form turystyki i rekreacji oraz determinanty ich rozwoju
K1P_W09	ma wiedzę o metodach i narzędziach, w tym technikach pozyskiwania danych, służących do opisu oceny materiału statystycznego dotyczącego funkcjonowania turystyki i rekreacji w różnych typach przestrzeni turystycznych
K1P_W10	zna podstawowe metody prognozowania zjawisk turystycznych w przestrzeni, promocji zdrowia i zdrowego stylu życia, rekreacji czynnej oraz turystyki kwalifikowanej
K1P_W11	zna mechanizmy funkcjonowania rynku usług turystycznych, potrafi w konkretnych warunkach obszaru opisać wpływ poszczególnych elementów (walorów, zagospodarowania, usług turystycznych) na funkcjonowanie lokalnego rynku usług turystycznych
K1P_W12	zna akty normatywne dotyczące regulacji zjawisk związanych z turystyką i rekreacją, potrafi dokonywać ich właściwej interpretacji w wyjaśnianiu problematyki zjawisk turystycznych i rekreacyjnych
K1P_W13	zna podstawowe programy komputerowe stosowane w różnych gałęziach turystyki i rekreacji
K1P_W14	ma wiedzę na temat rozwoju człowieka, zna budowę i podstawowe funkcje organizmu człowieka
K1P_W15	ma podstawową wiedzę o wpływie turystyki i rekreacji na zdrowie psychiczne i fizyczne człowieka oraz funkcjonowanie organizmu ludzkiego
UMIĘJĘTNOŚCI	
K1P_U01	potrafi klasyfikować zjawiska turystyczne i wyjaśniać ich genezę w oparciu o przykłady wybranych regionów, miast Polski i świata

K1P_U02	potrafi opisywać determinanty aktywności turystycznej różnych obszarów Polski i świata
K1P_U03	potrafi ocenić rolę przedsiębiorstw, organizacji, instytucji z sektora publicznego i niepublicznego w funkcjonowaniu turystyki i rekreacji w układzie ogólnokrajowym, regionalnym i lokalnym
K1P_U04	potrafi dokonywać oceny przydatności turystycznej oraz rekreacyjnej wybranych obszarów Polski i świata pod kątem różnych form turystyki oraz rekreacji wykorzystując dostępne źródła informacji
K1P_U05	wykorzystuje metody opisu statystycznego do analizy zróżnicowania zjawisk związanych z ruchem i zagospodarowaniem turystycznym oraz dokonuje właściwej interpretacji danych statystycznych.
K1P_U06	wykorzystuje metody analizy przestrzennej do praktycznego prognozowania i analizowania zjawisk turystycznych
K1P_U07	potrafi wykorzystać w praktyce wiedzę teoretyczną dotyczącą systemu funkcjonowania turystyki oraz najpowszechniejszych koncepcji teoretycznych w naukach o turystyce do wyjaśniania wskazanych zjawisk w przestrzeni turystycznej Polski jak innych krajów świata
K1P_U08	potrafi praktycznie stosować techniki i metody wykorzystywane w instytucjach związanych z obsługą ruchu turystycznego
K1P_U09	potrafi interpretować elementy przestrzeni turystycznej, dokonywać analizy zróżnicowania wpływu poszczególnych komponentów środowiska geograficznego oraz uwarunkowań społecznych i ekonomicznych na stopień rozwoju funkcji turystycznej konkretnych obszarów
K1P_U10	potrafi planować pod względem organizacyjnym imprezy turystyczne i rekreacyjne, potrafi sporządzać kosztorysy imprez turystycznych oraz rekreacyjnych oraz dokonywać selekcji właściwych składników do konstrukcji produktu turystycznego w różnych wskazanych obszarach
K1P_U11	potrafi wskazać i przeanalizować cechy różnicujące specyfikę różnych zawodów związanych z organizacją i obsługą ruchu turystycznego
K1P_U12	potrafi udowadniać na konkretnych przykładach funkcje i dysfunkcje istnienia turystyki dla konkretnych obszarów w przestrzeni turystycznej Polski i świata
K1P_U13	potrafi wykorzystywać elektroniczne systemy rezerwacyjne oraz inne programy służące do obsługi i organizacji ruchu turystycznego, potrafi samodzielnie dokonywać rezerwacji usług turystycznych w języku polskim i obcym
K1P_U14	potrafi porozumiewać się w języku obcym w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych właściwych dla studiowanego kierunku studiów
K1P_U15	potrafi w języku obcym studiować, analizować oraz interpretować procesy i zjawiska związane z turystyką i rekreacją w skali świata, kraju, regionu oraz przygotować opracowanie o charakterze diagnostycznym oraz prognostycznym z zakresu usług sektora turystycznego
K1P_U16	potrafi przeanalizować pod względem społecznym i gospodarczym problemy funkcjonowania zjawisk turystycznych w konkretnych regionach oraz innych typach turystycznych jednostek przestrzennych
K1P_U17	potrafi przeprowadzić rachunek ekonomiczny funkcjonowania przedsiębiorstwa turystycznego, potrafi dokonywać racjonalności podejmowanych przedsięwzięć z zakresu funkcjonowania usług turystycznych
K1P_U18	samodzielnie prowadzi badania terenowe dotyczące waloryzacji przestrzeni turystycznej, potrafi dokonywać interpretacji wyników badań terenowych, dokonywać na podstawie obserwacji terenowych ewaluacji przestrzeni turystycznej na potrzeby ruchu turystycznego
K1P_U19	potrafi wykorzystywać metody i techniki badań terenowych dotyczące rejestracji, oraz analizy przestrzennej zagospodarowania i ruchu turystycznego, potrafi interpretować wyniki uzyskiwanych badań terenowych
K1P_U20	potrafi wykorzystywać programy komputerowe do przedstawiania zjawisk turystycznych w przestrzeni, potrafi dokonać z wykorzystaniem odpowiedniego oprogramowania prezentacji wybranych procesów związanych z funkcjonowaniem turystyki i rekreacji w różnej skali przestrzennej
K1P_U21	potrafi organizować działania podczas odbywania praktyki zawodowej lub stażu zawodowego oraz ćwiczeń terenowych na kierunku turystyka i rekreacja
K1P_U22	potrafi ewidencjonować dokumentację praktyk zawodowych, stażu zawodowego i ćwiczeń terenowych realizowanych na kierunku turystyka i rekreacja
K1P_U23	posiada specjalistyczne umiejętności ruchowe w zakresie realizacji wybranych form turystyki kwalifikowanej oraz rekreacji pozwalające na organizację i animacje w zakresie

	tego typu działań
K1P_U24	potrafi wykorzystywać różne metody aktywności rekreacyjnej w celu organizacji działań dla poprawy zdrowia i kondycji psychofizycznej
K1P_U25	posiada praktyczne umiejętności obsługi turystycznej infrastruktury morskiej
K1P_U26	potrafi wskazać, jaki wpływ na konkretne jednostki chorobowe mają określone walory przyrodnicze, turystyka i rekreacja, aktywny styl życia oraz odpowiednio dobrana dieta
K1P_U27	potrafi dopasować odpowiedni typ lecznictwa uzdrowiskowego do potrzeb konkretnych kuracjuszy biorąc po uwagę: schorzenia, typ osobowości, preferencje oraz indywidualne oczekiwania
KOMPETENCJE SPOŁECZNE	
K1P_K01	potrafi samodzielnie dokonywać selekcji literatury naukowej z zakresu nauk o turystyce do rozwiązywania konkretnych problemów związanych z funkcjonowaniem turystyki na wybranych obszarach
K1P_K02	potrafi wskazać dodatkowe możliwości doskonalenia zawodowego w zakresie zagadnień związanych z turystyką i rekreacją realizowane po zakończeniu studiów akademickich
K1P_K03	potrafi w zespole opracowywać plany, strategie rozwoju, koncepcje produktów turystycznych oraz innych dokumenty o charakterze prognostycznym dla rozwoju turystycznego obszarów
K1P_K04	potrafi wskazać ścieżki pozyskiwania wiedzy dotyczącej funkcjonowania turystyki w nowych obszarach, nowych przestrzeniach turystycznych
K1P_K05	potrafi uczestniczyć w przygotowaniu koncepcji przestrzennych rozwoju turystyki i rekreacji w różnych skalach
K1P_K06	potrafi wskazać własną ścieżkę kariery zawodowej po ukończeniu studiów akademickich
K1P_K07	wykazuje się kreatywnością, pomysłowością, własną inicjatywą, potrafi wskazać możliwości nowych przedsięwzięć na rynku turystycznym
K1P_K08	rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych w zakresie funkcjonowania rynku usług turystycznych
K1P_K09	potrafi uczestniczyć w organizowaniu form turystyki kwalifikowanej oraz różnych form rekreacji
K1P_K10	potrafi zapewnić bezpieczeństwo grupie podczas uprawiania różnych form turystyki i rekreacji
K1P_K11	zna zakres swoich kompetencji i uprawnień, w razie potrzeby potrafi zorganizować pomoc specjalistów
K1P_K12	jest świadomy ciągłego doskonalenia sprawności fizycznej

2.2. Przyporządkowanie efektów kierunkowych do opisu charakterystyk uniwersalnych pierwszego stopnia oraz charakterystyk drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach systemu szkolnictwa wyższego i nauki *

PROGRAM STUDIÓW: Turystyka i rekreacja

POZIOM: studia I stopnia

TRYB STUDIÓW: stacjonarne/niestacjonarne

PROFIL: praktyczny

Uniwersalna charakterystyka poziomu 6 w PRK		Charakterystyka drugiego stopnia efektów uczenia się		Efekty kierunkowe				
Wiedza: Zna i rozumie								
P6U_W	w znacznym stopniu – fakty, teorie, metody oraz złożone zależności między nimi różnorodne złożone uwarunkowania prowadzonej działalności	P6S_WG	w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu kształcenia	K1P_W01				
				K1P_W02				
				K1P_W08				
				K1P_W09				
				K1P_W03				
				K1P_W04				
				K1P_W06				
				K1P_W13				
				K1P_W05				
				K1P_W01				
				K1P_W03				
				K1P_W14				
				K1P_W14				
				K1P_W15				
		P6S_WK	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji podstawowe ekonomiczne, prawne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działań związanych z nadaną kwalifikacją, w tym podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego	K1P_W07				
				K1P_W07				
				K1P_W15				
				K1P_W10				
				K1P_W10				
				K1P_W15				
				K1P_W07				
				K1P_W12				
				K1P_W10				
				K1P_W07				
				K1P_W11				
				Umiejętności: Potrafi				
				P6U_U	<p>innowacyjnie wykonywać zadania oraz rozwiązywać złożone i nietypowe problemy w zmiennych i nie w pełni przewidywalnych warunkach</p> <p>samodzielnie planować własne uczenie się przez całe życie</p> <p>komunikować się z otoczeniem, uzasadniać swoje stanowisko</p>	P6S_UW	<p>wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez:</p> <p>- właściwy dobór źródeł oraz informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji,</p> <p>- dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych (ICT)</p>	K1P_U04
								K1P_U07
K1P_U08								
K1P_U13								
K1P_U19								
K1P_U20								
K1P_U16								
K1P_U17								
K1P_U18								
K1P_U19								
K1P_U03								
K1P_U16								
K1P_U01								
K1P_U02								
K1P_U05								
K1P_U09								
K1P_U12								
K1P_U06								
K1P_U11								
K1P_U19								
K1P_U20								

WG – zakres i kompletność poznawczej i WK – kontekst/ skutki UW – wiedzy/ problemy i zadania

głębina/ perspektywy zależności uwarunkowania i wykorzystanie rozwiązywane wykonywane

UK – komunikowanie się/ odbieranie i tworzenie wypowiedzi, upowszechnianie wiedzy w środowisku naukowym i posługiwanie się językiem obcym

UO – organizacja pracy/ planowanie i praca zespołowa

UU – uczenie się/ planowanie własnego rozwoju i rozwoju innych osób

KK – oceny/ krytyczne podejście

KO – odpowiedzialność/ wypełnianie zobowiązań społecznych i działanie na rzecz interesu publicznego

KR – rola zawodowa/ niezależność i rozwój etosu

3. Opis programu studiów

3.1. Zajęcia (niezależnie od formy ich prowadzenia) wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów; Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta (sylabusy) załącznik 2

3.2. Harmonogram realizacji programu studiów (profil praktyczny)

3.2. Harmonogram realizacji programu studiów w poszczególnych semestrach i latach cyklu kształcenia, uwzględniający formy prowadzenia zajęć, wymiar tych zajęć oraz liczbę punktów ECTS (odrębnie dla studiów stacjonarnych i niestacjonarnych)

STUDIA STACJONARNE

kierunek: TURYSTYKA I REKREACJA

specjalność: **Turystyka aktywna**

studia stacjonarne – studia pierwszego stopnia

SEMESTR I																												
L.p.	Nazwa zajęć	razem	ECTS		ECTS		Liczba godzin			Liczba godzin wg rodzajów zajęć																		
			zajęcia teoretyczne	zajęcia praktyczne	niejmn. kształtujące	zajęcia do wyboru	N+Srazem	N	S	W		K		CAU		CL		CT		CW		CPR		CR		P		Zo/E
										N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	
P.1	Kartografia i topografia	3	2	1	1		90	30	60	15	45			15	15													W-E CAU-Zo
P.6	Podstawy geografii fizycznej	5	3	2	2		150	60	90	30	60			30	30													W-E CAU-Zo
P.10	Historia odkryć geograficznych	1	1	0	0		30	15	15	15	15																	W-Zo
P.11	Podstawy architektury	3	2	1	1		90	30	60	15	45			15	15													W-Zo CAU-Zo
P.13	Podstawy turystyki	2	1	1	1		60	30	30	15	15			15	15													W-E CAU-Zo
P.15	Podstawy ekonomii	3	2	1	1		90	30	60	15	45									15	15							W-Zo CW-Zo

PLAN STUDIÓW

kierunek: TURYSTYKA I REKREACJA

specjalność: **Turystyka zdrowotna**

studia stacjonarne – studia pierwszego stopnia

SEMESTR I																												
L.p.	Nazwa zajęć	razem	ECTS				Liczba godzin			Liczba godzin wg rodzajów zajęć																		
			zajęcia teoretyczne	zajęcia praktyczne	niejedn. kształtujące	zajęcia do wyboru	N+Srazem	N	S	W		K		CAU		CL		CT		CW		CPR		CR		P		Zo/E
										N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	
P.1	Kartografia i topografia	3	2	1	1		90	30	60	15	45			15	15													W-E CAU-Zo
P.6	Podstawy geografii fizycznej	5	3	2	2		150	60	90	30	60			30	30												W-E CAU-Zo	
P.10	Historia odkryć geograficznych	1	1	0	0		30	15	15	15	15																W-Zo	
P.11	Podstawy architektury	3	2	1	1		90	30	60	15	45			15	15												W-Zo CAU-Zo	
P.13	Podstawy turystyki	2	1	1	1		60	30	30	15	15			15	15												W-E CAU-Zo	
P.15	Postawy ekonomii	3	2	1	1		90	30	60	15	45									15	15						W-Zo CW-Zo	
P.19	Fizjologia człowieka	2	2	0	0		60	30	30	30	30																W-E	
P.20	Pierwsza pomoc	2	0	2	2		60	30	30											30	30						CW-Zo	
P.21	Przepisy prawne w turystyce i rekreacji	2	2	0	0		60	15	45			15	45														K-Zo	
P.22	Psychologia w turystyce	1	0	1	1		30	15	15											15	15						CW-Zo	
P.23	Komunikacja interpersonalna i savoir vivre w turystyce	1	0	1	1		30	15	15											15	15						CW-Zo	
D.2	Język obcy	3	0	3	3	3	90	30	60					30	60												CAU-Zo	

kierunek: TURYSTYKA I REKREACJA

specjalność: **Geoturystyka**

studia stacjonarne – studia pierwszego stopnia

studia stacjonarne – studia pierwszego stopnia

		SEMESTR I																												
L.p.	Nazwa zajęć	razem	ECTS		ECTS		Liczba godzin			Liczba godzin wg rodzajów zajęć																				
			zajęcia teoretyczne	zajęcia praktyczne	niejmn. kształtujące	zajęcia do wyboru	N+Srazem	N	S	W		K		CAU		CL		CT		CW		CPR		CR		P		Zo/E		
										N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S			
P.1	Kartografia i topografia	3	2	1	1		90	30	60	15	45			15	15															W-E CAU-Zo
P.6	Podstawy geografii fizycznej	5	3	2	2		150	60	90	30	60			30	30															W-E CAU-Zo
P.10	Historia odkryć geograficznych	1	1	0	0		30	15	15	15	15																			W-Zo
P.11	Podstawy architektury	3	2	1	1		90	30	60	15	45			15	15															W-Zo CAU-Zo
P.13	Podstawy turystyki	2	1	1	1		60	30	30	15	15			15	15															W-E CAU-Zo
P.15	Postawy ekonomii	3	2	1	1		90	30	60	15	45									15	15									W-Zo CW-Zo
P.19	Fizjologia człowieka	2	2	0	0		60	30	30	30	30																			W-E
P.20	Pierwsza pomoc	2	0	2	2		60	30	30										30	30										CW-Zo
P.21	Przepisy prawne w turystyce i rekreacji	2	2	0	0		60	15	45			15	45																	K-Zo
P.22	Psychologia w turystyce	1	0	1	1		30	15	15										15	15										CW-Zo
P.23	Komunikacja interpersonalna i savoir vivre w turystyce	1	0	1	1		30	15	15										15	15										CW-Zo

kierunek: TURYSTYKA I REKREACJA
specjalność: **Turystyka w strefie nadmorskiej**
studia stacjonarne – studia pierwszego stopnia

SEMESTR I

L.p.	Nazwa zajęć	razem	ECTS				Liczba godzin			Liczba godzin wg rodzajów zajęć																			
			zajęcia teoretyczne	zajęcia praktyczne	niejętn. kształtujące	zajęcia do wyboru	N+Srazem	N	S	W		K		CAU		CL		CT		CW		CPR		CR		P		Zo/E	
										N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S		
P.1	Kartografia i topografia	3	2	1	1		90	30	60	15	45			15	15														W-E CAU-Zo
P.6	Podstawy geografii fizycznej	5	3	2	2		150	60	90	30	60			30	30													W-E CAU-Zo	
P.10	Historia odkryć geograficznych	1	1	0	0		30	15	15	15	15																	W-Zo	
P.11	Podstawy architektury	3	2	1	1		90	30	60	15	45			15	15													W-Zo CAU-Zo	
P.13	Podstawy turystyki	2	1	1	1		60	30	30	15	15			15	15													W-E CAU-Zo	
P.15	Postawy ekonomii	3	2	1	1		90	30	60	15	45								15	15								W-Zo CAU-Zo	
P.19	Fizjologia człowieka	2	2	0	0		60	30	30	30	30																	W-E	
P.20	Pierwsza pomoc	2	0	2	2		60	30	30									30	30									CW-Zo	
P.21	Przepisy prawne w turystyce i rekreacji	2	2	0	0		60	15	45			15	45															K-Zo	
P.22	Psychologia w turystyce	1	0	1	1		30	15	15									15	15									CW-Zo	
P.23	Komunikacja interpersonalna i savoir vivre w turystyce	1	0	1	1		30	15	15									15	15									CW-Zo	
D.2	Język obcy	3	0	3	3	3	90	30	60					30	60													CAU-Zo	
D.3	W-F	0	0	0	0		30	30	0															30	0			CR - Z	

P.28	Systemy rezerwacji w turystyce	2	0	2	2		60	30	30												30	30					CPR-Zo	
P.31	Regiony turystyczne świata	4	2	2	2		120	60	60	30	30			30	30												W-E CAU-Zo	
P.32	Regiony turystyczne świata lub Polski (do wyb.)	4	0	4	4	4	120	42	78								42	78									CT-Zo	
P.33	Regiony turystyczne świata lub Polski (do wyb.)																				42	78					CPR-Zo	
S.N.7	Turystyka nadmorska w Polsce	4	2	2	2	4	120	45	75	15	45			30	30												W-E CAU-Zo	
S.N.3	Rekreacja ruchowa 1	3	0	3	3	3	90	42	48														42	48			CR-Zo	
S.N.12	Funkcje turystyczne i rekreacyjne nadmorskich terenów przemysłowych	2	2	0	0	2	60	15	45	15	45																W-Zo	
S.N.1	Turystyka aktywna	2	0	2	2	2	60	30	30											30	30						CW-Zo	
S.N.15	Bezpieczeństwo i higiena w turystyce i rekreacji	2	0	2	2	2	60	15	45					15	45												CAU-Zo	
D.1	Wykład humanistyczny (do wyboru) - Współczesny dialog międzykulturowy i międzyreligijny - Psychologia zachowań ryzykownych	2	2	0	0	2	60	15	45	15	45																W-Zo	
D.2	Język obcy	3	0	3	3	3	90	30	60					30	60													
P.36	Praktyka zawodowa (2-miesięczna)	8	0	8	8		240	0	240																0	240	P-Zo	
	RAZEM	36	8	28	28	22	1080	324	756	75	165			105	165			42	78	30	30	72	108	42	48	0	240	Zo-11 E-3

SEMESTR V

P.5	Wykorzystanie multimediów w turystyce	2	0	2	2		60	30	30							30	30										CL-Zo
P.18	Podstawy przedsiębiorczości	3	0	3	3		90	30	60												30	60					CPR-Zo
P.24	Organizacja i obsługa ruchu turystycznego	3	0	3	3		90	30	60												30	60					CW-Zo
P.27	Hotelarstwo	3	0	3	3		90	30	60												30	60					CW-Zo
P.34	Metodologia i metodyka pracy dyplomowej (do wyb.)	2	0	2	2	2	60	15	45					15	45												CL-Zo
P.35	Seminarium licencjackie	5	0	5	5	5	150	30	120					30	120												CL-Zo
S.N.2	Turystyka dzieci i młodzieży	2	0	2	2	2	60	30	30												30	30					CW-Zo
S.N.6	Turystyka nadmorska na świecie	4	2	2	2	4	120	45	75	15	45			30	30												W-E CAU-Zo
S.N.8	Społeczne skutki rozwoju	2	0	2	2	2	60	30	30					30	30												CAU-Zo

kierunek: TURYSTYKA I REKREACJA
specjalność: **Turystyka w strefie nadmorskiej 50 PLUS**
studia stacjonarne – studia pierwszego stopnia

SEMESTR I																												
L.p.	Nazwa zajęć	razem	ECTS		ECTS		Liczba godzin			Liczba godzin wg rodzajów zajęć																		
			zajęcia teoretyczne	zajęcia praktyczne	niejmn. kształtujące	zajęcia do wyboru	N+Srazem	N	S	W		K		CAU		CL		CT		CW		CPR		CR		P		Zo/E
P.1	Kartografia i topografia	3	2	1	1		90	30	60	15	45			15	15													W-E CAU-Zo
P.6	Podstawy geografii fizycznej	5	3	2	2		150	60	90	30	60			30	30													W-E CAU-Zo
P.10	Historia odkryć geograficznych	1	1	0	0		30	15	15	15	15																	W-Zo
P.11	Podstawy architektury	3	2	1	1		90	30	60	15	45			15	15													W-Zo CAU-Zo
P.13	Podstawy turystyki	2	1	1	1		60	30	30	15	15			15	15													W-E CAU-Zo
P.15	Postawy ekonomii	3	2	1	1		90	30	60	15	45								15	15								W-Zo CW-Zo
P.19	Fizjologia człowieka	2	2	0	0		60	30	30	30	30																	W-E
P.20	Pierwsza pomoc	2	0	2	2		60	30	30										30	30								CW-Zo
P.21	Przepisy prawne w turystyce i rekreacji	2	2	0	0		60	15	45			15	45															K-Zo
P.22	Psychologia w turystyce	1	0	1	1		30	15	15										15	15								CW-Zo
P.23	Komunikacja interpersonalna i savoir vivre w turystyce	1	0	1	1		30	15	15										15	15								CW-Zo
D.2	Język obcy	3	0	3	3	3	90	30	60					30	60													CAU-Zo
D.3	W-F	0	0	0	0		30	30	0															30	0			CR - Z

P.28	Systemy rezerwacji w turystyce	2	0	2	2		60	30	30											30	30					CPR-Zo		
P.31	Regiony turystyczne świata	4	2	2	2		120	60	60	30	30			30	30											W-E CAU-Zo		
P.32	Regiony turystyczne świata lub Polski (do wyb.)	4	0	4	4	4	120	42	78							42	78										CT-Zo	
P.33	Regiony turystyczne świata lub Polski (do wyb.)																										42	78
S.N.7	Turystyka nadmorska w Polsce	4	2	2	2	4	120	45	75	15	45			30	30											W-E CAU-Zo		
S.N.3	Rekreacja ruchowa 1	3	0	3	3	3	90	42	48														42	48		CR-Zo		
S.N.12	Funkcje turystyczne i rekreacyjne nadmorskich terenów przemysłowych	2	2	0	0	2	60	15	45	15	45															W-Zo		
S.N.1	Turystyka aktywna	2	0	2	2	2	60	30	30											30	30					CW-Zo		
S.N.15	Bezpieczeństwo i higiena w turystyce i rekreacji	2	0	2	2	2	60	15	45					15	45											CAU-Zo		
D.1	Wykład humanistyczny (do wyboru) - Współczesny dialog międzykulturowy i międzyreligijny - Psychologia zachowań ryzykownych	2	2	0	0	2	60	15	45	15	45															W-Zo		
D.2	Język obcy	3	0	3	3	3	90	30	60					30	60													
P.36	Praktyka zawodowa (2-miesięczna)	8	0	8	8		240	0	240															0	240	P-Zo		
	RAZEM	36	8	28	28	22	1080	324	756	75	165			105	165			42	78	30	30	72	108	42	48	0	240	Zo-11 E-3

SEMESTR V

P.5	Wykorzystanie multimediów w turystyce	2	0	2	2		60	30	30					30	30											CL-Zo
P.18	Podstawy przedsiębiorczości	3	0	3	3		90	30	60											30	60					CPR-Zo
P.24	Organizacja i obsługa ruchu turystycznego	3	0	3	3		90	30	60											30	60					CW-Zo
P.27	Hotelarstwo	3	0	3	3		90	30	60											30	60					CW-Zo
P.34	Metodologia i metodyka pracy dyplomowej (do wyb.)	2	0	2	2	2	60	15	45					15	45											CL-Zo
P.35	Seminarium licencjackie	5	0	5	5	5	150	30	120					30	120											CL-Zo
S.N.2	Turystyka dzieci i młodzieży	2	0	2	2	2	60	30	30											30	30					CW-Zo
S.N.6	Turystyka nadmorska na świecie	4	2	2	2	4	120	45	75	15	45			30	30											W-E CAU-Zo
S.N.8	Społeczne skutki rozwoju	2	0	2	2	2	60	30	30					30	30											CAU-Zo

3.2. Harmonogram realizacji programu studiów (profil praktyczny)

kierunek: TURYSTYKA I REKREACJA

specjalność: **Turystyka aktywna**

studia niestacjonarne – studia pierwszego stopnia

SEMESTR I																											
L.p.	Nazwa zajęć	razem	ECTS				Liczba godzin			Liczba godzin wg rodzajów zajęć																	
			zajęcia teoretyczne	zajęcia praktyczne	niejmn. kształtujące	zajęcia do wyboru	N+Srazem	N	S	W	K	CAU		CL		CT		CW		CPR		CR		P		Zo/E	
												N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S		N
P.1	Kartografia i topografia	3	2	1	1		90	18	72	9	51			9	21												W-E CAU-Zo
P.6	Podstawy geografii fizycznej	5	3	2	2		150	36	114	18	72			18	42												W-E CAU-Zo
P.10	Historia odkryć geograficznych	1	1	0	0		30	9	21	9	21																W-Zo
P.11	Podstawy architektury	3	2	1	1		90	18	72	9	51			9	21												W-Zo CAU-Zo
P.13	Podstawy turystyki	2	1	1	1		60	18	42	9	21			9	21												W-E CAU-Zo
P.15	Postawy ekonomii	3	2	1	1		90	18	72	9	51							9	21								W-Zo CW-Zo
P.19	Fizjologia człowieka	2	2	0	0		60	18	42	18	42																W-E
P.20	Pierwsza pomoc	2	0	2	2		60	18	42									18	42								CW-Zo
P.21	Przepisy prawne w turystyce i rekreacji	2	2	0	0		60	9	51			9	51														K-Zo
P.22	Psychologia w turystyce	1	0	1	1		30	9	21									9	21								CW-Zo
P.23	Komunikacja	1	0	1	1		30	9	21									9	21								CW-Zo

	RAZEM	25	10	15	15	11	780	180	570	54	246			72	198	18	42			18	42	18	42					Zo-8 E-3		
SEMESTR IV																														
P.28	Systemy rezerwacji w turystyce	2	0	2	2		60	18	42																				CPR-Zo	
P.31	Regiony turystyczne świata	4	2	2	2		120	36	84	18	42			18	42														W-E CAU-Zo	
P.32	Regiony turystyczne świata lub Polski (do wyb.)	4	0	4	4	4	120	25	95																				CT-Zo	
P.33	Regiony turystyczne świata lub Polski (do wyb.)																													
S.A.2	Rekreacja ruchowa 1	3	0	3	3	3	90	18	72																18	72			CR-Zo	
S.A.3	Rekreacja ruchowa 2 obóz wędrowny	4	0	4	4	4	120	25	95																				CT-Zo	
S.A.6	Fitness i sport w turystyce aktywnej	3	1	2	2	3	90	27	63	9	21																		W-Zo CW-Zo	
S.A.8	Bezpieczeństwo i higiena w turystyce i rekreacji	1	0	1	1	1	30	9	21					9	21														CAU-Zo	
S.A.16	Odzież i sprzęt w turystyce aktywnej	1	0	1	1	1	30	9	21												9	21							CW-Zo	
D.1	Wykład humanistyczny (do wyboru) - Współczesny dialog międzykulturowy i międzyreligijny - Psychologia zachowań ryzykownych	2	2	0	0	2	60	9	51	9	51																		W-Zo	
D.2	Język obcy	3	0	3	3	3	72	18	90					18	72														CAU-E	
P.36	Praktyka zawodowa (2-miesięczna)	8	0	8	8		240	0	240																		0	240	P-Zo	
	RAZEM	35	6	29	29	21	1092	194	934	36	114			45	135					50	190	27	63	43	137	18	72	0	240	Zo-12 E-1
SEMESTR V																														
P.18	Podstawy przedsiębiorczości	3	0	3	3		90	18	72																					CPR-Zo
P.27	Hotelarstwo	3	0	3	3		90	18	72																	18	72			CW-Zo
P.34	Metodologia i metodyka pracy dyplomowej (do wyb.)	2	0	2	2	2	60	9	51							9	51													CL-Zo
P.35	Seminarium licencjackie (do wyb.)	5	0	5	5	5	150	18	132							18	132													CL-Zo
S.A.1	Pedagogika czasu wolnego w turystyce i rekreacji	3	0	3	3	3	90	18	72																					CW-Zo
S.A.4	Rekreacja ruchowa 3 obóz narciarski	4	0	4	4	4	120	25	95																					CT-Zo
S.A.5	Turystyka kwalifikowana i ekstremalna	3	1	2	2	3	90	27	63	9	21																			W-Zo CPR-Zo

kierunek: TURYSTYKA I REKREACJA
specjalność: **Turystyka zdrowotna**
studia niestacjonarne – studia pierwszego stopnia

SEMESTR I																												
L.p.	Nazwa zajęć	razem	ECTS		ECTS		Liczba godzin			Liczba godzin wg rodzajów zajęć																		
			zajęcia teoretyczne	zajęcia praktyczne	niejmn. kształtujące	zajęcia do wyboru	N+Srazem	N	S	W		K		CAU		CL		CT		CW		CPR		CR		P		Zo/E
P.1	Kartografia i topografia	3	2	1	1		90	18	72	9	51			9	21													W-E CAU-Zo
P.6	Podstawy geografii fizycznej	5	3	2	2		150	36	114	18	72			18	42													W-E CAU-Zo
P.10	Historia odkryć geograficznych	1	1	0	0		30	9	21	9	21																	W-Zo
P.11	Podstawy architektury	3	2	1	1		90	18	72	9	51			9	21													W-Zo CAU-Zo
P.13	Podstawy turystyki	2	1	1	1		60	18	42	9	21			9	21													W-E CAU-Zo
P.15	Postawy ekonomii	3	2	1	1		90	18	72	9	51							9	21									W-Zo CW-Zo
P.19	Fizjologia człowieka	2	2	0	0		60	18	42	18	42																	W-E
P.20	Pierwsza pomoc	2	0	2	2		60	18	42									18	42									CW-Zo
P.21	Przepisy prawne w turystyce i rekreacji	2	2	0	0		60	9	51			9	51															K-Zo
P.22	Psychologia w turystyce	1	0	1	1		30	9	21									9	21									CW-Zo
P.23	Komunikacja interpersonalna i savoir vivre w turystyce	1	0	1	1		30	9	21									9	21									CW-Zo
D.2	Język obcy	3	0	3	3	3	90	18	72					18	72													CAU-Zo

kierunek: TURYSTYKA I REKREACJA

specjalność: **Geoturystyka**

studia stacjonarne – studia pierwszego stopnia

studia niestacjonarne – studia pierwszego stopnia

		SEMESTR I																												
L.p.	Nazwa zajęć	razem	ECTS		ECTS		Liczba godzin			Liczba godzin wg rodzajów zajęć																				
			zajęcia teoretyczne	zajęcia praktyczne	niejmn. kształtujące	zajęcia do wyboru	N+Srazem	N	S	W		K		CAU		CL		CT		CW		CPR		CR		P		Zo/E		
										N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S			
P.1	Kartografia i topografia	3	2	1	1		90	18	72	9	51			9	21															W-E CAU-Zo
P.6	Podstawy geografii fizycznej	5	3	2	2		150	36	114	18	72			18	42															W-E CAU-Zo
P.10	Historia odkryć geograficznych	1	1	0	0		30	9	21	9	21																			W-Zo
P.11	Podstawy architektury	3	2	1	1		90	18	72	9	51			9	21															W-Zo CAU-Zo
P.13	Podstawy turystyki	2	1	1	1		60	18	42	9	21			9	21															W-E CAU-Zo
P.15	Postawy ekonomii	3	2	1	1		90	18	72	9	51									9	21									W-Zo CW-Zo
P.19	Fizjologia człowieka	2	2	0	0		60	18	42	18	42																			W-E
P.20	Pierwsza pomoc	2	0	2	2		60	18	42										18	42										CW-Zo
P.21	Przepisy prawne w turystyce i rekreacji	2	2	0	0		60	9	51			9	51																	K-Zo
P.22	Psychologia w turystyce	1	0	1	1		30	9	21										9	21										CW-Zo
P.23	Komunikacja interpersonalna i savoir vivre w turystyce	1	0	1	1		30	9	21										9	21										CW-Zo

P.28	Systemy rezerwacji w turystyce	2	0	2	2		60	18	42											18	42					CPR-Zo	
P.31	Regiony turystyczne świata	4	2	2	2		120	36	84	18	42			18	42											W-E CAU-Zo	
P.32	Regiony turystyczne świata lub Polski (do wyb.)	4	0	4	4	4	120	25	95																	CT-Zo	
P.33	Regiony turystyczne świata lub Polski (do wyb.)																										25
S.G.1	Przyrodnicze atrakcje geoturystyczne Polski	3	1	2	2	3	90	27	63	9	21			18	42											W-Zo CAU-Zo	
S.G. 4	Antropogeniczne atrakcje geoturystyczne Polski	3	1	2	2	3	90	27	63	9	21			18	42											W-Zo CAU-Zo	
S.G.11	Podstawy geologii	4	2	2	2	4	120	27	93	9	51				18	42										W-E CL- Zo	
S.G.14	Dokumentacja zasobów geoturystycznych	3	0	3	3	3	90	25	65									25	65							CT-Zo	
D.1	Wykład humanistyczny (do wyboru) - Współczesny dialog międzykulturowy i międzyreligijny - Psychologia zachowań ryzykownych	2	2	0	0	2	60	9	60	9	51															W-Zo	
D.2	Język obcy	3	0	3	3	3	90	18	72					18	72											CAU-E	
P.36	Praktyka zawodowa (2-miesięczna)	8	0	8	8		240	0	240															0	240	P-Zo	
	RAZEM	36	8	28	28	22	1140	212	937	54	216			72	228	18	42	50	160			43	137		0	240	Zo-11 E-3
SEMESTR V																											
P.5	Wykorzystanie multimediów w turystyce	2	0	2	2		60	18	42						18	42											CL-Zo
P.18	Podstawy przedsiębiorczości	3	0	3	3		90	18	72											18	72						CPR-Zo
P.24	Organizacja i obsługa ruchu turystycznego	3	0	3	3		90	18	72																		CW-Zo
P.27	Hotelarstwo	3	0	3	3		90	18	72											18	72						CW-Zo
P.34	Metodologia i metodyka pracy dyplomowej (do wyb.)	2	0	2	2	2	60	9	51					9	51												CL-Zo
P.35	Seminarium licencjackie (do wyb.)	5	0	5	5	5	150	18	132					18	132												CL-Zo
S.G.2	Przyrodnicze atrakcje geoturystyczne świata	3	1	2	2	3	90	27	63	9	21			18	42												W-Zo CAU-Zo
S.G.5	Antropogeniczne atrakcje geoturystyczne świata	3	1	2	2	3	90	27	63	9	21			18	42												W-Zo CAU-Zo
S.G.7	Turystyka obszarów młodoglacjalnych	2	0	2	2	2	60	18	42					18	42												CAU-Zo

kierunek: TURYSTYKA I REKREACJA
specjalność: **Turystyka w strefie nadmorskiej**
studia niestacjonarne – studia pierwszego stopnia

SEMESTR I																												
L.p.	Nazwa zajęć	razem	ECTS		ECTS		Liczba godzin			Liczba godzin wg rodzajów zajęć																		
			zajęcia teoretyczne	zajęcia praktyczne	niejmn. kształtujące	zajęcia do wyboru	N+Srazem	N	S	W		K		CAU		CL		CT		CW		CPR		CR		P		Zo/E
										N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	
P.1	Kartografia i topografia	3	2	1	1		90	18	72	9	51			9	21													W-E CAU-Zo
P.6	Podstawy geografii fizycznej	5	3	2	2		150	36	114	18	72			18	42												W-E CAU-Zo	
P.10	Historia odkryć geograficznych	1	1	0	0		30	9	21	9	21																W-Zo	
P.11	Podstawy architektury	3	2	1	1		90	18	72	9	51			9	21												W-Zo CAU-Zo	
P.13	Podstawy turystyki	2	1	1	1		60	18	42	9	21			9	21												W-E CAU-Zo	
P.15	Postawy ekonomii	3	2	1	1		90	18	72	9	51								9	21							W-Zo CW-Zo	
P.19	Fizjologia człowieka	2	2	0	0		60	18	42	18	42																W-E	
P.20	Pierwsza pomoc	2	0	2	2		60	18	42									18	42								CW-Zo	
P.21	Przepisy prawne w turystyce i rekreacji	2	2	0	0		60	9	51			9	51														K-Zo	
P.22	Psychologia w turystyce	1	0	1	1		30	9	21									9	21								CW-Zo	
P.23	Komunikacja interpersonalna i savoir vivre w turystyce	1	0	1	1		30	9	21									9	21								CW-Zo	
D.2	Język obcy	3	0	3	3	3	90	18	72					18	72												CAU-Zo	
P.37	Bezpieczeństwo i higiena pracy	0	0	0	0		4	4	0	4	0																W-Z	
RAZEM		28	15	13	13	3	844	202	642	85	309	9	51	63	177					45	105						Zo-13 E-4	

SEMESTR II																											
P.4	Technologia informacyjna	2	0	2	2		60	18	42						18	42										CI-Zo	
P.3	Terenoznawstwo	2	0	2	2		60	15	45								15	45								CT-Zo	
P.7	Ekologia i ochrona przyrody	3	2	1	1		90	18	72	9	51			9	21											W-Zo CAU-Zo	
P.8	Zróżnicowanie społeczno-demograficzne świata	4	2	2	2		120	27	93	9	51			18	42											W-E CAU-Zo	
P.14	Podstawy rekreacji	2	0	2	2		60	18	42					18	42											CAU-Zo	
P.16	Elementy statystyki	2	0	2	2		60	9	51							9	51									CL-Zo	
P.17	Marketing i zarządzanie w turystyce	2	0	2	2		60	18	42													18	42			CW-Zo	
P.25	Animacja czasu wolnego w turystyce	2	0	2	2		60	18	42													18	42			CW-Zo	
P.29	Krajobrazy Ziemi	2	2	0	0		60	9	51	9	51															W-Zo	
D.2	Język obcy	3	0	3	3	3	90	18	72					18	72											CAU-Zo	
P.36	Praktyka zawodowa (2-miesięczna)	8	0	8	8		240	0	240															0	240	P-Zo	
	RAZEM	32	6	26	26	3	960	168	792	27	153			63	177	27	93	15	45	36	84			0	240	Zo-12 E-1	
SEMESTR III																											
P.2	GIS	2	0	2	2		60	18	42													18	42			CPR-Zo	
P.9	Gospodarce podstawy rozwoju turystyki	4	2	2	2		120	27	93	9	51			18	42											W-E CAU-Zo	
P.12	Krajoznawstwo	4	2	2	2		120	27	93	9	51			18	42											W-E CAU-Zo	
P.26	Pilotaż i przewodnictwo w turystyce	2	0	2	2		90	18	42													18	42			CW-Zo	
P.30	Regiony turystyczne Polski – w języku polskim lub angielskim (do wyboru)	4	2	2	2	4	120	36	84	18	42			18	42											W-E CAU-Zo	
D.1	Wykład humanistyczny (do wyboru) - Trening radzenia sobie ze stresem - Mediacje i negocjacje	4	4	0	0	4	120	18	102	18	102															W-Zo	
D.2	Język obcy	3	0	3	3	3	90	18	72					18	72											CAU-Zo	
S.N.4	Turystyka pielgrzymkowa	1	0	1	1		30	9	21					9	21											CAU-Zo	
	RAZEM	24	10	14	14	11	750	171	549	54	246			81	219						18	42	18	42		Zo-8 E-3	
SEMESTR IV																											
P.28	Systemy rezerwacji w turystyce	2	0	2	2		60	18	42														18	42			CPR-Zo
P.31	Regiony turystyczne świata	4	2	2	2		120	36	84	18	42			18	42											W-E CAU-Zo	
P.32	Regiony turystyczne	4	0	4	4	4	120	25	95															25	95		CT-Zo

kierunek: TURYSTYKA I REKREACJA

specjalność: **Turystyka w strefie nadmorskiej 50 PLUS**

studia niestacjonarne – studia pierwszego stopnia

SEMESTR I

L.p.	Nazwa zajęć	razem	ECTS				Liczba godzin			Liczba godzin wg rodzajów zajęć																			
			zajęcia teoretyczne	zajęcia praktyczne	niejedn. kształtujące	zajęcia do wyboru	N+Srazem	N	S	W		K		CAU		CL		CT		CW		CPR		CR		P		Zo/E	
										N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S	N	S		
P.1	Kartografia i topografia	3	2	1	1		90	18	72	9	51			9	21														W-E CAU-Zo
P.6	Podstawy geografii fizycznej	5	3	2	2		150	36	114	18	72			18	42													W-E CAU-Zo	
P.10	Historia odkryć geograficznych	1	1	0	0		30	9	21	9	21																	W-Zo	
P.11	Podstawy architektury	3	2	1	1		90	18	72	9	51			9	21													W-Zo CAU-Zo	
P.13	Podstawy turystyki	2	1	1	1		60	18	42	9	21			9	21													W-E CAU-Zo	
P.15	Postawy ekonomii	3	2	1	1		90	18	72	9	51							9	21									W-Zo CW-Zo	
P.19	Fizjologia człowieka	2	2	0	0		60	18	42	18	42																	W-E	
P.20	Pierwsza pomoc	2	0	2	2		60	18	42									18	42									CW-Zo	
P.21	Przepisy prawne w turystyce i rekreacji	2	2	0	0		60	9	51			9	51															K-Zo	
P.22	Psychologia w turystyce	1	0	1	1		30	9	21									9	21									CW-Zo	
P.23	Komunikacja interpersonalna i savoir vivre w turystyce	1	0	1	1		30	9	21									9	21									CW-Zo	
D.2	Język obcy	3	0	3	3	3	90	18	72					18	72													CAU-Zo	
P.37	Bezpieczeństwo i higiena pracy	0	0	0	0		4	4	0	4	0																	W-Z	
RAZEM		28	15	13	13	3	844	202	642	85	309	9	51	63	177					45	105							Zo-13 E-4	

SEMESTR II																										
P.4	Technologia informacyjna	2	0	2	2		60	18	42						18	42										CI-Zo
P.3	Terenoznawstwo	2	0	2	2		60	15	45							15	45									CT-Zo
P.7	Ekologia i ochrona przyrody	3	2	1	1		90	18	72	9	51			9	21											W-Zo CAU-Zo
P.8	Zróżnicowanie społeczno-demograficzne świata	4	2	2	2		120	27	93	9	51			18	42											W-E CAU-Zo
P.14	Podstawy rekreacji	2	0	2	2		60	18	42					18	42											CAU-Zo
P.16	Elementy statystyki	2	0	2	2		60	9	51						9	51										CL-Zo
P.17	Marketing i zarządzanie w turystyce	2	0	2	2		60	18	42													18	42			CW-Zo
P.25	Animacja czasu wolnego w turystyce	2	0	2	2		60	18	42													18	42			CW-Zo
P.29	Krajobrazy Ziemi	2	2	0	0		60	9	51	9	51															W-Zo
D.2	Język obcy	3	0	3	3	3	90	18	72					18	72											CAU-Zo
P.36	Praktyka zawodowa (2-miesięczna)	8	0	8	8		240	0	240															0	240	P-Zo
	RAZEM	32	6	26	26	3	960	168	792	27	153			63	177	27	93	15	45	36	84			0	240	Zo-12 E-1
SEMESTR III																										
P.2	GIS	2	0	2	2		60	18	42													18	42			CPR-Zo
P.9	Gospodarce podstawy rozwoju turystyki	4	2	2	2		120	27	93	9	51			18	42											W-E CAU-Zo
P.12	Krajoznawstwo	4	2	2	2		120	27	93	9	51			18	42											W-E CAU-Zo
P.26	Pilotaż i przewodnictwo w turystyce	2	0	2	2		90	18	42													18	42			CW-Zo
P.30	Regiony turystyczne Polski – w języku polskim lub angielskim (do wyboru)	4	2	2	2	4	120	36	84	18	42			18	42											W-E CAU-Zo
D.1	Wykład humanistyczny (do wyboru) - Trening radzenia sobie ze stresem - Mediacje i negocjacje	4	4	0	0	4	120	18	102	18	102															W-Zo
D.2	Język obcy	3	0	3	3	3	90	18	72					18	72											CAU-Zo
S.N.4	Turystyka pielgrzymkowa	1	0	1	1		30	9	21					9	21											CAU-Zo
	RAZEM	24	10	14	14	11	750	171	549	54	246			81	219						18	42	18	42		Zo-8 E-3
SEMESTR IV																										
P.28	Systemy rezerwacji w turystyce	2	0	2	2		60	18	42													18	42			CPR-Zo
P.31	Regiony turystyczne świata	4	2	2	2		120	36	84	18	42			18	42											W-E CAU-Zo
P.32	Regiony turystyczne	4	0	4	4	4	120	25	95															25	95	CT-Zo

3.3. Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych dla kierunku studiów o profilu praktycznym, a w przypadku kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim – jeżeli program przewiduje praktyki.

Praktyka zawodowa jest częścią składową przygotowania studentów do pracy zawodowej. Zadaniem tego modułu jest stworzenie warunków do praktycznego pogłębienia wiadomości przekazanych w toku zajęć dydaktycznych i konfrontacja ich z praktyką. Praktyki mają przyczynić się do rozwijania aktywności, kreatywności i przedsiębiorczości studentów.

W ramach kierunku *Turystyka i rekreacja* praktyki zawodowe trwają 6 miesięcy (720 godz.) i student uzyskuje za nią 24 punktów ECTS. Realizowane są w semestrach II, IV i VI w cyklu 2-miesięcznym.

REGULAMIN PRAKTYK

1. Celem praktyki zawodowej jest poszerzenie wiedzy zdobytej w trakcie studiów. Praktyka zawodowa służy w szczególności nabyciu umiejętności powiązania wiedzy teoretycznej z jej praktycznym wykorzystaniem, a także ma na celu poznanie warunków panujących na rynku pracy.
2. Studencka praktyka zawodowa jest formą mini stażu, który przygotowuje do pracy w zawodzie zgodnym z kierunkiem i specjalnością studiów.
3. Praktyka zawodowa powinna odpowiadać charakterowi danej specjalności na kierunku i stanowi integralną część planów studiów i programów kształcenia.
4. Termin realizacji praktyk zawodowych, czas jej trwania (w tym liczba przyznanych punktów ECTS), rok studiów w czasie, którego dana praktyka ma być rozliczana powinny zostać określone w planach studiów zatwierdzonych przez odpowiednią Radę Wydziału.
5. Zgodnie z obowiązującymi planami studiów na kierunku praktyki zawodowe dla studentów wszystkich specjalności są praktykami trwającymi 6 miesięcy (720 godzin).
6. Student odbywa praktyki zawodowe w dowolnym semestrze studiów pierwszego stopnia w instytucjach statutowo związanych ze specyfiką studiowanej specjalności.
7. Rozliczenie praktyki zawodowej odbywa się po zakończeniu VI semestru, do którego zostają przypisane punkty ECTS.
8. Praktyka zawodowa odbywa się w podmiotach gospodarczych i instytucjach (zwanym w dalszej części regulaminu Zakładami), które zostały zatwierdzone przez jednostkę prowadzącą kierunek studiów tj. Instytut Geografii i Studiów Regionalnych AP.
9. Opiekę nad praktyką zawodową ze strony Uczelni sprawuje ustanowiony przez Dyrektora Instytutu Geografii i Studiów Regionalnych Opiekun praktyki, wybrany spośród nauczycieli akademickich IGiSR. Opiekę merytoryczną nad przebiegiem praktyki w Zakładzie sprawuje wyznaczony przez dyrekcję zakładu Opiekun praktyki z ramienia Zakładu.
10. Całokształt działań w zakresie realizacji praktyk zawodowych w Instytucie Geografii i Studiów Regionalnych koordynuje Koordynator ds. praktyk w IGiSR.
11. Praktyki zawodowe studenta odbywają się w miejscach wybranych przez studenta w uzgodnieniu z Opiekunem praktyk z ramienia Uczelni.
12. Student ma obowiązek dostarczyć Opiekunowi praktyk z ramienia Uczelni oświadczenie z Zakładu o gotowości przyjęcia na bezpłatną praktykę i możliwości zorganizowania praktyki zgodnie z programem merytorycznym ustalonym przez Uczelnię.
13. Zakres merytoryczny praktyk obejmuje:
 - zapoznanie się ze strukturą organizacyjną, modelem zarządzania i zasadami funkcjonowania Zakładu, w tym z funkcjami i kompetencjami poszczególnych jednostek,
 - zapoznanie się z zagadnieniami prawnymi związanymi z funkcjonowaniem Zakładu,
 - zapoznanie się z zagadnieniami finansowo-podatkowymi w Zakładzie,
 - zapoznanie się z powiązaniem przestrzennym Zakładu z otoczeniem,
 - uczestniczenie w codziennym funkcjonowaniu Zakładu,

- ocenę pozycji konkurencyjnej Zakładu.
14. Student zgłasza się na praktykę na podstawie skierowania.
 15. Student odbywający praktykę jest zobowiązany do podporządkowania się zaleceniom kierownictwa Zakładu oraz ścisłego przestrzegania obowiązujących przepisów, w tym przepisów BHP.
 16. Student, który nie stosuje się do przepisów, zaleceń i obowiązującej w Zakładzie dyscyplinie pracy może zostać odwołany z miejsca odbywania praktyki.
 17. W czasie całego okresu trwania praktyki Student zobowiązany jest do wykonywania prac zleconych przez osobę wyznaczoną przez Zakład, jako opiekuna praktyki oraz do realizacji programu praktyki.
 18. Jako wynik odbytej praktyki Student sporządza dokumentację w formie i według wzoru i zaleceń Opiekuna praktyki z ramienia Uczelni.
 19. Każda nieobecność na praktyce powinna zostać usprawiedliwiona i zgłoszona w Zakładzie i Opiekunowi praktyk z ramienia Uczelni.
 20. Za postępowanie uchybiające godności studenta oraz za naruszenie przepisów obowiązujących w Zakładzie Student ponosi odpowiedzialność przed Komisją Dyscyplinarną ds. Studentów, co nie wyłącza odpowiedzialności Studenta z tytułu naruszenia przepisów obowiązujących w Zakładzie.
 21. Po odbytej praktyce Student zobowiązany jest przedłożyć Opiekunowi praktyki z ramienia Uczelni dokumentację przebiegu praktyki w wyznaczonym przez Opiekuna terminie, celem otrzymania zaliczenia.
 22. Ocenę końcową praktyki zawodowej wystawia Opiekun praktyk z ramienia Uczelni na podstawie zaświadczenia wystawionego przez Zakład prowadzący praktykę - Ocena przydatności do zawodu.
 23. Dokumentacja przebiegu praktyki obejmuje zaświadczenie z Zakładu o odbytej praktyce - Ocena przydatności do zawodu oraz dziennik praktyk.
 24. Zaliczenie praktyki zawodowej udokumentowane jest przez Opiekuna praktyki w formie wpisu na karcie zaliczeń.
 25. Brak zaliczenia praktyki jest jednoznaczne z koniecznością jej powtórzenia.
 26. Uczelnia nie zwraca Studentowi żadnych kosztów z tytułu odbywania praktyk.
 27. Uczelnia nie ponosi kosztów ubezpieczenia Studenta w czasie odbywania praktyk.
 28. Studentowi nie przysługują żadne roszczenia finansowe z tytułu odbywania praktyk, ani w stosunku do Uczelni, ani w stosunku do Zakładu, w którym odbywa daną praktykę.
 29. Praca praktykanta na rzecz Zakładu ma charakter nieodpłatny.
 30. W przypadku, gdy Zakład zdecyduje o możliwości otrzymania przez Studenta wynagrodzenia z tytułu pracy wykonywanej w trakcie praktyki, stosowna umowa zawierana jest pomiędzy Zakładem a Studentem bez pośrednictwa Uczelni.

Postanowienia końcowe

1. Aktualna treść Regulaminu praktyki zawodowej znajduje się w sekretariacie Instytutu Geografii i Studiów Regionalnych oraz na stronie internetowej www.geografia.apsl.edu.pl.
2. W uzasadnionych przypadkach Uczelnia zastrzega sobie prawo zmiany Regulaminu.
3. W sprawach nieuregulowanych niniejszym Regulaminem znajdują zastosowanie obowiązujące przepisy prawa powszechnego oraz wewnętrzne regulacje Uczelni.

3.4. Wskaźniki charakteryzujące program studiów

Wskaźniki dotyczące programu studiów	Liczba punktów ECTS	
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne
3.4.1 Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	131	74
3.4.2 Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych, nie mniejsza niż 5 punktów ECTS – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	83	
3.4.3 Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach praktyk zawodowych (jeżeli program przewiduje praktyki)	24	
3.4.4 Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć do wyboru	81	
3.4.5. Łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć kształtujących umiejętności praktyczne (profil praktyczny)	132	

4. Ocena i doskonalenie programu studiów

4.1 Analiza zgodności efektów uczenia się z potrzebami rynku pracy

➤ *Wnioski z analizy zgodności efektów uczenia się z potrzebami rynku pracy*

Wnioski wynikają z analizy następujących dokumentów:

1. Raport roczny współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w IGiSR AP w Słupsku za rok akademicki 2013/2014.
2. Raport z weryfikacji efektów kształcenia w programach SPS, SDS na kierunku Geografia, SPS na kierunku Turystyka i rekreacja za rok akademicki 2013/2014.
3. Diagnoza rynku pracy subregionu słupskiego, IGiSR AP w Słupsku, Słupsk, maj 2014.
4. Analiza oczekiwań rynku pracy subregionu słupskiego 2014. Raport, Akademia Pomorska w Słupsku, Słupsk, grudzień 2014.
5. Realizacji projektu „Słuchamy Pracodawców! – więcej kształcenia praktycznego na Akademii Pomorskiej w Słupsku” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego, realizowanego w okresie 15.11.2014-30.09.2015.

6. Wnioski Polskiej Komisji Akredytacyjnej oraz bezpośrednich konsultacji z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi w zakresie modyfikacji programu kształcenia oraz tworzenia nowych specjalności.

W określaniu koncepcji kształcenia na kierunku Turystyka i rekreacja uczestniczyli pracownicy i studenci Instytutu Geografii i Studiów Regionalnych oraz innych instytutów, wymienieni jako wewnętrzni interesariusze, a także opiekunowie praktyk w zakładach pracy i szkołach, dyrektorzy szkół, pracownicy innych placówek naukowych, wymienieni jako interesariusze zewnętrzni.

Analiza poszczególnych raportów i wniosków wskazuje na zgodność efektów kształcenia zawartych w programie z potrzebami rynku pracy.

Wewnętrzni interesariusze uczestniczący w określaniu koncepcji kształcenia:

Instytut Nauk o Zdrowiu

Instytut Historii i Politologii

Instytut Biologii i Ochrony Środowiska

Instytut Pedagogiki

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu

Katedra Socjologii i Pracy Socjalnej

Zewnętrzni interesariusze uczestniczący w określaniu koncepcji kształcenia (na podstawie zawartych porozumień o współpracy)

Urzędy Miast i Gmin subregionu słupskiego, Starostwa powiatowe w Słupsku, Człuchowie, Lęborku

Szczecińska Lokalna Organizacja Turystyczna

Fundacja Rozwoju Lokalnego „Parasol” w Bytowie

Słowiński Park Narodowy

Park Narodowy Gór Stołowych

Biuro Podróży EURO-RELAX w Słupsku

Przedsiębiorstwo Turystyczne Euro-Tours w Słupsku

Zakład Usług Turystycznych „Jaskinia Niedźwiedzia” w Kletnie

Hotel Aquaris SPA PRO-SAN w Kołobrzegu

Centrum Zdrowia i Relaksu VERANO Sp. z o.o. w Kołobrzegu

Zdrojowa Hotels Sp. z o.o. w Kołobrzegu

Centrum Aktywnego Wypoczynku WITAKteam w Rzepnicy

Ekajaki w Rzepnicy

Gospodarstwo agroturystyczne Lobelia w Pomysku Wielkim

Stowarzyszenie Lokalnej Organizacji Turystycznej „Kaszuby Bytowskie” w Bytowie

Agroturystyka – Regina Kossak-Główczewska w Bytowie

Powiatowe Stowarzyszenie „Agro-Kaszuby” Powiatu Bytowskiego w Bytowie

Biuro Turystyczne BIT w Bytowie

Obiekt Hotelowo-Gastronomiczny „Zamek” w Bytowie

Pomorski Zespół Parków Krajobrazowych w Słupsku

Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze Regionalny Oddział w Słupsku

Wellness Medical SPA Kormoran Rowy

TRENDMED Sp. z o.o. „Dolina Charlotty”

Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 3 w Słupsku

II Liceum Ogólnokształcące z Oddziałami Dwujęzycznymi im. A. Mickiewicza w Słupsku

Urząd Morski w Słupsku

Szkoła Przetwarzania Birkut w Lasówce

Wildcat – szkoła narciarstwa biegowego i wypożyczalnia sprzętu turystycznego w Starym Gieraltowie

Kopalnia złota w Złotym Stoku (Usługi turystyczne AURUM)

Muzeum Papiernictwa w Dusznikach-Zdroju,

Biuro Turystyczne Szopen-Tour w Kudowie-Zdroju,

Hotel Amalia w Kudowie-Zdroju,

„Szlak Ginących Zawodów” w Kudowie-Zdroju,
Willa Wolność – Terapia i Turystyka w Kudowie-Zdroju,
Hotel Adam & Spa w Kudowie-Zdroju.

4.2. Wnioski z analizy wyników monitoringu karier zawodowych absolwentów

Wnioski wynikają z analizy następujących dokumentów:

Raport roczny współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w IGiSR AP w Słupsku za rok akademicki 2013/2014.

Raport z weryfikacji efektów kształcenia w programach SPS, SDS na kierunku Geografia, SPS na kierunku Turystyka i rekreacja za rok akademicki 2013/2014.

Diagnoza rynku pracy subregionu słupskiego, IGiSR AP w Słupsku, Słupsk, maj 2014.

Analiza oczekiwań rynku pracy subregionu słupskiego 2014. Raport, Akademia Pomorska w Słupsku, Słupsk, grudzień 2014.

Raport z monitoringu „Losy absolwentów Akademii Pomorskiej w Słupsku”, Akademia Pomorska w Słupsku, Słupsk, luty 2017.

oraz bezpośrednich konsultacji z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi w zakresie modyfikacji programu kształcenia oraz tworzenia nowych specjalności.

Na podstawie analizy *Raportu z weryfikacji efektów kształcenia w programach SPS, SDS na kierunku Geografia, SPS na kierunku Turystyka i rekreacja za rok akademicki 2013/2014*, która zawierała częściową analizę dla kierunku Turystyka i rekreacja (po realizacji 2 semestrów) wynika, że:

Analiza mierników ilościowych stopnia realizacji efektów kształcenia dla programu

„Realizacja dotychczasowych efektów kształcenia nastąpiła w stopniu dobrym, z tego najlepsze efekty osiągnięto w zakresie kompetencji społecznych i umiejętności. Z prezentowanych danych wynika, że lepsze wyniki uzyskano w zakresie treści z zakresu wiedzy.”

Działania doskonalące dotyczące procedury weryfikacji efektów kształcenia zaplanowane na rok akademicki 2014/2015:

„Zwiększenie liczby zajęć laboratoryjnych i warsztatowych w przedmiotach wymagających wykorzystania sprzętu terenowego, laboratoryjnego, aparatury pomiarowej i technologii ICT.”

Na podstawie analizy *Diagnoza rynku pracy subregionu słupskiego, IGiSR AP w Słupsku, Słupsk, maj 2014*, wynika, że:

Rekomendacje i wnioski wynikające z analiz zewnętrznych:

Ranking zawodów deficytowych i nadwyżkowych I półrocze 2013 WUP Gdańsk

„Zawody **maksymalnie deficytowe** w województwie pomorskim w I półroczu 2013 r.: **Przewodnik turystyczny terenowy**”

„Blisko sześć na dziesięć zgłoszonych w I półroczu 2013 r. wolnych miejsc pracy i miejsc aktywizacji zawodowej pochodziło z sektora usług – **16 624 miejsca (57,4%)**.”

Pomorski Barometr Zawodowy

„Analiza średnio- i długookresowych ilościowych i jakościowych prognoz zmian sytuacji gospodarczej województwa pozwoliła wskazać następujące branże strategiczne dla pomorskiego rynku pracy w dłuższej perspektywie:

branżę logistyczno-transportową,

branżę energetyczną,

branżę technologii informatycznych i komunikacyjnych (ICT),

branżę BPO/SSC,

branżę przemysłu przetwórczego, przede wszystkim z obszaru przemysłu stocznioowego i chemicznego oraz

branżę turystyczną”

Bilans Kapitału Ludzkiego na Pomorzu

Wyniki badania pokazały, że w dłuższej perspektywie największe zapotrzebowanie na wykwalifikowanych pracowników na Pomorzu będzie w branżach:

logistyczno-transportowej,

energetycznej,

technologii informatycznych i komunikacyjnych,

usług opiekuńczych,

branży stocznioowej i

turystycznej.”

Bilans Kapitału Ludzkiego 2013

„Szczególnie interesującą grupą spośród kierunków masowych są te, które odnotowały najgorsze wskaźniki związane z zatrudnieniem, a są to:

turystyka i rekreacja,

socjologia oraz

pedagogika

– kierunki te, w debacie publicznej są często klasyfikowane, jako nierynkowe i nie zapewniające świetlanej przyszłości zawodowej. Bezspornie najgorsze statystyki sytuacji rynkowej charakteryzują osoby, które ukończyły turystykę i rekreację – aż ok. 30% z ogółu absolwentów tego kierunku nie posiada zatrudnienia (18,4% bezrobotnych).”

Wyniki badania bezpośredniego pracodawców w subregionie słupskim

„Pracodawcy potwierdzają konieczność przekształcenia kierunków z obszaru **turystyki i rekreacji na profil praktyczny**, który dawałby większe możliwości współpracy z podmiotami zatrudniającymi absolwentów już na etapie kształcenia, celem zdobywania praktycznych umiejętności zawodowych i nabywania doświadczenia (m.in. poprzez znacznie bardziej rozbudowany system praktyk zawodowych).

Badania zapotrzebowania na pracowników prowadzone przez różne instytucje na poziomie ogólnokrajowym, a szczególnie na poziomie regionu pomorskiego rekomendują rozwój zatrudnienia w branżach związanych z: opieką nad dziećmi i ludźmi starszymi, technologiami ICT, energią odnawialną, zagrożeniami ekologicznymi oraz **rozwojem usług szczególnie turystycznych**.

Badania przeprowadzone wśród potencjalnych pracodawców dla absolwentów Instytutu Geografii i Studiów Regionalnych wskazują na konieczność **przekształcenia kierunku Turystyka i rekreacja na profil praktyczny**”

Monitoring losów absolwentów

Nie został przeprowadzony z uwagi na zrealizowanie dopiero 2 semestrów studiów z całego cyklu kształcenia od uruchomienia kierunku.

Na podstawie analizy dokumentu *Analiza oczekiwań rynku pracy subregionu słupskiego 2014. Raport, Akademia Pomorska w Słupsku, Słupsk, grudzień 2014*, wynika, że:

Prognoza zatrudnienia 2020

„W okresie prognozy najwięcej stanowisk powstanie właśnie w sektorze usług, w tym dla biznesu, **ochronie zdrowia**, pomocy społecznej, usługach osobistych, **catering i hotelarstwie**, a także dystrybucji.”

Rekomendacje

„III. Rekomendacje wynikające z badania pracodawców subregionu słupskiego:

1. Wzrosnąć zapotrzebowanie na pracowników z wykształceniem wyższym, przede wszystkim z grupy: specjalistów, kadry zarządzającej oraz pracowników biurowych
2. Najbardziej pożądanymi kierunkami studiów z punktu widzenia rozwoju firm i rozwoju subregionu będą kierunki związane z technologią informacyjną, administracją, kierunki techniczne i **turystyka**,
3. Oprócz kwalifikacji zawodowych pracodawcy jako niezbędne uznali:
 - a) zwiększenie liczby praktycznych form zajęć
 - b) wzrost branżowych kompetencji językowych,
 - c) zwiększenie ich udziału w zakresie przygotowania programów kształcenia,
 - d) położenie większego nacisku na **rozwój specjalizacji morskich i turystycznych** (jako specyfiki regionu)”

„V. Rekomendacje wynikające z badania absolwentów Akademii Pomorskiej w Słupsku:

1. Absolwenci oceniają swoje przygotowanie zawodowe jako dobre (szczególnie wysoko oceniają umiejętność samokształcenia, otwartość na uczenie się i stały rozwój),
2. Zauważają potrzebę doskonalenia swoich umiejętności interpersonalnych, komunikacji w środowisku zawodowym, podniesienie kompetencji językowych oraz nabycie uprawnień specjalistycznych.”

W zakresie tworzenia nowej specjalności **Turystyka zdrowotna**

Przeprowadzono konsultacje z Instytutem Nauk o Zdrowiu, pracodawcami z branży turystycznej, studentami i pracownikami Instytutu Geografii i Studiów Regionalnych. Specjalność jest wynikiem prac nad Inteligentnymi specjalizacjami Pomorza, w wyniku których Akademia Pomorska z pomysłem projektu **Turystyka Stress-out** została włączona do realizacji Inteligentnej specjalizacji Pomorza pod nazwą Smart Port & City (zgodnie z protokołem z posiedzenia Komisji Konkursowej w ramach II etapu Konkursu na wybór Inteligentnych Specjalizacji Pomorza z dnia 26 lutego 2015 r. Departament Rozwoju Gospodarczego UMWP, Gdańsk – dostępny w Biurze ds. Karier i Współpracy z Gospodarką AP w Słupsku).

Na podstawie analizy Raportu z monitoringu *„Losy absolwentów Akademii Pomorskiej w Słupsku”*, Akademia Pomorska w Słupsku, Słupsk, luty 2017, wynika, że:

absolwenci objęci badaniem ankietowym po ukończeniu wyższych studiów w 56,5% przypadków podjęli pracę zawodową lub kontynuują kształcenia (19,4%). Część absolwentów nie podjęła zatrudnienia z powodu przebywania na urlopie wychowawczym bądź nie pracowała z wyboru (12,5%). Część z nich borykała się z problemem bezrobocia (11,6%). Do pozytywnych aspektów podjęcia pracy przez absolwentów zalicza się fakt, że w ponad 60% zajęcia to ma związek z ukończonym kierunkiem studiów.

Badania prowadzone wśród pracodawców i analizy Bilansu Kapitału Ludzkiego pokazały, że poza umiejętnościami zawodowymi, niezależnie od rodzaju zajmowanego stanowiska niezmiennie liczą się kompetencje interpersonalne oraz samoorganizacyjne, np. komunikatywność, umiejętność podejmowania decyzji i samodzielność. Z punktu widzenia rozwoju kariery zawodowej bardzo ważne są także umiejętności: zarządzania czasem, przedsiębiorczość, umiejętność współpracy w

grupie lub łatwość nawiązywania kontaktów z ludźmi. Kompetencje te rozwijane są na specjalnościach kierunku Turystyka i rekreacja. Badanie prowadzone wśród absolwentów Akademii Pomorskiej wykazało, że samoocena osiągniętych przez absolwentów efektów kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych była dość wysoka (większość ocen oscylowała wokół oceny 4,0). Najwyżej została oceniona umiejętność samokształcenia i etyczne postępowanie jako podstawa w działaniu. Niestety gorzej absolwenci oceniali swoje przygotowanie do przyszłej pracy w zakresie zgodności zdobytej wiedzy i wykształconych umiejętności z oczekiwaniami rynku pracy oraz znajomość języków obcych. W celu poprawy tej sytuacji zostały podjęte i wdrożone działania naprawcze.

Absolwenci Uczelni za szczególnie istotne w procesie wejścia na rynek pracy i w dalszej karierze zawodowej uznali zdobyte w procesie kształcenia kwalifikacje formalne (93%; świadectwa, dyplomy, certyfikaty). Duże znaczenie miał w ich opinii ukończony kierunek studiów (ok. 88% respondentów), mniejsze natomiast pozycja/prestż ukończonej uczelni (ok. 52%). Konsekwencją wyrażonej powyżej opinii jest fakt, że po zakończonej edukacji na danym poziomie absolwenci często podejmowali dalsze kształcenie na studiach bądź uczestniczyli w różnego rodzaju kursach lub samodzielnie doskonalili swoje umiejętności. Kilka osób zadeklarowało podjęcie kształcenia na niższym poziomie (technikum, szkoła policealna) w celu zdobycia konkretnego zawodu.

Osoby młode po ukończeniu edukacji na studiach często mają problem z wejściem na rynek pracy ze względu na brak doświadczenia zawodowego. Kwestię tę pokonać może jedynie dobre przygotowanie praktyczne w toku studiów (m.in. korzystanie ze staży i praktyk studenckich). Zgromadzone opinie wyrażane przez absolwentów Akademii Pomorskiej wskazują także na zasadność przyjętych w Strategii oraz w Programie Rozwoju AP kierunków doskonalenia modelu kształcenia.

4.3. Inne działania związane z oceną i doskonaleniem programu studiów

Opis sposobów weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

Sprawdzenie efektów kształcenia będzie przebiegało w bardzo zróżnicowany sposób, zależny m.in. od formy prowadzonych zajęć. Zgodnie z Zarządzeniem nr R.021.10.16 Rektora Akademii Pomorskiej w Słupsku z dnia 22 stycznia 2016 r. w Akademii Pomorskiej przyjmuje się następujące formy zajęć, w odniesieniu do kierunku Turystyka i rekreacja:

1. Zajęcia teoretyczne:

1) Wykłady

Sprawdzenie efektów kształcenia realizowanych na wykładach, będzie odbywało się głównie poprzez formę egzaminu. Warto jednak podkreślić, że zakładane są dwa rodzaje egzaminu – pisemna i ustna. W przypadku egzaminu pisemnego preferowanymi formami sprawdzenia efektów kształcenia jest test wyboru lub zadania otwarte o często aplikacyjnym charakterze. Forma egzaminu ustnego jest znacznie bardziej zindywidualizowana, ale najczęściej przyjmuje ramy wyboru przez studenta zestawu pytań, na które student musi odpowiedzieć. Część wykładów kończy się zaliczeniem z oceną. Wówczas prowadzący może sprawdzić efekty kształcenia realizowane na wykładach przyjmując takie same formy jak w przypadku wykładu kończącego się egzaminem lub formę pisemnego kolokwium zaliczeniowego.

2) Konwersatoria

Konwersatoria są formami zajęć z uwzględnieniem czynnego udziału studentów w prezentowanych przez prowadzącego treściach. Zakłada się formę dyskusji i możliwość prezentacji własnych poglądów i wiedzy przez studentów. Sprawdzanie efektów kształcenia może odbywać się w trakcie trwania przedmiotu, biorąc pod uwagę aktywność studentów wynikającą z ich wcześniejszego przygotowania do zajęć. Konwersatoria mogą kończyć się dwoma formami sprawdzenia – egzaminem (forma ustna lub pisemna) lub zaliczeniem z oceną (łącznie z przygotowaniem pracy semestralnej, projektu itp.).

2. Zajęcia praktyczne:

1) Seminaria

Głównym sposobem sprawdzenia efektów kształcenia na seminarium dyplomowym, będzie przygotowanie jak również sam poziom pracy dyplomowej. Ważne są też poszczególne ogniwa konstruowania pracy, które będą dodatkowo sprawdzane. Ponadto ocenie będzie podlegała sama postawa studenta w kontekście rynku pracy.

2) Lektoraty – ćwiczenia

Forma zajęć związana z nauką języków obcych. Sprawdzalność efektów kształcenia odbywa się systematycznie na zajęciach na podstawie wykonywanych przez studentów zadań ustnych i pisemnych, ocenie prac pisemnych, ustnych, kolokwium ustnych i pisemnych oraz egzaminu końcowego. Ważnym etapem sprawdzalności efektów kształcenia jest aktywność na zajęciach oraz ocena przygotowania studenta do zajęć, w tym systematyczność.

3) Ćwiczenia praktyczne:

Ćwiczenia audytoryjne

W przypadku ćwiczeń audytoryjnych możliwymi formami sprawdzenia efektów kształcenia są m.in. prace semestralne w postaci projektu, który może być budowany przez cały semestr. Inną formą sprawdzenia efektów są ćwiczenia pisemne o różnym zakresie i formie przygotowywane na następne zajęcia. Ponadto sprawdzenie efektów kształcenia będzie odbywało się poprzez kolokwia i „wejściówki” w trakcie semestru. Ważnym elementem tego rodzaju ćwiczeń, którym można także sprawdzać efekty kształcenia jest aktywność na ćwiczeniach wynikająca często z wcześniejszego przygotowania oraz sama umiejętność organizacji pracy w tym pracy w grupach. Każde wykonane przez studenta ćwiczenie będzie posiadało dokumentację.

Ćwiczenia terenowe

Efekty kształcenia na ćwiczeniach terenowych będą sprawdzane w oparciu o indywidualną lub grupową sprawność wykonywania zadań praktycznych przez studentów. Same ćwiczenia zależne są od specjalności i przedmiotu studiów. Każde wykonane przez studenta ćwiczenie będzie posiadało dokumentację.

Ćwiczenia laboratoryjne

Sprawdzenie efektów kształcenia na ćwiczeniach laboratoryjnych jest zależne od rodzaju tych ćwiczeń. W przypadku zajęć odbywających się w laboratoriach, najczęstszą formą sprawdzenia jest poziom i stan wykonania praktycznych ćwiczeń laboratoryjnych. Mogą one zamykać się w ramach jednorazowego spotkania lub trwać przez kilka przyjmując formę większego opracowania, np. konstrukcja mapy. Każde wykonane przez studenta ćwiczenie będzie posiadało dokumentację.

Ćwiczenia projektowe

Sprawdzenie efektów kształcenia na ćwiczeniach projektowych jest związane z realizacją treści przedmiotowych, które w dużej mierze zawierają efekty kształcenia doskonalące wiedzę i umiejętności rozumienia i konstrukcji projektów. W przypadku projektowych, najczęstszą formą sprawdzenia jest poziom i stan wykonania praktycznych prac w formie projektów. Mogą one zamykać się w ramach tworzenia indywidualnych bądź grupowych projektów. Każde wykonane przez studenta ćwiczenie będzie posiadało dokumentację.

Ćwiczenia warsztatowe

Są formą grupowych zajęć praktycznych służącą nauczaniu i doskonaleniu umiejętności zawodowych ściśle związanych z kompetencjami społecznymi, w tym z umiejętnością pracy w grupie i rozwojem kompetencji interpersonalnych oraz kompetencjami zawodowymi, w tym z umiejętnością rozwiązywania problemów zawodowych. Wymagają najczęściej odpowiedniego przygotowania teoretycznego w formie wykładów, konwersatoriów. Prowadzone są z wykorzystaniem metod aktywizujących, charakteryzujących się uczeniem poprzez działanie praktyczne. W ramach ćwiczeń warsztatowych możliwe są do wykorzystania metody jak: burza mózgów, inscenizacja, metoda sytuacyjna, studium przypadku, gry symulacyjne itd. Zajęcia tego typu powinny być prowadzone przez wykładowców – ekspertów w danej dziedzinie, posiadających doświadczenie w zawodzie stanowiącym przedmiot kształcenia. Sprawdzanie efektów odbywa się w toku prowadzenia zajęć na zasadzie interakcji pomiędzy prowadzącym a słuchaczami. Efekty kształcenia oceniane są w formie przygotowanych prac ustnych, pisemnych lub ocenie zaplanowanych zadań, które mogą być oceniane w formie prac grupowych lub indywidualnych, co powinno zostać szczegółowo określone w sylabusie przedmiotowym.

Ćwiczenia ruchowe

Sprawdzenie efektów kształcenia na ćwiczeniach ruchowych jest związane z realizacją treści obowiązkowych, dotyczących wychowania fizycznego. Sprawdzalność efektów kształcenia odbywa się na zajęciach ruchowych, doskonalących wiedzę i umiejętności dotyczące dostrzegania związków aktywności ruchowej z poziomem zdrowia przy zachowaniu zasad bezpieczeństwa. Sprawdzenie efektów kształcenia odbywa się poprzez uczestnictwo w zaplanowanych formach aktywności ruchowej w zakresie przyjmowania w nich różnych ról (np. uczestnika, animatora, sędziego, kibica).

4) Praktyki

Praktyka zawodowa jest częścią składową przygotowania studentów do pracy zawodowej. Zadaniem tego modułu jest stworzenie warunków do praktycznego pogłębienia wiadomości przekazanych w toku zajęć dydaktycznych i konfrontacja ich z praktyką. Praktyki rozwijają aktywność, kreatywność i przedsiębiorczość studentów. Praktyka trwa 6 miesięcy (720 godzin). Weryfikacja osiągnięcia efektów kształcenia odbywa się zarówno w miejscu odbywania praktyki przez opiekuna praktyki z ramienia pracodawcy oraz przez opiekuna praktyki z ramienia uczelni. Kontrola codziennych wykonywanych zadań oraz ich poprawność jest oceniana w dzienniku praktyk oraz w formie końcowej oceny z opisem osiągniętych efektów.

Doskonalenie programu studiów

Doskonalenie programu studiów opiera się na pracy Instytutowej Komisji ds. Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia. W kwestii doskonalenia programu studiów funkcjonowanie IK WSZJK opiera się głównie na następujących działaniach:

- doskonalenie programu i przebiegu kształcenia na kierunku turystyka i rekreacja,
- weryfikowanie efektów kształcenia na poszczególnych kierunkach i specjalnościach studiów,
- ankietyzacja studentów po zakończeniu każdego semestru,

- wyciąganie wniosków z monitorowania kariery zawodowej absolwentów,
- zbieranie opinii interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych
- powoływanie podkomisji ds. oceny i weryfikacji efektów kształcenia (2 razy w roku)
- opiniowanie poprawności obsady dydaktycznej zajęć,
- formułowanie wytycznych, wskazówek i zaleceń dotyczących działań na rzecz doskonalenia programu studiów i ich realizacji.

Doskonalenie programu studiów obejmuje również spełnianie wymagań określonych w obowiązujących rozporządzeniach ministra właściwego ds. szkolnictwa wyższego w zakresie kryteriów oceny programowej, ze szczególnym uwzględnieniem opinii pracodawców przy tworzeniu treści kształcenia i realizacji procesu kształcenia, wyników analizy osiągnięcia zakładanych efektów z realizacji praktyk, jak również umiędzynarodowienia procesu kształcenia, tj. prowadzenia współpracy międzynarodowej i przygotowania do uczenia się w językach obcych. Program studiów zapewnia wybór dotyczący prowadzenia zajęć w językach obcych (wybrany przedmiot).

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.1. Kartografia i topografia		Forma zaliczenia W – Egzamin CAU – Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	I	
Dyscypliny: Nauki o Ziemi i środowisku-70% Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-30%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	45	51	2
Analiza wskazanej literatury			40	46	
Przygotowanie do egzaminu/kolokwium			5	5	
Ćwiczenia audytoryjne	15	9	15	21	1
Przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
Wykonanie ćwiczeń pisemnych			3	5	
Samodzielne studiowanie literatury			2	2	
Konsultacje			2	2	
Przygotowanie do kolokwium			1	2	
Razem	30	18	60	72	3
Metody dydaktyczne					
<p>Wykład: wykład, wykład interaktywny z użyciem metod audiowizualnych (prezentacje multimedialne)</p> <p>Ćwiczenia audytoryjne: metody podające: mini wykład informacyjny, instrukcja, opis, pogadanka; metody problemowe: metody operatywne: praca z mapą, analizowanie profili terenu, rysunków; metody praktyczne: wykonywanie map, rysunków, diagramów, wyznaczanie poziomicy, profili terenu; metody eksponujące: pokaz i wystawy map</p>					
Wymagania wstępne					
<p>Student posiada wiedzę i umiejętności umożliwiające zdanie egzaminu maturalnego z geografii i matematyki. Posiada podstawowe umiejętności posługiwania się mapą i komputerem oraz danymi przestrzennymi</p>					
Cele zajęć					
<p>Uzyskanie podstawowej wiedzy w zakresie kartografii i topografii ze szczególnym uwzględnieniem map turystycznych. Nabycie umiejętności w zakresie operowania skalą mapy, poprawnego czytania rysunku poziomicowego i dokonywania na tej podstawie różnych obliczeń, charakteryzowania obszaru na podstawie mapy topograficznej, poprawnej konstrukcji legendy, orientacji w terenie, oceny wartości użytkowych map, krytycznego spojrzenia na mapę turystyczną jako źródła informacji o terenie. Poznanie podstawowych zagadnień dotyczących systemów informacyjnych wykorzystywanych w turystyce.</p>					
Treści programowe					
<p>A. Problematyka wykładu:</p> <ol style="list-style-type: none"> Kartografia i jej powiązania z innymi naukami. Kształt i wielkość Ziemi: <ul style="list-style-type: none"> idea kulistości Ziemi; pomiar wielkości Ziemi; współrzędne geograficzne; konwencjonalne powierzchnie odniesienia; Pomiary terenowe i na mapie <ul style="list-style-type: none"> plan a mapa skala i podziałka mapy proste pomiary terenowe Odwzorowania kartograficzne 					

- zniekształcenia
- rodzaje odwzorowań, rozpoznanie
- wybór i stosowanie siatek kartograficznych
- konstrukcja wybranych siatek kartograficznych
- 5 Metody prezentacji zjawisk na mapach
- metody jakościowe
- metody ilościowe
- 6. Mapy topograficzne
- wyznaczanie współrzędnych geograficznych
- czytanie rysunku poziomicowego
- analiza sytuacyjno-wysokościowa fragmentu terenu

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych (CAU):

1. Skala mapy – zadania
2. Elipsy zniekształceń
3. Konstrukcja siatki azymutalnej
4. Konstrukcja siatki stożkowej
5. Poznanie podstaw obsługi programu corel
6. Tworzenie kartodiagramów
7. Kreślenie izolinii
8. Czytanie rysunku poziomicowego i pomiary powierzchni.
9. Wykonanie profilu terenu.
10. Analiza treści mapy topograficznej

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Na podstawie obiektów, zjawisk i relacji, prezentowanych na mapach metodami kartograficznymi, identyfikuje środowisko geograficzne Ziemi.

W_02 Definiuje w stopniu podstawowym i rozróżnia podstawy teoretyczne technik pozyskiwania danych z zakresu turystyki

W_03 Rozróżnia podstawowe techniki i narzędzia badawcze stosowane w topografii, w metodach prezentacji kartograficznej

Umiejętności

U_01 posługuje się terminologią z zakresu kartografii w stopniu umożliwiającym korzystanie z literatury przedmiotu

U_02 Pozyskuje dane z map i z bezpośrednich pomiarów w terenie oraz analizuje je, także na podstawie aplikacji GIS oraz odpowiednio wykorzystując i poprawnie wnioskując

U_03 Stosuje podstawowe techniki i narzędzia badawcze z zakresu kartografii, oraz terenoznawstwa celem redagowania prostych map tematycznych, korzysta z programu corel

U_04 Organizuje i przedstawia wyniki badań kartograficznych w postaci prawidłowo opracowanej dokumentacji

Kompetencje społeczne

K_01 Pracując samodzielnie lub działając w zespole, jest odpowiedzialny za pracę własną i za wspólnie realizowane zadania

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Wykład – egzamin

Ćwiczenia audytoryjne – zaliczenie z oceną

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

Wykład:

Egzamin pisemny: W_01, W_02, W_03, U_01 U_02, U_03, U_04, K_01

Pytania na egzaminie: otwarte i zamknięte, punktowane. Zalicza uzyskanie 50% punktów.

Ocena z końcowa z wykładu =

ocena z egzaminu x 0,90 + ocena za aktywność x 0,10

Ćwiczenia audytoryjne (CAU): zaliczenie z oceną

(U_01, U_2, U_3, U_04) - ocena z wykonanych ćwiczeń, kolokwium

Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K

z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:

K ∈ [0% a, 50% a] niedostateczna

K ∈ [50% a, 60% a] dostateczna

K ∈ [60% a, 70% a] dostateczna

plus

K ∈ [70% a, 80% a] dobra

K ∈ [80% a, 90% a] dobra plus

K ∈ [90% a, 100% a] bardzo

dobra

Ocena końcowa z CAU=

	<p>średnia ocena z ćw. pisemnych x 0,7 ocena z kolokwium x 0,2 ocena z aktywności x 0,1</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona z poszczególnych form zajęć według przypisanych punktów ECTS P.1 (Wx2 + CAUx1)/3</p>
--	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W01
W_02	K1P_W13
W_03	K1P_W13
U_01	K1P_U05
U_02	K1P_U09
U_03	K1P_U18
U_04	K1P_U20
K_01	K1P_K07

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

- Brokman L., Osowski F., 1984, Elementy kartografii, PPWK
- Kartografia w turystyce - turystyka w kartografii, 2003, Materiały Ogólnopolskich Konferencji Kartograficznych, T. 24, Kraków
- Kazanecki A., 1977, Terenoznawstwo dla harcerzy - Wyd. 3 popr., Wyd. Młodzieżowa Agencja Wydawnicza, Warszawa
- Morrison J., Sale R., Robinson A., 1988, Podstawy kartografii, PWN, Warszawa
- Pasławski J., 2006, Wprowadzenie do kartografii i topografii, Nowa Era
- Pelczar M., Szeliga J., Ziółkowski J., 1991, Zarys kartografii i topografii, UG
- Saliszczew K., 2003, Kartografia ogólna, PWN, Warszawa
- Sitek Z., 2000, Wprowadzenie do teledetekcji lotniczej i satelitarnej, Wyd. AGH, Kraków
- Szaflarski J., 1955, Zarys kartografii, PPWK
- Terenoznawstwo, 1965, Zarząd Topograficzny Sztabu Generalnego, MON, Warszawa

B. Literatura uzupełniająca

- Żyszkowska W., Spallek W., Borowicz D., 2012, Kartografia tematyczna. PWN, Warszawa

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.2 GIS		Forma zaliczenia Ćwiczenia projektowe Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i Rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	nie	3	
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia projektowe	30	18	60	72	2
Przygotowanie do ćwiczeń			30	30	
Wykonanie ćwiczeń			10	20	
Samodzielne studiowanie literatury			10	10	
Konsultacje			4	4	
Przygotowanie do kolokwium			6	8	
Razem	30	18	60	72	2
Metody dydaktyczne metody programowane z użyciem komputera					
Wymagania wstępne Podstawowe umiejętności posługiwania się mapą i komputerem.					
Cele zajęć Poznanie podstawowych zagadnień dotyczących systemów informacyjnych wykorzystywanych w turystyce. Zapoznanie z bazami danych i ich wykorzystanie w analizie środowiskowej. Nabycie umiejętności tworzenia map, zdobywania danych przestrzennych oraz ich analizy. Zapoznanie się z działaniem programów umożliwiających analizy przestrzenne zjawisk turystycznych. Nabycie umiejętności korzystania z Systemu Informacji Przestrzennej - pozyskiwaniem, przetwarzaniem i udostępnianiem danych przestrzennych oraz towarzyszących im informacji opisowych o obiektach wyróżnionych w części przestrzeni, objętej funkcjonowaniem systemu w dziedzinie turystyki.					
Treści programowe Struktura systemu GIS. Związki GIS z turystyką i innymi dyscyplinami nauki. Mapa jako źródło informacji geograficznej – mapa cyfrowa; budowa i rodzaje map cyfrowych. Cyfrowy model terenu. Dane przestrzenne i ich charakterystyka; wektorowy i rastrowy model danych; topologiczne układy przestrzenne. Bazy danych i ich rodzaje. Przetwarzanie danych przestrzennych i ich wizualizacja. Sposoby wprowadzania danych przestrzennych. Źródła danych dla GIS i sposoby ich pozyskiwania; klasyfikacja danych; integracja danych przestrzennych. Zastosowanie technik GIS w badaniach na kierunku turystyka i rekreacja.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 Student rozróżnia podstawowe techniki i narzędzia badawcze stosowane w GIS w zakresie badawczym turystyki i rekreacji			A. Sposób zaliczenia Ćwiczenia projektowe - zaliczenie z oceną		
Umiejętności U_01 Posługuje się terminologią z zakresu GIS w stopniu			B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Zajęcia projektowe (W_01, U_01, U_02) - ocena z wykonanych ćwiczeń, kolokwium, aktywność na zajęciach		

<p>umożliwiający korzystanie z literatury przedmiotu U_02 Stosuje podstawowe techniki i narzędzia badawcze z zakresu GIS celem redagowania prostych map tematycznych (turystycznych)</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 Pracując samodzielnie lub działając w zespole, jest odpowiedzialny za pracę własną i za wspólnie realizowane zadania</p>	<p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:</p> <table border="0"> <tr> <td>K ∈ [0% a, 50% a]</td> <td>niedostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [50% a, 60% a]</td> <td>dostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [60% a, 70% a]</td> <td>dostateczna plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [70% a, 80% a]</td> <td>dobra</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [80% a, 90% a]</td> <td>dobra plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [90% a, 100% a]</td> <td>bardzo dobra</td> </tr> </table> <p>Ocena końcowa z ćwiczeń: średnia arytmetyczna ocen z poszczególnych wykonanych zadań x 0,50, ocena za aktywność x 0,10 + ocena z kolokwium zaliczeniowego x 40</p> <p>Ocena końcowa przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (CPR x 2)/2</p>	K ∈ [0% a, 50% a]	niedostateczna	K ∈ [50% a, 60% a]	dostateczna	K ∈ [60% a, 70% a]	dostateczna plus	K ∈ [70% a, 80% a]	dobra	K ∈ [80% a, 90% a]	dobra plus	K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra
K ∈ [0% a, 50% a]	niedostateczna												
K ∈ [50% a, 60% a]	dostateczna												
K ∈ [60% a, 70% a]	dostateczna plus												
K ∈ [70% a, 80% a]	dobra												
K ∈ [80% a, 90% a]	dobra plus												
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra												

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W13
U_01	K1P_U05
U_02	K1P_U18
K_01	K1P_K07

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Litwin L., Myrda G, 2005. Systemy Informacji Geograficznej. Zarządzanie danymi przestrzennymi w GIS, SIP, SIT, LIS. Helion.

Paul A. Longley, Michael F. Goodchild, David J. Maguire, David W. Rhind, 2008. GIS Teoria i praktyka. PWN Warszawa

Urbański J., 1997. Zrozumieć GIS. PWN, Warszawa.

Urbański J., 2008. GIS w badaniach przyrodniczych, Wyd. UG,

B. Literatura uzupełniająca:

Kistowski M., Iwańska M., 1997. Systemy Informacji Geograficznej – podstawy techniczne i metodyczne, przegląd pakietów oprogramowania i zastosowań w badaniach środowiska przyrodniczego. Wyd. Naukowe „Bogucki”, Poznań.

Werner P., 2004. Wprowadzenie do systemów geoinformacyjnych, UW, Warszawa

Widacki W., 1997. Wprowadzenie do GIS - ćwiczenia, UJ Kraków.

Nazwa zajęć P.3 Terenoznawstwo		Forma zaliczenia CT-Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	2	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-50% Nauki o Ziemi-50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia terenowe	24	15	36	45	2
Przygotowanie do ćwiczeń			15	15	
Wykonanie ćwiczeń pisemnych			14	14	
Samodzielne studiowanie literatury			5	5	
Konsultacje			2	2	
Razem	24	15	36	45	2
Metody dydaktyczne metody praktyczne: wykonywanie map, rysunków, diagramów, wyznaczanie poziomicy, profili terenu, posługiwanie się mapą w terenie, materiałami kartograficznymi oraz narzędziami nawigacyjnymi					
Wymagania wstępne Student posiada podstawowe umiejętności posługiwania się mapą i komputerem oraz danymi przestrzennymi					
Cele zajęć Nabycie umiejętności w zakresie operowania skalą mapy, poprawnego czytania rysunku poziomicy i dokonywania na tej podstawie różnych obliczeń, charakteryzowania obszaru na podstawie mapy topograficznej (turystycznej), poprawnej konstrukcji legendy, orientacji w terenie, oceny wartości użytkowych map, krytycznego spojrzenia na mapę turystyczną jako źródła informacji o terenie.					
Treści programowe Orientacja w terenie za pomocą mapy, kompasu oraz narzędzi nawigacyjnych. Lokalizacja wybranych obiektów w terenie. Lokalizacja wybranych form ukształtowania powierzchni w terenie. Wyznaczanie tras oraz obliczanie czasu przemarszu w terenie.					
Efekty uczenia się:			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza			A. Sposób zaliczenia		
W_01 Na podstawie obiektów, zjawisk i relacji, prezentowanych na mapach metodami kartograficznymi, identyfikuje zasoby turystyczne środowiska geograficznego Ziemi			Ćwiczenia terenowe – zaliczenie z oceną		
W_02 Definiuje w stopniu podstawowym i rozróżnia podstawy teoretyczne technik pozyskiwania danych z zakresu turystyki			B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów		
W_03 Rozróżnia podstawowe techniki i narzędzia badawcze stosowane w topografii, w metodach prezentacji kartograficznej i GIS w zakresie zjawisk związanych z			Ćwiczenia terenowe: Wykonanie zleconych ćwiczeń i prac pisemnych – W_02; W_03; U_01; U_02; U_03; U_04; K_01 Praca w terenie (orientacja, wykorzystanie mapy, czytanie mapy) – W_01; U_02; K_01		
			Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy		

<p>turystyką</p> <p>Umiejętności</p> <p>U_01 Posługuje się terminologią z zakresu kartografii, GIS w stopniu umożliwiającym korzystanie z literatury przedmiotu</p> <p>U_02 Pozyskuje dane z map i z bezpośrednich pomiarów w terenie oraz analizuje je, także na podstawie aplikacji GIS oraz odpowiednio wykorzystując i poprawnie wnioskując o zasobach turystycznych środowiska</p> <p>U_03 Stosuje podstawowe techniki i narzędzia badawcze z zakresu kartografii, GIS oraz terenoznawstwa celem redagowania prostych map tematycznych (turystycznych)</p> <p>U_04 Organizuje i przedstawia wyniki badań kartograficznych w postaci prawidłowo opracowanej dokumentacji</p> <p>Kompetencje społeczne</p> <p>K_01 Pracując samodzielnie lub działając w zespole, jest odpowiedzialny za pracę własną i za wspólnie realizowane zadania</p>	<p>kontrolnej jest wyliczona według zasady:</p> <table border="0"> <tr> <td>K ∈ [0% a, 50% a]</td> <td>niedostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [50% a, 60% a]</td> <td>dostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [60% a, 70% a]</td> <td>dostateczna plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [70% a, 80% a]</td> <td>dobra</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [80% a, 90% a]</td> <td>dobra plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [90% a, 100% a]</td> <td>bardzo dobra</td> </tr> </table> <p><u>Ocena końcowa z CT:</u> Wykonanie ćwiczeń i prac pisemnych x 0,5 Praca w terenie x 0,3 Obecność x 0,2</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona z poszczególnych form zajęć według przypisanych punktów ECTS P.3 (CTx2)/2</p>	K ∈ [0% a, 50% a]	niedostateczna	K ∈ [50% a, 60% a]	dostateczna	K ∈ [60% a, 70% a]	dostateczna plus	K ∈ [70% a, 80% a]	dobra	K ∈ [80% a, 90% a]	dobra plus	K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra						
K ∈ [0% a, 50% a]	niedostateczna																		
K ∈ [50% a, 60% a]	dostateczna																		
K ∈ [60% a, 70% a]	dostateczna plus																		
K ∈ [70% a, 80% a]	dobra																		
K ∈ [80% a, 90% a]	dobra plus																		
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra																		
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>																			
<table border="1"> <thead> <tr> <th>Numer (symbol) efektu uczenia się</th> <th>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>W_01</td><td>K1P_W01</td></tr> <tr><td>W_02</td><td>K1P_W13</td></tr> <tr><td>W_03</td><td>K1P_W13</td></tr> <tr><td>U_01</td><td>K1P_U05</td></tr> <tr><td>U_02</td><td>K1P_U09</td></tr> <tr><td>U_03</td><td>K1P_U18</td></tr> <tr><td>U_04</td><td>K1P_U20</td></tr> <tr><td>K_01</td><td>K1P_K07</td></tr> </tbody> </table>	Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	W_01	K1P_W01	W_02	K1P_W13	W_03	K1P_W13	U_01	K1P_U05	U_02	K1P_U09	U_03	K1P_U18	U_04	K1P_U20	K_01	K1P_K07	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku																		
W_01	K1P_W01																		
W_02	K1P_W13																		
W_03	K1P_W13																		
U_01	K1P_U05																		
U_02	K1P_U09																		
U_03	K1P_U18																		
U_04	K1P_U20																		
K_01	K1P_K07																		
<p>Wykaz literatury</p>																			
<p>A. Literatura podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Brokman L., Osowski F., 1984, Elementy kartografii, PPWK • Kazanecki A., 1977, Terenoznawstwo dla harcerzy - Wyd. 3 popr., Wyd. Młodzieżowa Agencja Wydawnicza, Warszawa • Paślawski J., 2006, Wprowadzenie do kartografii i topografii, Nowa Era • Pelczar M., Szeliga J., Ziółkowski J., 1991, Zarys kartografii i topografii, UG • Saliszczew K., 2003, Kartografia ogólna, PWN, Warszawa 																			
<p>B. Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ratajski L., 1989, Metodyka kartografii społeczno-gospodarczej, PPWK 																			

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.4 Technologia informacyjna		Forma zaliczenia CL – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	2	
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia laboratoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			8	12	
Wykonanie ćwiczeń pisemnych			15	20	
Konsultacje			2	5	
Przygotowanie do kolokwium			5	5	
Razem	30	18	30	42	2
Metody dydaktyczne					
Wymagania wstępne Umiejętności obsługi komputera nabyte na wcześniejszych etapach kształcenia					
Cele zajęć <ul style="list-style-type: none"> • zapoznanie z alternatywnymi rozwiązaniami w zakresie oprogramowania użytkowego, • zapoznanie się z zaawansowanymi możliwościami edytora tekstu i arkusza kalkulacyjnego • kształtowanie umiejętności wyszukiwania informacji w zasobach odległych i wykorzystania ich w realizacji prezentacji komputerowych, w tym prezentacji multimedialnych, • przekazanie wiedzy dotyczącej zaawansowanych technik tworzenia prezentacji multimedialnych • kształtowanie umiejętności przetwarzania informacji umieszczonych w plikach graficznych i multimedialnych. • zapoznanie z bazami danych 					
Treści programowe <ol style="list-style-type: none"> 1. Zaawansowane możliwości edytora tekstów - korespondencja seryjna i etykiety adresowe, dokumenty wielokolumnowe, spisy treści, przypisy, podpisy, style; praca z dokumentem wielostronicowym 2. Zaawansowane możliwości arkusza kalkulacyjnego - formatowanie warunkowe, odwołania, funkcje wbudowane, filtrowanie i sortowanie danych, eksport i import danych, narzędzia rozdzielania danych, formatowanie wykresów 3. Prezentacja multimedialna - zasady tworzenia slajdów, tworzenie prezentacji multimedialnej i przedstawienie jej na zajęciach 4. Podstawowe operacje na plikach graficznych - zmiana rozmiarów, kadrowanie, efekty graficzne, obracanie, tworzenie obrazu panoramicznego, przetwarzanie wsadowe, selekcje i przekształcenia, praca z warstwami, korekcja i przekształcenia obrazu, przegląd filtrów graficznych, edycja tekstu, korekta fotografii (Gimp), obróbka plików graficznych za pomocą serwisów 5. Baza danych - tabele i relacje między nimi, kwerendy (zapytania), kreator formularzy i raportów 					
Efekty uczenia się:			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 zna podstawowe programy komputerowe związane z turystyką i rekreacją			A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną		
Umiejętności					

<p>U_01 biegle konstruuje przy pomocy funkcji oprogramowania użytkowego rozwiązania problemów praktycznych, w szczególności związanych z dziedziną kształcenia,</p> <p>U_02 prezentuje rozwiązanie problemów przy pomocy różnych narzędzi informatycznych,</p> <p>U_03 zbiera i wykorzystuje informacje z różnych źródeł posługując się różnymi technikami wyszukiwania informacji oraz przetwarza te informacje (w tym stosując techniki montażu plików cyfrowych o różnym formacie),</p> <p>U_04 konstruuje dokumenty o rozbudowanej strukturze stosując w nich rozwiązania charakterystyczne dla prac dyplomowych,</p> <p>U_05 posługuje się podstawowymi i wybranymi zaawansowanymi technikami tworzenia multimedialnych prezentacji komputerowych, kompozycji graficznych i multimedialnych</p> <p>Kompetencje społeczne</p> <p>K_01 pracując samodzielnie lub działając w zespole, jest odpowiedzialny za pracę własną i za wspólnie realizowane zadania</p>	<p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów</p> <p>W_01, U_01 – U_04, K_01 – prace pisemne</p> <p>U_05 – przygotowanie prezentacji multimedialnej</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:</p> <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 60%;">K ☐ [0% a, 50% a]</td> <td>niedostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ☐ [50% a, 60% a]</td> <td>dostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ☐ [60% a, 70% a]</td> <td>dostateczna plus</td> </tr> <tr> <td>K ☐ [70% a, 80% a]</td> <td>dobra</td> </tr> <tr> <td>K ☐ [80% a, 90% a]</td> <td>dobra plus</td> </tr> <tr> <td>K ☐ [90% a, 100% a]</td> <td>bardzo dobra</td> </tr> </table> <p>Ocena końcowa ćwiczeń: średnia arytmetyczna ocen: ocena z prac pisemnych x 0,50+ ocena przygotowanej prezentacji x 0,40 + ocena za aktywność x 0,10</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>	K ☐ [0% a, 50% a]	niedostateczna	K ☐ [50% a, 60% a]	dostateczna	K ☐ [60% a, 70% a]	dostateczna plus	K ☐ [70% a, 80% a]	dobra	K ☐ [80% a, 90% a]	dobra plus	K ☐ [90% a, 100% a]	bardzo dobra
K ☐ [0% a, 50% a]	niedostateczna												
K ☐ [50% a, 60% a]	dostateczna												
K ☐ [60% a, 70% a]	dostateczna plus												
K ☐ [70% a, 80% a]	dobra												
K ☐ [80% a, 90% a]	dobra plus												
K ☐ [90% a, 100% a]	bardzo dobra												

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W13
U_01	K1P_U20
U_02	K1P_U20
U_03	K1P_U20
U_04	K1P_U20
U_05	K1P_U20
K_01	K1P_K07

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

1. Aleksandra Tomaszewska, ABC Word 2016 PL, Gliwice : Wydawnictwo Helion, 2015
2. Witold Wrotek, ABC Excel 2016 PL, Wydawnictwo Helion, Gliwice, 2016
3. Aleksandra Tomaszewska, ABC PowerPoint 2016 PL, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2015
4. Mirosława Kopertowska, Przetwarzanie tekstów, PWN 2011
5. Mirosława Kopertowska, Grafika menadżerska i prezentacyjna, PWN 2011
6. Mirosława Kopertowska, Bazy danych, PWN, Warszawa 2007
7. Włodzimierz Gajda, GIMP. Praktyczne projekty, Helion 2006

B. Literatura uzupełniająca:

1. Skulimowska A., Technologia informacyjna EXCEL 2013 , Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach. - Siedlce : Wydawnictwo Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego, 2017
2. Czarny P., 2007, Excel 2007 PL. Kurs, Helion
3. Dziewoński M., 2005, OpenOffice 2.0 PL. Oficjalny podręcznik, Helion 2005
4. Suma Ł., 2007, Word 2007 PL. Ilustrowany przewodnik, Helion

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.5 Wykorzystanie multimediiów w turystyce		Forma zaliczenia CL – Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i Rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	III	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia laboratoryjne	30	18	60	72	2
Przygotowanie do ćwiczeń			20	30	
Wykonanie zadań i projektów			18	20	
Samodzielne studiowanie literatury			20	20	
Konsultacje			2	2	
Razem	30	18	60	72	2
Metody dydaktyczne Metody podające: mini wykład informacyjny, instrukcja, opis, pogadanka; metody problemowe: metody operatywne: praca z komputerem; m. praktyczne: wykonywanie rysunków, grafik, prezentacji multimedialnych, projektowanie stron internetowych					
Wymagania wstępne Student posiada podstawowe umiejętności posługiwania się komputerem					
Cele zajęć Kształtowanie umiejętności przetwarzania informacji umieszczonej w plikach graficznych i multimedialnych.					
Treści programowe Multimedia wykorzystywane w turystyce. Rola i znaczenie informacji oraz Internetu w turystyce. Tworzenie prezentacji multimedialnych. Podstawowe operacje na plikach graficznych. Projektowanie strony internetowej z wykorzystaniem narzędzi typu CMS. Kod QR w turystyce – zastosowanie i generacja.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 Definiuje w stopniu podstawowym i rozróżnia podstawy teoretyczne technik pozyskiwania danych z zakresu turystyki			A. Sposób zaliczenia Ćwiczenia laboratoryjne - zaliczenie z oceną		
Umiejętności U_01 potrafi wykorzystywać programy komputerowe do przedstawiania zjawisk i procesów związanych z turystyką i rekreacją			B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów <u>Ćwiczenia laboratoryjne</u> (W_01, U_02, K_01) - ocena z wykonanych ćwiczeń i projektów, aktywność na zajęciach		
Kompetencje społeczne K_01 Pracując samodzielnie lub działając w zespole, jest odpowiedzialny za pracę własną i za wspólnie realizowane zadania			Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a] niedostateczna K ∈ [50% a, 60%a] dostateczna K ∈ [60% a, 70% a] dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a] dobra		

	<p>K ∈ [80% a, 90% a] dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p><u>Ocena końcowa ćwiczeń:</u> średnia arytmetyczna ocen z poszczególnych wykonanych zadań i projektów x 0,8 + ocena za aktywność x 0,2</p> <p>Ocena końcowa przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (CPR x 2)/2</p>
--	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W 01	K1P W13
U 01	K1P U20
K 01	K1P K07

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Gajda W., 2015, GIMP. Praktyczne projekty, Wyd. III, Helion
Jaronicki A., 2010, ABC MS Office 2010 PL, Helion
John Walkenbach J., 2011, Excel 2010 PL. Biblia, Helion
Tomaszewska A., 2011, ABC Word 2010 PL, Helion
Tomaszewska A., 2013, ABC PowerPoint 2010 PL, Helion
Wróblewski P., 2013, ABC komputera. Wydanie VIII, Helion
Zimek R., 2013, ABC CorelDRAW X6 PL, Helion

B. Literatura uzupełniająca:

Czarny P., 2007, Excel 2007 PL. Kurs, Helion
Dziewoński M., 2005, OpenOffice 2.0 PL. Oficjalny podręcznik, Helion 2005
Kopertowska M., 2007, Bazy danych, PWN, Warszawa
Lehtinen R., Russell D., Gangemi G. T., 2012, Podstawy ochrony komputerów, Helion
Motyka R., Rasała D., 2013, W 80 zadań dookoła Excela. Zaawansowane funkcje arkusza kalkulacyjnego w ćwiczeniach, Helion
Negrino T., 2008, Po prostu PowerPoint 2007 PL, Helion
Suma Ł., 2007, Word 2007 PL. Ilustrowany przewodnik, Helion
Zimek R., 2012, ABC CorelDRAW X6 PL. Ćwiczenia praktyczne, Helion

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.6 Podstawy geografii fizycznej		Forma zaliczenia W – Egzamin CAU – Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 5	
Kierunek studiów turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	I	
Dyscypliny: Nauki o Ziemi i środowisku-80% Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-20%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	30	18	60	72	3
Studiowanie samodzielne literatury			30	32	
Przygotowanie do egzaminu/kolokwium			30	40	
Ćwiczenia audytorjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			8	10	
Przygotowanie prezentacji			5	10	
Wykonanie prac pisemnych			5	10	
Przygotowanie do kolokwium			5	7	
Konsultacje			2	2	
Studiowanie samodzielne literatury			5	3	
Razem	60	36	90	114	5
Metody dydaktyczne					
Wykład: wykład z użyciem metod audiowizualnych (prezentacje multimedialne) i aktywizujących słuchaczy; Ćwiczenia audytorjne: metody podające: mini wykład informacyjny, instrukcja, opis, pogadanka, burza mózgów; metody problemowe: m. operatywne: praca z mapą, analizowanie profili terenu, rysunków; m. praktyczne: wykonywanie map, rysunków, profili terenu, projekt					
Wymagania wstępne					
Znajomość zagadnień z geografii fizycznej na ocenę bardzo dobrą na poziomie szkoły gimnazjalnej/podstawowej ; podstawowa wiedza dotycząca budowy i funkcjonowania środowiska przyrodniczego, znajomość zasadniczych procesów przyrodniczych oraz form oddziaływania człowieka na systemy przyrodnicze.					
Cele zajęć					
Poszerzenie i utrwalenie wiedzy z podstaw geografii fizycznej będące zarazem fundamentem wiedzy do zajęć zawierających treści specjalnościowe. Znajomość mapy fizycznej świata.					
Treści programowe					
A. Problematyka wykładu:					
1. Miejsce Ziemi we wszechświecie.					
2. Rozkład temperatur na Ziemi.					
3. Ruchy powietrza w atmosferze.					
4. Opady atmosferyczne i typy chmur.					
5. Strefy klimatyczne.					
6. Ekstremalne zjawiska atmosferyczne – występowanie i skutki.					
7. Oceany i morza.					
8. Rzeki i jeziora.					
8. Lodowce.					
9. Gleby i świat roślin.					
10. Interakcja pomiędzy poszczególnymi sferami Ziemi.					
B. Problematyka ćwiczeń audytorjnych (CAU):					
1. Oświetlenie Ziemi w różnych porach roku i tego następstwa.					

2. Analiza rozkładu izoterm na świecie i poszczególnych kontynentach.
3. Wiatry.
4. Rozpoznawanie chmur.
5. Ekstremalne zjawiska atmosferyczne – występowanie i skutki.
6. Morza, zatoki, cieśniny – znajomość mapy świata.
7. Rzeki i jeziora – znajomość mapy świata.
8. Typy lodowców i ich występowania na Ziemi.
9. Gleby na mapie świata. Strefy klimatyczno-roślinne.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Zna znaczenie podstawowych pojęć z zakresu podstaw geografii fizycznej.

W_02 Zna mapę fizyczną świata na poziomie umożliwiającym swobodną lokalizację znacznej ilości obiektów fizycznogeograficznych.

W_03 Ma podstawową wiedzę z zakresu nauk przyrodniczych i rozumie wpływ elementów przyrodniczych na rozwój turystyki

W_04 Rozumie pojęcie turystyki jako zagadnienia wraz z jego szerokim kontekstem uwarunkowań przyrodniczych

Umiejętności

U_01 Umie wytłumaczyć i zlokalizować wybrane podstawowe zjawiska przyrodnicze kształtujące sfery Ziemi.

U_02 Potrafi wyszukiwać najważniejsze informacje z materiałów źródłowych.

Kompetencje społeczne

K_01 Posiada świadomość konieczności ciągłego procesu uczenia się oraz aktualizowania wiedzy

K_02 Potrafi pracować w grupie i jest odpowiedzialny za realizację zadań.

K_03 Potrafi samodzielnie dokonywać selekcji literatury naukowej z zakresu nauk przyrodniczych do rozwiązywania konkretnych problemów związanych z funkcjonowaniem turystyki na wybranych obszarach.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Wykład – egzamin

Ćwiczenia audytoryjne – zaliczenie z oceną

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

Wykład:

Egzamin pisemny: (W_01), (W_02), (U_01) - egzamin pisemny pytania otwarte i zamknięte (K_01) punktowana aktywność w trakcie wykładu

Pytania na egzaminie: otwarte i zamknięte, punktowane. Zalicza uzyskanie 50% punktów.

Ocena z końcowa z wykładu = ocena z egzaminu x 0,8

+ ocena za aktywność x 0,2

Ćwiczenia audytoryjne (CAU): zaliczenie z oceną

średnia arytmetyczna ocen z poszczególnych wykonanych zadań x 0,25 (U_01, U_02) + ocena z kolokwium końcowego (W_02) x 0,5 + ocena z aktywności (K_02) x 0,25

Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:

$K \in [0\% a, 50\% a)$

niedostateczna

$K \in [50\% a, 60\% a)$

dostateczna

$K \in [60\% a, 70\% a)$

dostateczna plus

$K \in [70\% a, 80\% a)$

dobra

$K \in [80\% a, 90\% a)$

dobra plus

$K \in [90\% a, 100\% a]$

bardzo

dobra

Ocena końcowa z CAU=

średnia ocena z ćw. pisemnych x 0,7

ocena z prezentacji ustnej x 0,2

ocena z aktywności x 0,1

	Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona z poszczególnych form zajęć według przypisanych punktów ECTS P.6 $(W_{x3} + C_{aux2})/5$
--	--

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W 01	K1P W06
W 02	K1P W06
W 03	K1P W06
W 04	K1P W01
U 01	K1P U09, K1P U04
U 02	K1P U09,
K 01	K1P K08
K 02	K1P K03
K 03	K1P K01

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

- Flis J: Wstęp do geografii fizycznej, Warszawa 1985, 1988,
- Świtalski E., 1992: Podstawy geografii fizycznej ogólnej z elementami geologii, Toruń
- Tamulewicz J., 1997: Pogoda i klimat Ziemi. Wielka Encyklopedia geografii Świata, Poznań
- Chelmiński W., 2002: Woda: zasoby, degradacja, ochrona, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.

B. Literatura uzupełniająca

Kalesnik S., 1975: Podstawy geografii fizycznej, PWN, Warszawa

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.7. Ekologia i ochrona przyrody		Forma zaliczenia W – zaliczenie z oceną CAU – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	II	
Dyscyplina: Nauki o Ziemi i środowisku-70% Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna- 30%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	45	51	2
Analiza literatury			20	20	
Przygotowanie do dyskusji			5	6	
Przygotowanie do kolokwium			20	25	
Ćwiczenia audytorcyjne	15	9	15	21	1
Przygotowanie do ćwiczeń			3	5	
Przygotowanie prezentacji			2	5	
Wykonanie prac pisemnych			3	4	
Przygotowanie do kolokwium			3	3	
Konsultacje			2	2	
Studiowanie samodzielne literatury			2	2	
Metody dydaktyczne wykład – wykład z użyciem metod audiowizualnych (prezentacje multimedialne) i aktywizujących słuchaczy; ćwiczenia – metody podające: mini wykład informacyjny, instrukcja, opis, pogadanka, burza mózgów; metody problemowe: m. operatywne: praca z mapą, analizowanie profili terenu, rysunków; projekt					
Wymagania wstępne Podstawowa wiedza dotycząca budowy i funkcjonowania środowiska przyrodniczego, znajomość zasadniczych procesów przyrodniczych oraz form oddziaływania człowieka na systemy przyrodnicze.					
Cele zajęć Zapoznanie studentów z podstawowymi problemami ekologii i ochrony środowiska w skali globalnej, regionalnej i lokalnej. Przekazanie studentom podstawowej wiedzy z zakresu zagrożeń, zwłaszcza antropogenicznych, dla środowiska i ich skutków oraz strategii ochrony środowiska. Omówienie problemu zmniejszania się różnorodności biologicznej i wyczerpywania się naturalnych zasobów środowiska oraz przedstawienie podstawowych zagadnień związanych z zapobieganiem tym procesom. Zrozumienie kwestii ekologicznych (ekorozwój, polityka proekologiczna). Przekazanie i ugruntowanie wiedzy na temat podejmowanych działań na rzecz ekologii i ochrony środowiska – prawodawstwo krajowe i międzynarodowe. Wykształcenie umiejętności dokonywania analiz pod kątem optymalnego kształtowania przestrzeni z punktu widzenia ekorozwoju.					
Treści programowe Problematyka wykładu: Ekologia i ochrona środowiska – podstawowe pojęcia i cele. Stabilność zasobów środowiska. Rozwój cywilizacyjny a korzystanie z zasobów Ziemi. Ekorozwój – problematyka badawcza. Ekologia w warunkach zrównoważonego rozwoju. Polityka ekologiczna państwa. Narzędzia polityki ekologicznej, struktura decyzyjna w Polsce. Działania na rzecz ochrony zasobów środowiska – prawodawstwo krajowe i międzynarodowe. Ochrona i kształtowanie odnawialnych zasobów mineralnych (powietrze, wody, gleby). Problemy kształtowania odpowiedniej jakości powietrza atmosferycznego. Obszary chronione i ich rola					

w rozwoju turystyki i rekreacji. Problemy kształtowania optymalnej ilości i jakości zasobów wodnych. Problem zasobów glebowych świata i Europy. Zasady kształtowania współczesnego krajobrazu rolniczego. Problemy kształtowania i optymalizacji środowiska przyrodniczego na terenach zurbanizowanych. Ochrona i kształtowanie odnawialnych zasobów biologicznych (rośliny, zwierzęta, lasy). Różnorodność biologiczna. Ochrona zasobów naturalnych nieodnawialnych. Ekonomiczno-ekologiczne zasady funkcjonowania i rozwoju aglomeracji miejskich i obszarów wiejskich. Polityka proekologiczna UE

Problematyka ćwiczeń: Ochrona i kształtowanie podstawowych elementów środowiska człowieka. Organizacja ochrony środowiska przyrodniczego w Polsce i na świecie – współpraca międzynarodowa; formy ochrony środowiska abiotycznego i biotycznego i ich charakterystyka. Niewyczerpalne zasoby środowiska przyrodniczego i ich charakterystyka. Odnawialne zasoby środowiska przyrodniczego i ich charakterystyka. Geneza, formy występowania i eksploatacja złóż zasobów nieodnawialnych. Problematyka zasobów energetycznych w skali globalnej, regionalnej i lokalnej. Podstawy prawne ekologii i ochrony środowiska w Polsce. Eksploatacja i ochrona zasobów naturalnych w warunkach zrównoważonego rozwoju. Ochrona zasobów biosfery. Konserwatorska i systemowa ochrona przyrody w ujęciu Polska-Europa. Europejskie koncepcje ochrony przyrody i krajobrazu: cele, zasady tworzenia, aktualny stan realizacji. Rozwiązanie techniczne służące ochronie środowiska. Systemy zarządzania środowiskowego w przedsiębiorstwie i gminie. Rozwiązanie techniczne służące ochronie środowiska – wykorzystanie czystych źródeł energii, utylizacja i wykorzystanie odpadów, technologie bezodpadowe, urządzenia techniczne przeciwdziałające degradacji środowiska przyrodniczego.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 ma podstawową wiedzę z zakresu nauk przyrodniczych i rozumie wpływ elementów przyrodniczych na rozwój turystyki; identyfikuje formy ochrony środowiska biotycznego i abiotycznego

W_02 zna podstawowe metody ochrony zasobów środowiska i najważniejsze instrumenty prawne odnoszące się do ekologii w prawodawstwie krajowym i międzynarodowym

Umiejętności:

U_01 poszukuje samodzielnie informacji naukowych pochodzących z różnych źródeł i dokonuje ich krytycznej oceny

U_02 potrafi diagnozować problemy środowiskowe, widzi zasadność podejmowania działań ochronnych i dokonuje analizy wpływu poszczególnych komponentów środowiska na stopień rozwoju funkcji turystycznej konkretnych obszarów

Kompetencje społeczne:

K_01 posiada świadomość konieczności ciągłego procesu uczenia się oraz aktualizowania wiedzy

K_02 potrafi pracować w grupie i jest odpowiedzialny za realizację zadań.

K_03 samodzielnie dokonuje selekcji literatury naukowej z zakresu nauk przyrodniczych do rozwiązywania konkretnych problemów związanych z funkcjonowaniem turystyki na wybranych obszarach

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

W – zaliczenie z oceną

CAU – zaliczenie z oceną

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

Wykład:

(W_01), (W_02), (W_03), (U_03) – kolokwium pisemne (pytania otwarte/test)
(K_02) - aktywność na zajęciach

Ćwiczenia

(U_02), (K_01), (K_03) - aktywne uczestnictwo w zajęciach, konwersacja

(U_01), (U_03), (K_01), (K_03) - ocena wykonanych ćwiczeń, prezentacja multimedialna

Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:

K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna
K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna
K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus
K ∈ [70% a, 80% a)	dobra
K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra

Ocena końcowa wykładu:

ocena z pisemnego egzaminu x 0,80 + ocena za aktywność x 0,20

Ocena końcowa ćwiczeń:

średnia arytmetyczna ocen z poszczególnych wykonanych zadań (prezentacji, prac pisemnych) x 0,70 + ocena za aktywność x 0,30

Ocena końcowa przedmiotu:

średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS

	poszczególnych form zajęć: $(W \times 2 + CAU \times 1) / 3$ Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)
Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W06
W_02	K1P_W06
U_01	K1P_U09, K1P_U04
U_02	K1P_U09
K_01	K1P_K08
K_02	K1P_K03
K_03	K1P_K01
Wykaz literatury	
A. Literatura podstawowa:	
Bartkowski T., 1976, Ochrona zasobów przyrody i zagospodarowanie środowiska przyrodniczego, PWN, Warszawa-Toruń	
Bartkowski T., 1990: Kształtowanie i ochrona środowiska. PWN, Warszawa-Poznań.	
Chelmicki W., 2002: Woda: zasoby, degradacja, ochrona. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.	
Dobrzański G., Dobrzańska B.M., Kielczewski D., 2008: Ochrona środowiska przyrodniczego. PWN, Warszawa.	
Dubel K., 1996: Ochrona i kształtowanie środowiska, Oficyna Wydawnicza MAKAGO, Bytom.	
Kozłowski S. 2001, Ekorozwój. Wyzwanie XXI wieku. PWN, Warszawa	
Poskrobko B., Poskrobko S., 2012, Zarządzanie ochroną środowiska w Polsce. PWE, Warszawa	
Symonides E. 2008. Ochrona przyrody. Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego	
Wąsowicz M. (red.), 2011, Gospodarowanie zasobami środowiska, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej	
Żarska B., 2003: Ochrona Krajobrazu, SGGW, Warszawa	
<i>Obowiązuje w/w literatura i nowsza</i>	
B. Literatura uzupełniająca:	
Bartkowski T. 1991. Kształtowanie i ochrona środowiska człowieka. PWN, Warszawa	
Bogda A., Kabała C., Karczewska A., Szopka K., 2010, Zasoby naturalne i zrównoważony rozwój, Wyd. Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu	
Borys T. (red), 2007, Wskaźniki ekorozwoju. Wydawnictwo Ekonomia i Środowisko, Białystok	
Budnikowski A., 1998: Ochrona środowiska jako problem globalny, PWE, Warszawa.	
Dobrzański G., Kielczewski D. 2009. Ochrona środowiska przyrodniczego. Wyd. Nauk. PWN, Warszawa	
Górka K., Poskrobko B., Radecki W., 1991: Ochrona środowiska , PWE, Warszawa.	
Górka K., Poskrobko B., Radecki W., 1991: Ochrona środowiska , PWE, Warszawa.	
Janik S., Krawczyk Z., 1993: Ochrona środowiska naturalnego, Wyd. Politechniki Poznańskiej, Poznań.	
Janik S., Krawczyk Z., 1993: Ochrona środowiska naturalnego, Wyd. Politechniki Poznańskiej, Poznań.	
Karaczun Z.,M., Indeka L.,G., 1996: Ochrona środowiska. AW Aries, Warszawa.	
Kryk B., Zelek A., 1991: Inwestycje proekologiczne - cel czy bariera rozwoju przedsiębiorstw regionu szczecińskiego,	
Liro A., 1998: Koncepcja ekologicznej sieci obszarów chronionych EECONET. Warszawa.	
Maciak F., 1996: Ochrona i rekultywacja środowiska, Wyd. SGGW, Warszawa.	
Mazurski K. 1998. Podstawy zoologii. Kompendium wiedzy o niszczeniu i ochronie środowiska. SUDETY Oficyna Wydawnicza, Wrocław	
Noch T. (red), 2009, Globalizacja a problematyka ochrony środowiska. Wyd. GWSA, Gdańsk	
Prandecka B. 1993. Interdyscyplinarne podstawy ochrony środowiska przyrodniczego. Kompendium do nauczania i studiowania. Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wydawnictwo	
Problemy środowiska przyrodniczego miast. 2008. Problemy Ekologii Krajobrazu t. XXII, UAM Poznań.	
Pullin A. 2007. Biologiczne podstawy ochrony przyrody (przekład pod red. J. Weinera). PWN, Warszawa	
Wójtowicz B., 2010, Geografia. Rozwój zrównoważony. Edukacja ekologiczna. Wyd. Nauk. Uniwersytetu Pedagogicznego, Kraków	

Obowiązuje w/w literatura i nowsza

Nazwa zajęć P.8. Zróżnicowanie społeczno-demograficzne ludności świata		Forma zaliczenia W – Egzamin CAU – Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów Turystyka i Rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	II	
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	45	51	2
Studiowanie literatury			40	41	
Przygotowanie do egzaminu			5	10	
Ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do zajęć			5	5	
Przygotowanie prac pisemnych			10	12	
Przygotowanie odpowiedzi ustnej			5	5	
Studiowanie literatury			5	15	
Konsultacje			5	5	
Razem	45	27	75	93	4
Metody dydaktyczne Wykład: wykład problemowy, ilustrowany z prezentacją multimedialną, dyskusja Ćwiczenia audytoryjne: analiza materiałów źródłowych (w tym danych statystycznych), praca w grupach, analiza porównawcza, prezentacje z dyskusją					
Wymagania wstępne Znajomość zagadnień geografii społeczno-ekonomicznej na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej					
Cele zajęć Zapoznanie studentów ze zjawiskami demograficznymi i społecznymi występującymi współcześnie na świecie i w Polsce, wykształcenie umiejętności analizy wybranych zjawisk demograficznych i społecznych oraz oceny ich wpływu na zagadnienia turystyczne, wykształcenie kompetencji w zakresie stosowania metod pomiaru i analizy zjawisk społeczno-demograficznych.					
Treści programowe A. Problematyka wykładu: 1. Zjawiska i procesy demograficzne i społeczne w systemie nauk społecznych i przyrodniczych. 2. Zaludnienie świata <ul style="list-style-type: none"> • Trendy rozwoju demograficznego • Regionalne zróżnicowanie gęstości zaludnienia • Problemy społeczne związane z przeludnieniem i depopulacją 3. Procesy demograficzne i ich przebieg <ul style="list-style-type: none"> • Ruch naturalny ludności • Ruchy migracyjne i uchodźstwo polityczne • Prognozy i sposoby kontroli procesów demograficznych 4. Współczesna procesy urbanizacyjne i ich regionalne zróżnicowanie <ul style="list-style-type: none"> • Pojęcie urbanizacji, jej złożoność i wieloaspektowy charakter • Ziemia – planeta wielkich miast (proces megalopolizacji) • Pozytywne i negatywne skutki urbanizacji 5. Społeczne zjawiska na świecie – korzyści i zagrożenia					

- Poziom zamożności i warunki życia ludności
- Zagrożenia epidemiologiczne i problemy zdrowotne na świecie
- Napięcia społeczne i przestępczość

6. Działalność organizacji regionalnych i międzynarodowych w kwestii rozwiązywania problemów demograficznych i społecznych

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych (CAU):

1. Wzrost i rozmieszczenie ludności na świecie i w Polsce.

- analiza źródeł informacji o ludności
- dynamika rozwoju ludności świata i Polski
- regionalne zróżnicowania rozmieszczenia ludności, analiza przyczyn i skutków, wykorzystanie metod koncentracji

2. Struktury ludności według płci i wieku oraz wykształcenia

- analiza porównawcza ludności wybranych krajów świata według płci i wieku z wykorzystaniem piramidy jako kartograficznej prezentacji
- charakterystyka wybranych krajów świata pod względem struktur demograficznych przy zastosowaniu podstawowych metod ilościowych i parametrów statystycznych (współczynnik feminizacji, maskulinizacji, wskaźniki struktury, rodzaje grupowań wg wieku, współczynniki i skale starości demograficznej, mediana wieku, przeciętny wiek ludności)

3. Ruch naturalny ludności

- podstawowe elementy ruchu naturalnego i jego mierniki (współczynnik rodności, umieralności, przyrost naturalny)
- analiza porównawcza typów demograficznych wybranych regionów za pomocą wykresu Witthauera

4. Migracje jako zjawisko społeczne

- analiza danych statystycznych dotyczących migracji wewnętrznych i zewnętrznych, dostępność danych i możliwość ich wykorzystania
- modele migracyjne – odległościowe, oddziaływań migracyjnych, przepływów, dyfuzyjne
- podstawowe narzędzia badawcze wielkości, kierunków, przyczyn i czasu ruchów migracyjnych (wskaźniki zasiedlenia, natężenie przepływów, saldo migracji, indeks ruchliwości, współczynnik efektywności migracji)
- analiza wzoru migracyjnego wybranego regionu świata

5. Przyrost rzeczywisty – typy demograficzne ludności

- podstawowe wskaźniki analizy przyrostu rzeczywistego – wykorzystanie dla porównań międzynarodowych
- analiza typów demograficznych wybranego kraju, regionu za pomocą metody J.W. Webba

6. Ilościowe prawidłowości urbanizacji

- szczegółowa analiza wskaźników urbanizacji, określenie ich wad i zalet w ocenie stopnia zurbanizowania świata
- największe miasta świata – charakterystyka wybranych przykładów współczesnych miast turystycznych
- etapy urbanizacji – urbanizacja właściwa, suburbanizacja, dezurbanizacja, reurbanizacja, omówienie wybranego procesu na wybranym przykładzie i skutków dla rozwoju turystyki

7. Warunki życia ludności i ich zróżnicowanie

- wskaźniki stosowane do pomiarów warunków życia ludności na świecie: dochód narodowy brutto na 1 mieszkańca, wskaźnik rozwoju społecznego - Human Development Index (HDI), wieloaspektowy wskaźnik ubóstwa – Multidimensional Poverty Index (MPI), wskaźnik rozwoju społecznego uwzględniający nierówność – Inequality-adjusted Human Development Index (IHDI), wskaźnik nierówności płci – Gender Inequality Index (GII) – analiza dostępności źródeł i ich wykorzystanie do opisu warunków życia ludności świata na podstawie wybranego miernika

8. Współczesne konflikty społeczne

- charakterystyka wybranych współczesnych incydentów terrorystycznych i określenie ich wpływu na ruch turystyczny

9. Negatywne zjawiska społeczne i ich znaczenie cywilizacyjne

- ocena przyczyn i skutków wybranych negatywnych zjawisk społecznych w wybranych regionach turystycznych oraz ich wpływu na wielkość ruchu turystycznego: choroby cywilizacyjne – AIDS, choroba Alzheimera, SARS, odmiany grypy, narkomania, prostytucja, przestępczość, nielegalna migracja, alkoholizm itp.

Efekty uczenia się:

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

U 01	K1P U07
U 02	K1P U09
U 03	K1P U16
U 04	K1P U05, K1P U06
K 01	K1P K01
K 02	K1P K08

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

- Albinowski St., 1996, Bogactwo i nędza narodów. Dom Wydawniczy „Elipsa”, Warszawa
- Gearty C., 1998, Terroryzm, Prószyński i S-ka, Warszawa
- Holzer J., Z., 2003, Demografia, PWN, Warszawa
- Jędrzejczyk D., 2001, Podstawy geografii ludności, Wydawnictwo Akademickie Dialog, Warszawa
- Kędzelski M., Paradysz J., 2006, Demografia, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej, Poznań
- Kurkiewicz J., 1992, Podstawowe metody analizy demograficznej, Warszawa
- Stokowski G., 2015, Demografia, PWE, Warszawa
- Szymańska D., 2007, Urbanizacja na świecie, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa
- Szymańska D., 2009, Geografia osadnictwa, PWN, Warszawa
- Węclawowicz G., 2003, Geografia społeczna miast. Zróżnicowanie społeczno-przestrzenne, PWN, Warszawa

B. Literatura uzupełniająca

- Gawryszewski A., 2005, Ludność Polski w XX wieku, „Monografie”, IGiPZ PAN, Warszawa, 5
- Maik W., 1997, Podstawy geografii miast, wyd 2., UMK, Toruń
- Malikowski M., 1999, Przestrzeń jako wymiar struktury społecznej i społecznych nierówności, [w:] Malikowski M., Solecki S. (red.), Społeczeństwo i przestrzeń zurbanizowana, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej, Rzeszów
- Malikowski M., 1999, Przestrzeń jako wymiar struktury społecznej i społecznych nierówności, [w:] Malikowski M., Solecki S. (red.), Społeczeństwo i przestrzeń zurbanizowana, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej, Rzeszów
- Okólski M., 2005, Demografia. Podstawowe pojęcia, procesy i teorie w encyklopedycznym zarysie, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa
- Okólski M., Fihel A., 2012, Demografia: współczesne zjawiska i teorie, Wydawnictwo Naukowe Scholar, Warszawa
- Rajman J., 2003, Geografia ludności i osadnictwa słownik terminologiczny, Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej, Kraków.
- Zdrojewski E. Z., 2004, Demografia dla ekonomistów, Wydawnictwo Politechniki Koszalińskiej, Koszalin
- Źródła nienawiści : konflikty etniczne w krajach postkomunistycznych, pod red. Kamila Janickiego; z przedm. Artura Kijasa. - Kraków ; Warszawa : Instytut Wydawniczy Erica : Portal Internetowy "Hismag.org", 2009
- Pawlikowska-Piechotka, 2013, Planowanie przestrzeni turystycznej, NOVEAERES, Warszawa
- Palikowski M., 1999, Przestrzeń jako wymiar struktury społecznej i społecznych nierówności, [w:] Malikowski M., Solecki S. (red.), Społeczeństwo i przestrzeń zurbanizowana, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej, Rzeszów

C. Źródła internetowe:

- Dane statystyczne Banku Światowego <http://web.worldbank.org/>
- Dane statystyczne Eurostat, <http://epp.eurostat.cec.eu.int/>
- Główny Urząd Statystyczny w Warszawie, Bank Danych Lokalnych, www.stat.gov.pl/bdl

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.9. Gospodarcze podstawy rozwoju turystyki		Forma zaliczenia Wykład-E, Ćwiczenia audytoryjne Zo		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów Turystyka i Rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Geografia	SPS	Tak		Nie	III
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna -100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	45	51	2
ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
Razem	45	27	75	93	4
Metody dydaktyczne Wykład: wykład problemowy, ilustrowany z prezentacją multimedialną, dyskusja Ćwiczenia audytoryjne: analiza materiałów źródłowych (w tym danych statystycznych), praca w grupach, analiza porównawcza, prezentacje z dyskusją					
Wymagania wstępne znajomość zagadnień geografii społeczno-ekonomicznej na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej					
Cele zajęć Zapoznanie studentów z problematyką funkcjonowania turystyki we współczesnej gospodarce w Polsce i na świecie, rozwój umiejętności rozwijania turystyki w różnorodnych przestrzeniach gospodarczych, zapoznanie z podstawowymi zasadami funkcjonowania i rozwoju gospodarki turystycznej oraz zapoznanie z podstawowymi metodami pomiaru i analiz rozwoju turystyki w gospodarce.					
Treści programowe A. Problematyka wykładu: Turystyka jako sektor gospodarki - pojęcie i zakres gospodarki turystycznej, oddziaływanie turystyki na gospodarkę narodową. Rynek turystyczny i mechanizmy jego funkcjonowania, pojęcie rynku turystycznego charakterystyka popytu i podaży na rynku turystycznym, produkt turystyczny jako przedmiot podaży turystycznej, przedsiębiorstwo turystyczne na rynku, Marketing w gospodarce turystycznej, geneza i istota marketingu w turystyce, zasady zarządzania marketingowego w turystyce, marketing-mix w turystyce Rola państwa w gospodarce turystycznej, pojęcie i zakres polityki turystycznej, instrumenty polityki turystycznej państwa, poziomy polityki turystycznej, Przemiany zachodzące pod wpływem turystyki B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych (CAU): Turystyka jako sektor gospodarki narodowej, analiza danych statystycznych, próby ustalania potencjału turystyki w gospodarce na poziomie lokalnym, regionalnym i krajowym, Funkcjonowanie rynku turystycznego rodzaje produktów turystycznych na rynku, rodzaje przedsiębiorstw turystycznych, Marketing w turystyce (analiza SWOT obszaru turystycznego, marketing mix w turystyce), Rola państwa i JST w gospodarce turystycznej, polityka turystyczna na szczeblu krajowym, polityka turystyczna na szczeblu regionalnym i lokalnym, Przemiany dokonujące się pod wpływem turystyki					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 – rozumie powiązania turystyki ze zróżnicowaniem społeczno-demograficznym świata oraz z gospodarką W_02 – wymienia najważniejsze problemy społeczno-demograficzne, określa ich naukowe uzasadnienie i			A. Sposób zaliczenia Wykład – egzamin Ćwiczenia audytoryjne – zaliczenie z oceną B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów		

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.10 Historia odkryć geograficznych		Forma zaliczenia Wykład-Zo		Liczba punktów ECTS 1	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Praktyczny	SPS	Tak	Nie	I	
Dyscyplina Nauki o Ziemi i środowisku-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	15	21	1
Samodzielne studiowanie literatury			10	15	
Przygotowanie do zaliczenia			5	6	
Metody dydaktyczne: wykład informacyjny, metody eksponujące (prezentacje multimedialne), analiza przypadków, aktywny opis, pokaz, praca z mapą (umiejętność czytania mapy oraz prowadzenia tras wycieczek), analiza tekstów, analiza materiału badawczego					
Wymagania wstępne Podstawowe informacje ze szkoły ponadgimnazjalne: wiedza humanistyczna z zakresu szkoły ponadgimnazjalnej o kulturze, stylach architektonicznych, wiedza z zakresu historii Polski; podstawowa znajomość zróżnicowania przyrodniczego, kulturowego i społeczno- ekonomicznego Polski.					
Cele zajęć Celem przedmiotu jest nabycie wiedzy przez studentów w zakresie odkryć geograficznych na świecie, badań polskich naukowców i ich wkładu w rozwój geografii i turystyki.					
Treści programowe 1. Źródła starożytne dotyczące odkrywania świata i poszerzania horyzontu geograficznego. 2. Wiedza starożytnych na temat otaczającego ich świata. 3. Historia poznawania świata w średniowieczu. 4. Wielkie odkrycia geograficzne XV i XVI w. 5. Historia odkryć w XVII-XIX w. 6. Konsekwencje odkryć geograficznych dla ludności Europy i krajów „odkrytych”. 7. Wkład polskich podróżników w poznawanie świata. 8. Złota era himalaizmu					
Efekty uczenia się		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne			
Wiedza W_01 - ma wiedzę o horyzoncie geograficznym w starożytności W_02 - omawia wielkie odkrycia geograficzne XV-XVII w. i ich konsekwencja dla Europejczyków W_03 - zna dokonania polskich himalaistów		A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną			
Umiejętności U_01 - umie wskazać na mapie		B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Kolokwium zaliczeniowe Test pisemny (pytania otwarte i zamknięte) (W_01+W_02+W_03+U_01+U_02+K_01)+(K_02) 50% pozytywnych odpowiedzi na ocenę dostateczną			

<p>kierunki działalności podróżników U_02 - potrafi dokonać interpretacji znaczenia odkryć na różnych kontynentach</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 - uzupełnia swoją wiedzę i umiejętności, postrzega je w wymiarze interdyscyplinarnym K_02 - Studiuje samodzielnie literaturę naukową i materiały źródłowe</p>	<p>Ocena końcowa przedmiotu:</p> <p>średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć P.10 W x1</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>	
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>
<p>W_01</p>	<p>K1P W03</p>
<p>W_02</p>	<p>K1P W05</p>
<p>W_03</p>	<p>K1P W05</p>
<p>U_01</p>	<p>K1P U07</p>
<p>U_02</p>	<p>K1P U09</p>
<p>K_01</p>	<p>K1P K01</p>
<p>K_02</p>	<p>K1P K01</p>
<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa: Babicz J., Walczak W., 1970, Zarys historii odkryć geograficznych, Warszawa Długosz Z., 2002, Historia odkryć geograficznych, PWN, Warszawa Kay B., 2003, Na koniec świata. Historia odkryć geograficznych, Warszawa Magidowicz J., 1969, Zarys historii odkryć geograficznych, Warszawa</p> <p>B. Literatura uzupełniająca: Słabczyński W., 1995, Polscy podróżnicy i odkrywcy, PWN, Warszawa</p>	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.10 Podstawy architektury		Forma zaliczenia Wykład – Zo Ćwiczenia audytoryjne - Zo		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	I	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	45	51	2
Ćwiczenia audytoryjne	15	9	15	21	1
Razem	30	18	60	72	3
Metody dydaktyczne Wykład informacyjny, metody eksponujące (prezentacje multimedialne), analiza przypadków, aktywny opis, pokaz					
Wymagania wstępne Podstawowe informacje ze szkoły ponadgimnazjalnej: wiedza humanistyczna z zakresu szkoły ponadgimnazjalnej o kulturze, stylach architektonicznych;					
Cele zajęć Opanowanie podstawowej wiedzy z zakresu historii architektury i sztuki, zrozumienie przyczyn powstania i rozwoju form artystycznych, ich wzajemnych związków; ogólna umiejętność klasyfikacji stylistycznej. Uzyskanie wiedzy z zakresu polskiej historii architektury i sztuk w perspektywie zagadnień odrębności i integracji.					
Treści programowe Wykłady: Cywilizacja starożytnego Egiptu, architektura w służbie władzy i wierzeń. U źródeł sztuki europejskiej: architektura i rzeźba antycznej Grecji. Epoki sztuki greckiej. Architektura starożytnego Rzymu okresu Republiki i Cesarstwa: świątynie budowle publiczne domy prywatne. Architektura i sztuka wczesnochrześcijańska i bizantyńska. Okres przejściowy w architekturze. Romanizm w Europie i w Polsce. Architektura gotycka w Europie i w Polsce. Rzeźba XIV i XV w. Poszukiwanie renesansowego ideału. Polska specjalność w renesansie. Manierizm i „piękno wielorakie” architektury baroku. Wielcy twórcy XVI-XVII wieku. Architektura polska XVI-XVIII w. Klasycyzm, romantyzm w architekturze europejskiej XVIII wieku. Budownictwo w Polsce okresu mecenatu Stanisława Augusta Poniatowskiego i 1 poł. XIX stulecia. Historyzm, eklektyzm i architektura okresu rewolucji przemysłowej. Poszukiwanie nowego piękna: architektura początku XX w.: secesja –Jugendstil - Art. Nouveau. Konstruktywizm i modernizm w architekturze 1 połowy XX wieku. Karta inwentaryzacyjna obiektu architektury. Ćwiczenia: Podstawowe pojęcia związane z architekturą świątyni i grobowców egipskich: piramidy, mastaby i hypogaea; struktura budowli świątynnych i pałacowych, perystyle i kolumnady, typy głowic egipskich. Podstawowe narzędzia analizy architektury klasycznej: porządki greckie, typy świątyni. Kanon rzeźby greckiej. Rzymskie innowacje architektoniczne i przekształcenia (porządek toskański, łuki i sklepienia). Romańska struktura architektoniczna (typy podpór, sklepień i artykulacji) a gotycki system konstrukcyjny – analiza porównawcza. Gotyk „on line” wycieczka do obiektów gotyckich Słupska. Analiza przykładów europejskiej i polskiej wybranych przykładów architektury renesansowej, barokowej. Eklektyzm, historyzm, secesja i modernizm w zasięgu ręki – wycieczka po Słupsku, analiza przykładów w/w architektury. Zaliczenie – prezentacja prac.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe		

<p>Wiedza W_01 Rozumie terminologię związaną z architekturą W_02 Charakteryzuje style architektoniczne W_03 Wymienia przykłady europejskiej i polskiej architektury</p> <p>Umiejętności U_01 Na podstawie literatury omawia style w architekturze świata i Polski. Porównuje style architektoniczne U_02 Wykorzystuje wiedzę o architekturze w bezpośredniej obserwacji obiektów U_03 potrafi przygotować prezentację wybranego obiektu architektury.</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 Studiuje samodzielnie literaturę naukową i materiały źródłowe K_02 Praca zespołowa nad projektem</p>	<p>kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne</p> <p>A. Sposób zaliczenia Wykład - zaliczenie z oceną Ćwiczenia audytoryjne – zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów</p> <p><u>Wykład</u> Aktywność w czasie wykładu (W_01-03) (U_01-03) (K_01) Kolokwia zaliczeniowe pisemne (W_01-03) (U_01-03) (K_01) – wymagane zaliczenie każdego kolokwium Praca semestralna (W_01-03) (U_01-03) (K_01-02)</p> <p><u>Ćwiczenia</u> Kolokwia pisemne (W_01-03) (U_01-03) (K_01) – wymagane zaliczenie każdego kolokwium Ćwiczenia zaliczeniowe (W_03) (U_02) (U_03), (K_02)</p> <p><u>Ocena końcowa wykładu:</u> Aktywność w czasie wykładu x 0,10 Średnia arytmetyczna z ocen z kolokwii pisemnych x 0,60 Ocena z praca semestralnej x 0,30</p> <p><u>Ocena końcowa ćwiczeń audytoryjnych:</u> Średnia arytmetyczna z ocen z kolokwii pisemnych x 0,60 Średnia arytmetyczna ocena z ćwiczeń zaliczeniowych x 0,40</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego jest wyliczona według zasady:</p> <table border="0"> <tr> <td>K ∈ [0% a, 50% a]</td> <td>niedostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [50% a, 60%a]</td> <td>dostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [60% a, 70% a]</td> <td>dostateczna plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [70% a, 80% a]</td> <td>dobra</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [80% a, 90% a]</td> <td>dobra plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [90% a, 100% a]</td> <td>bardzo dobra</td> </tr> </table> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: Średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć $(W \times 2 + CAU \times 1)/3$</p>	K ∈ [0% a, 50% a]	niedostateczna	K ∈ [50% a, 60%a]	dostateczna	K ∈ [60% a, 70% a]	dostateczna plus	K ∈ [70% a, 80% a]	dobra	K ∈ [80% a, 90% a]	dobra plus	K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra
K ∈ [0% a, 50% a]	niedostateczna												
K ∈ [50% a, 60%a]	dostateczna												
K ∈ [60% a, 70% a]	dostateczna plus												
K ∈ [70% a, 80% a]	dobra												
K ∈ [80% a, 90% a]	dobra plus												
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra												

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W01
W_02	K1P_W04
W_03	K1P_W04
U_01	K1P_U08, K1P_U09
U_02	K1P_U04, K1P_U11

U 03	K1P_U08
K 01	K1P_K01
K 02	K1P_K03
Wykaz literatury	
A. Literatura podstawowa:	
<ul style="list-style-type: none"> - Charytonow E., 196, Zarys historii architektury, Warszawa. - Koch W., 1996, Style w architekturze, Warszawa. - Historia sztuki. Twórcy, nurty, style, przeł. M. Boberska, Świat Książki, Warszawa 2003. - Szolginia W., 1992, Architektura, Warszawa. - Trzeciak P., 1988, 1000 tajemnic architektury, Warszawa 	
B. Literatura uzupełniająca	
<ul style="list-style-type: none"> - Arcydzieła budownictwa europejskiego od antyku po czasy współczesne, przeł. W. Baraniewski, R. Kunkiel, M. Omilanowska, J. Sito, A. Zięba, K. Żak, Świat Książki, Warszawa - Broniewski T., 1980, Historia architektury dla wszystkich, Ossolineum, Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk - Kozakiewiczowa H., 1978, Renesans i manieryzm w Polsce, WAiF, Warszawa - Miłobędzki A., 1978, Zarys dziejów architektury w Polsce, Wiedza Powszechna, Warszawa - Pevsner N., 1976, Historia architektury europejskiej, przeł. A. Morawińska, H. Pawlikowska. Wyd. Artystyczne i Filmowe, Warszawa - Sztuka świata, t. 1-10 i leksykon w t. 12-13. Arkady, Warszawa 1989-2000 - Faryna – Paszkiewicz H., Omilanowska M., Piaseczny R., Atlas zabytków architektury w Polsce. PWN, Warszawa, 2003 	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.12 Krajoznawstwo		Forma zaliczenia Wykład – E Ćwiczenia audytoryjne - Zo		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	III	
Dyscypliny: Geografia społeczno- ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-75% Nauki o Ziemi i środowisku-25%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	45	51	2
Analiza literatury			23	15	
Przygotowanie do dyskusji			10	15	
Przygotowanie do egzaminu			12	21	
Ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	7	
Przygotowanie projektu w grupach (prezentacja)			8	5	
Przygotowanie do kolokwium			5	10	
Konsultacje			2	2	
Studiowanie samodzielne literatury			10	18	
Razem	45	27	75	93	4
Metody dydaktyczne Wykład informacyjny, metody eksponujące (prezentacje multimedialne), praca z mapą (umiejętność czytania mapy oraz prowadzenia tras wycieczek), analiza tekstów, analiza materiału badawczego					
Wymagania wstępne podstawowa znajomość różnicowania przyrodniczego, kulturowego i społeczno- ekonomicznego Polski.					
Cele zajęć Przedstawienie ogólnej wiedzy z zakresu teorii i metodyki krajoznawstwa, szlakach krajoznawczych, odznakach turystycznych. Student zapoznaje się z obiektami z polskiej listy UNESCO, kanonem Krajoznawczym Polski oraz wybranymi obiektami spoza tych list. Na podstawie zdjęć potrafi rozpoznać najważniejsze obiekty krajoznawcze. Celem zajęć jest stworzenie karty inwentaryzacyjnego wybranych obiektów krajoznawczych oraz przygotowanie prezentacji krajoznawczej wskazanych miejscowości lub obiektów.					
Treści programowe 1. Zagadnienia teorii i metodyki krajoznawstwa. Odznaki krajoznawcze. 2. Wstęp do podziału dzielnicowego Polski. Zarys historii Pomorza Zachodniego. 3. Kanon krajoznawczy Polski. 4. Kanon krajoznawczy Pomorza Środkowego 5. Inwentaryzacja krajoznawcza. 6. Wybrane szlaki turystyczne w Polsce.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe		

<p>Wiedza W_01 – zna najważniejsze zagadnienia teorii i metodyki krajoznawstwa. W_02 – zna najważniejsze obiekty znajdujące się w Kanonie Krajoznawczym Polski oraz polskiej listy UNESCO. W_03 – zna i omawia podział dzielnicowy Polski oraz zarys historii Pomorza Zachodniego. W_04 – zna i omawia kanon krajoznawczy Pomorza Środkowego. W_05 – zna ważniejsze szlaki tematyczne w Polsce</p> <p>Umiejętności U_01 – potrafi określić na podstawie fotografii najważniejsze obiekty znajdujące się w Kanonie Krajoznawczym Polski i polskiej liście UNESCO oraz wykazać zasadność umieszczenia wskazanego obiektu na tych listach. U_02 – potrafi wskazać ciekawe obiekty krajoznawcze spoza KKP na terenie poszczególnych województw. U_03 potrafi przygotować prezentację wskazanych miejscowości lub obiektów oraz kartę inwentaryzacyjną wybranego obiektu turystycznego.</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 Studiuje samodzielnie literaturę naukową i materiały źródłowe K_02 – rozumie konieczność samodoskonalenia, wykazuje się kreatywnością.</p>	<p>kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne</p> <p>A. Sposób zaliczenia Wykład - egzamin Ćwiczenia audytoryjne – zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów <u>Wykład</u> Egzamin pisemny: (W_01-05) (U_01-02) (K_01;02)</p> <p><u>Ćwiczenia audytoryjne</u> Ocena z kolokwiów (W_01-05) (U_01-03) - test – pytania otwarte i zamknięte Ocena wykonanych ćwiczeń (W_01-05) (U_01-03) (K_01;02)</p> <p><u>Ocena końcowa wykładu:</u> Ocena z egzaminu x 1,00</p> <p><u>Ocena końcowa ćwiczeń audytoryjnych:</u> Średnia arytmetyczna z ocen z kolokwiów pisemnych x 0,60 Średnia arytmetyczna ocena z ćwiczeń zaliczeniowych x 0,40</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a] niedostateczna K ∈ [50% a, 60%a] dostateczna K ∈ [60% a, 70% a] dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a] dobra K ∈ [80% a, 90% a] dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: Średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (W x 2 + CAU x 3)/5</p>
--	--

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1A_W01, K1P_W03
W_02	K1A_W04, K1P_W05
W_03	K1A_W05
W_04	K1A_W04, K1P_W05
W_05	K1P_W04
U_01	K1P_U04, K1P_U02, K1P_U09
U_02	K1P_U04, K1P_U09
U_03	K1P_U08
K_01	K1P_K01
K_02	K1P_K08, K1P_K07

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

- Kruczek Z., Kurek A., Nowacki M., Krajoznawstwo : teoria i metodyka. - Kraków : Wydawnictwo "Proksenia", 2012.
- Kruczek Z., Polska. Geografia atrakcji turystycznych, Proksenia, Kraków, 2003

- Pilichowie M., P., Polska. Ilustrowany przewodnik; Sport i Turystyka; Muza SA; Warszawa; 2000r.
- Wędrychowska A., Polska Niezwykła, Demart, Warszawa 2007 (8 tomów).

B. Literatura uzupełniająca

- Glinka T., Piasecki M., „Polska. Najpiękniejsze miejsca. 62 miasta.” Poznań 2002
- Lijewski T., Mikułowski B., Wyrzykowski J., Geografia turystyki Polski. PWE, Warszawa, 2002
- Stasiak A. (red. nauk.), Geografia turystyki Polski : przewodnik do ćwiczeń krajoznawczych - Warszawa : Polskie Wydawnic-two Ekonomiczne, 2009.
- Zubilewicz T., Polska na pogodę i niepogodę, wyd. Publicat, Warszawa 2007

OPIS MODUŁU KSZTAŁCENIA

Nazwa zajęć P.13 Podstawy turystyki		Forma zaliczenia Wykład – E Ćwiczenia audytoryjne - Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i Rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	I	
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	15	21	1
Studiowanie samodzielnie literatury			10	10	
Przygotowanie do egz., kolokwium			5	11	
Ćwiczenia	15	9	15	21	1
Przygotowanie do ćwiczeń			3	2	
Przygotowanie prezentacji			3	4	
Wykonanie prac pisemnych			3	5	
Przygotowanie do kolokwium			2	5	
Konsultacje			1	2	
Studiowanie samodzielnie literatury			3	3	
Metody dydaktyczne					
Wykład: wykład problemowy, prezentacja multimedialna, dyskusja dydaktyczna					
Ćwiczenia audytoryjne: analiza materiałów źródłowych (w tym danych statystycznych), praca w grupach, analiza porównawcza, prezentacje z dyskusją, praca z mapą (umiejętność czytania mapy)					
Wymaganie wstępne: Podstawowa wiedza z zakresu geografii ogólnej, ze szczególnym uwzględnieniem geografii fizycznej świata i Polski, wiedza na temat atrakcyjności środowiska przyrodniczego i antropogenicznego, znajomość krain geograficznych na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej, geografia ekonomiczna.					
Cele zajęć: Wyposażenie studentów w umiejętności diagnozowania i analizowania form spędzania czasu wolnego oraz formułowania celów ogólnych i operacyjnych do czasu wolnego. Zapoznanie z podstawowym aparatem pojęciowym związanym z turystyką, umiejętność rozumienia problemów współczesnej turystyki, rozpoznawania zjawisk występujących we współczesnej turystyce, identyfikowania uwarunkowań przestrzennych, demograficznych i społeczno-ekonomicznych rozwoju turystyki. Zaznajomienie studentów z zagadnieniami wpływu głównych czynników o charakterze geograficznym na rozwój turystyki, główne regiony turystyczne świata i Polski wraz z ich najważniejszymi atrakcjami turystycznymi. Nabycie umiejętności korzystania z wiedzy krajoznawczej w przygotowaniu produktów turystycznych oraz wykorzystywania wiedzy z zakresu krajoznawstwa w turystyce i rekreacji, znajomość zasad prowadzenia imprez turystycznych.					
Treści programowe					
A. Problematyka wykładu: Etapy historyczne rozwoju turystyki. Cechy strukturalne popytu i czynniki rozwoju turystyki w dobie globalizacji. Formy i kategorie turystyki, terminologia UN WTO. Podstawowe pojęcia z zakresu rekreacji. Aktywność rekreacyjna różnych grup społecznych. Organizacja rekreacji w Polsce i wybranych krajach. Klasyfikacja i analiza form rekreacji. Czas wolny jego rekreacyjne i zdrowotne znaczenie. Metody badan statystycznych krajowego i zagranicznego ruchu turystycznego. Funkcje i dysfunkcje turystyki. Walory i tendencje rozwoju turystyki wypoczynkowej, kulturowo-poznawczej, kwalifikowanej, biznesowej, religijnej i pielgrzymkowej, tranzytowej i przygranicznej. Miejsca o szczególnej atrakcyjności turystycznej. Metody oceny atrakcyjności krajobrazów dla potrzeb					

turystyki. Miasta i uzdrowiska jako ośrodki ruchu turystycznego. Usługi organizatorskie i pośrednictwa w przygotowaniu oferty turystycznej. Usługi informacyjne jako stymulatory wielkości, natężenia i struktury ruchu turystycznego. Podstawowe (noclegowe, transportowe, gastronomiczne, rekreacyjno-sportowe) i uzupełniające (kulturalno-rozrywkowe, ubezpieczeniowe i in.) usługi, sposoby świadczenia i funkcje podstawowe. Przemysł i gospodarka turystyczna, rynek turystyczny i jego elementy. Produkt turystyczny i jego rodzaje. Struktura sektorowa przemysłu turystycznego i gospodarki turystycznej. Usługi noclegowe i typy obiektów hotelowych, przewozy transportowe i baza gastronomiczna. Potencjał turystyczny i rozwój turystyki w regionach nadmorskich, strefie pojezierzy, terenach górskich Polski i świata. Główne założenia strategii rozwoju turystyki w skali kraju i regionu. Analiza SWOT polskiej turystyki. Międzynarodowe organizacje działające na rzecz turystyki. Krajowe organizacje turystyczne według ich zadań statutowych. Zadania administracji centralnej i samorządowej na rzecz rozwoju turystyki.

B. Problematyka ćwiczeń: Formy turystyki i kryteria klasyfikacji ruchu turystycznego. Czynniki rozwoju rynku usług turystycznych. Poziom konsumpcji usług turystycznych w gospodarstwach domowych. Aktywność uczestnictwa w krajowych i zagranicznych wyjazdach turystycznych, wielkość wydatków turystycznych i metody ich pomiaru. Metody waloryzacji środowiska przyrodniczego, obiektów i szlaków kulturowych dla turystyki. Rynek podstawowych usług turystycznych w regionach Polski. Zagospodarowanie turystyczne różnych typów środowiska geograficznego. Przykładowe programy i regulaminy imprez turystycznych i rekreacyjnych. Analiza SWOT krajowego i regionalnego rynku usług turystycznych. Strategia i programy rozwoju produktów turystycznych w województwach.

Efekty uczenia się:

Wiedza

W_01 zna i rozumie podstawowe pojęcia i definicje związane z turystyką, ma wiedzę na temat funkcjonowania turystyki w ujęciu systemowym.

W_02 zna rolę nauk o turystyce w systemie nauk społecznych, przyrodniczych, medycznych oraz nauk o zdrowiu, ma wiedzę na temat uwarunkowań rozwoju turystyki w różnych obszarach Polski i świata.

W_03 – ma podstawową wiedzę o wpływie turystyki i rekreacji na stan zdrowia, zna źródła wiedzy dotyczące funkcjonowania rekreacji czynnej oraz turystyki kwalifikowanej na rynku usług turystycznych.

Umiejętności

U_01 potrafi wyjaśnić określone zjawiska zachodzące w przestrzeni turystycznej Polski i świata oraz opisywać determinanty aktywności turystycznej.

U_02 potrafi klasyfikować zjawiska turystyczne oraz wykorzystać programy komputerowe do ich zaprezentowania

U_03 Wyjaśnia główne koncepcje teoretyczne z zakresu nauk o turystyce w przestrzeni, klasyfikuje zjawiska turystyczne i wyjaśnia ich genezę.

U_04 Wykorzystuje źródła statystyczne do opisu ilościowego zjawisk turystycznych, analiz i klasyfikacji.

Kompetencje społeczne

K_01 selekcjonuje i analizuje literaturę naukową z zakresu turystyki, rozumie konieczność samodoskonalenia oraz pogłębiania zdobytej wiedzy

K_02 potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role, wskazać drogi pozyskiwania wiedzy z zakresu turystyki.

K_03 dobiera formy organizacyjne do aktywizacji poszczególnych form turystyki i rekreacji w różnych grupach społecznych

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

W – egzamin, CAU – zaliczenie z oceną
P.13. CAU – zaliczenie z oceną

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

Wykład:

Egzamin – (W_01), W_02,(U_01), U_03, (K_01), (K_02)

Ćwiczenia audytoryjne:

Przygotowanie ćwiczeń – (W_01), (U_01), (K_01)

Przygotowanie prezentacji – (W_01), (U_01), (U-04), (K_01)

Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:

K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna

K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna

K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus

K ∈ [70% a, 80% a) dobra

K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus

K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra

Ocena końcowa z CAU=

średnia ocena z ćw. pisemnych x 0,7

ocena z prezentacji ustnej x 0,2

ocena z aktywności x 0,1

Ocena końcowa z przedmiotu:

średnia arytmetyczna ważona z poszczególnych form zajęć według przypisanych punktów ECTS

P.8 (Wx2 + CAUx2)/4

Ocena końcowa z przedmiotu:

średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć

śr

P.5 (Wx2 + CAUx1)/2

P.5 CAUx2/2_

Matryca efektów kształcenia dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W 01	K1P W14, K1P W01, K1P W03,
W 02	K1P W14, K1P W01, K1P W13,
W 03	K1P W14, K1P W01, K1P W13,
U 01	K1P U23, K1P U24, K1P U25, K1P U14
U 02	K1P U23, K1P U24, K1P U25, K1P U15
U 03	K1P U23, K1P U24, K1P U25, K1P U15
U 04	K1P U23, K1P U24, K1P U25, K1P U14
K 01	K1P 10, K1P 12
K 02	K1P 10, K1P 12
K 03	K1P 10, K1P 12
<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa</p> <ul style="list-style-type: none"> • Cabaj W., Kruczek Z., 2009, Podstawy geografii turystycznej, Proksenia, Kraków • Duricek M., Obodyński K.: Syntetyczne podstawy rekreacji i turystyki. Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów, 2006 • Gaworecki W., 2010, Turystyka, Warszawa • Kaprowski W., 2004, Geografia turystyczna, WSE, Warszawa\ • Kowalczyk A., 2002, Geografia turystyki, Uniwersytet Warszawski, Warszawa • Kruczek Z. (red.), 2005, Europa: Geografia turystyczna, Proksenia, Kraków • Kurek W.(red.), 2008, Turystyka, PWN, Warszawa • Leszka G., 2013, Podstawy turystyki, WSiP, Warszawa • Lijewski T., Mikułowski B., Wyrzykowski J., 2008, Geografia turystyki Polski, PWE, Warszawa <p>B. Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ostrowski S., 1988, Rozumienie turystyki, Problemy Turystyki, nr 3(41) • Pawluk J.: Judo sportowe. Sport i turystyka, Warszawa 1988. • Przeclawski K., 1989, Turystyka jako czynnik przemian społeczno-kulturowych środowiska, Warszawa 	
<p>Kontakt: igeo@apsl.edu.pl</p>	

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.14. Podstawy rekreacji		Forma zaliczenia CAU - zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2																																																			
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja																																																							
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y																																																			
praktyczny	SPS	Tak	Nie	II																																																			
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-50% Nauki o kulturze fizycznej-50%																																																							
<table border="1"> <thead> <tr> <th rowspan="3">Formy zajęć</th> <th colspan="4">Liczba godzin</th> <th rowspan="3">Liczba punktów ECTS</th> </tr> <tr> <th colspan="2">N (nauczyciel)</th> <th colspan="2">S (student)</th> </tr> <tr> <th>studia stacjonarne</th> <th>studia niestacjonarne</th> <th>studia stacjonarne</th> <th>studia niestacjonarne</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Ćwiczenia audytoryjne</td> <td>30</td> <td>18</td> <td>30</td> <td>42</td> <td rowspan="7">2</td> </tr> <tr> <td>Przygotowanie do ćwiczeń</td> <td></td> <td></td> <td>8</td> <td>6</td> </tr> <tr> <td>Przygotowanie prezentacji</td> <td></td> <td></td> <td>5</td> <td>10</td> </tr> <tr> <td>Wykonanie prac pisemnych</td> <td></td> <td></td> <td>5</td> <td>5</td> </tr> <tr> <td>Przygotowanie do kolokwium</td> <td></td> <td></td> <td>5</td> <td>7</td> </tr> <tr> <td>Konsultacje</td> <td></td> <td></td> <td>2</td> <td>4</td> </tr> <tr> <td>Studiowanie samodzielnie literatury</td> <td></td> <td></td> <td>5</td> <td>10</td> </tr> </tbody> </table>						Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS	N (nauczyciel)		S (student)		studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	Ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2	Przygotowanie do ćwiczeń			8	6	Przygotowanie prezentacji			5	10	Wykonanie prac pisemnych			5	5	Przygotowanie do kolokwium			5	7	Konsultacje			2	4	Studiowanie samodzielnie literatury			5	10
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS																																																		
	N (nauczyciel)		S (student)																																																				
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne																																																			
Ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2																																																		
Przygotowanie do ćwiczeń			8	6																																																			
Przygotowanie prezentacji			5	10																																																			
Wykonanie prac pisemnych			5	5																																																			
Przygotowanie do kolokwium			5	7																																																			
Konsultacje			2	4																																																			
Studiowanie samodzielnie literatury			5	10																																																			
Metody dydaktyczne - audytoryjne -projektowe -warsztatowe -ćwiczenia ruchowe																																																							
Wymagania wstępne brak przeciwwskazań zdrowotnych do aktywnego uczestnictwa w programowych zajęciach podstawy rekreacji Uwaga: W przypadku choroby studenta uczęszczającego na zajęcia, ma on obowiązek przedłożenia prowadzącemu zajęcia zwolnienia lekarskiego w terminie 14 dni od daty wystawienia zwolnienia																																																							
Cele zajęć Zapoznanie z podstawami teoretycznymi rekreacji. Nauczenie wykorzystania różnego sposobu metod aktywności rekreacyjnej w celu organizacji działań dla poprawy zdrowia i kondycji fizycznej. Ukazanie praktycznych przykładów rozwiązań realizacji zajęć rekreacyjnych dla różnych grup wiekowych.																																																							
Treści programowe Podstawowe pojęcia z zakresu rekreacji. Znaczenie rekreacji fizycznej w życiu współczesnego człowieka. Klasyfikacja i analiza form rekreacji. Rekreacyjne formy aktywności ruchowej. Formy dydaktyczne w rekreacji ruchowej. Środki rekreacji ruchowej. Klasyfikacja, fazy imprez rekreacyjnych). Systemy rozgrywek stosowane w imprezach rekreacyjnych. Zasady bezpieczeństwa obowiązujące podczas imprez rekreacyjnych. Przykładowe programy i regulaminy imprez rekreacyjnych oraz praktyczne tworzenie imprez rekreacyjnych Wybrane gry i zabawy rekreacyjne Organizacja rekreacji ruchowej w Polsce. Podstawowe planowanie procesu rekreacji. Udział praktyczny w imprezie rekreacyjnej organizowanej przez wybraną jednostkę zewnętrzną np. PTTK . Obserwacjai prowadzenie imprez rekreacyjnych w poszczególnych gminach.																																																							
Efekty uczenia się:			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe																																																				

<p>Wiedza</p> <p>W_01 – ma podstawową wiedzę o wpływie turystyki i rekreacji na zdrowie psychiczne i fizyczne człowieka.</p> <p>W_02 - zna podstawowe gry i zabawy ruchowe oraz gry zespołowe, lekkoatletyczne formy rekreacji.</p> <p>W_03 – zna teoretyczne podstawy rekreacji, w tym zasady planowania procesu rekreacji</p> <p>Umiejętności</p> <p>U_01 umie poprowadzić podstawowe zajęcia świetlicowe w rekreacji.</p> <p>U_02 umie zorganizować zajęcia rekreacyjne lub sportowe i je przeprowadzić z uwzględnieniem różnego rodzaju systemu rozgrywek.</p> <p>U_03 umie dopasować zajęcia rekreacyjne, które mają służyć poprawie zdrowia i kondycji psychofizycznej dla danej grupy odbiorców</p> <p>Kompetencje społeczne</p> <p>K_01 selekcjonuje i analizuje literaturę naukową z zakresu turystyki, rozumie konieczność samodoskonalenia oraz pogłębiania zdobytej wiedzy, jednocześnie wskazując źródła jej pozyskiwania</p> <p>K_02 student dba o ciągłe doskonalenie sprawności fizycznej.</p> <p>K_03 potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role,</p> <p>K_04 wykazuje się kreatywnością i pomysłowością w realizacji ciekawych przedsięwzięć.</p> <p>K_05 realizuje zadania w sposób zapewniający bezpieczeństwo własne i otoczenia podczas uprawiania różnych form rekreacji</p>	<p>kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne</p> <p>Sposoby weryfikacji i oceny efektów</p> <p>A. Sposób zaliczenia CAU – zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Wiedza: - pisemny sprawdzian wiedzy z materiału na ocenę 3 - opanował 50% zakresu wiedzy na ocenę 3.5 - opanował 51-60% zakresu wiedzy na ocenę 4 - opanował 61-70% zakresu wiedzy na ocenę 4.5 - opanował 71-85% zakresu wiedzy na ocenę 5 - opanował 86-100% zakresu wiedzy</p> <p>Umiejętności: Praktyczne zaliczenie prowadzenia gier i zabaw ruchowych Zaprezentowanie umiejętności prowadzącego turniej rekreacyjny, b) sędziogo-znajomość systemów rozgrywek Umiejętność sporządzania scenariusza imprezy rekreacyjnej</p> <p>Potrafi w sposób kreatywny i zapewniający bezpieczeństwo dopasować i przeprowadzić zajęcia rekreacyjne z daną grupą odbiorców (np. na imprezie PTTK)</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: śr średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć 0,40 zaliczenie pisemne ,030 prowadzenie praktyczne zajęć rekreacyjnych ,030 ocena za projekt imprezy rekreacyjnej.</p> <p>Obc obowiązkowy udział w imprezie organizowanej przez PTTK. Student z każdej formy zaliczenia musi wykazać się oceną pozytywną -minimum dostateczna.</p> <p>Stud P.5. CAUx2/3 -średnia ważona ____</p>
--	--

Matryca efektów kształcenia dla przedmiotu

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W13,
W_02	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W13,
W_03	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03,
U_01	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
U_02	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U15
U_03	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U15
K_01	K1P_10, K1P_12
K_02	K1P_10, K1P_12
K_03	K1P_10, K1P_12
K_04	K1P_10, K1P_12
K_05	K1P_10, K1P_12

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Wykaz literatury

- Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):
- Bielec G, Półtorak W ,Warchoń K : Zarys teorii i metodyki rekreacji ruchowej Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego,

Proksenia Rzeszów

- Bondarewicz M Zabawy i gry ruchowe w zajęciach sportowych COS Wyd 2 popr i rozsze..Warszawa 2002*
- Bondarowicz M Zabawy i gry ruchowe na cztery pory roku : jesień /. - Warszawa : "Bellona", 1995*
- Bondarowicz M Zabawy i gry ruchowe na cztery pory roku : wiosna /. - Warszawa : "Bellona", 1996*
- Bondarowicz M Zabawy i gry ruchowe na cztery pory roku : zima /. - Warszawa : "Bellona", 1996 *
- Drabik J.: Aktywność, Sprawność i wydolność fizyczna jako mierniki zdrowia człowieka. AWF, Gdańsk 1997.
- Duricek M., Obodyński K.: Syntetyczne podstawy rekreacji i turystyki. Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów, 2006
- Stawczyk Z.: Gry i zabawy lekkoatletyczne. Poradnik dla nauczycieli wychowania fizycznego. AWF, Poznań 1990
- Toczek-Werner S. (red.): Podstawy rekreacji i turystyki. AWF, Wrocław 2002 *
- Trześniowski R Zabawy i gry ruchowe . - Warszawa : Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, 1995*
- Wosko-Conrads E., Nordic Walking to proste, Warszawa 2009

B. Literatura uzupełniająca:

B. Literatura uzupełniająca

- Adamczyk S., Uzarowicz J., Zagórski B.,: Piłka siatkowa. AWF, Kraków 1988.
- Arlet T.: Koszykówka. Podstawy techniki i taktyki. Wyd. Extrema, Kraków 2001.
- Batora ,B ,Buła A , ;Popularne gry rekreacyjne AWF Kraków 2002
- Bednarski L., Koźmin A.: Piłka nożna: podręcznik dla studentów i nauczycieli. Akademia Wychowania Fizycznego im. Bronisława Czecha w Krakowie, Kraków, 2004
- Pawluk J.: Judo sportowe. Sport i turystyka, Warszawa 1988

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.15 Podstawy ekonomii		Forma zaliczenia W – Zaliczenie z oceną CW – Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
praktyczny	SPS	Tak		Nie	I
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	45	51	2
Studia literatury			45	51	
Ćwiczenia warsztatowe	15	9	15	21	1
Przygotowanie do warsztatów			10	10	
Projekt			15	11	
RAZEM	30	18	130	144	3
Metody dydaktyczne Wykład: wykład multimedialny, prezentacja, dyskusja problemowa Ćwiczenia: metoda projektowa, analiza przypadku (case study), konsultacje, praca indywidualna, praca grupowa, analiza (SWOT), gry sytuacyjne					
Wymagania wstępne A. Wymagania formalne: matematyka na poziomie szkoły pogimnazjalnej B. Wymagania wstępne: wiadomości wyniesione ze szkoły średniej w zakresie przedsiębiorczości, matematyki i wiedzy o społeczeństwie. Umiejętności obsługi komputera nabyte na wcześniejszych etapach kształcenia.					
Cele zajęć zdobycie wiedzy i umiejętności pozwalających na rozumienie kategorii ekonomicznych; opis i interpretację zjawisk ekonomicznych; rozumienie znaczenia procesów gospodarczych; wykorzystania podstawowych narzędzi ekonomicznych do opisu realnych problemów gospodarczych.					
Treści programowe A. Problematyka wykładu: Przedmiot obejmuje elementy mikro- i makroekonomii. Omówione zostaną podstawowe zasady i metody ekonomiczne jak również najważniejsze teorie ekonomiczne. Studenci dowiedzą się jak funkcjonują rynki w różnych warunkach oraz jak wygląda interwencjonizm państwa. Przybliżony zostanie podstawowy model ekonomiczny popytu i podaży oraz czynniki wpływające na przesunięcia krzywych popytu i podaży. Przedstawione zostanie, w jaki sposób konsumenci podejmują swoje decyzje i czym się kierują. Analizowane będą decyzje przedsiębiorstw funkcjonujących w różnych warunkach (wolna konkurencja, monopol, oligopol) . W części makroekonomicznej zostają omówione podstawowe wielkości agregatowe, na których opiera się makroekonomia i polityka gospodarcza, jak PKB i jego części składowe jak konsumpcja, inwestycje, wydatki państwa jak też eksport netto, jak też podstawowe mierniki kondycji gospodarczej kraju, jak inflacja, bezrobocie, wzrost gospodarczy. B. Problematyka ćwiczeń warsztatowych Realizacja ćwiczeń związanych z omówionymi na wykładzie wiadomościami teoretycznymi: 1. Definicja i podział ekonomii					

<ol style="list-style-type: none"> 2. Podstawowe teorie ekonomiczne 3. Proces gospodarowania 4. Rynek i gospodarka rynkowa 5. Prawo popytu i podaży 6. Obieg okrężny w gospodarce narodowej 7. Pieniądz i jego funkcje 8. Budżet państwa, źródła, deficyt budżetowy, wydatki państwa, dług publiczny 9. Inflacja: definicja, przyczyny, skutki, rodzaje 10. Bezrobocie: przyczyny, skutki, instrumenty aktywizacji zawodowej 11. Cykl koniunkturalny, wzrost gospodarczy i jego mierniki 12. Rynek finansowy 	
<p>Efekty uczenia się</p> <p>Wiedza W_01 zna podstawowe powiązania pomiędzy agregatami gospodarki. Zna ekonomiczne uwarunkowania rozwoju. W_02 zna mechanizmy funkcjonowania rynku (case study: rynek usług turystycznych) W_03 zna narzędzia marketingu mix i ich zastosowanie na rynku turystycznym W_04 zna społeczno-gospodarcze i przyrodnicze uwarunkowania rozwoju turystyki – wykorzystuje je w strategiach marketingowych. Zna specyfikę rynku turystycznego, mechanizmy i tendencje go kształtujące</p> <p>Umiejętności U_01 potrafi przeprowadzić rachunek ekonomiczny funkcjonowania przedsiębiorstwa U_02 Potrafi a aplikować zdobytą wiedzę na rynek turystyczny. U_03 posiada umiejętność analizy proponowanego rozwiązania konkretnych problemów z zakresu zarządzania oraz marketingu. Rekomenduje rozwiązanie właściwe</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 wykazuje się kreatywnością, pomysłowością, własną inicjatywą, potrafi wskazać możliwości nowych przedsięwzięć i produktów i usług K_02 rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych w zakresie nauk społecznych K_03 potrafi w zespole opracowywać plany, strategie rozwoju, koncepcje produktów turystycznych K_04 potrafi samodzielnie dokonywać selekcji literatury naukowej z zakresu nauk o turystyce do rozwiązywania konkretnych problemów związanych z funkcjonowaniem turystyki na wybranych rynkach</p>	<p>Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne</p> <p>A. Sposób zaliczenia Wykład - Zo CW- Zo</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów P.15 Podstawy ekonomii Kolokwium zaliczeniowe (W_01) (W_02) Ćwiczenia (U_05) (U_01) Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p><u>Ocena końcowa wykładu:</u> ocena z testu zaliczeniowego x 0,90 + ocena za aktywność x 0,10 <u>Ocena końcowa ćwiczeń warsztatowych:</u> średnia arytmetyczna ocen z poszczególnych wykonanych zadań x 0,35 + ocena przygotowanej prezentacji x 0,20 + ocena za aktywność x 0,10 <u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia ważona ocen otrzymanych za poszczególne formy zajęć, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS</p> <p><u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓLEM ECTS dla przedmiotu P. 15 (Wx2 + CWx1)/3</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>	

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W07
W_02	K1P_W11
W_03	K1P_W01
W_04	K1P_W05
U_01	K1P_U17
U_02	K1P_U02; K1P_U03; K1P_U05; K1P_U09
U_03	K1P_U03; K1P_U06; K1P_U07; K1P_U08; K1P_U10; K1P_U20
K_01	K1P_K07
K_02	K1P_K08
K_03	K1P_K03
K_04	K1P_K01
Wykaz literatury	
A. Literatura podstawowa:	
<ul style="list-style-type: none"> • Czarny B., 2010, Podstawy ekonomii, PWE, Warszawa • Godłów-Legiędź J., 2010, Współczesna ekonomia, C.H. Beck, Warszawa • Milewski R., Kwiatkowski E., 2007, Podstawy ekonomii, PWN, Warszawa 	
B. Literatura uzupełniająca:	
<ul style="list-style-type: none"> • Begg D., Fisher S., Dornbusch B., 2007, Ekonomia, t. 1, 2, 3, PWE, Warszawa • Mankiw N.G., Taylor M. P., 2009, Makroekonomia, PWE, Warszawa • Samuelson P.A., Nordhaus W.D., 2009, Ekonomia, t.1, t.2, PWN, Warszawa • Józwiak J., Podgórski J., Statystyka od podstaw, PWE 2007 	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.16 Elementy statystyki		Forma zaliczenia CL - Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	II	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia laboratoryjne	15	9	15	51	2
Przygotowanie pracy zaliczeniowej			5	6	
Przygotowanie do kolokwium			3	5	
Przygotowanie do ćwiczeń			5	6	
Bieżąca praca z literaturą			2	4	
Metody dydaktyczne Wykład multimedialny, prezentacja, metoda projektowa, analiza przypadku (case study), konsultacje, praca indywidualna, praca grupowa, analiza (SWOT), gry sytuacyjne dyskusja problemowa					
Wymagania wstępne wiadomości wyniesione ze szkoły średniej w zakresie przedsiębiorczości, matematyki i wiedzy o społeczeństwie. Umiejętności obsługi komputera nabyte na wcześniejszych etapach kształcenia.					
Cele zajęć Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu statystyki oraz metodami badania prawidłowości zachodzących w procesach masowych oraz ukształtowanie u studentów praktycznych umiejętności wykorzystania arkusza kalkulacyjnego Excel w celu przetwarzania danych statystycznych i interpretowania uzyskanych wyników w zakresie danych dotyczących turystyki i rekreacji					
Treści programowe Opracowanie i prezentacja materiału statystycznego; Charakterystyki liczbowe struktury zbiorowości; Metody analizy czasowego szeregu statystycznego; Analiza współzależności.					
Efekty uczenia się		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne			
Wiedza W_01 Zna podstawowe pojęcia i terminologię statystyczną oraz ma uporządkowaną wiedzę z zakresu podstaw statystyki,		A. Sposób zaliczenia Ćwiczenia laboratoryjne ZO			
Umiejętności U_01 Potrafi przygotować dane do analizy statystycznej, analizować rozkład zmiennych losowych, korzystać z podstawowych metod wnioskowania statystycznego w opisie zjawisk turystycznych U_02 Potrafi wykorzystać podstawowe programy komputerowe (np. Excel) w zakresie analizy danych dotyczących zjawisk turystycznych		B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Praca zaliczeniowa W_01, U_01, U_02, K_01 Kolokwium zaliczeniowe W_01, U_01, U_02, K_01 Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego i pracy zaliczeniowej jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus			
Kompetencje społeczne K_01 wykazuje się kreatywnością, pomysłowością,					

<p>własną inicjatywą, potrafi wskazać możliwości nowych przedsięwzięć i produktów i usług</p>	<p>K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p>Ocena końcowa przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓLEM ECTS dla przedmiotu P.16 (CLx2)/2</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>	
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>
<p>W_01</p>	<p>K1P_W09, K1P_W13</p>
<p>U_01</p>	<p>K1P_U05</p>
<p>U_02</p>	<p>K1P_U05</p>
<p>K_01</p>	<p>K1P_K07</p>
<p>Wykaz literatury</p>	
<p>A. Literatura podstawowa:</p>	
<p>Ostasiewicz S., Rusnak Z., Siedlecka U., Statystyka - elementy teorii i zadania, WUE we Wrocławiu 2011, Wieczorkowska G., J. Wierziński, Statystyka. Od teorii do praktyki, SCHOLAR 2011 Luszniewicz A., Statystyka w zarządzaniu, WSiFZ w Białymstoku 2006</p>	
<p>B. Literatura uzupełniająca:</p>	
<p>Francuz P., Mackiewicz R., Liczby nie wiedzą, skąd pochodzą. Przewodnik po metodologii i statystyce. Nie tylko dla psychologów, Wydawnictwo KUL 2007 Jóźwiak J., Podgórski J., Statystyka od podstaw, PWE 2007</p>	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P. 17 Marketing i zarządzanie w turystyce		Forma zaliczenia Ćwiczenia warsztatowe -Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Praktyczny	SPS	Tak	Nie	II	
Dyscyplina Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia warsztatowe	30	18	30	42	2
Przygotowanie do warsztatów			5	20	
Projekt			20	20	
konsultacje			5	2	
Razem	30	18	5	12	
Metody dydaktyczne Wykład multimedialny, prezentacja, metoda projektowa, analiza przypadku (case study), konsultacje, praca indywidualna, praca grupowa, analiza (SWOT), gry sytuacyjne dyskusja problemowa					
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi A. Wymagania formalne: matematyka na poziomie szkoły licealnej B. Wymagania wstępne: wiadomości wyniesione ze szkoły średniej w zakresie przedsiębiorczości, matematyki i wiedzy o społeczeństwie. Umiejętności obsługi komputera nabyte na wcześniejszych etapach kształcenia.					
Cele przedmiotu zdobycie wiedzy i umiejętności pozwalających na rozumienie kategorii ekonomicznych; opis i interpretację zjawisk ekonomicznych; rozumienie znaczenia procesów gospodarczych; wykorzystania podstawowych narzędzi ekonomicznych do opisu realnych problemów gospodarczych. Ponad to zapoznanie studentów z istotą przedsiębiorczości i funkcjonowaniem przedsiębiorstwa oraz zdobycie przez nich umiejętności zastosowania narzędzi marketingowych w obszarze turystyki.					
Treści programowe Usługi turystyczne, usługi miejsca, – podstawowe pojęcia i definicje. Przedsiębiorstwo turystyczne w otoczeniu rynkowym – studium przypadku –analiza otoczenia marketingowego. Charakterystyka popytu i podaży turystycznej. Wybrane zagadnienia badań marketingowych. Strategiczne decyzje marketingowe w przedsiębiorstwie usług turystycznych- wybrane aspekty. Podstawowe strategie marketingowe. Usługa turystyczna jako produkt marketingowy. Ceny usług turystycznych – specyfika i rodzaje. Konwencjonalne i nowoczesne kanały dystrybucji usług turystycznych. Instrumenty promocyjne wykorzystywane w sferze usług turystycznych i ich efektywność. Analiza przypadków z sektora. Planowanie i realizowanie kampanii promocyjnych (ATL i BTL). Rola personelu w działalności marketingowej przedsiębiorstwa usług turystycznych.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 zna mechanizmy funkcjonowania rynku (case study: rynek usług turystycznych) W_02 zna narzędzia marketingu mix i ich zastosowanie na rynku turystycznym W_03 zna społeczno-gospodarcze i przyrodnicze uwarunkowaniach rozwoju turystyki – wykorzystuje je w			A. Sposób zaliczenia P. 17 Ćwiczenia warsztatowe ZO B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów P.6.3 Marketing i zarządzanie w turystyce		

<p>strategiach marketingowych. Zna specyfikę rynku turystycznego, mechanizmy i tendencje go kształtujące</p> <p>Umiejętności U_01 potrafi przeprowadzić rachunek ekonomiczny funkcjonowania przedsiębiorstwa U_02 Potrafi aplikować zdobytą wiedzę na rynek turystyczny. U_03 posiada umiejętność analizy proponowanego rozwiązania konkretnych problemów z zakresu zarządzania oraz marketingu. Rekomenduje rozwiązanie właściwe U_04 prawidłowo posługuje się system prawnym. Zna powiązania instytucjonalne na rynku usług turystycznych U_05 posiada umiejętność rozumienia i analizowania zjawisk społecznych</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 wykazuje się kreatywnością, pomysłowością, własną inicjatywą, potrafi wskazać możliwości nowych przedsięwzięć i produktów i usług K_02 rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych w zakresie nauk społecznych K_03 potrafi w zespole opracowywać plany, strategie rozwoju, koncepcje produktów turystycznych K_04 potrafi samodzielnie dokonywać selekcji literatury naukowej z zakresu nauk o turystyce do rozwiązywania konkretnych problemów związanych z funkcjonowaniem turystyki na wybranych rynkach</p>	<p>Test zaliczeniowy (W_01) (W_02), (W_03), (U_05) Projekt U_02), (U_03), U_04),(K_03)(K_04) Maksymalna liczba punktów to a. Ocena \bar{K} z zaliczenia pisemnego i pracy zaliczeniowej jest wyliczona według zasady:</p> <p>$K \in [0\% \text{ a, } 50\% \text{ a})$ niedostateczna $K \in [50\% \text{ a, } 60\% \text{ a})$ dostateczna $K \in [60\% \text{ a, } 70\% \text{ a})$ dostateczna plus $K \in [70\% \text{ a, } 80\% \text{ a})$ dobra $K \in [80\% \text{ a, } 90\% \text{ a})$ dobra plus $K \in [90\% \text{ a, } 100\% \text{ a}]$ bardzo dobra</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓŁEM ECTS dla przedmiotu P.17.(CWx3)/3</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>
---	--

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W11
W_02	K1P_W01
W_03	K1P_W05
U_01	K1P_U17
U_02	K1P_U02; K1P_U03; K1P_U05; K1P_U09
U_03	K1P_U03; K1P_U06; K1P_U07; K1P_U08; K1P_U10; K1P_U20
U_04	K1P_U03
U_05	K1P_U02; K1P_U04; K1P_U05; K1P_U06; K1P_U07; K1P_U09; K1P_U17
K_01	K1P_K07
K_02	K1P_K08
K_03	K1P_K03
K_04	K1P_K01

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:
Altkorn J., Marketing w turystyce, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2005
Chudoba T., Marketing w turystyce, CeDeWu, CeDeWu, Warszawa 2010
J. Cieślak, Przedsiębiorczość dla ambitnych. Jak uruchomić własny biznes, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa, 2006
Drucker P.F., Innowacje i przedsiębiorczość. Praktyka i zasady, PWE, Warszawa 1992
Targalski J., Przedsiębiorczość i zarządzanie,- Wydawnictwo C.H. Beck. Warszawa

B. Literatura uzupełniająca:
Panasiuk J., Marketing usług turystycznych, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2005

Briggs S., Marketing w turystyce, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2003

Szczepanowski A.E., Markowe produkty turystyczne, PWE, Warszawa 2012

Holloway J.Ch., Robinson Ch., Marketing w turystyce, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne

E. Okoń-Horodyńska: Jak budować regionalne systemy innowacyjne, IBnGR, Gdańsk 2001

Zarządzanie innowacjami, red. nauk. J. Bogdanienko, SGH, Warszawa 1998

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.18 Podstawy przedsiębiorczości		Forma zaliczenia CPR – Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i Rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	V	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia projektowe	30	18	60	72	3
Przygotowanie do ćwiczeń			30	32	
Projekt			30	40	
Razem	30	18	60	72	3
Metody dydaktyczne Wykład multimedialny, prezentacja, metoda projektowa, analiza przypadku (case study), konsultacje, praca indywidualna, praca grupowa, analiza (SWOT), gry sytuacyjne dyskusja problemowa					
Wymagania wstępne Wymagania formalne: matematyka na poziomie szkoły ponad gimnazjalnej Wymagania merytoryczne: wiadomości wyniesione ze szkoły średniej w zakresie przedsiębiorczości, matematyki i wiedzy o społeczeństwie. Umiejętności obsługi komputera nabyte na wcześniejszych etapach kształcenia.					
Cele zajęć zapoznanie studentów z istotą przedsiębiorczości i funkcjonowaniem przedsiębiorstwa oraz zdobycie przez nich umiejętności zastosowania narzędzi marketingowych w obszarze turystyki.					
Treści programowe Z zakresu przedsiębiorczości poruszone zostaną takie tematy jak: przedsiębiorczość i przedsiębiorca a innowacyjność, rodzaje przedsięwzięć na rynku usług turystycznych oraz ocena pomysłów w tym obszarze, innowacje jako źródło przedsiębiorczości, decyzja startu przedsięwzięcia oraz wyboru jego formy organizacyjno –prawnej, ochrona patentowa. Ponadto przybliżone zostaną takie problemy jak: źródła finansowania przedsięwzięć, system finansowy małych firm, biznes plan przedsięwzięcia turystycznego oraz procedura jego opracowania (w tym SWOT), komunikacja międzyludzka, procedura zakładania firmy oraz formy zatrudnienia.					
Efekty uczenia się Wiedza W_01 zna podstawowe powiązania pomiędzy agregatami gospodarki. Zna ekonomiczne uwarunkowania rozwoju turystyki W_02 zna mechanizmy funkcjonowania rynku (case study: rynek usług turystycznych) W_03 zna narzędzia marketingu mix i ich zastosowanie na rynku turystycznym W_04 zna społeczno-gospodarcze i przyrodnicze uwarunkowania rozwoju turystyki – wykorzystuje je w strategiach marketingowych. Zna specyfikę rynku turystycznego, mechanizmy i tendencje go kształtujące W_05 zna ogólne zasady tworzenia i rozwoju form indywidualnej przedsiębiorczości			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia P.18 Ćwiczenia projektowe ZO B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Test zaliczeniowy (W_05) Projekt (U_01) (U_02) (K_01)(K_02) Projekt - biznes plan (U_04) (U_01) (K_01)(K_02) Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, ćwiczeń, projektu jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus		

<p>Umiejętności U_01 potrafi przeprowadzić rachunek ekonomiczny funkcjonowania przedsiębiorstwa U_02 Potrafi a aplikować zdobytą wiedzę na rynek turystyczny. U_03 posiada umiejętność analizy proponowanego rozwiązania konkretnych problemów z zakresu zarządzania oraz marketingu. Rekomenduje rozwiązanie właściwe U_04 prawidłowo posługuje się system prawnym. Zna powiązania instytucjonalne na rynku usług turystycznych U_05 posiada umiejętność rozumienia i analizowania zjawisk społecznych</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 wykazuje się kreatywnością, pomysłowością, własną inicjatywą, potrafi wskazać możliwości nowych przedsięwzięć i produktów i usług K_02 rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych w zakresie nauk społecznych K_03 potrafi w zespole opracowywać plany, strategie rozwoju, koncepcje produktów turystycznych K_04 potrafi samodzielnie dokonywać selekcji literatury naukowej z zakresu nauk o turystyce do rozwiązywania konkretnych problemów związanych z funkcjonowaniem turystyki na wybranych rynkach</p>	<p>K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓŁEM ECTS dla przedmiotu P 18.(CPRx3)/3</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>
--	--

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W07
W_02	K1P_W11
W_03	K1P_W01
W_04	K1P_W05
W_05	K1P_W12;
U_01	K1P_U17
U_02	K1P_U02; K1P_U03; K1P_U05; K1P_U09
U_03	K1P_U03; K1P_U06; K1P_U07; K1P_U08; K1P_U10; K1P_U20
U_04	K1P_U03
W_01	K1P_W07
W_02	K1P_W11
W_03	K1P_W01
W_04	K1P_W05
W_05	K1P_W12;

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

- J. Cieślak, Przedsiębiorczość dla ambitnych. Jak uruchomić własny biznes, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa, 2006
- P.F. Drucker: Innowacje i przedsiębiorczość. Praktyka i zasady, PWE, Warszawa 1992
- J. Targalski- Przedsiębiorczość i zarządzanie,- Wydawnictwo C.H. Beck. Warszawa 2003

B. Literatura uzupełniająca

- E. Okoń-Horodyńska: Jak budować regionalne systemy innowacyjne, IBnGR, Gdańsk 2001
- Zarządzanie innowacjami, red. nauk. J. Bogdanienko, SGH, Warszawa 1998

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.19 Fizjologia człowieka		Forma zaliczenia Wykład -E		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Praktyczny	SPS	Tak	Nie	I	
Dyscypliny: Nauki medyczne-50% Nauki o zdrowiu-50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	30	18	30	42	2
Analiza literatury			10	16	
Przygotowanie do egzaminu			18	24	
Konsultacje			2	2	
Razem	30	18	30	42	2
Metody dydaktyczne Wykład, metody eksponujące (prezentacje multimedialne), metody aktywizujące (dyskusja dydaktyczna)					
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi chemia nieorganiczna, chemia organiczna, biologia, fizyka podstawy wiedzy anatomii i fizjologii człowieka, podstawy wiedzy z higieny osobistej człowieka,					
Cele przedmiotu Fizjologia człowieka Poznanie podstawowych procesów życiowych, a w szczególności mechanizmów ich regulacji i integracji u człowieka. Rozumienie procesów fizjologicznych zachodzących w organizmie człowieka w czasie pracy i wypoczynku. Praktyczne zapoznanie się z podstawowymi zjawiskami fizjologicznymi i metodami ich badania i demonstracji.					
Treści programowe Fizjologia człowieka Fizjologia jako nauka o czynnościach żywych organizmów. Pojęcie regulacji całego organizmu. Środowisko wewnętrzne organizmu. Homeostaza. Regulacja wewnętrzna i zewnętrzna. Sposoby kontroli składu płynów wewnątrz- i zewnątrzkomórkowych. Mechanizmy utrzymania homeostazy. Integracja funkcjonalna organizmu. Rozwój ewolucyjny systemu sterowania organizmem. Rola ośrodkowego układu nerwowego w regulacji czynności poszczególnych narządów organizmu. Budowa i funkcje mięśni. Krew – skład, właściwości, rola. Czynności układu krążenia. Budowa i czynności układu oddechowego. Klasyfikacja wysiłków fizycznych. Wydolność fizyczna człowieka i jej ocena. Procesy energetyczne i zmiany fizjologiczne podczas wysiłków fizycznych. Reakcje na wysiłek fizyczny osób w różnym wieku. Zmęczenie – rodzaje, lokalizacja, objawy. Skutki beczynności ruchowej. Mechanizm nerwowy i hormonalny stresu. Czynniki stresujące. Przebieg reakcji organizmu na działanie czynnika stresowego. Rodzaje uszkodzeń spowodowanych stresem. Odżywianie. Trawienie węglowodanów, lipidów i białek. Regulacja nerwowa i hormonalna trawienia i wchłaniania. Wydalanie. Gospodarka wodno-mineralna, regulacyjna czynność nerek, homeostaza składu mineralnego płynów ustrojowych. Termoregulacja i termogeneza. Stałocieplność i zmienocieplność, ośrodki regulacyjne. Przystosowanie ustroju do zmieniających się warunków środowiska					

<p>Efekty uczenia się</p> <p>Wiedza W_1 rozumie procesy fizjologiczne, zna podstawowe pojęcia W_2 interpretuje zjawiska i procesy fizjologiczne W_3 rozumie podstawowe czynności organizmu człowieka i budowę układu nerwowego, krążenia, oddechowego, itp. W_04 Zna specyfikę funkcjonowania organizmu człowieka</p> <p>Umiejętności U_1 potrafi wskazać jakie czynniki wpływają na jednostki chorobowe</p> <p>Kompetencje społeczne K_1 Studiuje samodzielnie literaturę naukową i materiały źródłowe</p>	<p>Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne</p> <p>A. Sposób zaliczenia W-Egzamin (W_01), (W_02), (W_03) (U_01), (K_01)</p> <p>B. Formy i kryteria zaliczenia <u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć P.19 W x2/2</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru:</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p>
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>	
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>
<p>W_01</p>	<p>K1P_W14</p>
<p>W_02</p>	<p>K1P_W14</p>
<p>W_03</p>	<p>K1P_W14</p>
<p>W_04</p>	<p>K1P_W14</p>
<p>U_01</p>	<p>K1P_U26</p>
<p>K_01</p>	<p>K1P_K01</p>
<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa: Ganong W. F., 2007, <i>Fizjologia</i>, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa Lewandowska D., Orzeł-Gryglewska J., 2009, <i>Fizjologia zwierząt i człowieka – przewodnik do ćwiczeń</i>, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk Traczyk W. Trzebski A., 2007, <i>Fizjologia człowieka z elementami fizjologii stosowanej i klinicznej</i>, PZWL, Warszawa</p> <p>B. Literatura uzupełniająca: Konturek S. J., 2007, <i>Fizjologia człowieka. Podręcznik dla studentów medycyny</i>, Elsevier Urban & Partner, Wrocław</p>	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć: P.20 Pierwsza Pomoc		Forma zaliczenia: Ćwiczenia warsztatowe- Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów TURYSTYKA I REKREACJA					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	TAK	Nie	I	
Dyscypliny: Nauki medyczne-50% Nauki o zdrowiu-50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Pierwsza pomoc	30	18	30	42	2
Ćwiczenia warsztatowe					
Kolokwium (K)			5	5	
Domowa praca kontrolna(Z ₁)			5	11	
Analiza literatury			5	8	
Wykonanie ćwiczeń (Z ₂)			5	8	
Przygotowanie do kolokwium			9	8	
Konsultacje			1	2	
Razem	30	18	30	42	2
Metody dydaktyczne Ćwiczenia symulacyjne, Pokaz, metody eksponujące (prezentacje multimedialne), metody aktywizujące (dyskusja dydaktyczna)					
Wymagania wstępne Podstawy chemii nieorganicznej, chemii organicznej, biologia, fizyka, podstawy wiedzy anatomii i fizjologii człowieka, podstawy wiedzy z higieny osobistej człowieka, opanowanie stanów sytuacji trudnych.					
Cele zajęć Kształtowanie umiejętności teoretycznych i praktycznych w zakresie oceny stanu chorego (oceny podstawowych parametrów życiowych), kształtowanie umiejętności teoretycznych i praktycznych w zakresie medycznych czynności ratunkowych w stanach zagrożenia życia we wszystkich grupach wiekowych, student powinien nabyć umiejętności praktyczne w zakresie podstawowych czynności resuscytacyjnych i umieć udzielić pomocy doraźnej w różnych stanach zagrożenia życia.					
Treści programowe Pierwsza pomoc, pojęcia umierania i śmierci. Ocena poszkodowanego po urazie. Badanie fizykalne. Badanie podmiotowe/AMPLE. Zasady pierwotnej (A,B,C,D,E) i wtórnej oceny poszkodowanego. RKO – resuscytacja krążeniowo-oddechowa. Ułożenie- pozycja boczna. Wstrząs. Rodzaje krwotoków, tamowanie krwotoków. Opatrywanie ran. Oparzenia, odmrożenia. Urazy kręgosłupa. Obrażenia kończyn, złamania, zwichnięcia					
Efekty uczenia się: Wiedza W_01 rozumie procesy fizjologiczne, zna podstawowe pojęcia W_02 interpretuje zjawiska i procesy fizjologiczne W_03 rozumie podstawowe czynności organizmu człowieka i budowę układu nerwowego, krążenia, oddechowego, itp. W_04 Zna specyfikę funkcjonowania organizmu człowieka Umiejętności U_01 potrafi wskazać jakie czynniki wpływają na jednostki chorobowe U_02 Potrafi udzielić pomocy doraźnej w stanach zagrożenia życia			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia P.20 Pierwsza pomoc CW – Zaliczenie z oceną Kolokwium zaliczeniowe z oceną (W_03), (W_04), (U_02) B. Formy i kryteria zaliczenia <u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć P.20 CW x 2/2		

Kompetencje społeczne

K_01 Studiuje samodzielnie literaturę naukową i materiały źródłowe

Zaliczenie kolokwium (uzyskanie sumarycznie min. 50% punktów). Ocena jest wyliczona według zasady:

$K \in < 50\%$	niedostateczna
$K \in [50\%a, 60\%a)$	dostateczna
$K \in [60\% a, 70\% a)$	dostateczna plus
$K \in [70\% a, 80\% a)$	dobra
$K \in [80\% a, 90\% a)$	dobra plus
$K \in [90\% a, 100\% a]$	bardzo dobra

Ocena końcowa z przedmiotu:

Ocenę końcową z przedmiotu stanowi średnią ważoną ze składowych form zajęć, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS.

Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru:

$$\text{Kolokwium (K)} \times 0,5 + \text{cena za zadanie(Z}_1) \times 0,20 + \text{ocena za zadanie(Z}_2) \times 0,30$$

Zaliczenie kolokwium (K), domowej pracy kontrolnej (Z₁), Wykonanie ćwiczeń (Z₂)

Obecność na wszystkich ćwiczeniach jest obowiązkowa. Do ćwiczeń studenci przystępują przygotowani.

Ocenę pozytywną z przedmiotu można otrzymać wyłącznie pod warunkiem uzyskania pozytywnej oceny za każdy z ustanowionych efektów uczenia się.

Terminy zaliczenia z oceną oraz poprawkowego zaliczenia z oceną zostaną ustalone ze studentami na pierwszych zajęciach.

Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru:

3,0 -3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 -3,74 – dostateczny (3,5)

3,75 -4,24 – dobry (4,0)

4,25-4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W14
W_02	K1P_W14
W_03	K1P_W14
W_04	K1P_W14
U_01	K1P_U26
U_02	K1P_U26
W_01	K1P_K01

Wykaz literatury**A. Literatura podstawowa:**

- Mariusz Goniewicz, 2012, Pierwsza pomoc Podręcznik dla studentów, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa
- Janusz Andres, Polska Rada Resuscytacji, 2016, Wytyczne resuscytacji 2015,
- John Emory Campbell, Roy Lee Alson MP, 2017, IITLS 2017 (International Trauma Life Support) - Ratownictwo przedszpitalne w urazach

B. Literatura uzupełniająca:

- Klaudiusz Nadolny, Michał Kucap, Piotr Szwedziński, Igor Żmudka Elamed, 2015, Rekomendacje postępowania w

ratownictwie medycznym

2. Europejska Rada Resuscytacji, european resuscitation council, Polska Rada Resuscytacji, 2011, Resuscytacja krążeniowo-oddechowa i automatyczna defibrylacja zewnętrzna - podręcznik do kursu

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.21 Przepisy prawne w turystyce i rekreacji		Forma zaliczenia Konwersatorium- Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	I	
Dyscyplina Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Konwersatorium	15	9	45	51	2
Analiza dokumentów i tekstów			18	22	
Przygotowanie do kolokwium			25	27	
Konsultacje			2	2	
Razem	15	9	45	51	2
Metody dydaktyczne Wykład konwersatoryjny, analiza dokumentów, tekstów, prezentacja multimedialna, studia przypadku					
Wymagania wstępne Bez wymagań.					
Cele zajęć Przekazanie podstawowej wiedzy z zakresu prawa turystycznego oraz najważniejszych polskich i europejskich aktów prawnych w zakresie turystyki i rekreacji. Umiejętność stosowania prawa w działalności turystycznej i rekreacyjnej					
Treści programowe Charakterystyka prawa turystycznego. Źródła prawa regulujące świadczenie usług turystycznych. Umowy międzynarodowe, ustawy, rozporządzenia ustawowe, zarządzenia i obwieszczenia. Podmioty świadczące usługi turystyczne. Podstawy prawne świadczenia usług turystycznych, rekreacyjnych i hotelarskich oraz bezpieczeństwa turystów i uczestników rekreacji. Ustawa o usługach turystycznych, rozporządzenie o przewodnikach i pilotach wycieczek, w sprawie warunków i sposobu organizowania przez publiczne przedszkola, szkoły i placówki krajoznawstwa i turystyki. Umowy w turystyce i rekreacji (m.in. umowa o imprezę turystyczną, umowa o wykonanie pojedynczej usługi turystycznej, umowa przewozu osób i ich bagażu, umowa hotelowa, umowa o korzystanie z kempingu i pola biwakowego, umowa ubezpieczenia, umowa agencyjna i inne.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 zna akty normatywne regulujące świadczenie usług turystycznych W_02 rozumie podstawowe pojęcia z zakresu prawa			A. Sposób zaliczenia Konwersatorium – zaliczenie z oceną		
Umiejętności U_01 potrafi omówić kompetencje zawodowe pilota i przewodnika turystycznego oraz innych pracowników związanych z obsługą ruchu turystycznego U_02 wykorzystuje dostępne źródła informacji, w tym obcojęzyczne			B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów <u>Konwersatorium</u> Kolokwium zaliczeniowe na ocenę test (pytania otwarte i zamknięte) (W_01)+(W_02)+(U_01)+(U_2)+(K_01) (pozytywna ocena - 50% odpowiedzi prawidłowych).		

<p>Kompetencje społeczne K_01 Studiuj samodzielnie literaturę naukową i materiały źródłowe</p>	<p>Ocena końcowa konwersatorium: Ocena z kolokwium końcowego x 1,00</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego jest wyliczona według zasady:</p> <p>K ∈ [0% a, 50% a] niedostateczna K ∈ [50% a, 60%a] dostateczna K ∈ [60% a, 70% a] dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a] dobra K ∈ [80% a, 90% a] dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: Średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (W x 2)/2</p>
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>	
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>
<p>W_01</p>	<p>K1P_W12</p>
<p>W_02</p>	<p>K1P_W12</p>
<p>U_01</p>	<p>K1P_U11</p>
<p>U_02</p>	<p>K1P_U14</p>
<p>K_01</p>	<p>K1P_K01, K1P_K08</p>
<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Gospodarek J., 2008, Prawo w turystyce i rekreacji. Definicje. Schematy. Kazusy. Testy. Wykaz aktów normatywnych. Bibliografia, SGH, Warszawa - Nesterowicz M., 2009, Prawo turystyczne, wyd. 3, Wyd. Wolters Kluwer, Kraków <p>B. Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Cybula P. (red.), 2006, Prawo w praktyce biur podróży, Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis, Warszawa - Cybula P. (red.), 2009, Transformacje prawa turystycznego, Proksenia, Kraków - Cybula P., 2005, Umowa o imprezę turystyczną, Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis, Warszawa - Cybula P., Raciborski J. (red.), 2008, Turystyka a prawo. Aktualne problemy legislacyjne i konstrukcyjne, Wyższa Szkoła Turystyki i Ekologii, Sucha Beskidzka-Kraków 7 	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.22 Psychologia w turystyce		Forma zaliczenia CW - Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 1	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	I	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia warsztatowe	15	9	15	21	1
Przygotowanie do ćwiczeń			3	5	
Sporządzenie ćwiczeń			3	5	
Prezentacja			3	5	
Przygotowanie do kolokwium			6	6	
Razem	15	9	15	21	1
Metody dydaktyczne Wykład multimedialny, analiza studiów przypadków, dyskusja					
Wymagania wstępne -					
Cele zajęć Celem przedmiotu jest poznanie i zrozumienie przez słuchaczy podstawowych pojęć i zjawisk z wybranych zagadnień psychologii, kształcenie umiejętności obserwacji i właściwej interpretacji zjawisk psychicznych. Uświadomienie psychologicznych mechanizmów regulujących relacje człowieka z otoczeniem.					
Treści programowe Przedmiot psychologii, cele i zadania oraz metody badań. Koncepcje psychologiczne człowieka. Determinanty rozwoju człowieka. Rodzaje i klasyfikacja czynników rozwoju: związki między czynnikami rozwoju, wychowanie na tle innych wpływów otoczenia. Interakcja czynników rozwoju. Teorie rozwoju zakładające interakcję czynników rozwoju. Rola aktywności własnej podmiotu. Pojęcie dojrzenia i uczenia się. Relacja między dojrzeniem i uczeniem się a rozwojem. Koncepcja okresów krytycznych, optymalnych i sensytywnych w rozwoju. Zachowanie człowieka i jego determinanty. Potrzeby ludzkie. Motywacja i zainteresowania człowieka. Emocje i ich źródła. Postawy i ich komponenty. Współczesne koncepcje osobowości. Procesy poznawcze. Komunikowanie się pomiędzy ludźmi. Wpływ społeczny i umiejętności negocjatorskie. Metody radzenia sobie ze stresem i w sytuacji trudnej.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 Zna podstawowe pojęcia psychologiczne W_02 Potrafi wymienić determinanty rozwoju człowieka oraz zna i charakteryzuje potrzeby ludzkie			A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną		
Umiejętności U_01 Porównuje koncepcje psychologiczne człowieka oraz dyskutuje o koncepcjach osobowości i procesach poznawczych, a także potrafi wykorzystać techniki i metody psychologiczne w pracy związanej z obsługą ruchu turystycznego			B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Wykonanie pracy zaliczeniowej: przygotowanie projektu lub prezentacji / przeprowadzenie badań i prezentacja ich wyników (W_01), (W_02), (U_01), (K_01) Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:		
Kompetencje społeczne K_01 Studiuje samodzielnie literaturę naukową i materiały źródłowe			K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra		

	<p>K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p>Ocena końcowa przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS dla poszczególnych przedmiotów (P.22x2)/2</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>
Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W03
W_02	K1P_W14
U_01	K1P_U08
K_01	K1P_K01
Wykaz literatury	
A. Literatura podstawowa:	
Bee H., 2004, Psychologia rozwoju człowieka, Zysk i S-ka, Poznań	
Brzezińska A., 2000, Społeczna psychologia rozwoju, Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, Warszawa	
Bühler Ch., 1999, Bieg życia ludzkiego, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa	
Cialdini R., 1994, Wywieranie wpływu na ludzi. Teoria i Praktyka, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk	
Kalat J.W., 2006, Biologiczne podstawy psychologii, PWN, Warszawa	
Kozielecki J., 2000, Koncepcje psychologiczne człowieka, ŻAK., Warszawa	
Mietzel G., 2008, Wprowadzenie do psychologii, GWP, Gdańsk	
Pervin L., 2002, Psychologia osobowości, GWP, Gdańsk	
Sterlau J., 2008, Psychologia. Podręcznik akademicki, GWP, Gdańsk	
Tomaszewski T., 1998, Główne idee współczesnej psychologii, ŻAK, Warszawa	
Wojciszke B., 2002, Człowiek wśród ludzi. Zarys psychologii społecznej, Warszawa	
Zimbardo P.G., 2002, Psychologia i życie, PWN, Warszawa	
Zimbardo P.G., Johnson R.L., McCann V., 2010, Psychologia. Kluczowe koncepcje, PWN, Warszawa	
B. Literatura uzupełniająca:	
Aronson E., 1995, Człowiek istota społeczna, PWN, Warszawa	
Bee H., Boyd D., 2008, Psychologia rozwoju człowieka, Zysk i S-ka, Poznań	
Erikson, E. H., 1997, Dzieciństwo i społeczeństwo, Dom Wydawniczy Rebis, Poznań	
Tyszkowa M. (red.), 1988, Rozwój psychiczny człowieka w ciągu życia, PWN, Warszawa	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.23 Komunikacja interpersonalna i savoir vivre w turystyce		Forma zaliczenia CW- Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 1	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
praktyczny	SPS	Tak		Nie	I
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia warsztatowe	15	9	15	21	1
Przygotowanie do ćwiczeń			5	17	
Kolokwium			5	2	
Konsultacje			5	2	
Razem	15	9	15	21	1
Metody dydaktyczne Wykład, dyskusja, prezentacja, burza mózgów, praca w grupach, pogadanka, studium przypadku					
Wymagania wstępne Brak					
Cele zajęć Celem przedmiotu jest rozwijanie umiejętności analizowania komunikatów, aktywnego słuchania, rozumienia innych ludzi i udzielania informacji zwrotnej przez właściwe prezentowanie swojego zdania, a także przybliżenie zasad i zwyczajów obowiązujących w kontaktach zawodowych oraz towarzyskich. Poznanie zasad savoir vivre obowiązujących na rynku usług turystycznych.					
Treści programowe Poznanie samego siebie. Sztuka wnioskowania z komunikatów. Zasady porozumiewania się z ludźmi. Style zachowań w dynamice relacji międzyosobowych. Kultura słowa i gestu - komunikacja werbalna i niewerbalna. Radzenie sobie w sytuacjach konfliktowych. Wywieranie wpływu na ludzi. Etykieta codzienna oraz biznesowa – rola savoir vivre'u w życiu towarzyskim i zawodowym Wygląd zewnętrzny – kształtowanie poczucia estetyki i dobrego smaku. Korespondencja – kultura słowa w piśmie i w sieci. Rozmowa telefoniczna. Podróże i wyjazdy służbowe. Faux pas – jak wybrnąć z trudnych sytuacji.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 rozumie znaczenie uwarunkowań etycznych związanych z pracą zawodową i zna zasady komunikacji werbalnej i niewerbalnej			A. Sposób zaliczenia P.23 CW - zaliczenie z oceną		
Umiejętności U_01 potrafi samodzielnie analizować sytuacje konfliktowe i proponować rozwiązania U_02 posługuje się fachową terminologią			B. Formy i kryteria zaliczenia Wykonanie ćwiczeń i zadań – (W_01), (U_01), (K_01), (U_02) Kolokwium zaliczeniowe – (W_01), (U_02), (K_01)		
Kompetencje społeczne K_01 ma świadomość samodzielnego poszerzania wiedzy K_02 potrafi pracować w zespole K_03 wykazuje się kreatywnością przy tworzeniu programów			Ocena końcowa z ćwiczeń warsztatowych: Kolokwium zaliczeniowe		
			Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS zaokrąglona w dół z dokładnością do 0,5: P.23 CWx2/2		

	<p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:</p> <p>K ☐ [0% a, 50% a) niedostateczna</p> <p>K ☐ [50%a, 60%a) dostateczna</p> <p>K ☐ [60% a, 70% a) dostateczna plus</p> <p>K ☐ [70% a, 80% a) dobra</p> <p>K ☐ [80% a, 90% a) dobra plus</p> <p>K ☐ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p>
Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W07
U_01	K1P_U08
U_02	K1P_U08
K_01	K1P_K01
K_02	K1P_K02
K_03	K1P_K07
Wykaz literatury	
A. Literatura podstawowa:	
<ul style="list-style-type: none"> • Bortnowski A.W.: Protokół dyplomatyczny i savoir vivre dla każdego, Wydawnictwo: P.W.P „Gryf: S.A., Ciechanów 2003 • Harwas-Napierała B., Komunikacja interpersonalna w rodzinie, Poznań 2006. • Ikonowicz C., Piekarski J. W.: Protokół dyplomatyczny i dobre obyczaje, Wydawnictwo: Szkoła Główna Handlowa. Oficyna Wydawnicza, Warszawa, 2007 	
B. Literatura uzupełniająca:	
<ul style="list-style-type: none"> • Jabłonowska L., Myśliwiec G.: Współczesna etykieta pracy, Wydawnictwo: Szkoła Główna Handlowa. Oficyna Wydawnicza, Warszawa 2006 • KamińskaRadomska I.: Etykieta biznesu, Wydawnictwo: Studio Emka, Warszawa 2003 Łęcki K., Szóstak A., Komunikacja interpersonalna w pracy socjalnej, Katowice, 1999. • Orłowski T.: Protokół dyplomatyczny. Ceremoniał i etykieta, Wydawnictwo: Polski Instytut Spraw Międzynarodowych, Warszawa 2006 • Pietkiewicz E.: Etykieta menedżera, Wydawnictwo CIM, Warszawa 1998 • Retter H., Komunikacja codzienna w pedagogice, Gdańsk, 2004. • Sawicka E.: Savoir vivre. Podręcznik dobrych manier, Wydawnictwo: Park, Bielsko Biała 2007 	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.24 Organizacja i obsługa ruchu turystycznego		Forma zaliczenia Ćwiczenia warsztatowe - zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	V	
Dyscypliny: Geografia społeczno- ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia warsztatowe	30	18	60	72	3
Przygotowanie do ćwiczeń			15	20	
Przygotowanie prezentacji			15	20	
Wykonanie prac pisemnych			20	20	
Konsultacje			2	2	
Kolokwium			8	10	
Razem	30	18	60	72	3
Metody dydaktyczne Wykład, dyskusja, prezentacja, burza mózgów, praca w grupach, pogadanka, studium przypadku					
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi A. Wymagania formalne: Geografia turystyczna, B. Wymagania wstępne:					
Cele przedmiotu Organizacja i obsługa ruchu turystycznego Student umie wypełnić dokumenty, które stosowane są w obsłudze ruchu turystycznego, wykonać program i kalkulację imprezy, omówić sytuacje problemowe jakie mogą wystąpić podczas realizacji imprezy turystycznej oraz ustosunkować się do zażalenia/ reklamacji składanego przez klienta wycieczki					
Treści programowe Organizacja i obsługa ruchu turystycznego Recenzja katalogu turystycznego (Orbis, Logos Tour, Itaka, Exim Tours). Dokumenty w obsłudze ruchu turystycznego (graniczne, finansowe). Dokumenty w obsłudze ruchu turystycznego. Informacja w turystyce. Ubezpieczenia w turystyce. Organizacja imprez turystycznych. Środki transportu w turystyce. Pilotaż i przewodnictwo w turystyce. Tworzenie produktu turystycznego. Sytuacje problemowe w organizacji i obsłudze ruchu turystycznego.					
Efekty uczenia się Wiedza W_01 zna podstawowe pojęcia stosowane w organizacji ruchu turystycznego W_02 wymienia i omawia dokumenty stosowane w organizowaniu ruchu turystycznego Umiejętności U_01 posługuje się fachową terminologią U_02 potrafi stworzyć program imprezy turystycznej i jej reklamę U_03 rozwiązuje problemy związane z zawodem organizatora turystyki Kompetencje społeczne K_01 ma świadomość samodzielnego poszerzania wiedzy			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia P.24 CW - zaliczenie z oceną B. Formy i kryteria zaliczenia Wykonanie ćwiczeń i zadań – (W_01), (U_01), (K_01), (U_02), (U_03) Przygotowanie prezentacji – (W_02), (U_03), (K_01) Ocena końcowa z ćwiczeń warsztatowych: Kolokwium zaliczeniowe Ocena końcowa z przedmiotu:		

<p>K_02 potrafi pracować w zespole K_03 wykazuje się kreatywnością przy tworzeniu programów imprez turystycznych K_04 rozumie potrzebę podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych</p>	<p>średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS zaokrąglona w dół z dokładnością do 0,5: P.24 CWx3/3</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady: K ☐ [0% a, 50% a) niedostateczna K ☐ [50%a, 60%a) dostateczna K ☐ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ☐ [70% a, 80% a) dobra K ☐ [80% a, 90% a) dobra plus K ☐ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p>
--	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W08
W_02	K1P_W12
U_01	K1P_U08
U_02	K1P_U10
U_03	K1P_U11
K_01	K1P_K01
K_02	K1P_K02
K_03	K1P_K07
K_04	K1P_K08

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

1. Bosiacki S., J. 2004, Śniadek, Metodyka i technika obsługi ruchu turystycznego, Wyd. AWF, Poznań
2. Kruczek, 2000, Obsługa ruchu turystycznego, Wyd. Proksenia, Kraków
3. Meyer B., 2006, Obsługa ruchu turystycznego, Wyd Naukowe PWN, Warszawa

B. Literatura uzupełniająca

1. Marek A., 2013, Pilot wycieczek, przewodnik turystyczny. Testy i zagadnienia. Wyd. Akademii Pomorskiej w Słupsku, Słupsk.

Nazwa zajęć P.25 Animacja czasu wolnego w turystyce		Forma zaliczenia CW-Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	II	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia warsztatowe	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	10	
Wykonanie ćwiczeń			10	10	
Przygotowanie prezentacji			8	20	
Konsultacje			2	2	
Razem	30	18	30	42	2
Metody dydaktyczne Wykład, dyskusja, prezentacja, burza mózgów, praca w grupach, pogadanka, studium przypadku					
Wymagania wstępne Podstawowe wiadomości z zakresu turystyki i rekreacji					
Cele zajęć Głównym celem przedmiotu jest zaprezentowanie studentom zasad organizacji oraz przeprowadzania animacji czasu wolnego dla różnych grup wiekowych turystów.					
Treści programowe Podstawowe pojęcia. Charakterystyka animatora. Analiza dostępności usług animacji w obiektach noclegowych w Polsce i zagranicą. Zalety i wady pracy w animacji czasu wolnego. Analiza dostępności ofert pracy na stanowisku animatora. Typy zajęć w animacji. Zasady i metody organizacji animacji czasu wolnego. Propozycje i przykłady zagospodarowania czasu wolnego dla dzieci i dorosłych. Przygotowanie przykładowych programów animacji czasu wolnego. Gry sytuacyjne.					
Efekty uczenia się:			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 zna podstawową terminologię, cechy, metody oraz zasady dotyczące animacji czasu wolnego w turystyce oraz jej organizacji, posiada także wiedzę na temat wpływu rekreacji ruchowej na zdrowie i funkcjonowanie organizmu			A. Sposób zaliczenia Ćwiczenia warsztatowe – zaliczenie z oceną		
Umiejętności U_01 posługuje się fachową terminologią U_02 potrafi planować i przygotowywać programy animacji czasu wolnego dla różnych grup turystów oraz wykorzystać w nich elementy rekreacji ruchowej w celu poprawy zdrowia i kondycji uczestników			B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów <u>Ćwiczenia warsztatowe:</u> Wykonanie ćwiczeń i zadań – (W_01), (U_01), (U_02), (K_01), Przygotowanie prezentacji – (W_01), (U_01), (K_02), (K_02), (K_03) Kolokwium zaliczeniowe - (W_01), (U_01), (U_02), (K_01), (K_04)		
Kompetencje społeczne K_01 ma świadomość samodzielnego poszerzania wiedzy K_02 potrafi pracować w zespole K_03 potrafi przygotowywać w grupie programu animacji czasu wolnego, wykazuje się przy tym kreatywnością i pomysłowością, może również uczestniczyć w organizowaniu animacji zapewniając uczestnikom odpowiednie warunki bezpieczeństwa K_04 rozumie potrzebę podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych			Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus		

	<p>K ∈ [70% a, 80% a) dobra</p> <p>K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus</p> <p>K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p><u>Ocena końcowa z CW=</u> Wykonanie ćwiczeń i zadań x 0,3 Przygotowanie prezentacji x 0,3 Kolokwium zaliczeniowe x 0,4</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona z poszczególnych form zajęć według przypisanych punktów ECTS P.25 (CWx3)/3</p>
Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W08 K1P_W15
U_01	K1P_U08
U_02	K1P_U10; K1P_U24
K_01	K1P_K01
K_02	K1P_K02
K_03	K1P_K03; K1P_K07; K1P_K09; K1P_K10
K_04	K1P_K08
Wykaz literatury	
A. Literatura podstawowa:	
<ul style="list-style-type: none"> Bączek J. B., 2009, Animacja czasu wolnego w turystyce : praktyczny podręcznik dla animatorów, Wyd. 4, popr. i rozszerz, Stageman Polska, Warszawa 	
B. Literatura uzupełniająca:	
-	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.26 Pilotaż i przewodnictwo w turystyce		Forma zaliczenia Ćwiczenia warsztatowe- Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
praktyczny	SPS	Tak		Nie	III
Dyscypliny: Geografia społeczno- ekonomiczna i gospodarka przestrzenna 100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia warsztatowe	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	20	
Wykonanie prac pisemnych			10	10	
Kolokwium			8	10	
Konsultacje			2	2	
Razem	30	18	60	72	2
Metody dydaktyczne Wykład, dyskusja, prezentacja, burza mózgów, praca w grupach, pogadanka, studium przypadku					
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi A. Wymagania formalne: Geografia turystyczna, podstawy psychologii, B. Wymagania wstępne:					
Cele przedmiotu Pilotaż i przewodnictwo w turystyce Celem przedmiotu jest przygotowanie teoretyczne studentów do wykonywania zawodu pilota wycieczek i przewodnika turystycznego, zapoznanie z warsztatem pracy, przepisami prawnymi, sytuacjami problematycznymi					
Treści programowe Pilotaż i przewodnictwo w turystyce Historia i organizacja przewodnictwa w Polsce. Warsztat krajoznawczy pilota i przewodnika turystycznego. Sylwetka zawodowa pilota wycieczek. Prawa i obowiązki pracy pilota i przewodnika turystycznego. System szkoleń pilotów, nadawanie uprawnień. Zasady szkolenia przewodników, uprawnienia państwowe i społeczne. Prawne uwarunkowania pracy pilota i przewodnika. Psychologiczne i społeczne aspekty pracy pilota i przewodnika. Zachowanie pilota w sytuacjach awaryjnych					
Efekty uczenia się Wiedza W_01 zna historię i organizację przewodnictwa w Polsce W_02 zna podstawowe prawa i obowiązki pracy pilota wycieczek W_03wymienia wymagania do uzyskania uprawnień na przewodnika turystycznego i pilota wycieczek Umiejętności U_01 potrafi samodzielnie analizować sytuacje konfliktowe i proponować rozwiązania U_02 posługuje się fachową terminologią U_03 potrafi omówić sytuacje problematyczne w pracy pilota U_04 samodzielnie zbiera materiał badawczy Kompetencje społeczne K_01 ma świadomość samodzielnego poszerzania wiedzy K_02 potrafi pracować w zespole K_03 wykazuje się kreatywnością przy tworzeniu programów imprez turystycznych K_04 rozumie potrzebę podnoszenia kompetencji zawodowych			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia P.26 CW - zaliczenie z oceną B. Formy i kryteria zaliczenia Wykonanie ćwiczeń i zadań – (W_01), (U_01), (U_02), (U_03), (U_04), (K_01), (K_02), (K_03), (K_04) Ocena końcowa z ćwiczeń warsztatowych: Kolokwium zaliczeniowe (W_01), (W_02), (W_03), (U_01), (U_02), (U_03), (K_01), Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS zaokrąglona w dół z dokładnością do 0,5: P.26 Pilotaż i przewodnictwo w turystyce CWx2/2		

i osobistych	Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady: K ☐ [0% a, 50% a) niedostateczna K ☐ [50%a, 60%a) dostateczna K ☐ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ☐ [70% a, 80% a) dobra K ☐ [80% a, 90% a) dobra plus K ☐ [90% a, 100% a] bardzo dobra
Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W05
W_02	K1P_W07
U_01	K1P_U08
U_02	K1P_U08
U_03	K1P_U07
U_04	K1P_U02
K_01	K1P_K01
K_02	K1P_K02
K_03	K1P_K07
K_04	K1P_K03; K1P_K07; K1P_K09; K1P_K10
Wykaz literatury	
A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):	
1.Kruczek Z. (red.), 2007, Pilotaż wycieczek zagranicznych, Proksenia, Kraków	
2.Kruczek Z., Wajdzik M., 2009, Metodyka i technika pracy pilota – rezydenta.	
3.Gołembski G. (red.), 2006, Vademecum pilota grup turystycznych, AE Poznań.	
B. Literatura uzupełniająca	
1. Marek A., 2013, Pilot wycieczek, przewodnik turystyczny. Testy i zagadnienia. Wyd. Akademii Pomorskiej w Słupsku, Słupsk.	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.27 Hotelarstwo		Forma zaliczenia Ćwiczenia warsztatowe – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	V	
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów w ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia warsztatowe	30	18	60	72	3
Przygotowanie do ćwiczeń			20	20	
Przygotowanie prezentacji			18	20	
Wykonanie prac pisemnych			20	20	
Kolokwium			10	10	
Konsultacje			2	2	
Razem	30	18	60	72	3
Metody dydaktyczne Wykład, dyskusja, prezentacja, burza mózgów, praca w grupach, pogadanka, studium przypadku					
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi A. Wymagania formalne: Geografia turystyki B. Wymagania wstępne:					
Cele przedmiotu Hotelarstwo Celem przedmiotu jest zapoznanie z organizacją i funkcjonowaniem zakładów hotelarskich. Omawiane są etapy budowy hotelu, składowe oraz projekt funkcjonalny i organizacyjny, kategoryzacja hoteli, praca dyrektora, działu handlowego, marketingu.					
Treści programowe Hotelarstwo Prekursorzy hotelarstwa w Polsce i na świecie. Pierwsze hotele. Organizacja nowego przedsiębiorstwa hotelarskiego, procedury uruchomienia przedsiębiorstwa. Etapy budowy hotelu. Projekt funkcjonalny i organizacyjny hotelu, składowe hotelu. Kategoryzacja hoteli w Polsce. Omówienie pracy dyrektora, działu handlowego, marketingu i służby pięt w hotelu. Współpraca hotelu z zakładami gastronomicznymi. Charakterystyka pionu wielofunkcyjnego i rekreacyjnego. Umiejętności pracowników hotelu.					
Efekty uczenia się Wiedza W_01 zna procedury utworzenia hotelu W_02 zna podstawowe pojęcia stosowane w organizacji hotelarstwa Umiejętności U_01 samodzielnie zbiera materiał badawczy U_02 posługuje się fachową terminologią hotelarską U_03 potrafi omówić pracę pracowników hotelu U_04 potrafi omówić współpracę hotelu z innymi zakładami U_5 potrafi dokonać rezerwacji, zakupu i kalkulacji biletów			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne B. Sposób zaliczenia P.27 CW - zaliczenie z oceną B. Formy i kryteria zaliczenia Wykonanie ćwiczeń – (W_01), (W_02), (U_01), (U_02), (U_03), (U_04), (U_05), (K_01), (K_02), (K_03), Przygotowanie prezentacji – (W_02), (U_03), (K_01) Ocena końcowa z ćwiczeń warsztatowych: Kolokwium zaliczeniowe		
Kompetencje społeczne					

<p>K_01 ma świadomość samodzielnego poszerzania wiedzy K_02 potrafi pracować w zespole K_03 rozumie potrzebę podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych</p>	<p>(W_01), (W_02), (U_01), (U_02), (U_03), (U_04), (K_01), (K_03), Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS zaokrąglona w dół z dokładnością do 0,5: P.27 CWx3/3</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:</p> <p>K ☐ [0% a, 50% a) niedostateczna K ☐ [50%a, 60%a) dostateczna K ☐ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ☐ [70% a, 80% a) dobra K ☐ [80% a, 90% a) dobra plus K ☐ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p>
--	--

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_07	K1P_W07
W_08	K1P_W08
U_07	K1P_U02
U_08	K1P_U07
U_09	K1P_U11
U_10	K1P_U11
U_11	K1P_U13
K_01	K1P_K01
K_02	K1P_K02
K_05	K1P_K08

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

- Błądek Z, 2004, Hotele, programowanie, projektowanie, wyposażanie, Wydawnictwo Albus, Poznań.
- Dominik P., Dragoń W., 2009, Organizacja przedsiębiorstwa hotelarskiego, Wydawnictwo AlmaMer Wyższa Szkoła Ekonomiczna, Warszawa.
-

B. Literatura uzupełniająca

- Panasiuk A., Szostak D., 2008, Hotelarstwo, usługi, eksploatacja, zarządzanie, PWN, Warszawa.

Nazwa zajęć P.28 Systemy rezerwacji w turystyce		Forma zaliczenia CPR – Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	IV	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
ćwiczenia laboratoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	12	
Wykonanie prac pisemnych			8	10	
Przygotowanie projektu			5	10	
Konsultacje			2	2	
Kolokwium			5	8	
RAZEM	30	18	30	42	2
Metody dydaktyczne Metody praktyczne: pokaz, analiza przypadków, dyskusja					
Wymagania wstępne Podstawowa znajomość obsługi komputera, przeglądarki internetowej, pakietu narzędzi biurowych					
Cele zajęć Poznanie możliwości wykorzystania sieci komputerowych w różnych dziedzinach działalności turystycznej. Wyposażenie studenta w wiedzę dotyczącą systemów rezerwacji i dystrybucji w turystyce a także w umiejętności posługiwania się systemami rezerwacji i dystrybucji.					
Treści programowe Definicje związane z funkcjonowaniem systemu turystyki. Elektroniczne systemy rezerwacyjne oraz inne programy służące do obsługi i organizacji ruchu turystycznego. Rezerwacja usług turystycznych. Plany, strategie rozwoju, koncepcje produktów turystycznych.					
Efekty uczenia się: Wiedza W_01 Zna podstawowe definicje związane z funkcjonowaniem systemu turystyki Umiejętności U_01 Potrafi wykorzystywać elektroniczne systemy rezerwacyjne oraz inne programy służące do obsługi i organizacji ruchu turystycznego, potrafi samodzielnie dokonywać rezerwacji usług turystycznych Kompetencje społeczne K_01 Potrafi w zespole opracowywać plany, strategie rozwoju, koncepcje produktów turystycznych oraz innych dokumentów o charakterze prognostycznym dla rozwoju turystycznego obszarów K_02 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych w zakresie funkcjonowania rynku usług turystycznych			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia CPR - zaliczenie z oceną B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Prace zaliczeniowe i ćwiczenia: W_01, U_01, K_01, K_02 Umiejętność sprawnego wyszukiwania ofert i wykonywania rezerwacji: U_01, K_02 Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus		

	<p>K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p><u>Ocena końcowa z CL=</u> Ocena wykonanych ćwiczeń x 0,7 Umiejętność wyszukiwania ofert i dokonywania rezerwacji x 0,3</p> <p>Ocena końcowa przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona z poszczególnych form zajęć według przypisanych punktów ECTS P.28 (CLx2)/2</p>
Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W06
U_01	K1P_U17
K_01	K1P_K03
Wykaz literatury	
A. Literatura podstawowa:	
<ul style="list-style-type: none"> ● Amadeus Vista. Amadeus Polska, Warszawa, 2004 ● Błaszczuk W., Moskała J., Nalazek M., Sikora K., Łopaciński K., 2003, Internet w turystyce i hotelarstwie. Informatyka w hotelarstwie, Ministerstwo Gospodarki, Polskie Zrzeszenie Hoteli, Warszawa ● Rajs R., 2007, Informatyczne systemy rezerwacyjne w turystyce, PWSZ, Krosno 	
B. Literatura uzupełniająca:	
-	

	K □ [80% a, 90% a) K □ [90% a, 100% a]	dobra plus bardzo dobra
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	
W 01	K1P W05, K1P W08	
W 02	K1P W05, K1P W08	
U 01	K1P U01, K1P U07, K1P U09	
U 02	K1P U01, K1P U04, K1P U16,	
K 01	K1P K01, K1P K02, K1P K04	
K 02	K1P K01, K1P K04	
Wykaz literatury		
A. Literatura podstawowa:		
<ul style="list-style-type: none"> • Bogdanowski J. (red.). 2001, Krajobraz kulturowy Polski. Województwo Małopolskie, Stowarzyszenie Natura i Kultura. Kraków-Warszawa. • Bogdanowski J., 1993, Krajobraz Polski. Ochrona i kształtowanie dla rekreacji, Teka Komisji Urbanistyki • Wyrzykowski J. (red.), 1991, Ocena krajobrazu Polski w aspekcie fizjonomycznym na potrzeby turystyki, Uniwersytet Wrocławski, Zakład Geografii Regionalnej i Turystyki, Wrocław 		
B. Literatura uzupełniająca:		
<ul style="list-style-type: none"> • Długosz Z., 2006, Zarys geograficzno-regionalny walorów i atrakcji turystycznych krajów Europejskich, Wydawnictwo WSU w Kielcach, Kielce • Kondracki J., 1994, Geografia Polski. Mezoregiony fizycznogeograficzne, PWN, Warszawa • Kondracki J., 2002, Geografia regionalna Polski, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa • Krajobrazy Ziemi i cuda przyrody, Wielka Encyklopedia Geografii, t. 12, Oxford Educational, 2008. • Richling A., Solon J., 2002, Ekologia krajobrazu, PWN, Warszawa 		

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.30 Regiony turystyczne Polski – w języku polskim lub angielskim		Forma zaliczenia Wykład-E Ćwiczenia audytoryjne -Zo		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Praktyczny	SPS	Tak	Nie	III	
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-75% Nauki o Ziemi i środowisku-25%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	30	18	30	42	2
Studiowanie samodzielne literatury			15	20	
Przygotowanie do egzaminu/kolokwium			15	22	
Ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	5	
Przygotowanie prezentacji			5	5	
Wykonanie prac pisemnych			5	10	
Przygotowanie do kolokwium			5	10	
Konsultacje			2	2	
Studiowanie samodzielne literatury			8	10	
Ogółem	60	36	60	84	4
Metody dydaktyczne Wykład, metody eksponujące (prezentacje multimedialne), metody aktywizujące (dyskusja dydaktyczna)					
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi chemia nieorganiczna, chemia organiczna, biologia, fizyka podstawy wiedzy anatomii i fizjologii człowieka, podstawy wiedzy z higieny osobistej człowieka,					
Cele przedmiotu Fizjologia człowieka Poznanie podstawowych procesów życiowych, a w szczególności mechanizmów ich regulacji i integracji u człowieka. Rozumienie procesów fizjologicznych zachodzących w organizmie człowieka w czasie pracy i wypoczynku. Praktyczne zapoznanie się z podstawowymi zjawiskami fizjologicznymi i metodami ich badania i demonstracji.					
Treści programowe Fizjologia człowieka Fizjologia jako nauka o czynnościach żywych organizmów. Pojęcie regulacji całego organizmu. Środowisko wewnętrzne organizmu. Homeostaza. Regulacja wewnętrzna i zewnętrzna. Sposoby kontroli składu płynów wewnątrz- i zewnątrzkomórkowych. Mechanizmy utrzymania homeostazy. Integracja funkcjonalna organizmu. Rozwój ewolucyjny systemu sterowania organizmem. Rola ośrodkowego układu nerwowego w regulacji czynności poszczególnych narządów organizmu. Budowa i funkcje mięśni. Krew – skład, właściwości, rola. Czynności układu krążenia. Budowa i czynności układu oddechowego. Klasyfikacja wysiłków fizycznych. Wydolność fizyczna człowieka i jej ocena. Procesy energetyczne i zmiany fizjologiczne podczas wysiłków fizycznych. Reakcje na wysiłek fizyczny osób w różnym wieku. Zmęczenie – rodzaje, lokalizacja, objawy. Skutki bezczynności ruchowej. Mechanizm nerwowy i hormonalny stresu. Czynniki stresujące. Przebieg reakcji organizmu na działanie czynnika stresowego. Rodzaje uszkodzeń spowodowanych stresem. Odżywianie. Trawienie węglowodanów, lipidów i białek. Regulacja nerwowa i hormonalna trawienia i wchłaniania. Wydalanie. Gospodarka wodno-mineralna, regulacyjna czynność nerek, homeostaza składu mineralnego płynów ustrojowych. Termoregulacja i termogeneza. Stałocieplność i zmiennoocieplność, ośrodki regulacyjne. Przystosowanie ustroju do zmieniających się warunków środowiska					

K 01	K1P_K01, K1P_K02, K1P_K04
K 02	K1P_K01, K1P_K04
<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa:</p> <p>Hall. M., Page S., 2009, The Geography of Tourism and Recreation: Environment, Place and Space, Routledge, London</p> <p>i Architektury, Oddział PAN w Krakowie, Kraków</p> <p>Kruczek Z., 2003, Polska. Geografia atrakcji turystycznych, Wyd. Proksenia, Kraków</p> <p>Kruczek Z., Sacha S., 2001, Zarys geografii turystycznej. Kraje pozaeuropejskie, Proksenia Kraków</p> <p>Kruczek Z., Sacha S., 2002, Zarys geografii turystycznej. Europa, Proksenia, Kraków</p> <p>Kurek W., 2015, Regiony turystyczne świata cz.1,2, PWN, Kraków</p> <p>Stasiak A., 2009, Geografia turystyki Polski. Przewodnik do ćwiczeń krajoznawczych, PWE, Warszawa</p> <p>Warszyńska J. (red.), 2000, Geografia turystyczna świata cz. 1 i 2, PWN, Warszawa</p>	
<p>B. Literatura uzupełniająca:</p> <p>Długosz Z., 2006, Zarys geograficzno-regionalny walorów i atrakcji turystycznych krajów pozaeuropejskich, Wydawnictwo WSU w Kielcach, Kielce</p> <p>Kurek W., 2007, Turystyka, PWN, Warszawa</p> <p>Lijewski T., Mikułowski B., Wyrzykowski J., 1998, Geografia turystyki Polski, PWE, Warszawa</p> <p>Przewodniki turystyczne wybranych regionów Polski</p> <p>Warszyńska J., Jackowski A., 1978, Podstawy geografii turystyki, PWN, Warszawa</p>	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.31 Regiony turystyczne świata		Forma zaliczenia Wykład-E Ćwiczenia audytoryjne -Zo		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Praktyczny	SPS	Tak	Nie	IV	
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna-75% Nauki o Ziemi-25%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	30	18	30	42	2
Studiowanie samodzielne lit.			15	20	
Przygotowanie do egzaminu/kolokwium			15	22	
Ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	5	
Przygotowanie prezentacji			5	5	
Wykonanie prac pisemnych			5	5	
Przygotowanie do kolokwium			5	5	
Konsultacje			2	2	
Studiowanie samodzielne lit.			8	20	
Ogółem	60	36	60	84	4
Metody dydaktyczne: wykłady, wykłady z prezentacją, prezentacje referatów studentów,					
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi					
A. Wymagania formalne: geografia turystyczna					
B. Wymagania wstępne:					
Cele przedmiotu					
Poszerzenie i utrwalenie wiedzy z zakresu atrakcji turystycznych świata					
Treści programowe					
Fizjologia człowieka					
Fizjologia jako nauka o czynnościach żywych organizmów. Pojęcie regulacji całego organizmu. Środowisko wewnętrzne organizmu. Homeostaza. Regulacja wewnętrzna i zewnętrzna. Sposoby kontroli składu płynów wewnątrz- i zewnątrzkomórkowych. Mechanizmy utrzymania homeostazy. Integracja funkcjonalna organizmu. Rozwój ewolucyjny systemu sterowania organizmem. Rola ośrodkowego układu nerwowego w regulacji czynności poszczególnych narządów organizmu. Budowa i funkcje mięśni. Krew – skład, właściwości, rola. Czynności układu krążenia. Budowa i czynności układu oddechowego. Klasyfikacja wysiłków fizycznych. Wydolność fizyczna człowieka i jej ocena. Procesy energetyczne i zmiany fizjologiczne podczas wysiłków fizycznych. Reakcje na wysiłek fizyczny osób w różnym wieku. Zmęczenie – rodzaje, lokalizacja, objawy. Skutki bezczynności ruchowej. Mechanizm nerwowy i hormonalny stresu. Czynniki stresujące. Przebieg reakcji organizmu na działanie czynnika stresowego. Rodzaje uszkodzeń spowodowanych stresem. Odżywianie. Trawienie węglowodanów, lipidów i białek. Regulacja nerwowa i hormonalna trawienia i wchłaniania. Wydalanie. Gospodarka wodno-mineralna, regulacyjna czynność nerek, homeostaza składu mineralnego płynów ustrojowych. Termoregulacja i termogeneza. Stałocieplność i zmienocieplność, ośrodki regulacyjne. Przystosowanie ustroju do zmieniających się warunków środowiska					

<p>Efekty uczenia się</p> <p>Wiedza W_01 Rozumie funkcjonowanie turystyki w ujęciu systemowym W_02 Zna determinanty zróżnicowania atrakcyjności turystycznej regionów turystycznych świata W_03 Zna podstawowe pojęcia dotyczące regionów turystycznych</p> <p>Umiejętności U_01 Prawidłowo interpretuje dane statystyczne i wykorzystuje je do analizy regionów turystycznych na świecie U_02 Potrafi wykorzystać wiedzę dotyczącą systemu funkcjonowania turystyki do wyjaśniania zróżnicowania turystycznego regionów na świecie U_03 Wskazuje główne instytucje i organizacje zajmujące się zjawiskami turystycznymi w skali regionów na świecie U_04 Potrafi wykorzystać programy komputerowe do przygotowania prezentacji na temat funkcjonowania wybranych zjawisk turystycznych w przestrzeni turystycznej</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 Wykazuje się pomysłowością i własną inwencją pracy własnej przy wykonywaniu zleconych zadań K_02 Potrafi samodzielnie dokonywać selekcji literatury naukowej</p>	<p>Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne</p> <p>A. Sposób zaliczenia Wykład: P.31. Regiony turystyczne świata – egzamin Ćwiczenia audytoryjne: P.31 Regiony turystyczne świata – zaliczenie z oceną</p> <p>B. Formy i kryteria zaliczenia Wykład: Egzamin/kolokwium pisemne (W_01), (W_02), (W_03), (U_02), (K_02) Aktywność w czasie wykładu (U_01)</p> <p>Ćwiczenia audytoryjne: Kolokwium zaliczeniowe (W_02), (W_03), (U_01) (U_03) Przygotowanie prezentacji multimedialnej (W_02), (W_03) (U_4) (K_01) Prace pisemne (U_02) (K_02)</p> <p>Ocena końcowa z wykładu: Ocena z egzaminu/kolokwium pisemnego x 0,7 Ocena za aktywność x 0,3</p> <p>Ocena końcowa z ćwiczeń audytoryjnych: Ocena z kolokwium zaliczeniowego x 0,5 Ocena z prac pisemnych x 0,3 Ocena z prezentacji x 0,2</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć P.31 (Wx3 + CAUx3)/6 Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady: K □ [0% a, 50% a) niedostateczna K □ [50%a, 60%a) dostateczna K □ [60% a, 70% a) dostateczna plus K □ [70% a, 80% a) dobra K □ [80% a, 90% a) dobra plus K □ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p>																				
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>																					
<table border="1"> <thead> <tr> <th data-bbox="188 1608 815 1675">Numer (symbol) efektu uczenia się</th> <th data-bbox="815 1608 1390 1675">Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="188 1675 815 1704">W_01</td> <td data-bbox="815 1675 1390 1704">K1P_W01, K1P_W06</td> </tr> <tr> <td data-bbox="188 1704 815 1733">W_02</td> <td data-bbox="815 1704 1390 1733">K1P_W04, K1P_W05</td> </tr> <tr> <td data-bbox="188 1733 815 1762">W_03</td> <td data-bbox="815 1733 1390 1762">K1P_W05, K1P_W08</td> </tr> <tr> <td data-bbox="188 1762 815 1792">U_01</td> <td data-bbox="815 1762 1390 1792">K1P_U02, K1P_U05, K1P_U16, K1P_U12</td> </tr> <tr> <td data-bbox="188 1792 815 1821">U_02</td> <td data-bbox="815 1792 1390 1821">K1P_U01, K1P_U04, K1P_U16,</td> </tr> <tr> <td data-bbox="188 1821 815 1850">U_03</td> <td data-bbox="815 1821 1390 1850">K1P_U12, K1P_U14, K1P_U16</td> </tr> <tr> <td data-bbox="188 1850 815 1879">U_04</td> <td data-bbox="815 1850 1390 1879">K1P_U20</td> </tr> <tr> <td data-bbox="188 1879 815 1908">K_01</td> <td data-bbox="815 1879 1390 1908">K1P_K01, K1P_K02, K1P_K04</td> </tr> <tr> <td data-bbox="188 1908 815 1944">K_02</td> <td data-bbox="815 1908 1390 1944">K1P_K01, K1P_K04</td> </tr> </tbody> </table>	Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	W_01	K1P_W01, K1P_W06	W_02	K1P_W04, K1P_W05	W_03	K1P_W05, K1P_W08	U_01	K1P_U02, K1P_U05, K1P_U16, K1P_U12	U_02	K1P_U01, K1P_U04, K1P_U16,	U_03	K1P_U12, K1P_U14, K1P_U16	U_04	K1P_U20	K_01	K1P_K01, K1P_K02, K1P_K04	K_02	K1P_K01, K1P_K04	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku																				
W_01	K1P_W01, K1P_W06																				
W_02	K1P_W04, K1P_W05																				
W_03	K1P_W05, K1P_W08																				
U_01	K1P_U02, K1P_U05, K1P_U16, K1P_U12																				
U_02	K1P_U01, K1P_U04, K1P_U16,																				
U_03	K1P_U12, K1P_U14, K1P_U16																				
U_04	K1P_U20																				
K_01	K1P_K01, K1P_K02, K1P_K04																				
K_02	K1P_K01, K1P_K04																				
<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa: Kruczek Z., Sacha S., 2001, Zarys geografii turystycznej. Kraje pozaeuropejskie, Proksenia Kraków</p>																					

Kruczek Z., Sacha S., 2002, Zarys geografii turystycznej. Europa, Proksenia, Kraków

Kurek W., 2015, Regiony turystyczne świata cz.1,2, PWN, Kraków

Warszyńska J. (red.), 2000, Geografia turystyczna świata cz. 1 i 2, PWN, Warszawa

B. Literatura uzupełniająca:

Długosz Z., 2006, Zarys geograficzno-regionalny walorów i atrakcji turystycznych krajów pozaeuropejskich, Wydawnictwo WSU w Kielcach, Kielce

Krajobrazy Ziemi i cuda przyrody, Wielka Encyklopedia Geografii, t. 12, Oxford Educational, 2008.

Kurek W., 2007, Turystyka, PWN, Warszawa

Nazwa zajęć P.32 Regiony turystyczne Polski lub świata – ćw. terenowe (do wyboru)		Forma zaliczenia CT/CPR – Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	IV	
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-75% Nauki o Ziemi i środowisku-25%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia terenowe (do wyboru)	42	25	78	95	4
Zaznajomienie z wybranym regionem			40	60	4
Przygotowanie i wygłoszenie referatu			38	35	
Razem	42	25	78	95	4
Metody dydaktyczne Metody podające: wykład informacyjny, odczyt, instrukcja, opis, pogadanka Metody problemowe: opis porównujący, klasyfikujący, uzasadniający i wyjaśniający, praca z mapą (analizowanie, prowadzenie tras wycieczek), Metody eksponujące: pokaz					
Wymagania wstępne Ogólna wiedza z zakresu geografii fizycznej, biogeografii, geografii społeczno-kulturowej. Znajomość środowiska geograficznego i podstawowych procesów kształtujących przestrzeń turystyczną świata, posiada umiejętność korzystania z mapy i przetwarzania informacji źródłowych, znajomość mapy fizycznej Polski i świata.					
Cele zajęć Praktyczne wykorzystanie wiedzy i umiejętności nabytych w toku kształcenia do poznania zróżnicowania turystycznego regionów Polski lub świata. Przedmioty stosowane do wyboru ze względu na różne preferencje studentów: w pierwszym przypadku istnieje możliwość wyjazdu i poznania regionów turystycznych w bezpośredniej obserwacji i nabycie umiejętności oceny i kształtowania opinii potencjalnego turysty w oparciu o doświadczenia własne					
Treści programowe Ćwiczenia terenowe: Poznanie wybranego regionu turystycznego Polski lub świata. Ocena zasobów turystycznych tego regionu, poziomu zagospodarowania turystycznego, wielkości ruchu turystycznego, ocena jakości imprez turystycznych tego regionu.					
Efekty uczenia się: Wiedza W_01 Potrafi wskazać elementy atrakcyjności turystycznej wybranego regionu Polski lub świata oraz prognozować rozwój turystyki W_02 Zna uwarunkowania rozwoju turystycznego regionów turystycznych świata i Polski W_03 Zna narzędzia i techniki pozyskiwania i obróbki danych statystycznych i materiałów uzyskanych w wyniku bezpośrednich badań			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Ćwiczenia terenowe: Zaliczenie z oceną B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Ćwiczenia terenowe: Aktywne uczestnictwo w zajęciach: (U_01) -		

<p>Umiejętności U_01 Klasyfikuje atrakcje turystyczne i zjawiska turystyczne w wybranym regionie turystycznym U_02 Ocenia przydatność turystyczną i rekreacyjną wybranych regionów Polski i świata w oparciu o obserwację w terenie U_03 Samodzielnie prowadzi grupę turystów w terenie, organizuje zajęcia rekreacyjne dla turystów U_04 Wykorzystuje metody i techniki analizy przestrzennej w praktyce z wykorzystaniem komputera U_05 Analizuje problemy funkcjonowania usług turystycznych w wybranych regionach turystycznych</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 Wykazuje się pomysłowością i własną inwencją w prowadzeniu ćwiczeń terenowych oraz pracy własnej K_02 Wskazuje ścieżki pozyskiwania wiedzy dotyczącej funkcjonowania turystyki w nowych obszarach, nowych przestrzeniach turystycznych</p>	<p>(U_03), (K_01), (K_02), Referat: (W_01), (W_02), (K_01)</p> <p><u>Ocena końcowa z ćwiczeń terenowych:</u> Ocena z referatu x 0,5 Aktywność na zajęciach x 0,5</p> <p><u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (ćw. x ECTS) / OGÓŁEM ECTS dla przedmiotu (CTx4)/4</p> <p><u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć P.32 CTx3)/3</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady: K □ [0% a, 50% a) niedostateczna K □ [50%a, 60%a) dostateczna K □ [60% a, 70% a) dostateczna plus K □ [70% a, 80% a) dobra K □ [80% a, 90% a) dobra plus K □ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p>
---	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W06
W_02	K1P_W01, K1P_W08
W_03	K1P_W09
U_01	K1P_U01
U_02	K1P_U04
U_03	K1P_U10
U_04	K1P_U06, K1P_U20
U_05	K1P_U16
K_01	K1P_K07
K_02	K1P_K01

<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa: Atlasy: świata i Polski, przewodniki turystyczne, czasopisma naukowe i popularnonaukowe Bregiel – Benedyk M., 2010, Leksykon krajów świata, Wyd. Kurpisz, Poznań Kruczek Z., 2003, Polska. Geografia atrakcji turystycznych, Wyd. Proksenia, Kraków Kruczek Z., Sacha S., 2001, Zarys geografii turystycznej. Kraje pozaeuropejskie, Proksenia Kraków Kruczek Z., Sacha S., 2002, Zarys geografii turystycznej. Europa, Proksenia, Kraków Lijewski T., Mikułowski B., Wyrzykowski J., 1998, Geografia turystyki Polski, PWE, Warszawa Mityk J., 1977, Geografia fizyczna części świata, PWN, Warszawa Makowski J., 2005, Geografia fizyczna świata, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa Migoń P. 2012, Geoturystyka, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa Mroczkiewicz H. (red.), 2008, Wielki ilustrowany atlas świata, Wyd. Demart, Warszawa Warszyńska J. (red.), 2000, Geografia turystyczna świata cz. 1 i 2, PWN, Warszawa</p> <p>B. Literatura uzupełniająca: Mapy i inne opracowania kartograficzne dot. wybranego regionu turystycznego</p>

Nazwa zajęć P.33 Regiony turystyczne Polski lub świata – zajęcia projektowe (do wyboru)		Forma zaliczenia CT/CPR – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	IV	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka turystyczna-75% Nauki o Ziemi i środowisku-25%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia (do wyboru)	42	25	78	95	4
Wykonanie projektu			40	55	
Gromadzenie informacji			38	40	
Razem	42	25	78	95	4
Metody dydaktyczne Metody problemowe i metody operatywne, praktyczne: praca z materiałem statystycznym, faktograficznym, źródłowym, eksponujące: pokaz, prezentacja					
Wymagania wstępne Ogólna wiedza z zakresu geografii fizycznej, biogeografii, geografii społeczno-kulturowej. Znajomość środowiska geograficznego i podstawowych procesów kształtujących przestrzeń turystyczną świata, posiada umiejętność korzystania z mapy i przetwarzania informacji źródłowych, znajomość mapy fizycznej Polski i świata.					
Cele zajęć Wykorzystanie wiedzy i umiejętności nabytych w toku kształcenia do poznania zróżnicowania turystycznego regionów Polski lub świata. Istnieje możliwość opracowania skomplikowanego projektu oceniającego walory turystyczne wybranych regionów Polski lub świata przy zastosowaniu nowoczesnych metod oceny ruchu i potencjału turystycznego, wykorzystując dane ilościowe, jakościowe, materiał faktograficzny, oraz skomplikowane programy komputerowe to tego typu analiz.					
Treści programowe Uwarunkowania i skutki rozwoju turystyki w wybranych regionach turystycznych świata lub Polski. Ocena zasobów turystycznych tego regionu, poziomu zagospodarowania turystycznego, wielkości ruchu turystycznego, ocena jakości imprez turystycznych tego regionu. Omówienie wpływu atrakcyjności turystycznej na gospodarkę regionu oraz życie społeczne ludności. Wskazanie najskuteczniejszych metod rozwoju turystyki w tym regionie oraz umiejętność rozpoznania produktów turystycznych regionu i ich właściwej promocji. Prognozowanie turystyki w regionach turystycznych.					
Efekty uczenia się:			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 Potrafi wskazać elementy atrakcyjności turystycznej wybranego regionu Polski lub świata oraz prognozować rozwój turystyki W_02 Zna uwarunkowania rozwoju turystycznego regionów turystycznych świata i Polski W_03 Zna narzędzia i techniki pozyskiwania i obróbki danych statystycznych i materiałów uzyskanych w wyniku bezpośrednich badań			A. Sposób zaliczenia Ćwiczenia projektowe: Zaliczenie z oceną B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Ćwiczenia projektowe: Aktywne uczestnictwo w zajęciach: (W_01), (U_01) (U_02) (U_03), (K_01) - (K_03), Projekt: (W_01) - (W_03), (K_01) - (K_03)		
Umiejętności U_01 Klasyfikuje atrakcje turystyczne i zjawiska					

<p>turystyczne w wybranym regionie turystycznym</p> <p>U_02 Wykorzystuje metody i techniki analizy przestrzennej w praktyce z wykorzystaniem komputera</p> <p>U_03 Analizuje problemy funkcjonowania usług turystycznych w wybranych regionach turystycznych</p> <p>Kompetencje społeczne</p> <p>K_01 Wykazuje się pomysłowością i własną inwencją w prowadzeniu ćwiczeń terenowych oraz pracy własnej</p> <p>K_02 Wskazuje ścieżki pozyskiwania wiedzy dotyczącej funkcjonowania turystyki w nowych obszarach, nowych przestrzeniach turystycznych</p> <p>K_03 Opracowuje plany i strategie rozwoju turystyki w wybranych regionach turystycznych w zespole</p>	<p><u>Ocena końcowa z ćwiczeń projektowych:</u> Ocena projektu x 1,0</p> <p><u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć P.33 (CPRx4)/4</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:</p> <p>K □ [0% a, 50% a) niedostateczna K □ [50%a, 60%a) dostateczna K □ [60% a, 70% a) dostateczna plus K □ [70% a, 80% a) dobra K □ [80% a, 90% a) dobra plus K □ [90% a, 100% a) bardzo dobra</p>
---	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W06
W_02	K1P_W01, K1P_W08
W_03	K1P_W09
U_01	K1P_U01
U_02	K1P_U10
U_03	K1P_U06, K1P_U20
K_01	K1P_K07
K_02	K1P_K01
K_03	K1P_K03

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Atlasy: świata i Polski, przewodniki turystyczne, czasopisma naukowe i popularnonaukowe

Bregiel – Benedyk M., 2010, Leksykon krajów świata, Wyd. Kurpisz, Poznań

Kruczek Z., 2003, Polska. Geografia atrakcji turystycznych, Wyd. Proksenia, Kraków

Kruczek Z., Sacha S., 2001, Zarys geografii turystycznej. Kraje pozaeuropejskie, Proksenia Kraków

Kruczek Z., Sacha S., 2002, Zarys geografii turystycznej. Europa, Proksenia, Kraków

Lijewski T., Mikułowski B., Wyrzykowski J., 1998, Geografia turystyki Polski, PWE, Warszawa

Mityk J., 1977, Geografia fizyczna części świata, PWN, Warszawa

Makowski J., 2005, Geografia fizyczna świata, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa

Makowski J., (red.), 2008, Geografia regionalna świata, Wyd. naukowe PWN, Warszawa

Migoń P. 2012, Geoturystyka, Wyd. Naukowe PWN, Warszawa

Mroczkiewicz H. (red.), 2008, Wielki ilustrowany atlas świata, Wyd. Demart, Warszawa

Warszyńska J. (red.), 2000, Geografia turystyczna świata cz. 1 i 2, PWN, Warszawa

B. Literatura uzupełniająca:

Mapy i inne opracowania kartograficzne dot. wybranego regionu turystycznego

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.34 Metodologia i metodyka pracy dyplomowej		Forma zaliczenia CL – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
praktyczny	SPS	Tak		Nie	V,VI
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia laboratoryjne	30	18	90	102	4
Przygotowanie do ćwiczeń			10	10	
Przygotowanie pracy			70	80	
Konsultacje			10	12	
Metody dydaktyczne Metody praktyczne: pokaz, analiza przypadków, analiza tekstów z dyskusją, metoda projektów (przygotowywanie projektu), praca w grupach Metody aktywizujące: dyskusja, metoda seminaryjna, obserwacja, metoda studiów problemowych					
Wymagania wstępne Przydatną jest wiedza, jaką studenci nabyli w czasie realizacji programu studiów w okresie trzech pierwszych lat, zarówno z zakresu ekonomii geografii turystycznej i regionów turystycznych Polski i świata. Przydatna będzie również wiedza, jaką uzyskali w czasie wykładów i ćwiczeń na przedmiotach kierunkowych z uwzględnieniem społecznych, ekonomicznych i kulturowych czynników rozwoju turystyki na różnych funkcjonalnie obszarach. W realizacji założeń programowych wykorzystane zostaną m.in. umiejętności z zakresu kartografii, technologii informacyjnych itd. Uwzględniając zdobytą dotychczas wiedzę słuchacze powinni nabyć umiejętność selekcji i analizy literatury naukowej i materiałów statystycznych, umiejętności wykorzystania materiałów pierwotnych, tworzenia narzędzi badawczych oraz redakcji tekstu naukowego.					
Cele zajęć Uzyskanie kompetencji i wiedzy dotyczącej ustalenia tematu pracy, możliwości zebrania materiału badawczego oraz danych związanych z przygotowywaną pracą licencjacką. Poznanie i ćwiczenie metod i technik pisania pracy i jej przygotowania pod względem merytorycznym, jakościowym i praktycznym (aplikacyjnym). Celem jest także poznanie różnorodnej tematyki badawczej w opracowywanych wcześniej przykładowych pracach licencjackich. Przygotowanie pracy dyplomowej będącej podstawą uzyskania licencjatu. Uzyskanie wiadomości podstawowych z zakresu problematyki, w której osoby będą mogły realizować temat pracy licencjackiej z zakresu turystyki. Uzyskanie aktualnej i podstawowej wiedzy dotyczącej współczesnych struktur gospodarki narodowej, faktów i zjawisk z zakresu geografii turystycznej i ekonomiki turystyki w aspekcie procesów, które je spowodowały.					
Treści programowe Problematyka ćwiczeń laboratoryjnych: Czym jest praca licencjacka i jakie są jej założenia techniczne. Możliwe kierunki badań w turystyce realizowane na poziomie prac licencjackich oraz zakres niezbędnej wiedzy koniecznej dla napisania pracy. Wybór tematu pracy a faktyczne możliwości pozyskania informacji niezbędnych dla napisania pracy. Przegląd prac i literatury krajowej i zagranicznej z zakresu tematu wstępnie rozpatrywanego przez studenta. Wdrożenie studentów w badania i gromadzenie materiałów niezbędnych do przygotowania przyszłej pracy licencjackiej.					
Efekty uczenia się Wiedza		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne			

<p>W_01 ma wiedzę na temat praktycznego zastosowania najpowszechniejszych koncepcji teoretycznych oraz teorii badawczych funkcjonujących w systemie nauk o turystyce</p> <p>W_02 Opisuje i dokonuje oceny materiału statystycznego dotyczącego funkcjonowania turystyki w różnych typach przestrzeni turystycznych</p> <p>W_03 Zna podstawowe programy komputerowe dotyczące opisu statystycznego zjawisk turystycznych</p> <p>W_04 Zna metody prognozowania zjawisk turystycznych</p> <p>W_05 Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego</p> <p>Umiejętności</p> <p>U_01 Potrafi wykorzystywać istniejące źródła dotyczące opisu ilościowego zjawisk turystycznych do analiz, porównań, klasyfikacji zjawisk związanych z funkcjonowaniem turystyki w otaczającej przestrzeni</p> <p>U_02 Samodzielnie prowadzi badania terenowe dotyczące z waloryzacją przestrzeni turystycznej, potrafi dokonywać interpretacji wyników badań terenowych, dokonywać na podstawie obserwacji terenowych ewaluacji przestrzeni turystycznej na potrzeby ruchu turystycznego</p> <p>U_03 Potrafi wykorzystywać metody i techniki badań terenowych dotyczące rejestracji, oraz analizy przestrzennej zagospodarowania i ruchu turystycznego, potrafi interpretować wyniki uzyskiwanych badań terenowych</p> <p>U_04 Potrafi wykorzystywać programy komputerowe do przedstawiania zjawisk turystycznych w przestrzeni, potrafi dokonać z wykorzystaniem odpowiedniego oprogramowania prezentacji wybranych procesów związanych z funkcjonowaniem turystyki i rekreacji w różnej skali przestrzennej</p> <p>U_05 potrafi przeanalizować pod względem społecznym i gospodarczym problemy funkcjonowania zjawisk turystycznych w konkretnych regionach</p> <p>Kompetencje społeczne</p> <p>K_01 Potrafi samodzielnie dokonywać selekcji literatury naukowej z zakresu nauk o turystyce do rozwiązywania konkretnych problemów związanych z funkcjonowaniem turystyki na wybranych obszarach</p> <p>K_02 Rozumie konieczność samodoskonalenia</p> <p>K_03 Potrafi wskazać ścieżki pozyskiwania wiedzy dotyczącej funkcjonowania turystyki w nowych obszarach, nowych przestrzeniach turystycznych</p>	<p>A. Sposób zaliczenia Ćwiczenia laboratoryjne: Zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Wykonanie pracy zaliczeniowej (W_01), (W_02), (U_01), (U_02), (U_03), (U_04), (U_05), (K_01), (K_02), (K_03) Przygotowanie projektu lub prezentacji (U_04), (W_05), Przeprowadzenie badań i prezentacja ich wyników (pisemna i ustna) (W_01), (W_02), (W_03), (W_04), (U_03), (K_01)</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:</p> <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 70%;">K ∈ [0% a, 50% a)</td> <td>niedostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [50%a, 60%a)</td> <td>dostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [60% a, 70% a)</td> <td>dostateczna plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [70% a, 80% a)</td> <td>dobra</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [80% a, 90% a)</td> <td>dobra plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [90% a, 100% a]</td> <td>bardzo dobra</td> </tr> </table> <p>Ocena końcowa z ćwiczeń laboratoryjnych (Metodologia i metodyka pracy dyplomowej): Ocena z wykonanej prezentacji x 0,7 Ocena z projektu x 0,3</p> <p>Ocena końcowa przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS zaokrąglona w dół z dokładnością do 0,5 P.34 (CLx4)4</p>	K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna	K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna	K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus	K ∈ [70% a, 80% a)	dobra	K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus	K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra
K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna												
K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna												
K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus												
K ∈ [70% a, 80% a)	dobra												
K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus												
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra												

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P W02
W_02	K1P W09
W_03	K1P W13
W_04	K1P W10
W_05	K1P W12
U_01	K1P U05
U_02	K1P U18

U_03	K1P_U19
U_04	K1P_U20
U_05	K1P_U16
K_01	K1P_K01
K_02	K1P_K08
K_03	K1P_K04

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Wybrane pozycje literatury z zakresu tematu pracy

B. Literatura uzupełniająca:

R. Wojciechowska, 2010, Przewodnik metodyczny pisania pracy dyplomowej. Warszawa : Difin,

R. Zenderowski, 2014, Praca magisterska, licencjat : krótki przewodnik po metodologii pisania i obrony pracy dyplomowej : poradnik. Wyd. 7. Warszawa : CeDeWu.

Obowiązuje w/w literatura i nowsza

OPIS MODUŁU KSZTAŁCENIA

Nazwa zajęć P.35 Seminarium dyplomowe		Forma zaliczenia Ćwiczenia laboratoryjne - Zo		Liczba punktów ECTS 10	
Kierunek studiów Turystyka i Rekreacja					
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-70% Nauki o kulturze fizycznej-20% Nauki o Ziemi-10%					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Tak	Nie	V, VI	
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia laboratoryjne	60	36	240	264	10
Przygotowanie do ćwiczeń			120	120	
Przygotowanie pracy			100	100	
Konsultacje			20	44	
Metody dydaktyczne Ćwiczenia laboratoryjne: Metody praktyczne: pokaz, analiza przypadków, analiza tekstów z dyskusją, metoda projektów (przygotowywanie projektu), praca w grupach Metody aktywizujące: dyskusja, metoda seminaryjna, obserwacja, metoda studiów problemowych, a także w miarę potrzeby wykład konwersatoryjny					
Wymagania A. Wymagania formalne: historia architektury i sztuki, fizjologia człowieka, psychologia, ekologia i ochrona środowiska, prawo w turystyce, ekonomia, zarządzanie, pedagogika czasu wolnego, podstawy turystyki, geografia turystyczna, krajoznawstwo, podstawy rekreacji, obsługa ruchu turystycznego, ekonomika turystyki i rekreacji, hotelarstwo, kształtowanie środowiska i ochrona przyrody, produkcja roślinna i zwierzęca, żywienie człowieka, jakość surowców i produktów spożywczych, regiony turystyczne świata, regiony turystyczne polski, krajobrazy ziemi, kartografia turystyczna, żywienie i dietetyka, funkcjonowanie organizmu ludzkiego w warunkach zdrowia i choroby, leczenie uzdrowiskowe i odnowa biologiczna, bioklimatologia, balneologia, promocja zdrowia i edukacja zdrowotna, obsługa ruchu turystycznego w turystyce zdrowotnej i aktywnej, rozwój turystyki medycznej w Polsce i na świecie, tworzenie i zarządzanie produktami spa & wellness, rekreacja ruchowa, organizacja imprez turystycznych, animacja czasu wolnego w turystyce aktywnej, systemy rezerwacji w turystyce, komunikacja interpersonalna w turystyce aktywnej, pilotaż i przewodnictwo w turystyce, technologia informacyjna w turystyce itp. B. Wymagania wstępne: Przydatną jest wiedza, jaką studenci nabyli w czasie realizacji programu studiów, zarówno z zakresu ekonomii geografii turystycznej i regionów turystycznych Polski i świata. Przydatna będzie również wiedza, jaką uzyskali w czasie wykładów i ćwiczeń na przedmiotach kierunkowych z uwzględnieniem społecznych, ekonomicznych i kulturowych czynników rozwoju turystyki na różnych funkcjonalnie obszarach. W realizacji założeń programowych wykorzystane zostaną m.in. umiejętności z zakresu kartografii, technologii informacyjnych itd. Uwzględniając zdobytą dotychczas wiedzę słuchacze powinni nabyć umiejętność selekcji i analizy literatury naukowej i materiałów statystycznych, umiejętności wykorzystania materiałów pierwotnych, tworzenia narzędzi badawczych oraz redakcji tekstu naukowego.					
Cele zajęć Uzyskanie kompetencji i wiedzy dotyczącej ustalenia tematu pracy, możliwości zebrania materiału badawczego oraz danych związanych z przygotowywaną pracą licencjacką. Poznanie i ćwiczenie metod i technik pisania pracy i jej przygotowania pod względem merytorycznym, jakościowym i praktycznym (aplikacyjnym). Celem jest także poznanie różnorodnej tematyki badawczej w opracowywanych wcześniej przykładowych pracach					

licencjackich.

Przygotowanie pracy dyplomowej będącej podstawą uzyskania licencjatu. Uzyskanie wiadomości podstawowych z zakresu problematyki, w której osoby będą mogły realizować temat pracy licencjackiej z zakresu turystyki. Uzyskanie aktualnej i podstawowej wiedzy dotyczącej współczesnych struktur gospodarki turystycznej, faktów i zjawisk z zakresu geografii turystycznej i ekonomiki turystyki w aspekcie procesów, które je spowodowały.

Treści programowe

Problematyka ćwiczeń laboratoryjnych: Wprowadzenie w problematykę seminarium. Główne cele stawiane pracom naukowym na poziomie przygotowania pracy licencjackiej. Ustalenie rodzaju informacji, sposobów ich selekcji i formy opracowania. Zasady wyboru tematu pracy naukowej. Przygotowanie i omówienie koncepcji pracy (cele, zakres, plan pracy i metody ich realizacji). Prezentacja i krytyczna ocena wybranej pracy naukowej; przegląd literatury krajowej i zagranicznej związanej z podjętym tematem pracy. Słuchacze zapoznają się ponadto z wymaganiami formalnymi, które powinna spełniać praca licencjacka.

Efekty uczenia się:

Wiedza

W_01 ma wiedzę na temat praktycznego zastosowania najpowszechniejszych koncepcji teoretycznych oraz teorii badawczych funkcjonujących w systemie nauk o turystyce

W_02 Opisuje i dokonuje oceny materiału statystycznego dotyczącego funkcjonowania turystyki w różnych typach przestrzeni turystycznych

W_03 Zna podstawowe programy komputerowe dotyczące opisu statystycznego zjawisk turystycznych

W_04 Zna metody prognozowania zjawisk turystycznych

W_05 Zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego

Umiejętności

U_01 Potrafi wykorzystywać istniejące źródła dotyczące opisu ilościowego zjawisk turystycznych do analiz, porównań, klasyfikacji zjawisk związanych z funkcjonowaniem turystyki w otaczającej przestrzeni

U_02 Samodzielnie prowadzi badania terenowe w zakresie waloryzacji przestrzeni turystycznej, potrafi dokonywać interpretacji wyników badań terenowych, dokonywać na podstawie obserwacji terenowych ewaluacji przestrzeni turystycznej na potrzeby ruchu turystycznego

U_03 Potrafi wykorzystywać metody i techniki badań terenowych dotyczące rejestracji, oraz analizy przestrzennej zagospodarowania i ruchu turystycznego, potrafi interpretować wyniki uzyskiwanych badań terenowych

U_04 Potrafi wykorzystywać programy komputerowe do przedstawiania zjawisk turystycznych w przestrzeni, dokonać z wykorzystaniem odpowiedniego oprogramowania prezentacji wybranych procesów związanych z funkcjonowaniem turystyki i rekreacji w różnej skali przestrzennej

U_05 potrafi przeanalizować pod względem społecznym i gospodarczym problemy funkcjonowania zjawisk turystycznych w konkretnych regionach

Kompetencje społeczne

K_01 Potrafi samodzielnie dokonywać selekcji literatury naukowej z zakresu nauk o turystyce do rozwiązywania konkretnych problemów związanych z funkcjonowaniem turystyki na wybranych obszarach

K_02 Rozumie konieczność samodoskonalenia' poszerzenia wiedzy i samoedukacji

K_03 Potrafi wskazać ścieżki pozyskiwania wiedzy dotyczącej funkcjonowania turystyki w nowych obszarach, nowych

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

P.35 Ćwiczenia laboratoryjne: Zaliczenie z oceną

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

Wykonanie pracy zaliczeniowej (W_01), (W_02), (U_01), (U_02), (U_03), (U_04), (U_05), (K_01), (K_02), (K_03)

Przygotowanie projektu lub prezentacji (U_04), (W_05),

Przeprowadzenie badań i prezentacja ich wyników (pisemna i ustna) (W_01), (W_02), (W_03), (W_04), (U_03), (K_01)

Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:

K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna
K ∈ [50%a, 60% a)	dostateczna
K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus
K ∈ [70% a, 80% a)	dobra
K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra

Ocena końcowa z ćwiczeń laboratoryjnych (Seminarium dyplomowe):

Ocena z wykonanej pracy zaliczeniowej x 0,8

Ocena z prezentacji wyników badań x 0,2

Ocena końcowa z przedmiotu:

średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS zaokrąglona w dół z dokładnością do 0,5

P.35 (CLx10)/10

przestrzeniach turystycznych	
Matryca efektów kształcenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu kształcenia	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W 01	K1P W02
W 02	K1P W09
W 03	K1P W13
W 04	K1P W10
W 05	K1P W12
U 01	K1P U05
U 02	K1P U18
U 03	K1P U19
U 04	K1P U20
U 05	K1P U16
K 01	K1P K01
K 02	K1P K08
K 03	K1P K04
Wykaz literatury	
A. Literatura podstawowa:	
Wybrane pozycje literatury z zakresu tematu pracy	
Agroturystyka w agrobiznesie. Pod red. D. Knechta, Wydawnictwo C.H.Beck, Warszawa 2009	
Drzewiecki M., 2009, Agroturystyka współczesna w Polsce, Gdańsk	
Gaworecki W., 2007, Turystyka, PWE, Warszawa	
Gołębski G., 2002, Metody stymulowania rozwoju turystyki w ujęciu przestrzennym, AE w Poznaniu, Poznań	
Kaczmarek J., Stasiak A., Włodarczyk B., 2005: Produkt turystyczny. PWE, Warszawa.	
Kowalczyk A., 2002: Geografia turystyki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.	
Krzymowska-Kostrowicka A, 1999: Geoekologia turystyki i wypoczynku, PWN, Warszawa.	
Nowak E., 2003, Regionalne oraz lokalne czynniki i bariery rozwoju turystyki, Wszechnica Świętokrzyska, Instytut Geografii Akademii Świętokrzyskiej, Kielce	
Sołowiej D., 1992: Podstawy metodyki oceny środowiska przyrodniczego człowieka, Wyd. UAM, Poznań	
Uwarunkowania i kierunki rozwoju turystyki w województwie pomorskim, 2004, Red. M. Wangos. Urząd Marszałkowski, Gdańsk	
Uwarunkowania i plany rozwoju turystyki. T. V. Aspekty przyrodnicze rozwoju turystyki, 2010, red. Młynarczyk Z., Zajadacz A., Słowik M, UAM, Bogucki Wyd. Naukowe, Poznań	
Weiner J., 2003, Technika pisania i prezentowania przyrodniczych prac naukowych: przewodnik praktyczny, PWN, Warszawa	
B. Literatura uzupełniająca:	
Plit F., 2007, Jak pisać prace licencjackie i magisterskie z geografii, UW, Warszawa	
Wojciechowska R., 2010, Przewodnik metodyczny pisania pracy dyplomowej. Warszawa : Difin,	
Zenderowski R., 2014, Praca magisterska, licencjat : krótki przewodnik po metodologii pisania i obrony pracy dyplomowej : poradnik. Wyd. 7. Warszawa : CeDeWu.	
Artykuły z czasopism naukowych polskich i zagranicznych („Turystyka”, „Folia Turystyka”, „Turystyka i Rekreacja”, „Hotelarz”, „Marketing w praktyce”) związane tematycznie z pracami dyplomowymi przygotowywanymi przez uczestników zajęć.	
Kontakt	
igeo@apsl.edu.pl	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć P.36. Praktyka zawodowa		Forma zaliczenia zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 24	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
praktyczny	SPS	Tak		Nie	II, IV, VI
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-70% Nauki o kulturze fizycznej-20% Nauki o Ziemi i środowisku-10%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Praktyka zawodowa (6-miesięczna)/(3-miesięczna)	-	-	720	720	24
Metody dydaktyczne -					
Wymagania wstępne -					
Cele zajęć Zasadniczym celem praktyki zawodowej jest zapoznanie z funkcjonowaniem instytucji zajmujących się działalnością turystyczno-rekreacyjną, ze szczególnym uwzględnieniem profilu studiowanej specjalności, w tym organizacją i obsługą ruchu turystycznego. Ponadto celem jest, wykorzystanie w praktyce wiedzy nabytej w trakcie studiów oraz zdobycie praktycznych umiejętności w instytucjach prowadzących w/w działalność.					
Treści programowe Program praktyki zawodowej w znacznym stopniu uzależniony jest od specyfiki instytucji w której praktyka będzie realizowana. W czasie trwania praktyki, student powinien zapoznać się z następującą problematyką: - strukturą organizacyjną instytucji, obsadą kadrową i jej kwalifikacjami, - podstawowymi aktami prawnymi i obowiązującymi w realizacji zadań związanych z daną jednostką, - organizacją i obsługą imprez turystycznych organizowanych przez instytucję, - specyfiką pracy w instytucji związanej z danym rodzajem turystyki oraz stanem i kierunkami jej rozwoju - procesem i możliwościami pozyskiwania środków finansowych na planowane działania, - głównymi problemami jednostki. Ponadto, student powinien brać udział w przygotowaniu i ważnych wydarzeniach w życiu jednostki pod kierunkiem opiekuna praktyki lub osoby przez niego wyznaczonej. Do tematyki praktyki zawodowej mogą być włączone inne zadania, uznane za ważne przez opiekuna praktyki.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 Posiada wiedzę na temat struktury i organizacji funkcjonowania instytucji zajmującej się obsługą ruchu turystycznego W_02 Zna akty normatywne, normy etyczne (zasady kultury osobistej i zasady etyki zawodowej) oraz uwarunkowania organizacyjne związane z wykonywaniem pracy w instytucjach związanych z turystyką i rekreacją W_03 Posiada wiedzę na temat uwarunkowań rynkowych (ekonomicznych, społecznych) funkcjonowania turystyki i rekreacji W_04 Ma wiedzę na temat metodologii oraz systemów			A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów (W_01), (W_02), (W_03), (W_04), (W_05), (U_01), (U_02), (U_03), (U_04), (U_05), (K_01), (K_02), (K_03), (K_04), (K_05) - obecność na praktykach, prowadzenie dziennika praktyk, pozytywna ocena opiekuna praktyki sprawującego nadzór nad praktykantem w miejscu odbywania praktyki.		

<p>obsługi ruchu turystycznego W_05 Posiada wiedzę na temat bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucji</p> <p>Umiejętności U_01 Potrafi wykorzystywać i samodzielnie obsługiwać elektroniczne systemy rezerwacyjne oraz inne programy służące do obsługi i organizacji ruchu turystycznego U_02 Potrafi planować czynności podczas odbywania praktyki zawodowej U_03 Potrafi ewidencjonować dokumentację praktyki zawodowej/ stażu zawodowego realizowanego na studiowanym kierunku i specjalności U_04 Potrafi pod względem logistycznym organizować różne typy imprez turystycznych, pełni rolę koordynatora, organizatora turystyki U_05 Potrafi stworzyć ofertę turystyczną dostosowaną do potrzeb rynku turystycznego</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 Jest gotowy do podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy instytucji; potrafi współdziałać z opiekunem praktyki w planowaniu zajęć, organizowaniu pracy, itp. K_02 Jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo pracy K_03 Ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności; rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego K_04 Ma świadomość znaczenia profesjonalizmu i przestrzegania zasad etyki zawodowej K_05 Doskonali postawę orientacji na interesantów poprzez znajomość i rozumienie jego potrzeb w zakresie posiadanych kompetencji zawodowych oraz realizację zadań, które wynikają z obowiązku wykonywania zawodu</p>	<p><u>Ocena końcowa praktyki zawodowej:</u> ocena opiekuna praktyki sprawującego nadzór nad praktykantem w miejscu odbywania praktyki x 0,70 + ocena za prowadzenie dziennika praktyk x 0,30</p> <p>Ocena końcowa przedmiotu: średnia ważona ocen otrzymanych za poszczególne formy zajęć, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena końcowa K jest wyliczona według zasady:</p> <table border="0"> <tr> <td>K ∈ [0% a, 50% a)</td> <td>niedostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [50%a, 60%a)</td> <td>dostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [60% a, 70% a)</td> <td>dostateczna plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [70% a, 80% a)</td> <td>dobra</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [80% a, 90% a)</td> <td>dobra plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [90% a, 100% a]</td> <td>bardzo dobra</td> </tr> </table>	K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna	K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna	K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus	K ∈ [70% a, 80% a)	dobra	K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus	K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra
K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna												
K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna												
K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus												
K ∈ [70% a, 80% a)	dobra												
K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus												
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra												
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>													
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>												
W_01	K1P_W07												
W_02	K1P_W12												
W_03	K1P_W11												
W_04	K1P_W09												
W_05	K1P_W07												
U_01	K1P_U13												
U_02	K1P_U21												
U_03	K1P_U22												
U_04	K1P_U10												
U_05	K1P_U10												
K_01	K1P_K08												
K_02	K1P_K10												
K_03	K1P_K08												
K_04	K1P_K06												
K_05	K1P_K04												
<p>Wykaz literatury A. Literatura podstawowa: - B. Literatura uzupełniająca: -</p>													

Nazwa zajęć P.37 Szkolenie Bezpieczeństwo i higiena pracy		Forma zaliczenia Z		Liczba punktów ECTS 0	
Kierunek studiów: wszystkie kierunki					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny i ogólnoakademicki	SPS, SDS, JSM	tak		I	
Dyscyplina -					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
wykład	4	4	0	0	0
	Łącznie:	4	4	0	0
Metody dydaktyczne wykład informacyjny					
Wymagania wstępne bez wymagań					
Cele zajęć <ul style="list-style-type: none"> zapoznanie studentów z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy w zakresie uwzględniającym specyfikę kształcenia w uczelni i rodzaj wyposażenia technicznego wykorzystywanego w procesie kształcenia. 					
Treści programowe					
Przepisy bhp obowiązujące na terenie uczelni					
Ergonomia – ogólne wymagania dla stanowiska pracy/ nauki; organizacja stanowiska pracy/ nauki					
Zasady obowiązujące w pracowniach komputerowych, laboratoriach i pracowniach specjalistycznych. Charakterystyka wybranych czynników niebezpiecznych, szkodliwych i uciążliwych					
Postępowanie w razie wypadku oraz zasady udzielania pierwszej pomocy					
Postępowanie w przypadku wystąpienia zagrożenia pożarowego. Rodzaje środków gaśniczych					
Zasady prowadzenia ewakuacji w przypadku zagrożenia w tym osób niepełnosprawnych					
Sposób zaliczenia <u>Warunkiem zaliczenia zajęć jest:</u> <ul style="list-style-type: none"> ✓ obecność na zajęciach ✓ zaliczenie testu końcowego 					
Kontakt:					

Nazwa zajęć S.A.1. Pedagogika czasu wolnego w turystyce i rekreacji		Forma zaliczenia CW-Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności turystyka aktywna	V	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia warsztatowe	30	18	60	72	3
Przygotowanie prezentacji			15	20	
Wykonanie prac pisemnych			15	20	
Przygotowanie do kolokwium			15	15	
Konsultacje			3	2	
Samodzielne studiowanie literatury			12	15	
Razem	30	18	60	72	3
Metody dydaktyczne dyskusja, prezentacja, burza mózgów, pogadanka praca w grupach					
Wymagania wstępne Student posiada wiedzę z zakresu podstaw rekreacji oraz rozumie podstawowe zagadnienia dotyczące fizjologii człowieka					
Cele zajęć Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami oraz społeczno - wychowawczą problematyką wychowania do czasu wolnego. Zapoznanie słuchaczy z różnorodnymi możliwościami organizacji czasu wolnego dla zróżnicowanych grup społecznych. Zapoznanie studentów z zasadami dotyczącymi przeciwdziałania patologiom społecznym oraz wypracowanie umiejętności wartościowego zagospodarowania czasu wolnego.					
Treści programowe Podstawowe pojęcia. Miejsce turystyki i rekreacji w systemie nauk pedagogicznych. Organizacja czasu wolnego dla zróżnicowanych grup społecznych. Zadania wychowawcze w organizacji czasu wolnego dzieci i młodzieży. Zasady umiejętnego zagospodarowania czasu wolnego. Sposoby przeciwdziałania patologiom spędzania czasu wolnego.					
Efekty uczenia się:			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 ma wiedzę na temat podstawowych pojęć związanych z pedagogiką czasu wolnego oraz opisuje miejsce i rolę nauk o turystyce w systemie nauk pedagogicznych W_02 zna terminologię, specyfikę oraz zasady organizacji podstawowych form rekreacji ruchowej, a także posiada wiedzę na temat wpływu rekreacji ruchowej na zdrowie i kondycję psychofizyczną organizmu ludzkiego			A. Sposób zaliczenia Ćwiczenia warsztatowe – zaliczenie z oceną		
Umiejętności U_01 potrafi formułować cele i prawidłowo dobierać metody planując organizację czasu wolnego dla określonych grup społecznych U_02 posiada umiejętności pozwalające na uczestnictwo w planowaniu, organizowaniu i przeprowadzeniu podstawowych zajęć rekreacyjnych oraz potrafi je wykorzystać w celu poprawy zdrowia i kondycji uczestników, posiada warunki			B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów <u>Ćwiczenia warsztatowe:</u> Wykonanie ćwiczeń i zadań –(W_01), (W_03), (U_01-02), (K_02) Przygotowanie prezentacji – (W_01-02), (U_01-02), (K_01-02)		
			Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy		

<p>kondycyjne i zdrowotne pozwalające na uczestnictwo w organizacji i przeprowadzaniu rekreacji</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 potrafi współpracować w grupie opracowywać i planować zajęcia rekreacyjne, brać udział w ich organizacji zapewniając jednocześnie warunki bezpieczeństwa uczestnikom, a także jest świadomy potrzeby ciągłego doskonalenia własnej sprawności fizycznej K_02 – potrafi zapewnić bezpieczeństwo grupie podczas wędrówek górskich, zna niebezpieczeństwa podczas przejść górskich</p>	<p>kontrolnej jest wyliczona według zasady:</p> <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 60%;">K ∈ [0% a, 50% a)</td> <td>niedostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [50%a, 60%a)</td> <td>dostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [60% a, 70% a)</td> <td>dostateczna plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [70% a, 80% a)</td> <td>dobra</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [80% a, 90% a)</td> <td>dobra plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [90% a, 100% a]</td> <td>bardzo dobra</td> </tr> </table> <p><u>Ocena końcowa z CW:</u> Prace i ćwiczenia x 0,3 Prezentacja x 0,5 Obecność x 0,2</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona z poszczególnych form zajęć według przypisanych punktów ECTS S.A.1 (CWx3)/3</p>	K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna	K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna	K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus	K ∈ [70% a, 80% a)	dobra	K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus	K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra
K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna												
K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna												
K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus												
K ∈ [70% a, 80% a)	dobra												
K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus												
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra												

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03,
W_02	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W13,
U_01	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
U_02	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
K_01	K1P_10, K1P_12
K_02	K1P_10, K1P_12

<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Andrejuk A., 1998, Turystyka aktywna, rekreacyjna, specjalistyczna, Warszawa. • Moda na sport / red. nauk. Waldemar Moska, Mariusz Brodnicki, Zofia Tylewska-Ostrowska. - Gdańsk : Wydawnictwo Athenae Gedanenses, 2013 • Turystyka i rekreacja w promocji zdrowia : monografia, [red.] Jolanta Mogiła-Lisowska, Dorota Nowak, Ewa Czarniecka-Skubina, Wyd. Wyższa Szkoła Hotelarstwa, Gastronomii i Turystyki, Warszawa, 2011 <p>B. Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Grupa i ruch : metody relaksacyjne, taniec twórczy, sport zespołowy, gry i zabawy integrujące / Gusti Reichel, Reinhold Rabenstein, Michael Thanhoffer ; [tł. z niem. Elżbieta Ludwicka]. - Warszawa : Centrum Animacji Kultury, 1994 • Kuś W.M., 1981, Czas wolny, rekreacja i zdrowie, Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych, Warszawa • Szwarz H., Wolańska T., Łobożewicz T., 1988, Rekreacja i turystyka ludzi w starszym wieku, Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych, Warszawa • Łobożewicz T., Wolańska T., 1994, Rekreacja i turystyka w rodzinie, PTNKF : "Estrella" , Warszawa • Ostrowski A., 2003, Zabawy i rekreacja w wodzie, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa
--

Nazwa zajęć S.A.2 Rekreacja ruchowa 1		Forma zaliczenia CR – Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	tak	Tak w zakresie specjalności turystyka aktywna	IV	
Dyscyplina: Nauki o kulturze fizycznej-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia ruchowe	30	18	60	72	3
Przygotowanie do ćwiczeń			25	25	
Przygotowanie programu ćwiczeń			6	6	
Konsultacje			5	5	
Samodzielne studiowanie literatury			24	36	
Razem	30	18	60	72	3
Metody dydaktyczne dyskusja, prezentacja, burza mózgów, pogadanka praca w grupach					
Wymagania wstępne Student posiada wiedzę z zakresu podstaw rekreacji oraz rozumie podstawowe zagadnienia dotyczące fizjologii człowieka, cechuje się odpowiednią kondycją i sprawnością fizyczną pozwalającą na wykonanie określonych ćwiczeń i zadań ruchowych.					
Cele zajęć Głównym celem przedmiotu jest zaprezentowanie studentom podstawowych, ogólnodostępnych oraz najbardziej popularnych form rekreacji ruchowej, jak również zasad ich uprawiania, a zarazem wpływu jaki mają one na zdrowie oraz kondycję psychofizyczną uczestników.					
Treści programowe <ul style="list-style-type: none"> • Wycieczka lub rajd pieszy • Marsz na orientację • Nordic walking • Wycieczka lub rajd rowerowy • Spływ kajakowy • Zajęcia na basenie • Zajęcia na ścianie wspinaczkowej 					
Efekty uczenia się:			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 zna terminologię, specyfikę oraz zasady organizacji podstawowych form rekreacji ruchowej, a także posiada wiedzę na temat wpływu rekreacji ruchowej na zdrowie i kondycję psychofizyczną organizmu ludzkiego			A. Sposób zaliczenia		
Umiejętności U_01 posiada umiejętności pozwalające na uczestnictwo w planowaniu, organizowaniu i przeprowadzeniu podstawowych zajęć rekreacyjnych oraz potrafi je wykorzystać w celu poprawy zdrowia i kondycji uczestników, posiada warunki kondycyjne i zdrowotne pozwalające na uczestnictwo w			Ćwiczenia ruchowe – zaliczenie z oceną		
			B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów		
			<u>Ćwiczenia ruchowe:</u> Poprawne wykonanie i objaśnienie ćwiczeń i zadań – (W_01), (U_01), (K_01)		

<p>organizacji i przeprowadzaniu rekreacji</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 potrafi współpracować w grupie opracowywać i planować zajęcia rekreacyjne, brać udział w ich organizacji zapewniając jednocześnie warunki bezpieczeństwa uczestnikom, a także jest świadomy potrzeby ciągłego doskonalenia własnej sprawności fizycznej</p>	<p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:</p> <table data-bbox="823 358 1390 560"> <tr> <td>K ∈ [0% a, 50% a)</td> <td>niedostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [50%a, 60%a)</td> <td>dostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [60% a, 70% a)</td> <td>dostateczna plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [70% a, 80% a)</td> <td>dobra</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [80% a, 90% a)</td> <td>dobra plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [90% a, 100% a]</td> <td>bardzo dobra</td> </tr> </table> <p><u>Ocena końcowa z CR:</u> ocena ćwiczeń i zadań x 0,80 ocena obecności na zajęciach x 0,20</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona z poszczególnych form zajęć według przypisanych punktów ECTS S.A.2 (CRx3)/3</p>	K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna	K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna	K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus	K ∈ [70% a, 80% a)	dobra	K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus	K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra
K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna												
K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna												
K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus												
K ∈ [70% a, 80% a)	dobra												
K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus												
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra												
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>													
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>												
<p>W_01</p>	<p>K1P_W14, K1P_W01, K1P_W13,</p>												
<p>U_01</p>	<p>K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14</p>												
<p>K_01</p>	<p>K1P_10, K1P_12</p>												
<p>Wykaz literatury</p>													
<p>A. Literatura podstawowa:</p>													
<ul style="list-style-type: none"> • Mazurski K.R. Historia turystyki, Wyd. COTG, Kraków. • Andrejuk A., 1998, Turystyka aktywna, rekreacyjna, specjalistyczna, Warszawa. • Łobożewicz T., 1983, Turystyka kwalifikowana, Warszawa. • Marek A., Lewandowski W., 2011, Możliwości rozwoju turystyki kwalifikowanej na przykładzie wspinaczki, Słupskie Prace Geograficzne nr 7. • Merski J., Warecka J., 2009, Turystyka kwalifikowana. Turystyka aktywna, Almamater, Warszawa. • Moda na sport / red. nauk. Waldemar Moska, Mariusz Brodnicki, Zofia Tylewska-Ostrowska. - Gdańsk : Wydawnictwo Athenae Gedanenses, 2013 • Turystyka i rekreacja w promocji zdrowia : monografia, [red.] Jolanta Mogiła-Lisowska, Dorota Nowak, Ewa Czarniecka-Skubina, Wyd. Wyższa Szkoła Hotelarstwa, Gastronomii i Turystyki, Warszawa, 2011 • Klawender J., 1989, Rekreacja ruchowa i turystyka : skrypt dla studentów AWF. Wyd. 2. , [red.] Teresa Wolańska , Wydawnictwo Akademii Wychowania Fizycznego, Warszawa 													
<p>B. Literatura uzupełniająca:</p>													
<ul style="list-style-type: none"> • Mazurski K.R., 2006, Geneza i przemiany turystyki, Wyd. Edukacja, Wrocław. • Kuś W.M., 1981, Czas wolny, rekreacja i zdrowie, Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych, Warszawa • Szwarc H., Wolańska T., Łobożewicz T., 1988, Rekreacja i turystyka ludzi w starszym wieku, Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych, Warszawa • Łobożewicz T., Wolańska T., 1994, Rekreacja i turystyka w rodzinie, PTNKF : "Estrella" , Warszawa • Ostrowski A., 2003, Zabawy i rekreacja w wodzie, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 													

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.A.3 Rekreacja ruchowa 2 obóz wędrowny		Forma zaliczenia Ćwiczenia terenowe -Zo		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów: Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
praktyczny	SPS	Nie		Tak w zakresie specjalności: Turystyka aktywna	IV
Dyscyplina: Geografia społeczno- ekonomiczna i gospodarka przestrzenna 25% Nauki o kulturze fizycznej-75%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia terenowe	42	25	78	95	4
Przygotowanie do ćwiczeń			15	20	
Przygotowanie prezentacji			15	20	
Wykonanie prac pisemnych			15	20	
Przygotowanie do kolokwium			15	20	
Konsultacje			3	5	
Samodzielne studiowanie literatury			15	10	
Razem	42	25	78	95	4
Metody dydaktyczne dyskusja, prezentacja, burza mózgów, pogadanka praca w grupach, planowanie, analiza map					
Wymagania wstępne Student posiada wiedzę z zakresu podstaw rekreacji oraz rozumie podstawowe zagadnienia dotyczące fizjologii człowieka, cechuje się odpowiednią kondycją i sprawnością fizyczną pozwalającą na wykonanie określonych ćwiczeń i zadań ruchowych					
Cele zajęć Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z warunkami na szlakach turystycznych, infrastrukturą w terenie, orientacją w terenie, korzystaniem z mapy i kompasu. Student powinien wiedzieć, jak zachować się w trudnych warunkach atmosferycznych oraz jakie podjąć działania w sytuacjach problemowych.					
Treści programowe Przejście piesze opracowanej trasy Poznanie walorów przyrodniczych danego regionu. Treści fizycznogeograficzne: podział jednostek fizycznogeograficznych, budowa geologiczna, rzeźba terenu, sieć hydrograficzna, świat roślin i zwierząt. Treści społeczno-ekonomiczne: historia osadnictwa karkonoskiego, gospodarka i ludność regionu, zagospodarowanie turystyczne.					
Efekty uczenia się Wiedza W_01 zna terminologię, specyfikę oraz zasady organizacji podstawowych form rekreacji ruchowej, a także posiada wiedzę na temat wpływu rekreacji ruchowej na zdrowie i kondycję psychofizyczną organizmu ludzkiego Umiejętności U_01 posiada umiejętności pozwalające na uczestnictwo w planowaniu, organizowaniu i przeprowadzeniu podstawowych zajęć rekreacyjnych oraz potrafi je wykorzystać w celu poprawy zdrowia i kondycji uczestników, posiada warunki kondycyjne i zdrowotne pozwalające na uczestnictwo w organizacji i przeprowadzaniu rekreacji			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Ćwiczenia terenowe – zaliczenie z oceną Ćwiczenia ruchowe: Poprawne wykonanie i objaśnienie ćwiczeń i zadań Ocena końcowa ćwiczeń ruchowych: ocena ćwiczeń i zadań x 0,80 ocena obecności na zajęciach x 0,20 B. Formy i kryteria zaliczenia		

<p>Kompetencje społeczne K_01 potrafi współpracować w grupie opracowywać i planować zajęcia rekreacyjne, brać udział w ich organizacji zapewniając jednocześnie warunki bezpieczeństwa uczestnikom, a także jest świadomy potrzeby ciągłego doskonalenia własnej sprawności fizycznej</p>	<p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS zaokrąglona w dół z dokładnością do 0,5: S.A.1.3 CTx4/4</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p>
--	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W13,
U_01	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
K_01	K1P_10, K1P_12

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

- Mapy turystyczne
- Mazurski K.R. Historia turystyki, Wyd. COTG, Kraków.
- Jahn A., Karkonosze polskie, Wyd. Ossolineum.
- Kondracki J., Geografia Polski. Mezoregiony fizycznogeograficzne. PWN, Warszawa
- Andrejuk A., 1998, Turystyka aktywna, rekreacyjna, specjalistyczna, Warszawa.
- Łobożewicz T., 1983, Turystyka kwalifikowana, Warszawa.
- Marek A., Lewandowski W., 2011, Możliwości rozwoju turystyki kwalifikowanej na przykładzie wspinaczki, Słupskie Prace Geograficzne nr 7.
- Merski J., Warecka J., 2009, Turystyka kwalifikowana. Turystyka aktywna, Almamer, Warszawa.
- Sport i codzienność / Andrzej Ziemilski. - Warszawa : Wydawnictwo "Sport i Turystyka", 1989

B. Literatura uzupełniająca:

- Mazurski K.R., 2006, Geneza i przemiany turystyki, Wyd. Edukacja, Wrocław.
- Kuś W.M., 1981, Czas wolny, rekreacja i zdrowie, Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych, Warszawa
- Szwarc H., Wolańska T., Łobożewicz T., 1988, Rekreacja i turystyka ludzi w starszym wieku, Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych, Warszawa
- Łobożewicz T., Wolańska T., 1994, Rekreacja i turystyka w rodzinie, PTNKF : "Estrella" , Warszawa
- Ostrowski A., 2003, Zabawy i rekreacja w wodzie, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.A.4 Rekreacja ruchowa 3 obóz narciarski		Forma zaliczenia CT – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności turystyka aktywna	V	
Dyscyplina: Nauki o kulturze fizycznej-50% Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia	42	25	78	95	4
Przygotowanie do ćwiczeń			15	20	
Przygotowanie prezentacji			15	20	
Wykonanie prac pisemnych			15	20	
Przygotowanie do kolokwium			15	20	
Konsultacje			3	5	
Samodzielne studiowanie literatury			15	10	
Razem	42	25	78	95	4
Metody dydaktyczne dyskusja, prezentacja, burza mózgów, pogadanka praca w grupach					
Wymagania wstępne Student posiada wiedzę z zakresu podstaw rekreacji oraz rozumie podstawowe zagadnienia dotyczące fizjologii człowieka, cechuje się odpowiednią kondycją i sprawnością fizyczną pozwalającą na wykonanie określonych ćwiczeń i zadań ruchowych.					
Cele zajęć Celem przedmiotu jest nauka z instruktorem na nartach biegowych i zjazdowych. Student poznaje zasady poruszania się na nartach, zasady bezpieczeństwa, techniki zjazdów.					
Treści programowe Znajomość sprzętu narciarskiego, doboru i sposobów jego przygotowania. Nauka i doskonalenie technik jazdy na nartach w różnych warunkach śniegowych i terenowych. Zasady bezpiecznego korzystania ze stoków i przebywania w górach. Podstawy techniki jazdy na nartach.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 zna terminologię, specyfikę oraz zasady organizacji podstawowych form rekreacji ruchowej, a także posiada wiedzę na temat wpływu aktywności turystycznej i rekreacji ruchowej na zdrowie i kondycje psychofizyczną organizmu ludzkiego			A. Sposób zaliczenia Ćwiczenia terenowe – zaliczenie z oceną		
Umiejętności U_01 posiada umiejętności pozwalające na uczestnictwo w planowaniu, organizowaniu i przeprowadzeniu podstawowych zajęć rekreacyjnych oraz potrafi je wykorzystać w celu poprawy zdrowia i kondycji uczestników, posiada warunki kondycyjne i zdrowotne pozwalające na uczestnictwo w organizacji i przeprowadzaniu rekreacji			B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Ćwiczenia ruchowe: Poprawne wykonanie i objaśnienie ćwiczeń i zadań – (W_01), (U_01), (K_01)		
Kompetencje społeczne			Ocena końcowa ćwiczeń ruchowych: ocena ćwiczeń i zadań x 0,80 ocena obecności na zajęciach x 0,20		
			Ocena końcowa z przedmiotu:		

<p>K_01 potrafi współpracować w grupie opracowywać i planować zajęcia rekreacyjne, brać udział w ich organizacji zapewniając jednocześnie warunki bezpieczeństwa uczestnikom, a także jest świadomy potrzeby ciągłego doskonalenia własnej sprawności fizycznej</p>	<p>średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS zaokrąglona w dół z dokładnością do 0,5: S.A.4 CTx4/4</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:</p> <table data-bbox="922 387 1321 551"> <tr> <td>K ∈ [0% a, 50% a)</td> <td>niedostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [50%a, 60%a)</td> <td>dostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [60% a, 70% a)</td> <td>dostateczna plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [70% a, 80% a)</td> <td>dobra</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [80% a, 90% a)</td> <td>dobra plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [90% a, 100% a]</td> <td>bardzo dobra</td> </tr> </table>	K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna	K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna	K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus	K ∈ [70% a, 80% a)	dobra	K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus	K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra
K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna												
K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna												
K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus												
K ∈ [70% a, 80% a)	dobra												
K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus												
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra												

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W 01	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W13,
U 01	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
K 01	K1P_10, K1P_12

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Andrejuk A., 1998, Turystyka aktywna, rekreacyjna, specjalistyczna, Warszawa.

Łobożewicz T., 1983, Turystyka kwalifikowana, Warszawa.

Merski J., Warecka J., 2009, Turystyka kwalifikowana. Turystyka aktywna, Almamer, Warszawa.

B. Literatura uzupełniająca

Grupa i ruch : metody relaksacyjne, taniec twórczy, sport zespołowy, gry i zabawy integrujące / Gusti Reichel, Reinhold Rabenstein, Michael Thanhoffer ; [tł. z niem. Elżbieta Ludwicka]. - Warszawa : Centrum Animacji Kultury, 1994

Kuś W.M., 1981, Czas wolny, rekreacja i zdrowie, Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych, Warszawa

Szwarc H., Wolańska T., Łobożewicz T., 1988, Rekreacja i turystyka ludzi w starszym wieku, Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych, Warszawa

Łobożewicz T., Wolańska T., 1994, Rekreacja i turystyka w rodzinie, PTNKF : "Estrella" , Warszawa

Ostrowski A., 2003, Zabawy i rekreacja w wodzie, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.A.5. Turystyka kwalifikowana i ekstremalna		Forma zaliczenia Wykład-Zo Ćwiczenia projektowe-Zo		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Geografia	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka aktywna	V	
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-40% Nauki o kulturze fizycznej-30%, Nauki o Ziemi-30%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	15	21	1
Studiowanie samodzielne literatury			10	11	
Przyg. do egzaminu/kolokwium			5	10	
Ćwiczenia	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
Przygotowanie prezentacji			5	10	
Wykonanie prac pisemnych			5	10	
Przygotowanie do kolokwium			5	5	
Konsultacje			5	2	
Samodzielne studiowanie literatury			5	5	
Razem	45	27	45	63	3
Metody dydaktyczne Wykład, dyskusja, prezentacja, burza mózgów, pogadanka praca w grupach					
Wymagania wstępne Student posiada wiedzę z zakresu podstaw rekreacji oraz rozumie podstawowe zagadnienia dotyczące fizjologii człowieka, cechuje się odpowiednią kondycją i sprawnością fizyczną pozwalającą na wykonanie określonych ćwiczeń i zadań ruchowych.					
Cele zajęć Poznanie pojęć „turystyka kwalifikowana” według różnych autorów, wymagań i kursów specjalistycznych, miejsc do uprawiania turystyki kwalifikowanej w Polsce i na świecie.					
Treści programowe Problematyka terminologiczna. Możliwości rozwoju turystyki kwalifikowanej. Podział turystyki kwalifikowanej. Turystyka kwalifikowana piesza: nizinna i górską. Szlaki turystyczne, Górską Odnaka Turystyczna. Turystyka rowerowa. Szlaki rowerowe. Wyznaczanie szlaków. Turystyka jeździecka. Turystyka narciarska. Wspinaczka i jej odmiany. Speleologia. Turystyka wodna i jej formy. Żeglarsstwo, surfing, turystyka podwodna. Specjalistyczne formy powietrzne. Paralotniarstwo, spadochroniarstwo, loty balonowe.					
Efekty uczenia się: Wiedza W_01 ma wiedzę na temat podstawowych pojęć związanych z pedagogiką czasu wolnego oraz opisuje miejsce i rolę nauk o turystyce w systemie nauk pedagogicznych W_02 zna terminologię, specyfikę oraz zasady organizacji podstawowych form rekreacji ruchowej, a także posiada wiedzę na temat wpływu rekreacji ruchowej na zdrowie i kondycję psychofizyczną			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Wykład – zaliczenie z oceną Ćwiczenia projektowe – zaliczenie z oceną B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów		

<p>organizmu ludzkiego W_03 zna podstawową terminologię podczas realizacji obozu wędrownego W_04 ma wiedzę o wpływie turystyki i rekreacji na zdrowie psychiczne i fizyczne człowieka oraz funkcjonowanie organizmu ludzkiego W_05 Rozumie istotę i znaczenie rekreacji ruchowej, w tym narciarstwa w różnym wieku i grupach społecznych W_06 zna rodzaje i podział turystyki kwalifikowanej w zależności od elementów środowiska przyrodniczego,</p> <p>Umiejętności U_01 potrafi formułować cele i prawidłowo dobrać metody planując organizację czasu wolnego dla określonych grup społecznych U_02 posiada umiejętności pozwalające na uczestnictwo w planowaniu, organizowaniu i przeprowadzeniu podstawowych zajęć rekreacyjnych oraz potrafi je wykorzystać w celu poprawy zdrowia i kondycji uczestników, posiada warunki kondycyjne i zdrowotne pozwalające na uczestnictwo w organizacji i przeprowadzaniu rekreacji U_03 – potrafi omówić przebieg szlaku na podstawie mapy i zaproponować różne warianty przejściowe trasami turystycznymi U_04 – dokonuje oceny przydatności turystyczno-rekreacyjnej terenów górskich U_05 potrafi ocenić przydane formy środowiska pod kątem uprawiania turystyki kwalifikowanej</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 potrafi współpracować w grupie opracowywać i planować zajęcia rekreacyjne, brać udział w ich organizacji zapewniając jednocześnie warunki bezpieczeństwa uczestnikom, a także jest świadomy potrzeby ciągłego doskonalenia własnej sprawności fizycznej K_02 – potrafi zapewnić bezpieczeństwo grupie podczas wędrówek górskich, zna niebezpieczeństwa podczas przejść górskich K_03 jest świadomy ciągłego doskonalenia sprawności fizycznej w celu uprawiania fitness i sportu, potrafi opracowywać plany treningowe w grupie wykazując się przy tym pomysłowością i kreatywnością</p>	<p>Wykład: Kolokwium zaliczeniowe – (W_01-05), (U_01-04), (K_01-02)</p> <p>Ćwiczenia warsztatowe: Wykonanie ćwiczeń i zadań –(W_01), (W_03), (U_01-02), (K_02) Przygotowanie prezentacji – (W_01-02), (U_01-02)</p> <p>Ocena końcowa z wykładu: Kolokwium zaliczeniowe x 0,8 Obecność na wykładach x 0,2</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS zaokrąglona w dół z dokładnością do 0,5: S.A.5 (Wx1+CPRx2)/3 Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p>Ocena końcowa przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć $(W \times 2 + CAU \times 1) / 3$</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>
Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W03
W_02	K1P_W08;
	K1P_W15
W_03	K1P_W08
W_04	K1P_W15
W_05	K1P_W08
W_06	K1P_W04
U_01	K1P_U10;
U_02	K1P_U10;

	K1P_U23 K1P_U24
U_03	K1P_U23
U_04	K1P_U04
U_05	K1P_U04
U_06	K1P_U24; K1P_U10
K_01	K1P_K03; K1P_K09; K1P_K10; K1P_K12
K_02	K1P_K10
K_03	K1P_K12; K1P_K09; K1P_K07

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Mapy turystyczne Karkonoszy

Jahn A., Karkonosze polskie, Wyd. Ossolineum.

Kondracki J., Geografia Polski. Mezoregiony fizycznogeograficzne. PWN, Warszawa

Łobożewicz T., 1983, Turystyka kwalifikowana, Warszawa.

Marek A., Lewandowski W., 2011, Możliwości rozwoju turystyki kwalifikowanej na przykładzie wspinaczki, Słupskie Prace Geograficzne nr 7.

Merski J., Warecka J., 2009, Turystyka kwalifikowana. Turystyka aktywna, Almamater, Warszawa.

Turystyka i rekreacja w promocji zdrowia : monografia, [red.] Jolanta Mogiła-Lisowska, Dorota Nowak, Ewa Czarniecka-Skubina, Wyd. Wyższa Szkoła Hotelarstwa, Gastronomii i Turystyki, Warszawa, 2011

Klawender J., 1989, Rekreacja ruchowa i turystyka : skrypt dla studentów AWF. Wyd. 2. , [red.] Teresa Wolańska , Wydawnictwo Akademii Wychowania Fizycznego, Warszawa

B. Literatura uzupełniająca:

Kuś W.M., 1981, Czas wolny, rekreacja i zdrowie, Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych, Warszawa

Szwarc H., Wolańska T., Łobożewicz T., 1988, Rekreacja i turystyka ludzi w starszym wieku, Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych, Warszawa

Łobożewicz T., Wolańska T., 1994, Rekreacja i turystyka w rodzinie, PTNKF : "Estrella" , Warszawa

Ostrowski A., 2003, Zabawy i rekreacja w wodzie, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.A.6 Fitness i sport w turystyce		Forma zaliczenia W– zaliczenie z oceną CW– zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności turystyka aktywna	IV	
Dyscyplina: Nauki o kulturze fizycznej-70% Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-30%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	15	21	1
Studiowanie samodzielne literatury			10	11	
Przygotowanie do kolokwium			5	10	
Ćwiczenia	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
Przygotowanie prezentacji			5	10	
Wykonanie prac pisemnych			5	10	
Przygotowanie do kolokwium			5	5	
Konsultacje			5	2	
Samodzielne studiowanie literatury			5	5	
Razem	45	27	45	63	3
Metody dydaktyczne Wykład problemowy, dyskusja, prezentacja, burza mózgów, pogadanka, praca w grupach					
Wymagania wstępne Student powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu: podstaw rekreacji, podstaw turystyki, oraz wiadomości dotyczące fizjologii człowieka oraz wychowania fizycznego					
Cele zajęć Głównym celem przedmiotu jest zaprezentowanie studentom znaczenia zajęć fitness oraz uprawiania sportu dla turystyki i rekreacji. Przedstawienie możliwości zastosowania różnych typów aktywności fizycznej w różnych grupach wiekowych oraz jej wpływu na rozwój psychofizyczny człowieka. Zaprezentowanie różnych programów fitness oraz ogólnodostępnych dyscyplin sportowych, a także szerokiej gamy wykorzystywanego w tym celu sprzętu. Próba projektowania tygodniowych programów aktywności fizycznej.					
Treści programowe Fitness i sport w turystyce i rekreacji – cele i zadania. Podstawowe pojęcia i założenia. Wpływ aktywności fizycznej na rozwój psychofizyczny człowieka. Ogólnodostępne dyscypliny sportowe oraz formy zajęć fitness. Podstawowe zasady treningu i motywacja. Odzież w sporcie i fitnessie. Sprzęt wykorzystywany w sporcie i fitnessie. Przykładowe programy treningowe i ich analiza – ogólnorozwojowe, taneczne, z przyrządami. Projektowanie programów treningowych. Zasady zdrowego odżywiania i zbilansowana dieta. Welfie i turystyka fitness.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Ambroży D., 2009, Wartości gimnastyki, EAS Kraków

Biernatek-Brzózka P., Brzózka T., 2010, Fitness dla kobiet, Siedmioróg, Warszawa

Turystyka i rekreacja w promocji zdrowia : monografia, [red.] Jolanta Mogiła-Lisowska, Dorota Nowak, Ewa Czarniecka-Skubina, Wyd. Wyższa Szkoła Hotelarstwa, Gastronomii i Turystyki, Warszawa, 2011

Klawender J., 1989, Rekreacja ruchowa i turystyka : skrypt dla studentów AWF. Wyd. 2. , [red.] Teresa

Wolańska , Wydawnictwo Akademii Wychowania Fizycznego, Warszawa

Obowiązuje w/w literatura i nowsza

B. Literatura uzupełniająca:

Ambroży T. 2003, Biologiczne i motoryczne aspekty treningu fitness. W: Ambroży D., Ambroży T. 2003, Fitness sposobem na życie (podręcznik dla instruktorów)ZG TKKF-MENiS, TYRSA sp. z.o.o. Warszawa.

Krawczyk Z., 1995, Socjologia kultury fizycznej, AWF, Warszawa

Kuś W.M., 1981, Czas wolny, rekreacja i zdrowie, Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych, Warszawa

Szwarc H., Wolańska T., Łobożewicz T., 1988, Rekreacja i turystyka ludzi w starszym wieku, Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych, Warszawa

Łobożewicz T., Wolańska T., 1994, Rekreacja i turystyka w rodzinie, PTNKF : "Estrella" , Warszawa

Ostrowski A., 2003, Zabawy i rekreacja w wodzie, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa

Obowiązuje w/w literatura i nowsza

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.A.7. Profilaktyka chorób cywilizacyjnych i zagrożeń ekologicznych		Forma zaliczenia CAU – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów TURYSTYKA I REKREACJA					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności turystyka aktywna	V	
Dyscyplina: Nauki medyczne-50% Nauki o zdrowiu-50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	15	
Samodzielne studiowanie literatury			10	15	
Przygotowanie prezentacji			10	12	
Razem	30	18	30	42	2
Metody dydaktyczne Ćwiczenia audytoryjne: Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z tematem ćwiczeń, praca w grupach,					
Wymagania wstępne Wiedza z zakresu biologii na poziomie szkoły średniej					
Cele zajęć Celem zajęć jest zapoznanie studentów z zagadnieniami związanymi z funkcjonowaniem człowieka w przyrodzie. Poznanie wpływu czynników środowiskowych, biologii człowieka i stylu życia na kondycję i stan zdrowia człowieka, przyczyn i profilaktyki chorób cywilizacyjnych oraz celów i problemów edukacji prozdrowotnej.					
Treści programowe Stanowisko człowieka w przyrodzie, podstawowe pojęcia związane z ekologią człowieka, źródła i rodzaje oddziaływań egzogennych na organizm ludzki - czynniki fizyczne, chemiczne i biologiczne obecne w żywności, glebie, wodzie i powietrzu atmosferycznym, zagadnienia związane z endogenną reakcją ustroju na ksenobiotyki. Wpływ stylu życia, używek i stresu na zdrowie. Choroby transmisyjne jako zagrożenia środowiskowe w turystyce krajowej i zagranicznej, profilaktyka. Przyczyny i profilaktyka chorób cywilizacyjnych, m.in. chorób układu krążenia, otyłości, cukrzycy, alergii, osteoporozy, POChP i niektórych nowotworów.					
Efekty uczenia się: Wiedza W01 - Student definiuje podstawowe pojęcia z zakresu biologii, ekologii człowieka i zdrowia publicznego W02 - Student opisuje istniejące relacje pomiędzy czynnikami środowiskowymi, stylem życia a zdrowiem człowieka oraz wymienia najważniejsze środowiskowe zagrożenia zdrowia człowieka W03 - Student wymienia przyczyny chorób cywilizacyjnych i zna działania profilaktyczne			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia S.A.7. – CAU - zaliczenie z oceną B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów 1. Samodzielna praca studenta na ćwiczeniach (zaangażowanie w wykonywanie zadań, wyciąganie wniosków, dyskusja) – (Z ₁) 2. Samodzielna praca studenta - wykonanie		

<p>Umiejętności U01 - Student potrafi udzielić wskazówek dotyczących profilaktyki chorób środowiskowych U02 - Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną na temat środowiskowych zagrożeń zdrowia do przygotowania materiałów edukacyjnych</p> <p>Kompetencje społeczne K01 - Student systematycznie wzbogaca wiedzę zawodową i kształtuje umiejętności dążąc do profesjonalizmu K02 - Student podejmuje się działań propagujących aktywny, zdrowy styl życia</p>	<p>pracy zaliczeniowej: pokaz (Z_2). <i>Ocena za samodzielną pracę na ćwiczeniach, wyciąganie wniosków (Z_1) x 0,50 + pokaz (Z_2) x 0,50</i> Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS zaokrąglona w dół z dokładnością do 0,5: $(CAU \times 2) / 2$</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓŁEM ECTS dla przedmiotu S.A.7. – $(CAU \times 2) / 2$</p> <p>– Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p> <p>– Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a] niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a] dostateczna K ∈ [60% a, 70% a] dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a] dobra K ∈ [80% a, 90% a] dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p>
---	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W01	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03,
W02	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W13
W03	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03,
U01	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
U02	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
K01	K1P_10, K1P_12
K02	K1P_10, K1P_12

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:
Andruszkiewicz A., Banaszkiwicz. (red.). Promocja zdrowia. Tom I i II, Czelej, Lublin 2008 i 2010.
Denys A. (red.). Zagrożenia zdrowia publicznego. Cz. 1 i 2. Wydawnictwo ABC a Wolters Kluwer business, Warszawa 2014.
Siemiński M. Środowiskowe zagrożenia zdrowia. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008.
Szygłowski M. Zdrowie Publiczne. Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2010.
Wolański N. Ekologia człowieka. Podstawy ochrony środowiska i zdrowia człowieka. T. 1-2. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2012.

B. Literatura uzupełniająca:
Bąk-Romaniszyn L. (red.). Choroby społeczne i cywilizacyjne – wybrane zagadnienia. Wydawnictwo Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, Łódź 2013.
Czupryna A. (red.). Zdrowie publiczne, T.1-2. Uniwersyteckie Wydawnictwo Medyczne „VESALIUS”, Kraków 2000.
Jethon Z., Grzybowski A. (red.). Medycyna zapobiegawcza i środowiskowa. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000.
Kulik T.B., Pacian A. (red.). Zdrowie publiczne. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2014.
Kolarzyk E. (red.) Wybrane problemy higieny i ekologii człowieka. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2008.

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.A.8. Bezpieczeństwo i higiena w turystyce i rekreacji		Forma zaliczenia CAU – Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 1	
Kierunek studiów TURYSTYKA I REKREACJA					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności turystyka aktywna	IV	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytoryjne	15	9	15	21	1
Przygotowanie do ćwiczeń			3	4	
Samodzielne studiowanie literatury			3	4	
Wykonanie prezentacji			6	8	
Konsultacje			1	1	
Przygotowanie do kolokwium			2	4	
Razem	15	9	15	21	1
Metody dydaktyczne Ćwiczenia audytoryjne: Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z tematem ćwiczeń, praca w grupach.					
Wymagania wstępne Wymagania wstępne: znajomość przedmiotu obsługa ruchu turystycznego					
Cele zajęć Znajomość podstawowych zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ergonomii w turystyce Znajomość problematyki odpowiedzialny za bezpieczeństwo pracy własnej i innych oraz umiejętność postępowania w stanach zagrożenia					
Treści programowe Problematyka ćwiczeń audytoryjnych (CAU): <ul style="list-style-type: none"> • Przepisy BHP (Bezpieczeństwo i higiena pracy w turystyce) • Ergonomia • Bezpieczeństwo osób podróżujących • Bezpieczeństwo przed wyjazdem • Bezpieczeństwo w środkach transportu • Bezpieczeństwo w miejscu pobytu • Geneza zjawisk terrorystycznych • Oddziaływanie terroryzmu na turystykę • Piractwo i terroryzm morski, wybrane ataki terrorystyczne • Zagrożenia wynikające z podróżowania w miejsca objęte atakami terrorystycznymi • Próba analizy zagrożeń w ujęciu wyboru kierunku podróżowania 					
Efekty uczenia się Wiedza			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		

<p>W1 - Student definiuje podstawowe pojęcia z zakresu biologii, ekologii człowieka i zdrowia publicznego</p> <p>W2 - Student opisuje istniejące relacje pomiędzy czynnikami środowiskowymi, stylem życia a zdrowiem człowieka oraz wymienia najważniejsze środowiskowe zagrożenia zdrowia człowieka</p> <p>W3 - Student wymienia przyczyny chorób cywilizacyjnych i zna działania profilaktyczne</p> <p>W_04 Zna podstawowe pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy i turystyki</p> <p>Umiejętności</p> <p>U1 - Student potrafi udzielić wskazówek dotyczących profilaktyki chorób środowiskowych</p> <p>U2 - Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną na temat środowiskowych zagrożeń zdrowia do przygotowania materiałów edukacyjnych</p> <p>U3 - Student potrafi ocenić skutki narażenia na środowiskowe czynniki ryzyka</p> <p>Kompetencje społeczne</p> <p>K1 - Student systematycznie wzbogaca wiedzę zawodową i kształtuje umiejętności dążąc do profesjonalizmu</p> <p>K2 - Student podejmuje się działań propagujących aktywny, zdrowy styl życia</p> <p>K_03 potrafi zapewnić bezpieczeństwo sobie oraz grupie podczas uprawiania różnych form turystyki i rekreacji</p>	<p>A. Sposób zaliczenia S.A.8. – CAU - zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów</p> <p>- Samodzielna praca studenta na ćwiczeniach (zaangażowanie w wykonywanie zadań, wyciąganie wniosków, dyskusja) – (Z₁)</p> <p>- Samodzielna praca studenta - wykonanie prezentacji zaliczeniowej: pokaz (Z₂).</p> <p>Ocena za <i>samodzielną pracę na ćwiczeniach, wyciąganie wniosków</i> (Z₁) x 0,50 + pokaz (Z₂) x 0,50</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS zaokrąglona w dół z dokładnością do 0,5: (CAUx1)</p> <p>-Wykonanie prezentacji zaliczeniowej</p> <p>- Ocena prezentowanej wiedzy na zajęciach</p> <p>- Obserwacja umiejętności studenta i współpracy w grupie</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓLEM ECTS dla przedmiotu S.A.8. – (CAUx1)</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p> <p><u>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:</u></p> <p><u>K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna</u> <u>K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna</u> <u>K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus</u> <u>K ∈ [70% a, 80% a) dobra</u> <u>K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus</u> <u>K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</u></p>
---	--

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03,
W_02	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W13
W_03	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03,
U_01	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
U_02	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
U_03	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
K_01	K1P_10, K1P_12
K_02	K1P_10, K1P_12
K_03	K1P_10, K1P_12

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:
Bezpieczeństwo i higiena pracy, podręcznik, WSiP Wanda Bukała, Krzysztof Szczęch 2015
Denys A. (red.). 2014. Zagrożenia zdrowia publicznego. Cz. 1 i 2. Wydawnictwo ABC a Wolters Kluwer business, Warszawa.
Batogowska A., 1998, Podstawy ergonomii, Wyższa Szkoła Pedagogiczna, Olsztyn.

B. Literatura uzupełniająca:
Materiały pomocnicze w szkoleniach BHP
Wolański N., 2006, Ekologia człowieka, PWN, Warszawa.
Wykowska M., 1994, Ergonomia, AGH, Kraków.

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.A.9 Funkcjonowanie organizmu ludzkiego w warunkach zdrowia i choroby		Forma zaliczenia Wykład-E Ćwiczenia laboratoryjne -Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka aktywna	V	
Dyscypliny: Nauki medyczne-50% Nauki o zdrowiu-50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	15	21	1
kolokwium			12	16	
prezentacja			3	5	
Ćwiczenia laboratoryjne	15	9	15	21	1
kolokwium			10	15	
zadanie			5	6	
Razem	30	18	30	42	2
Metody dydaktyczne Wykład: prezentacja multimedialna, dyskusja dydaktyczna związana z wykładem Ćwiczenia audytoryjne: Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z tematem ćwiczeń, praca w grupach					
Wymagania wstępne podstawy wiedzy z biologii, fizyki i anatomii człowieka					
Cele zajęć Celem modułu jest zapoznanie studenta z: zagadnieniami związanymi z funkcjonowaniem człowieka w przyrodzie. Poznanie wpływu czynników środowiskowych i stylu życia na kondycję i stan zdrowia człowieka, przyczyn i profilaktyki chorób cywilizacyjnych oraz celów i problemów edukacji prozdrowotnej.					
Treści programowe Obszary zainteresowania patofizjologii. Analiza najważniejszych problemów patofizjologicznych związanych z zaburzeniami układów czynnościowych w organizmie człowieka. Zagadnienia patofizjologii chorób układu sercowo-naczyniowego; niewydolność krążenia, choroba wieńcowa, nadciśnienie tętnicze, miażdżyca. Problematyka patofizjologii chorób układu pokarmowego; choroba wrzodowa żołądka i dwunastnicy, choroby wątroby, cukrzyca. Problematyka patofizjologii chorób układu oddechowego; podłoże zaburzeń odporności i chorób infekcyjnych. Problematyka patofizjologii nowotworów. Problematyka patofizjologii chorób układu nerwowego; otępienia i choroba Alzheimera; choroby naczyniowe ośrodkowego układu nerwowego – udar mózgu; choroby układu pozapiramidowego – choroba Parkinsona. Problematyka patofizjologii starzenia.					
Efekty uczenia się: Wiedza W1 - Student definiuje podstawowe pojęcia z zakresu			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia		

<p>biologii, ekologii człowieka i zdrowia publicznego</p> <p>W2 - Student opisuje istniejące relacje pomiędzy czynnikami środowiskowymi, stylem życia a zdrowiem człowieka oraz wymienia najważniejsze środowiskowe zagrożenia zdrowia człowieka</p> <p>W3 - Student wymienia przyczyny chorób cywilizacyjnych i zna działania profilaktyczne</p> <p>W_05 Posiada wiedzę z zakresu higieny żywienia</p> <p>W_06 posiada wiedzę z zakresu zagrożeń mikrobiologicznych oraz podstaw zapobiegania tym zagrożeniom</p> <p>W_07 Zna zasady prawidłowego funkcjonowania poszczególnych tkanek, narządów i układów, mechanizmy podstawowe i regulacyjne służące utrzymaniu życia.</p> <p>W_08 Rozumie integrację czynności poszczególnych części organizmu, zjawisko homeostazy i skutki jej zaburzeń, zależności pomiędzy organizmem i środowiskiem zewnętrznym.</p> <p>W_09 Posiada wiedzę na temat funkcjonowania organizmu człowieka w warunkach prawidłowych oraz roli mechanizmów fizjologicznych w utrzymaniu zdrowia.</p> <p>W_10 Rozpoznaje uwarunkowania zachowań zdrowotnych jednostki i czynniki ryzyka chorób wynikających ze stylu życia</p> <p>Umiejętności</p> <p>U1 - Student potrafi udzielić wskazówek dotyczących profilaktyki chorób środowiskowych</p> <p>U2 - Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną na temat środowiskowych zagrożeń zdrowia do przygotowania materiałów edukacyjnych</p> <p>U3 - Student potrafi ocenić skutki narażenia na środowiskowe czynniki ryzyka</p> <p>U4 - Student uzasadnia i propaguje potrzebę aktywnego trybu życia</p> <p>Kompetencje społeczne</p> <p>K1 - Student systematycznie wzbogaca wiedzę zawodową i kształtuje umiejętności dążąc do profesjonalizmu</p> <p>K2 - Student podejmuje się działań propagujących aktywny, zdrowy styl życia</p>	<p>Wykład – egzamin Ćwiczenia laboratoryjne- zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów</p> <p>Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne</p> <p>A. Sposób zaliczenia S.A.9. – W-egzamin, CL-zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów</p> <p>Wykład:</p> <p>1.Egzamin ocena z kolokwium x0,80 ocena z prezentacji multimedialnej x0,20</p> <p>Ćwiczenia laboratoryjne:</p> <p>1.Średnia arytmetyczna ocen z kolokwiów 2.Samodzielna praca studenta na ćwiczeniach (zaangażowanie w wykonywanie zadań, wyciąganie wniosków, opracowanie zagadnień)</p> <p>Średnia z ocen z kolokwiów x 0,60+ ocena za samodzielną pracę studenta x 0,40</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓLEM ECTS dla przedmiotu S.A.9.– (Wx1+CLx1)/2</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru:</p> <p>3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:</p> <p>K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p>																		
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>																			
<table border="1"> <thead> <tr> <th data-bbox="188 1729 694 1796">Numer (symbol) efektu uczenia się</th> <th data-bbox="694 1729 1394 1796">Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="188 1796 694 1825">W_01</td> <td data-bbox="694 1796 1394 1825">K1P W14, K1P W01, K1P W03,</td> </tr> <tr> <td data-bbox="188 1825 694 1854">W_02</td> <td data-bbox="694 1825 1394 1854">K1P W14, K1P W01, K1P W13</td> </tr> <tr> <td data-bbox="188 1854 694 1883">W_03</td> <td data-bbox="694 1854 1394 1883">K1P W14, K1P W01, K1P W03,</td> </tr> <tr> <td data-bbox="188 1883 694 1912">W_05</td> <td data-bbox="694 1883 1394 1912">K1P W14, K1P W01, K1P W03,</td> </tr> <tr> <td data-bbox="188 1912 694 1942">W_06</td> <td data-bbox="694 1912 1394 1942">K1P W14, K1P W01, K1P W13</td> </tr> <tr> <td data-bbox="188 1942 694 1971">W_07</td> <td data-bbox="694 1942 1394 1971">K1P W14, K1P W01, K1P W03,</td> </tr> <tr> <td data-bbox="188 1971 694 2000">W_08</td> <td data-bbox="694 1971 1394 2000">K1P W14, K1P W01, K1P W13</td> </tr> <tr> <td data-bbox="188 2000 694 2020">W_09</td> <td data-bbox="694 2000 1394 2020">K1P W14, K1P W01, K1P W03,</td> </tr> </tbody> </table>	Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku	W_01	K1P W14, K1P W01, K1P W03,	W_02	K1P W14, K1P W01, K1P W13	W_03	K1P W14, K1P W01, K1P W03,	W_05	K1P W14, K1P W01, K1P W03,	W_06	K1P W14, K1P W01, K1P W13	W_07	K1P W14, K1P W01, K1P W03,	W_08	K1P W14, K1P W01, K1P W13	W_09	K1P W14, K1P W01, K1P W03,	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku																		
W_01	K1P W14, K1P W01, K1P W03,																		
W_02	K1P W14, K1P W01, K1P W13																		
W_03	K1P W14, K1P W01, K1P W03,																		
W_05	K1P W14, K1P W01, K1P W03,																		
W_06	K1P W14, K1P W01, K1P W13																		
W_07	K1P W14, K1P W01, K1P W03,																		
W_08	K1P W14, K1P W01, K1P W13																		
W_09	K1P W14, K1P W01, K1P W03,																		

W 10	K1P W14, K1P W01, K1P W13
U 01	K1P U23, K1P U24, K1P U25, K1P U14
U 02	K1P U23, K1P U24, K1P U25, K1P U14
U 03	K1P U23, K1P U24, K1P U25, K1P U14
U 04	K1P U23, K1P U24, K1P U25, K1P U14
K 01	K1P 10, K1P 12
K 02	K1P 10, K1P 12

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Górski J. Fizjologia człowieka, PZWL, Warszawa 2010

Badowska-Kozakiewicz A. Patofizjologia człowieka, PZWL, Warszawa 2015

B. Literatura uzupełniająca:

Konturek S. Fizjologia człowieka. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2003, wydanie VII.

McLaughlin D., Stamford J., White D. Krótkie wykłady Fizjologia człowieka, PWN 2008

Waugh A. Grant A. Anatomia i fizjologia człowieka w warunkach zdrowia i choroby. Elsevier Urban & Partner 2012

Nazwa zajęć S.A.10. Promocja zdrowia i edukacja zdrowotna		Forma zaliczenia CAU – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 1	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	tak	Tak w zakresie specjalności: turystyka aktywna	V	
Dyscyplina Nauki o zdrowiu-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
CAU (ćwiczenia audytoryjne)	15	9	15	21	1
Przygotowanie do ćwiczeń			5	7	
Przygotowanie prezentacji multimedialnej - samodzielna praca studenta (Z ₁)			5	7	
Opracowanie projektu -samodzielna praca studenta (Z ₂)			5	7	
Razem	15	15	15	15	1
Metody dydaktyczne Metody programowe: metoda programowa - ćwiczenia z użyciem oprogramowania komputerowego, prezentacja multimedialna, Metody problemowe: metoda przypadku, metoda sytuacyjna, dyskusja dydaktyczna związana z tematem zajęć, praca w grupach, Metody praktyczne: pokaz, metoda projektów.					
Wymagania wstępne A. Wymagania formalne: moduły z treści podstawowych dla kierunku B. Wymagania wstępne: podstawy wiedzy z biologii, fizyki i anatomii człowieka					
Cele zajęć Celem modułu jest zapoznanie studenta z: - przygotowanie do identyfikowania potrzeb z zakresu promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej, planowania i podejmowania skutecznych działań, służących umacnianiu zdrowia, promowania zdrowego stylu życia oraz uświadomienie znaczenia promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej w turystyce i rekreacji. Student uzyska umiejętności z zakresu planowania i realizacji promocji zdrowia oraz edukacji zdrowotnej dla jednostki i społeczności lokalnych.					
Treści programowe Zdrowie człowieka – definicja, kryteria oceny, modele zdrowia Koncepcja promocji zdrowia – kierunki i obszary działań. Czynniki szkodliwe dla zdrowia a działania kształtujące zdrowie. Cele i zadania Narodowego Programu Zdrowia – analiza założeń, celów, metod.					

Uwarunkowania zachowań żywieniowych.
 Ocena stanu zdrowia populacji, jednostki i rodziny.
 Styl życia jako czynnik wpływający na zdrowie człowieka
 Promocja zdrowia i edukacja zdrowotna – definicja, cele i zadania
 Podejście siedliskowe promocji zdrowia – programy promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej realizowane w Polsce i na świecie (zdrowe miasto, szkoła promująca zdrowie, zakład pracy promujący zdrowie, szpital promujący zdrowie)
 Metodyka nauczania zdrowia - formy i metody, środki w edukacji zdrowotnej.
 Zasady planowania, wdrażania i ewaluacji programów promocji zdrowia.
 Metody wykorzystywane w promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej.
 Zasady profilaktyki zdrowotnej chorób.

Efekty uczenia się:

Wiedza

W_01 ma wiedzę na temat rozwoju człowieka, zna budowę i podstawowe funkcje organizmu człowieka, rozpoznaje uwarunkowania zachowań zdrowotnych jednostki i czynniki ryzyka chorób wynikających ze stylu życia.

W_02 opisuje miejsce i rolę nauk o turystyce i rekreacji w systemie nauk społecznych, przyrodniczych, nauk medycznych, nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej, potrafi przyporządkować konkretne zagadnienia związane ze zjawiskami turystycznymi do konkretnych dyscyplin nauki, zna strategie promocji zdrowia o zasięgu lokalnym, narodowym i ponadnarodowym.

Umiejętności

U_01 potrafi wykorzystywać różne metody aktywności rekreacyjnej w celu organizacji działań dla poprawy zdrowia i kondycji psychofizycznej, ocenia stan zdrowia jednostki i rodziny - "potencjał zdrowotny człowieka" z wykorzystaniem swoistej metodyki (skale, siatki, pomiary przyrządowe).

U_02 posiada specjalistyczne umiejętności ruchowe w zakresie realizacji wybranych form turystyki kwalifikowanej oraz rekreacji pozwalające na organizację i animację w zakresie tego typu działań, Realizuje programy promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej dostosowane do rozpoznanych potrzeb zdrowotnych.

Kompetencje społeczne

K_01 potrafi zapewnić bezpieczeństwo grupie podczas uprawiania różnych form turystyki i rekreacji, jest świadomy ciągłego doskonalenia sprawności fizycznej, potrafi pracować w zespole na rzecz opracowywania i realizacji programów edukacji zdrowotnej.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

Ćwiczenia audytoryjne:

- prezentacja multimedialna (Z₁)
- projekt- analiza przypadków, rozwiązywanie problemów (Z₂) (zaangażowanie w wykonywanie zadań, wyciąganie wniosków)

Ocenę końcową z zajęć stanowi średnia ważona ocen ze składowych zadań:

Ocena za zadanie(Z₁) x 0,40+ ocena za zadanie(Z₂) x 0,60

Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru:

- 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0)
- 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5)
- 3,75 -4,24 – dobry (4,0)
- 4,25-4,74 – dobry plus (4,5)
- 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)

Obecność na wszystkich ćwiczeniach jest obowiązkowa. Do ćwiczeń studenci przystępują przygotowani.

Ocenę pozytywną z przedmiotu można otrzymać wyłącznie pod warunkiem uzyskania pozytywnej oceny za każdy z ustanowionych efektów kształcenia.

Terminy zaliczenia z oceną oraz poprawkowego zaliczenia z oceną zostaną ustalone ze studentami na pierwszych zajęciach.

Warunki uzupełnienia zajęć opuszczonych z przyczyn usprawiedliwionych:

Uzupełnienie opuszczonych zajęć jest możliwe jedynie w przypadku choroby studenta udokumentowanej zwolnieniem lekarskim. Usprawiedliwienia zajęć oraz zaliczenia materiału będącego przedmiotem zajęć w okresie nieobecności dokonuje

	wykładowca prowadzący zajęcia. Zarówno student powracający z urlopu dziekańskiego jak i student powtarzający rok, ma obowiązek uczęszczania na wszystkie zajęcia oraz przystąpienia do zaliczenia z oceną. Student powtarzający rok z powodu innego przedmiotu może być zwolniony z konieczności uczęszczania na zajęcia i uzyskania zaliczenia, decyzję podejmuje nauczyciel akademicki odpowiedzialny za prowadzenie przedmiotu.
--	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03
W_02	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03
U_01	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
U_02	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
K_01	K1P_10, K1P_12

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Literatura obowiązująca

Andruszkiewicz A., Banaszek M. (red.), Promocja zdrowia dla studentów studiów licencjackich kierunku pielęgniarstwo i położnictwo, Tom I i II, PZWL, Warszawa 2010*

Ciancara D. Zarys współczesnej promocji zdrowia. Wyd. Lek. PZWL, 2010*

Karski J. (red.): Praktyka i teoria promocji zdrowia. Wybrane zagadnienia, CeDeWu, Warszawa 2008 *

*w zbiorach Biblioteki Uczelnianej

B. Literatura uzupełniająca:

Kiwerski J. (red.) Rehabilitacja medyczna. Wyd. PZWL Warszawa 2011*

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.A.11.Turystyka kulinarna		Forma zaliczenia Ćwiczenia laboratoryjne -Zo		Liczba punktów ECTS 1	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka aktywna	V	
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia laboratoryjne	15	9	15	21	1
Przygotowanie projektu			6	9	
Przygotowanie do kolokwium			9	12	
Razem	15	9	15	21	1
Metody dydaktyczne prezentacja multimedialna; dyskusja dydaktyczna związana z tematem; praca w grupach; case study; projekty indywidualne; ćwiczenia praktyczne					
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi -					
Cele przedmiotu Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta z rolą i źródłami podstawowych składników pokarmowych zawartych w pożywieniu, zasadami planowania jadłospisów i żywienia osób z różnymi potrzebami; przekazanie wiedzy nt. jednego z najnowszych trendów w ramach turystyki kulturowej – turystyki kulinarnej; - zwrócenie uwagi na rolę i znaczenie dziedzictwa kulinarnego jako ważnej części ogólnego dziedzictwa narodowego; kształtowanie umiejętności kreowania nowych produktów turystycznych na bazie dziedzictwa kulinarnego wybranych regionów Polski i Europy (case studies).					
Treści programowe Znaczenie gastronomii w turystyce. Dziedzictwo kulturowe a dziedzictwo kulinarne. Pojęcie turystyki kulinarnej, jej wartość i zakres. Rodzaje turystyki związanej z dziedzictwem kulinarnym. Rozwój turystyki kulinarnej na świecie. Kreatywność jako szansa rozwoju turystyki kulinarnej. Gastronomia jako produkt turystyczny – przykłady kategorii produktów o charakterze gastronomicznym (rzecz, wydarzenie, obiekt, szlak) Produkty tradycyjne i regionalne – lista MRiRW, zróżnicowanie kulinarne regionów Polski. Europejska Sieć Regionalnego Dziedzictwa Kulinarne. Europejski system ochrony i wyróżniania produktów regionalnych (chroniona nazwa pochodzenia, chronione oznaczenie geograficzne, gwarantowana tradycyjna specjalność). Turystyka kulinarna w Europie: – symbole kulinarne wybranych krajów europejskich (np. Polski Czech, Ukrainy, Węgier, Grecji, Włoch, Francji, Hiszpanii); – istniejące wydarzenia, muzea, szlaki o charakterze gastronomicznym; – propozycje tematycznych wycieczek dla smakoszy do wybranych krajów europejskich.					
Efekty uczenia się Wiedza W_01 rozumie pojęcie dziedzictwa kulinarnego, zna jego elementy składowe i docenia jego znaczenie jako ważnej części ogólnego dziedzictwa narodowego W_02 zna przykłady wykorzystania dziedzictwa kulinarnego regionów Polski i Europy do kreowania oryginalnych produktów turystycznych Umiejętności U_01 potrafi dokonać charakterystyki dziedzictwa kulinarnego			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia S.A.11. CL - zaliczenie z oceną B. Formy i kryteria zaliczenia S.A.11. Turystyka kulinarna Ćwiczenia laboratoryjne kolokwium zaliczeniowe (W_03; U_04; K_01) projekt indywidualny (W_03; W_04; U_05; K_02) Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K		

<p>wybranych regionów Polski i krajów europejskich U_02 potrafi przygotować interesującą ofertę turystyczną dla smakoszy w wybranym regionie Polski lub Europy</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 posiada świadomość konieczności permanentnego podnoszenia własnych kwalifikacji, studiowania literatury specjalistycznej, systematycznej aktualizacji zdobytej wiedzy i jej praktycznego zastosowania K_02 wykazuje się kreatywnością i pomysłowością, potrafi wskazać potencjalne możliwości wybranych regionów w zakresie organizacji turystyki kulinarnej</p>	<p>z zaliczenia pisemnego, kolokwium, projektu jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p><u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia arytmetyczna ocen z poszczególnych wykonanych zadań: Kolokwium zaliczeniowe x 0,5 Projekt x 0,3 Aktywność na zajęciach x 0,2</p> <p><u>Ocena końcowa z CW:</u> Prace pisemne x 0,4 Prace grupowe x 0,4 Aktywność na warsztatach x 0,2</p> <p><u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia ważona ocen otrzymanych za poszczególne formy zajęć, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS</p>
--	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W04; K1P_W08
W_02	K1P_W11
U_01	K1P_U04; K1P_U02
U_02	K1P_U10
K_01	K1P_K08
K_02	K1P_K07

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Gawęcki J., Hryniewiecki L., 2003, Żywnienie człowieka. Podstawy nauki o żywieniu. PWN, Warszawa.

Kowalczyk A., 2005, Turystka kulinarna – ujęcie geograficzne, Turyzm, 15/1-2.

Woźniczko M., Jędrzyński J., Orłowski D., 2015, Turystyka kulinarna, PWE, Warszawa

B. Literatura uzupełniająca:

Bockenheimer K., 2005, Przy polskim stole, Wydawnictwo Dolnośląskie, Wrocław.

Gertig H., Gawęcki J., 2001, Słownik terminów żywieniowych. PWN Warszawa.

Kowalczyk A., 2003, Szlaki wina – nowa forma aktywizacji turystycznej obszarów wiejskich, Prace i Studia Geograficzne, t. 32, Geografia turystyki.

Milewska M., Prączko A., Stasiak A., 2010, Podstawy gastronomii, PWE, Warszawa.

Prączko A., 2007, Przejawy kultury w produkcie gastronomicznym, [w:] A. Stasiak (red.), Turystyka i kultura - razem czy oddzielnie?, Wydawnictwo WSTH w Łodzi, Łódź.

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.A.12. Żywnienie i dietetyka w turystyce		Forma zaliczenia W – egzamin CW – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności turystyka aktywna	VI	
Dyscypliny: Nauki o zdrowiu-50% Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	30	18	30	42	2
Studiowanie literatury			10	16	
Przygotowanie do egzaminu			20	26	
Ćwiczenia warsztatowe	30	18	30	42	2
Przygotowanie ćwiczeń i prac			20	28	
Przygotowanie do warsztatów			10	14	
Razem	60	36	60	84	4
Metody dydaktyczne prezentacja multimedialna; dyskusja dydaktyczna związana z tematem; praca w grupach; case study; projekty indywidualne; ćwiczenia praktyczne					
Wymagania wstępne -					
Cele zajęć Celem jest zapoznanie studenta z rolą i źródłami podstawowych składników pokarmowych zawartych w pożywieniu, zasadami planowania jadłospisów i żywienia osób z różnymi potrzebami; przekazanie wiedzy nt. jednego z najnowszych trendów w ramach turystyki kulturowej – turystyki kulinarnej; - zwrócenie uwagi na rolę i znaczenie dziedzictwa kulinarnego jako ważnej części ogólnego dziedzictwa narodowego; kształtowanie umiejętności kreowania nowych produktów turystycznych na bazie dziedzictwa kulinarnego wybranych regionów Polski i Europy					
Treści programowe Rodzaje składników odżywczych, witamin, makro- i mikroelementów. Obliczanie zapotrzebowania na podstawowe składniki pokarmowe. Prawidłowa struktura diety człowieka – zasada piramidy żywieniowej. Zasady układania jadłospisów. Sporządzenie przykładowych jadłospisów dla różnych diet. Znaczenie diety dla prawidłowości przebiegu procesów fizjologicznych w różnych stadiach życia człowieka. Charakterystyka procesów patologicznych związanych z zaburzeniami trawienia i metabolizmu oraz niewłaściwą dietą (niedożywienie, otyłość, cukrzyca, alergie pokarmowe). Znaczenie właściwego żywienia w profilaktyce zdrowotnej. Społeczne i psychologiczne uwarunkowania zaburzeń odżywiania (anoreksja, bulimia). Klasyfikacja diet. Edukacja żywieniowa.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 zna podstawowe składniki odżywcze, ich skład, źródła w żywności i znaczenie w żywieniu, zna witaminy, makro- i mikroelementy, ich znaczenie, potrafi opisać skutki ich nadmiaru lub niedoboru na aktywność turystyczną i rekreacyjną W_02 zna podstawową klasyfikację diet i potrafi je scharakteryzować oraz ich znaczenie w aktywności turystycznej			A. Sposób zaliczenia W – egzamin; CW – zaliczenie z oceną B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Wykład egzamin (W_01; W_02; K_01) Ćwiczenia warsztatowe prace pisemne indywidualne i grupowe		

<p>Umiejętności U_01 potrafi obliczyć podstawowe parametry jak BMI, PPM, CPM, bilans energetyczny U_02 posiada podstawową umiejętność komponowania posiłku w oparciu o wiedzę o zdrowotnych właściwościach produktów U_03 potrafi posługiwać się normami żywienia człowieka</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 posiada świadomość konieczności permanentnego podnoszenia własnych kwalifikacji, studiowania literatury specjalistycznej, systematycznej aktualizacji zdobytej wiedzy i jej praktycznego zastosowania</p>	<p>aktywność na warsztatach (U_01; U_02; U_03)</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z egzaminu, kolokwium, projektu jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p><u>Ocena końcowa W:</u> ocena z egzaminu x 0,90 ocena za aktywność x 0,10</p> <p><u>Ocena końcowa z CW:</u> Prace pisemne x 0,4 Prace grupowe x 0,4 Aktywność na warsztatach x 0,2</p> <p>Ocena końcowa przedmiotu: średnia ważona ocen otrzymanych za poszczególne formy zajęć, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS</p>
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>	
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>
<p>W_01</p>	<p>K1P_W14</p>
<p>W_02</p>	<p>K1P_W14</p>
<p>U_01</p>	<p>K1P_U26</p>
<p>U_02</p>	<p>K1P_U08</p>
<p>U_03</p>	<p>K1P_U26; K1P_U08</p>
<p>K_01</p>	<p>K1P_K08</p>
<p>Wykaz literatury</p>	
<p>A. Literatura podstawowa:</p>	
<p>Ciborowska H., Rudnicka A., 2002, Dietetyka. Żywienie zdrowego i chorego człowieka. PZWL, Warszawa.</p>	
<p>Gawęcki J., Hryniewiecki L., 2003, Żywienie człowieka. Podstawy nauki o żywieniu. PWN, Warszawa.</p>	
<p><i>Obowiązuje w/w literatura i nowsza</i></p>	
<p>B. Literatura uzupełniająca:</p>	
<p>Brillat-Savarin A., 2003, Fizjologia smaku albo medytacje o gastronomii doskonałej, PIW, Warszawa.</p>	
<p>Gertig H., Gawęcki J., 2001, Słownik terminów żywieniowych. PWN Warszawa.</p>	
<p>Hasik J., Hryniewiecki L., Grzymisławski M., 1999, Dietetyka. PZWL, Warszawa.</p>	
<p><i>Obowiązuje w/w literatura i nowsza</i></p>	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.A.13. Agroturystyka		Forma zaliczenia W – zaliczenie z oceną CL – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności turystyka aktywna	VI	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-70% Nauki o Ziemi-30%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	45	51	2
analiza literatury			30	40	
przygotowanie do kolokwium zaliczeniowego			15	11	
Ćwiczenia audytoryjne	15	9	45	51	2
przygotowanie do ćwiczeń			8	16	
wykonanie prac pisemnych			10	10	
przygotowanie do zaliczenia			7	5	
konsultacje			2	2	
samodzielne studiowanie literatury			18	20	
Razem	30	18	90	102	4
Metody dydaktyczne Wykład informacyjny, metody eksponujące (prezentacje multimedialne), metody aktywizujące (dyskusja dydaktyczna), metody problemowe (wykład problemowy, konwersacyjny), metody aktywizujące – dyskusja; metody praktyczne – praca z mapą, analiza materiału badawczego, praca w grupach zadaniowych, pokaz; metody operatywne – analiza porównawcza, analiza danych statystycznych; ćwiczenia techniczne					
Wymagania wstępne podstawy geografii, organizacja i obsługa ruchu turystycznego					
Cele zajęć Zapoznanie z teoretycznymi i praktycznymi aspektami rozwoju agroturystyki w Polsce; zrozumienie wpływu walorów przyrodniczych na rozwój turystyki wiejskiej oraz innych form turystyki; zapoznanie z produktami i usługami agroturystycznymi; wymagania prawne, kategoryzacja bazy noclegowej wybranych form turystyki.					
Treści programowe Pojęcia: turystyka wiejska, alternatywna, zrównoważona, ekoturystyka, agroturystyka, gospodarstwo rolne, gospodarstwo ekologiczne, oferta agroturystyczna i jej elementy. Formy i rodzaje turystyki wiejskiej. Znaczenie walorów przyrodniczych i dziedzictwa kulturowego w rozwoju turystyki wiejskiej. Charakterystyka czynników wpływających na rozwój agroturystyki. Podstawowe typy i rodzaje gospodarstw agroturystycznych oraz ich lokalizacja w Polsce. Zagospodarowanie i usługi w turystyce wiejskiej. Oferta gospodarstw agroturystycznych i sposoby jej urozmaicenia. Przepisy dotyczące standardów bazy noclegowej. Kategoryzacja wiejskiej bazy noclegowej.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		

<p>Wiedza W_01 zna i rozumie pojęcie turystyki wiejskiej i agroturystyki W_02 zna formy i rodzaje usług agroturystycznych</p> <p>Umiejętności U_01 posługuje się fachową terminologią; potrafi omówić wpływ walorów przyrodniczych i dziedzictwa kulturowego na rozwój turystyki wiejskiej i agroturystyki U_02 potrafi dokonać oceny potencjału turystyki regionu miejsca zamieszkania i okolicy</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 posiada świadomość walorów przyrodniczych i kulturowych swojego kraju ze szczególnym uwzględnieniem regionu miejsca zamieszkania K_02 potrafi pracować w grupie i jest odpowiedzialny za realizację zadań</p>	<p>A. Sposób zaliczenia W – zaliczenie z oceną CL – zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów <u>Wykład:</u> (W_01), (W_02), (U_02) – kolokwium pisemne (pytania otwarte/test) (K_01) - aktywność na zajęciach</p> <p><u>Ćwiczenia</u> (U_02), (K_01), (K_02) - aktywne uczestnictwo w zajęciach, konwersacja (U_01), (U_02), (K_01), (K_02) - ocena wykonanych ćwiczeń, prezentacja multimedialna</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p>Ocena końcowa wykładu: ocena z pisemnego egzaminu x 0,80 + ocena za aktywność x 0,20</p> <p>Ocena końcowa ćwiczeń: średnia arytmetyczna ocen z poszczególnych wykonanych zadań (prezentacji, prac pisemnych) x 0,70 + ocena za aktywność x 0,30</p> <p>Ocena końcowa przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć: $(W \times 2 + CL \times 2) / 4$</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>
Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W 01	K1P W01
W 02	K1P W05, K1P W06, K1P W08
U 01	K1P U01, K1P U02, K1P U04
U 02	K1P U02, K1P U04
K 01	K1P K03, K1P K09
K 02	K1P K05
<p>Wykaz literatury A. Literatura podstawowa: Andrejuk A., 1998, Turystyka aktywna, rekreacyjna, specjalistyczna, Warszawa. Balińska A., Sikorska-Wolak I. 2009: Turystyka wiejska szansą rozwoju wschodnich terenów przygranicznych na przykładzie wybranych gmin, Wydawnictwo SGGW.</p>	

Dębniwska M., Tkaczuk M. 1997: Agroturystyka, koszty, ceny, efekty, Wydawnictwo POLTEXT, 17.
Gordon A., 2003, Turystyka w gminie i powiecie, Wyd. Polska Organizacja Turystyczna, Warszawa.
Mikuta B., Żelazna K. 2004: Organizacja ruchu turystycznego na wsi, Wydawnictwo Format-AB, 97.
Młynarczyk K., 2002, Agroturystyka, Wyd. Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Olsztyn.
Musiał W., 2005, Agroturystyka i usługi towarzyszące, Wyd. Małopolskie Stowarzyszenie Doradztwa Rolniczego, Kraków.
Sikora J. 1999: Organizacja ruchu turystycznego na wsi, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, 69.
Sznajder M., Przezbórska L. 2006: Agroturystyka, PWE
Obowiązuje w/w literatura i nowsza

B. Literatura uzupełniająca:

Borczyński Z., Potyrała J., 1997, Ochrona środowiska w zagrodach agroturystycznych. Aura nr 2.
Boruszczak M., 1998, Przegląd literatury i stanu badań w agroturystyce w Polsce. (w:) Agroturystyka szansą wsi. Stan i perspektywy. Materiały pokonferencyjne, Gdańsk.
Kozuchowska B. 2000: Podstawowe pojęcia, cechy, składniki agroturystyki oraz formy samoorganizacji usługodawców, [w:] Agroturystyka, red. naukowa U. Świetlikowska, FAPA, 24.
Majewski J. 2000: Agroturystyka to też biznes, Fundacja Wspomagania Wsi, 8–10
Majewski J. 1994: Turystyka konwencjonalna i alternatywna a agroturystyka, „Rynek Turystyczny” 1994, nr 7, 12–15.
Obowiązuje w/w literatura i nowsza

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.A.14. Planowanie eventów rekreacyjno-sportowych		Forma zaliczenia W – zaliczenie z oceną CPR – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności turystyka aktywna	VI	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-40% Nauki o kulturze fizycznej-60%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	15	21	1
Studiowanie samodzielne literatury			5	13	
Przygotowanie do kolokwium zaliczeniowego			10	8	
Ćwiczenia projektowe	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	12	
Wykonanie projektu			25	30	
Razem	45	27	45	63	3
Metody dydaktyczne Wykłady, prezentacje, praca w grupie, dyskusja, pokaz, projektowanie					
Wymagania wstępne Znajomość przepisów i zasad związanych z obsługą ruchu turystycznego oraz elementów wykorzystywanych w animacji czasu wolnego					
Cele zajęć Celem przedmiotu jest poznanie przez studenta zasad przeprowadzania określonych imprez rekreacyjno-sportowych oraz elementów w nich wykorzystywanych, rozwój kreatywności oraz nabycie podstawowych umiejętności związanych z organizacją i planowaniem eventów rekreacyjno-sportowych.					
Treści programowe Podstawowe rodzaje eventów. Pojęcie turystyki eventowej. Baza materialna dla rozwoju turystyki eventowej. Programowanie imprez turystyki eventowej. Tworzenie produktu turystycznego turystyki eventowej. Rodzaje imprez rekreacyjno-sportowych. Zasady organizacji i przeprowadzania imprez rekreacyjno-sportowych. Przykłady organizowanych eventów rekreacyjno-sportowych. Planowanie eventów rekreacyjno sportowych (w tym sporządzenie kosztorysu, regulaminu oraz rozliczenia). Tworzenie biznesplanów w/w wydarzeń. Budżet eventu. Promocja i marketing. Zarządzanie imprezami sportowymi i rekreacyjnymi. Sposoby przeprowadzania imprez sportowych i rekreacyjnych. Bezpieczeństwo podczas imprez sportowych i rekreacyjnych.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 ma wiedzę na temat zasad organizacji i przeprowadzania przykładowych imprez rekreacyjnych i sportowych oraz ich znaczeniu dla turystyki, a także dla życia i zdrowia człowieka			A. Sposób zaliczenia W – zaliczenie z oceną CPR – zaliczenie z oceną		

- International Relations", 2005, Nr 3-4 (t. 32), s. 169-187.

Kierczak U., Glos T., 2002, Poradnik metodyczny : wychowanie fizyczne : szkoła ponadgimnazjalna : sport i rekreacja, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, W-wa

Klisiński Janusz, Marketing w biznesie sportowym; WSE Bytom 2008

Kuś W. M., 1981, Czas wolny, rekreacja i zdrowie, Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych, W-wa
Niematerialne dziedzictwo kulturowe: źródła - wartości - ochrona , red. Jan Adamowski, Katarzyna Smyk, Lublin-Warszawa 2013.

Ostrowski A., 2003, Zabawy i rekreacja w wodzie, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, W-wa

Wawrzyniak M., Czytanie miasta - idea produktu turystyki literackiej na przykładzie Łodzi , "Turystyka Kulturowa", 2010, nr 3, s. 16-29.

Obowiązuje w/w literatura i nowsza

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.A.15. Infrastruktura i zagospodarowanie terenów rekreacyjnych		Forma zaliczenia Ćwiczenia warsztatowe- Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Turystyka i rekreacja	SPS	Nie		Tak w zakresie specjalności: Turystyka aktywna	V
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia warsztatowe	30	18	30	42	2
Studiowanie literatury			10	15	
Przygotowanie do warsztatów			10	15	
Przygotowanie ćwiczeń i prac			10	12	
Razem	30	18	10	12	2
Metody dydaktyczne Pogadanka, opis, analiza, studia przypadku					
Wymagania wstępne brak					
Cele zajęć Student poznaje elementy infrastruktury turystycznej oraz formy zagospodarowania terenów rekreacyjnych . Student poznaje sprzęt, jaki potrzebny jest do uprawiania turystyki i rekreacji w różnych formach środowiska przyrodniczego oraz poznaje rodzaje materiałów stosowanych w różnych warunkach klimatycznych					
Treści programowe Infrastruktura i zagospodarowanie terenów rekreacyjnych Infrastruktura i zagospodarowanie turystyczne jako elementy przystosowania terenu do pełnienia funkcji turystycznych i rozwoju ruchu turystycznego. Na infrastrukturę i zagospodarowanie terenów rekreacyjnych przedstawione podczas zajęć składają się urządzenia służące obsłudze ruchu turystycznego, tj: drogi, linie kolejowe, szlaki żeglugowe, porty morskie i śródlądowe, szlaki turystyczne, lotniska, itp. oraz obiekty noclegowe służące zaspokojeniu potrzeb noclegowych a także baza towarzysząca np. gastronomiczna, rozrywkowa, sportowa, usługowa.					
Efekty uczenia się Wiedza W_01 Student zna podstawowe zasady przystosowania terenu do pełnienia funkcji turystycznych i obsługi ruchu turystycznego oraz podstawowe materiały służące do produkcji odzieży sportowo-turystycznej, ich przeznaczenie i możliwości wykorzystania w różnych warunkach klimatycznych i środowiska przyrodniczego W_02 Student zna infrastrukturę turystyczną wykorzystywaną dla potrzeb ruchu turystycznego oraz podstawowy sprzęt wykorzystywany do turystyki aktywnej			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia S.A.15. - zaliczenie z oceną B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Przygotowanie, wykonanie i zaprezentowanie ćwiczeń – W_01; W_02; U_01; K_01 Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:		
Umiejętności U_01 – potrafi dobrać niezbędną infrastrukturę turystyczną dla					

<p>potrzeb ruchu turystycznego oraz potrafi dobrać odzież i sprzęt do różnych warunków środowiska przyrodniczego</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 – potrafi pracować zespołowo przy przygotowywaniu koncepcji zagospodarowania turystycznego i infrastruktury turystycznej oraz organizowaniu różnych form turystyki aktywnej</p>	<p>K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p>Ocena końcowa przedmiotu: Ćwiczenia i prace zaliczeniowe x 0,8 Aktywność na zajęciach x 0,2</p>
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>	
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>
<p>W_01</p>	<p>K1P_W08</p>
<p>W_02</p>	<p>K1P_W08</p>
<p>U_01</p>	<p>K1P_U02</p>
<p>K_01</p>	<p>K1P_K09</p>
<p></p>	<p></p>
<p></p>	<p></p>
<p></p>	<p></p>
<p>Wykaz literatury</p>	
<p>A. Literatura podstawowa:</p>	
<p>Kurek W., 2008, Turystyka, PWN, Warszawa</p>	
<p>W. W. Gaworecki, Turystyka, PWE, Warszawa 2007</p>	
<p>Panasiuk A., Ekonomiczne Podstawy Turystyki, Fundacja Na Rzecz Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin, 2004</p>	
<p>Merski J., Warecka J., Turystyka kwalifikowana, Warszawa, 2002.</p>	
<p>B. Literatura uzupełniająca:</p>	
<p>-----</p>	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.A.16 Odzież i sprzęt w turystyce aktywnej		Forma zaliczenia Ćwiczenia warsztatowe – Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 1	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w ramach specjalności: Turystyka aktywna	IV	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia warsztatowe	15	9	15	21	1
Analiza literatury			4	8	
Przygotowanie prezentacji			5	6	
Przygotowanie do zaliczenia			5	5	
Konsultacje			1	2	
Razem	15	9	15	21	1
Metody dydaktyczne Metody podające: mini wykład informacyjny, instrukcja, opis, prezentacja, pogadanka; metody problemowe:					
Wymagania wstępne -					
Cele zajęć Rodzaj materiałów odzieżowych przeznaczonych dla turystyki. Zasady i przeznaczenie użytkowania odzieży sportowo-turystycznej, specyfika, użytkowanie specjalistycznego sprzętu turystyczno-rekreacyjnego. Dobór odzieży i sprzętu turystycznego do warunków przyrodniczych.					
Treści programowe 1. Bielizna termiczna. 2. Sprzęt o odzież w narciarstwie. 3. Śpiwory i osprzęt turystyczno-biwakowy. 4. Sprzęt i odzież w turystyce rowerowej. 4. Namioty i karimaty. 5. Obuwie sportowe i odzież do biegania.					
Efekty uczenia się Wiedza W_01			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia		

<p>Student zna podstawowy sprzęt i odzież wykorzystywaną w turystyce aktywnej</p> <p>Umiejętności U_01</p> <p>Umie dobrać sprzęt turystyczny i odzież w zależności od stopnia zaawansowania technicznego i warunków klimatyczno-pogodowych</p> <p>Kompetencje społeczne K_01</p> <p>Rozumie konieczność uczenia się przez całe życie, potrafi współdziałać i pracować w grupie</p>	<p><u>Ćwiczenia warsztatowe</u></p> <p>Zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Przygotowanie, wykonanie i zaprezentowanie prezentacji – W_01; U_01; K_01</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:</p> <table border="0"> <tr> <td>K ∈ [0% a, 50% a)</td> <td>niedostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [50%a, 60%a)</td> <td>dostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [60% a, 70% a)</td> <td>dostateczna plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [70% a, 80% a)</td> <td>dobra</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [80% a, 90% a)</td> <td>dobra plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [90% a, 100% a]</td> <td>bardzo dobra</td> </tr> </table> <p><u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> Ćwiczenia i prace zaliczeniowe x 0,8 Aktywność na zajęciach x 0,2</p>	K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna	K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna	K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus	K ∈ [70% a, 80% a)	dobra	K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus	K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra
K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna												
K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna												
K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus												
K ∈ [70% a, 80% a)	dobra												
K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus												
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra												
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>													
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>												
<p>W_01</p>	<p>K1P_W08</p>												
<p>U_01</p>	<p>K1P_U02</p>												
<p>K_01</p>	<p>K1P_K09</p>												
<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa: strony internetowe: https://www.sklep-presto.pl/wiadomosc/ranking-spiworow-top-10-najczesciej-wybiranych-ktory-najlepszy/4735/ https://8a.pl https://www.campingaz.com/pl https://www.campingaz.com https://www.decathlon.pl https://www.activemaniak.pl https://sklepbiegacza.pl</p>													
<p>B. Literatura uzupełniająca Merski J., Warecka J., Turystyka kwalifikowana, Warszawa, 2002.</p>													

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.G.1.Przyrodnicze atrakcje geoturystyczne Polski		Forma zaliczenia W – Zaliczenie z oceną CAU - Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i Rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	tak	Tak w zakresie specjalności geoturystyka	IV	
Dyscyplina: Nauki o Ziemi-60% Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-40%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	15	21	1
Czytanie sugerowanej literatury			5	16	
Przygotowanie do wykładu konwersacyjnego			10	5	
Ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			6	10	
Samodzielne studiowanie literatury			6	10	
Pozyskiwanie danych i informacji zewnętrznych			6	5	
Przygotowanie do kolokwium			11	12	
Konsultacje			1	5	
Razem	45	27	45	63	3
Metoda dydaktyczna Wykłady, miniwykłady osób prowadzących, ćwiczenia, prezentacje referatów studentów, zadania lokalizacyjne i opisowe – praca z mapą i zbieranie informacji w terenie.					
Wymagania wstępne Podstawy geologii, podstawy geomorfologii oraz podstawy mineralogii i petrografii, Podstawy architektury, Krajoznawstwo, Regiony turystyczne Polski					
Cele zajęć Analiza walorów geoturystycznych regionu, Polski w szerokim kontekście zagadnień związanych z budową geologiczną, ukształtowaniem krajobrazu. Analiza zagospodarowania turystycznego i infrastruktury obszarów o walorach geoturystycznych.					
Treści programowe Wyróżnianie i klasyfikacja atrakcji geoturystycznych, zasady udostępniania atrakcji geoturystycznych. Naturalne atrakcje geoturystyczne: masywy górskie, wybrzeża morskie, klify, kaniony i przełomy rzeczne, wodospady, skałki, jaskinie, odsłonięcia terenowe atrakcyjnych skał, skarpy i osuwiska w ujęciu poszczególnych regionów fizycznogeograficznych Polski.					
Efekty uczenia się Wiedza W_01 Zna pojęcie i klasyfikację przyrodniczych atrakcji geoturystycznych w Polsce W_02 Ma wiedzę o zróżnicowaniu poszczególnych regionów			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Wykład, ćwiczenia audytoryjne - kolokwium, ćwiczenia pisemne		

<p>fizycznogeograficznych Polski</p> <p>Umiejętności</p> <p>U_01 Potrafi scharakteryzować zróżnicowanie przestrzenne rozmieszczenia poszczególnych typów przyrodniczych atrakcji geoturystycznych w Polsce</p> <p>U_02 Potrafi dokonać oceny atrakcyjności geoturystycznej poszczególnych regionów fizycznogeograficznych Polski</p> <p>U_03 Potrafi interpretować dziedzictwo przyrodnicze poszczególnych regionów geograficznych Polski</p> <p>Kompetencje społeczne</p> <p>K_01 Ma świadomość konieczności zachowania atrakcji geoturystycznych środowiska przyrodniczego Polski</p> <p>K_02 Potrafi pracować w grupie</p>	<p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów</p> <p>K_01-03), punktowana aktywność w trakcie ćwiczeń</p> <p>Ćwiczenia audytoryjne: (W_01), (W_02), (U_01), (U_02), (U_03), (K_01), (K_02) – Kolokwium zaliczeniowe pisemne: U_01, U_02-ćwiczenia pisemne</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:</p> <p>K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna</p> <p>K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna</p> <p>K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus</p> <p>K ∈ [70% a, 80% a) dobra</p> <p>K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus</p> <p>K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p>Ocena końcowa: aktywność x 0,2, ocena za ćwiczenia pisemne- 0,2, ocena za kolokwium zaliczeniowe 0,5. Ocena końcowa: średnia z ocen</p> <p><u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć S.G.1.(Wx1+CAUx2)/3</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>	
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>
<p>W_01</p>	<p>K1P_W01, K1P_W06,</p>
<p>W_02</p>	<p>K1P_W02, K1P_W04, K1P_W06</p>
<p>U_01</p>	<p>K1P_U01, K1P_U04, K1P_U16, K1P_U18</p>
<p>U_02</p>	<p>K1P_U06, K1P_U07, K1P_U09,</p>
<p>U_03</p>	<p>K1P_U07, K1P_U09</p>
<p>K_01</p>	<p>K1P_K05,</p>
<p>K_02</p>	<p>K1P_K05,</p>
<p>Wykaz literatury</p>	
<p>A. Literatura podstawowa:</p>	
<p>Wszelkiego typu przewodniki turystyczne po Pomorzu oraz mapy turystyczne i topograficzne; artykuły naukowe.</p>	
<p>● Migoń P., 2012, Geoturystyka, PWN, Warszawa</p>	
<p>● Słomka T., Kicińska Świdierska A., 2004: Geoturystyka – podstawowe pojęcia. Geoturystyka – Geotourism, 1: 2–5.</p>	
<p>● Słomka T., Kicińska Świdierska A., Doktor M. I Joniec A. (red.), 2006: Katalog obiektów geoturystycznych w Polsce. Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH, Kraków: 1–260.</p>	
<p>● Słomka T. (red.), 2012: Katalog obiektów geoturystycznych w obrębie pomników i rezerwatów</p>	

przyrody nieożywionej. Ministerstwo Środowiska, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie.

- Miśkiewicz K., Doktor M. i Słomka T., 2007: Naukowe podstawy geoturystyki – zarys problematyki. Geoturystyka – Geotourism, 11: 3–12.

B. Literatura uzupełniająca:

- Czasopismo: GEOTURYSTYKA (Geotourism) AGH
- Mizerski Włodzimierz., 2010, Geologia dynamiczna, PWN, Warszawa
- Mizerski Włodzimierz., 2005, Geologia dynamiczna dla geografów, PWN, Warszawa
- Ptaszycka-Jackowska D. (red.), 2007, Polska przestrzeń turystyczna, „Prace Geograficzne Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania Uniwersytetu Jagiellońskiego”, Kraków, nr 117
- Podstrona GEOTURYSTYKA – Państwowy Instytut Geologiczny
- Żaba J., Gaidzik K., 2010: Geoturystyka – nowa interdyscyplinarna dziedzina nauk o Ziemi. Biuletyn Naukowy Wrocławskiej Wyższej Szkoły Informatyki Stosowanej. Turystyka i Rekreacja, 1 (1): 6-13.

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.G.2. Przyrodnicze atrakcje geoturystyczne świata		Forma zaliczenia W – zaliczenie z oceną CAU - zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i Rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
praktyczny	SPS	Nie		Tak w zakresie specjalności geoturystyka	V
Dyscyplina: Nauki o Ziemi i środowisku-60% Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-40%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	15	21	1
Czytanie sugerowanej literatury			5	10	
Przygotowanie prezentacji			5	5	
Przygotowanie do egzaminu			5	6	
Ćwiczenia audytorijne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			6	10	
Samodzielne studiowanie literatury			6	10	
Pozyskiwanie danych i informacji zewnętrznych			6	10	
Przygotowanie do kolokwium			6	5	
Konsultacje			6	7	
Razem	45	27	45	63	3
Metody dydaktyczne Wykłady, mini wykłady osób prowadzących ćwiczenia, prezentacje referatów studentów, zadania lokalizacyjne i opisowe – praca z mapą i zbieranie informacji w terenie					
Wymagania wstępne Podstawy geologii, podstawy geomorfologii oraz podstawy mineralogii i petrografii, Podstawy architektury, Krajoznawstwo, Regiony turystyczne Polski					
Cele zajęć Analiza walorów geoturystycznych regionu, Polski i świata w szerokim kontekście zagadnień związanych z budową geologiczną, ukształtowaniem krajobrazu. Analiza zagospodarowania turystycznego i infrastruktury obszarów o walorach geoturystycznych. Ukształtowanie umiejętności konstruowania produktów geoturystycznych w różnych skalach na bazie szczegółowej analizy potencjału geoturystycznego obszarów. Ukształtowanie umiejętności oceny potencjału walorów geoturystycznych obszarów.					
Treści programowe Wyróżnianie i klasyfikacja atrakcji geoturystycznych, zasady udostępniania atrakcji geoturystycznych. Naturalne atrakcje geoturystyczne: masywy górskie, wybrzeża morskie, klify, kaniony i przełomy rzeczne, wodospady, skałki, jaskinie, odsłonięcia terenowe atrakcyjnych skał, skarpy i osuwiska w ujęciu wybranych regionów turystycznych i państw świata.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W 01 Zna pojęcie i klasyfikację przyrodniczych atrakcji			A. Sposób zaliczenia		

<p>geoturystycznych W_02 Ma wiedzę o zróżnicowaniu budowy geologicznej i rzeźby poszczególnych kontynentów W_03 Zna główne atrakcje geoturystyczne poszczególnych kontynentów</p> <p>Umiejętności U_01 Potrafi scharakteryzować zróżnicowanie przestrzenne rozmieszczenia poszczególnych typów przyrodniczych atrakcji geoturystycznych na poszczególnych kontynentach U_02 Potrafi dokonać oceny atrakcyjności geoturystycznej poszczególnych regionów świata w układzie kontynentalnym U_03 Potrafi interpretować dziedzictwo przyrodnicze atrakcji geoturystycznych</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 Ma świadomość konieczności zachowania atrakcji geoturystycznych środowiska przyrodniczego Polski K_02 Potrafi pracować w grupie</p>	<p>Wykład, ćwiczenia audytorijne - kolokwium</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów</p> <p>(K_01-03), punktowana aktywność w trakcie ćwiczeń Ćwiczenia audytorijne:(W_01-03), (U_01-03), (K_01), (K_02) – Kolokwium zaliczeniowe pisemne: U_01, U_02, U_03</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:</p> <p>K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p>Ocena końcowa: aktywność x 0,2, ocena za ćwiczenia pisemne- 0,2, ocena za kolokwium zaliczeniowe 0,5.Ocena końcowa: średnia z ocen</p> <p><u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć S.G.2 (Wx1+CAUx2)/3</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>
--	--

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W 01	K1P W01, K1P W06,
W 02	K1P W02, K1P W04, K1P W06
W 03	K1P W04, K1P W06
U 01	K1P U01, K1P U04, K1P U16, K1P U18
U 02	K1P U06,K1P U07, K1P U09,
U 03	K1P U07, K1P U09
K 01	K1P K05,
K 02	K1P K05,

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Wszelkiego typu przewodniki turystyczne po Pomorzu oraz mapy turystyczne i topograficzne; artykuły naukowe.

- Migoń P., 2012, Geoturystyka, PWN, Warszawa
- Słomka T., Kicińska Świdorska A., 2004: Geoturystyka – podstawowe pojęcia. Geoturystyka – Geotourism, 1: 2–5.

- Słomka T., Kicińska Świdorska A., Doktor M. I Joniec A. (red.), 2006: Katalog obiektów geoturystycznych w Polsce. Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH, Kraków: 1–260.
- Słomka T. (red.), 2012: Katalog obiektów geoturystycznych w obrębie pomników i rezerwatów przyrody nieożywionej. Ministerstwo Środowiska, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie.
- Miśkiewicz K., Doktor, M. i Słomka T., 2007: Naukowe podstawy geoturystyki – zarys problematyki. Geoturystyka – Geotourism, 11: 3–12.
-

B. Literatura uzupełniająca:

- Mizerski Włodzimierz., 2010, Geologia dynamiczna, PWN, Warszawa
- Mizerski Włodzimierz., 2005, Geologia dynamiczna dla geografów, PWN, Warszawa
- Podstrona GEOTURYSTYKA – Państwowy Instytut Geologiczny
- Żaba J., Gaidzik K., 2010: Geoturystyka – nowa interdyscyplinarna dziedzina nauk o Ziemi. Biuletyn Naukowy Wrocławskiej Wyższej Szkoły Informatyki Stosowanej. Turystyka i Rekreacja, 1 (1): 6-13.

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.G.3. Petroarchitektura		Forma zaliczenia CL – Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i Rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności geoturystyka	VI	
Dyscyplina: Nauki o Ziemi i środowisku-60% Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-40%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia laboratoryjne					
ćwiczenia pisemne			12	10	2
Przygotowanie do kolokwium			12	10	
Przygotowanie prezentacji			12	10	
Studiowanie literatury			12	23	
Razem	12	7	48	53	2
Metody dydaktyczne ćwiczenia, prezentacje referatów studentów, zadania lokalizacyjne i opisowe – praca z mapą i zbieranie informacji w terenie.					
Wymagania wstępne Podstawy geologii, podstawy geomorfologii oraz podstawy mineralogii i petrografii, Podstawy architektury, Krajoznawstwo, Regiony turystyczne Polski					
Cele zajęć Analiza zagospodarowania turystycznego i infrastruktury obszarów o walorach geoturystycznych. Ukształtowanie umiejętności konstruowania produktów geoturystycznych w różnych skalach na bazie szczegółowej analizy potencjału geoturystycznego obszarów. Ukształtowanie umiejętności oceny potencjału walorów geoturystycznych obszarów.					
Treści programowe Pojęcie surowca geologicznego, klasyfikacja surowców, wydobycie surowców, przydatność i wykorzystanie surowców geologicznych w architekturze i sztuce. Surowce w budownictwie i rzeźbie: starożytny Egipt, Mezopotamia, Rzym, daleki wschód (Chiny, Japonia, Indie), średniowieczna i nowożytna Europa, surowce współczesnej architektury i sztuki.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 Zna podstawowe pojęcia z zakresu geologii, geoturystyki i architektury W_02 Wymienia miejsca eksploatacji surowców geologicznych w Polsce i na świecie W_03 Zna najważniejsze obiekty geoturystyczne w Polsce oraz ich infrastrukturę turystyczną			A. Sposób zaliczenia Ćwiczenia audytoryjne – kolokwium zaliczeniowe B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna		
Umiejętności U_01 potrafi rozpoznać surowce skalne w architekturze i sztuce na wybranych przykładach					

Kompetencje społeczne K_01 Ma świadomość konieczności zachowania atrakcji geoturystycznych środowiska przyrodniczego Polski K_02 Potrafi pracować w grupie K_03 – rozumie potrzebę uzupełniania swojej wiedzy K_04 rozumie potrzebę samokształcenia, samodzielnie wybiera i studiuje literaturę przedmiotową, wykazuje się kreatywnością i pomysłowością oraz potrafi współdziałać w grupie przy prezentowaniu określonych antropogenicznych atrakcji geoturystycznych Polski i świata	K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra
	Ocena końcowa z ćwiczeń: Ocena z kolokwium zaliczeniowego <u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć S.G.3 CLx2 Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W06
W_02	K1P_W06
W_03	K1P_W01;K1P_W04
U_01	K1P_U09
K_01	K1P_K05
K_02	K1P_K05
K_03	K1P_K01
K_04	K1P_K01, K1P_K03, K1P_K07, K1P_K08

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Wszelkiego typu przewodniki turystyczne po Pomorzu oraz mapy turystyczne i topograficzne; artykuły naukowe.

- Migoń P., 2012, Geoturystyka, PWN, Warszawa
- Słomka T., Kicińska Świdierska A., 2004: Geoturystyka – podstawowe pojęcia. Geoturystyka – Geotourism, 1: 2–5.
- Słomka T., Kicińska Świdierska A., Doktor M. I Joniec A. (red.), 2006: Katalog obiektów geoturystycznych w Polsce. Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH, Kraków: 1–260.
- Słomka T. (red.), 2012: Katalog obiektów geoturystycznych w obrębie pomników i rezerwatów przyrody nieożywionej. Ministerstwo Środowiska, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie.
- Miśkiewicz K., Doktor, M. i Słomka T., 2007: Naukowe podstawy geoturystyki – zarys problematyki. Geoturystyka – Geotourism, 11: 3–12.

B. Literatura uzupełniająca

- Czasopismo: GEOTURYSTYKA (Geotourism) AGH
- Kaczmarek S., 2001, Rewitalizacja terenów przemysłowych. Nowy wymiar w rozwoju miast, UŁ, Łódź
- Mizerski Włodzimierz., 2010, Geologia dynamiczna, PWN, Warszawa
- Mizerski Włodzimierz., 2005, Geologia dynamiczna dla geografów, PWN, Warszawa
- Żaba J., Gaidzik K., 2010: Geoturystyka – nowa interdyscyplinarna dziedzina nauk o Ziemi. Biuletyn Naukowy Wrocławskiej Wyższej Szkoły Informatyki Stosowanej. Turystyka i Rekreacja, 1 (1): 6-13.
- Dziedzic K., Kozłowski S., Majerowicz A., Sawicki L. (red.), 1979. Surowce mineralne Dolnego Śląska. Ossolineum, Wrocław
- Świat Kamienia. Dwumiesięcznik Branży Kamieniarskiej. ABRA, Opole.

Nowy Kamieniarz. Dwumiesięcznik Kamieniarski. SKI&VAK, Poznań.

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.G.4. Antropogeniczne atrakcje geoturystyczne Polski		Forma zaliczenia W – zaliczenie z oceną CAU – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności geoturystyka	IV	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-60% Nauki o Ziemi i środowisku-40%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	15	21	1
Czytanie wskazanej literatury			8	10	
Opracowanie prezentacji multimedialnej			2	5	
Przygotowanie do egzaminu			5	6	
Ćwiczenia	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	14	
Konstrukcja wniosków z przeprowadzonych ćwiczeń			5	14	
Samodzielne studiowanie literatury			15	14	
Razem	45	27	45	63	3
Metody dydaktyczne Wykłady, miniwykłady osób prowadzących ćwiczenia, prezentacje referatów studentów, zadania lokalizacyjne i opisowe – praca z mapą i zbieranie informacji w terenie.					
Wymagania wstępne Podstawy geologii, podstawy geomorfologii oraz podstawy mineralogii i petrografii, Podstawy architektury, Krajoznawstwo, Regiony turystyczne Polski					
Cele zajęć Analiza walorów geoturystycznych regionu, Polski w szerokim kontekście zagadnień związanych z budową geologiczną, ukształtowaniem krajobrazu. Analiza zagospodarowania turystycznego i infrastruktury obszarów o walorach geoturystycznych. Ukształtowanie umiejętności konstruowania produktów geoturystycznych w różnych skalach na bazie szczegółowej analizy potencjału geoturystycznego obszarów. Ukształtowanie umiejętności oceny potencjału walorów geoturystycznych obszarów.					
Treści programowe Podstawowe rodzaje antropogenicznych atrakcji geoturystycznych: kopalnie odkrywkowe, kopalnie głębinowe, kamieniołomy, piaskownie i żwirownie, osuwiska pochodzenia antropogenicznego, klify pochodzenia antropogenicznego, wielkie budowle i obiekty inżynierskie zbudowane z minerałów i surowców skalnych: piramidy, wieże, mosty, kanały, śluzy, wiadukty, tunele, tamy, wały i nasypy, budowle i budynki. Najciekawsze antropogeniczne przykłady atrakcji geoturystycznych w Polsce.					
Efekty uczenia się Wiedza W_01 Ma wiedzę na temat antropogenicznych walorów			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia		

<p>geoturystycznych Polski, ich klasyfikacji, rozmieszczenia oraz ich wpływu na atrakcyjność wybranych obszarów kraju</p> <p>Umiejętności U_01 potrafi wskazać i opisać najciekawsze antropogeniczne atrakcje geoturystyczne Polski, dokonać ich klasyfikacji oraz opisać ich rolę w rozwoju turystyki w wybranych obszarach Polski, posiada umiejętność wykorzystania programów multimedialnych do zaprezentowania tego typu walorów</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 rozumie potrzebę samokształcenia, samodzielnie wybiera i studiuje literaturę przedmiotową, wykazuje się kreatywnością i pomysłowością oraz potrafi współdziałać w grupie przy prezentowaniu określonych antropogenicznych atrakcji geoturystycznych Polski i świata</p>	<p>W, CAU – zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Wykład: Kolokwium – (W_01), (U_01), (K_01) Ćwiczenia: Wykonanie ćwiczeń – (W_01), (U_01), (K_01), Przygotowanie prezentacji - (W_01), (U_01), (K_01)</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:</p> <table border="0"> <tr> <td>K [0% a, 50% a)</td> <td>niedostateczna</td> </tr> <tr> <td>K [50%a, 60%a)</td> <td>dostateczna</td> </tr> <tr> <td>K [60% a, 70% a)</td> <td>dostateczna plus</td> </tr> <tr> <td>K [70% a, 80% a)</td> <td>dobra</td> </tr> <tr> <td>K [80% a, 90% a)</td> <td>dobra plus</td> </tr> <tr> <td>K [90% a, 100% a]</td> <td>bardzo dobra</td> </tr> </table> <p>Ocena końcowa przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć S.G.4 (Wx1+CAUx2)/3</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>	K [0% a, 50% a)	niedostateczna	K [50%a, 60%a)	dostateczna	K [60% a, 70% a)	dostateczna plus	K [70% a, 80% a)	dobra	K [80% a, 90% a)	dobra plus	K [90% a, 100% a]	bardzo dobra
K [0% a, 50% a)	niedostateczna												
K [50%a, 60%a)	dostateczna												
K [60% a, 70% a)	dostateczna plus												
K [70% a, 80% a)	dobra												
K [80% a, 90% a)	dobra plus												
K [90% a, 100% a]	bardzo dobra												

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W 01	K1P W01;K1P W04
U 01	K1P U01;K1P U02; K1P U20
K 01	K1P K01, K1P K03, K1P K07, K1P K08

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:
Wszelkiego typu przewodniki turystyczne po Pomorzu oraz mapy turystyczne i topograficzne; artykuły naukowe.
Migoń P., 2012, Geoturystyka, PWN, Warszawa
Słomka T., Kicińska Świdorska A., 2004: Geoturystyka – podstawowe pojęcia. Geoturystyka – Geotourism, 1: 2–5.
Słomka T., Kicińska Świdorska A., Doktor M. I Joniec A. (red.), 2006: Katalog obiektów geoturystycznych w Polsce. Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH, Kraków: 1–260.
Słomka T. (red.), 2012: Katalog obiektów geoturystycznych w obrębie pomników i rezerwatów przyrody nieożywionej. Ministerstwo Środowiska, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie.
Miśkiewicz K., Doktor, M. i Słomka T., 2007: Naukowe podstawy geoturystyki – zarys problematyki. Geoturystyka – Geotourism, 11: 3–12.
Obowiązuje w/w literatura i nowsza

B. Literatura uzupełniająca:
Gaworecki W., 2007, Turystyka, PWE, Warszawa
Kowalczyk A., 2000, Geografia turystyki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa
Kowalczyk A., 2005, Nowe formy turystyki miejskiej, Wydawnictwo UW, Wrocław
Mizerski Włodzimierz., 2010, Geologia dynamiczna, PWN, Warszawa
Mizerski Włodzimierz., 2005, Geologia dynamiczna dla geografów, PWN, Warszawa
Ptaszycka-Jackowska D. (red.), 2007, Polska przestrzeń turystyczna, „Prace Geograficzne Instytutu Geografii i

Przestrzennego Zagospodarowania Uniwersytetu Jagiellońskiego”, Kraków, nr 117

Podstrona GEOTURYSTYKA – Państwowy Instytut Geologiczny

Żaba J., Gaidzik K., 2010: Geoturystyka – nowa interdyscyplinarna dziedzina nauk o Ziemi. Biuletyn Naukowy Wrocławskiej Wyższej Szkoły Informatyki Stosowanej. Turystyka i Rekreacja, 1 (1): 6-13.

Obowiązuje w/w literatura i nowsza

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.G.5. Antropogeniczne atrakcje geoturystyczne świata		Forma zaliczenia W - zaliczenie z oceną CAU- zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	tak	Tak w zakresie specjalności geoturystyka	V	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-60% Nauki o Ziemi i środowisku-40%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	15	21	1
Czytanie wskazanej literatury			8	10	
Opracowanie prezentacji multimedialnej			2	5	
Przygotowanie do egzaminu			5	6	
Ćwiczenia	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	14	
Konstrukcja wniosków z przeprowadzonych ćwiczeń			5	14	
Samodzielne studiowanie literatury			15	14	
Razem	45	27	45	63	3
Metody dydaktyczne Wykłady, miniwykłady osób prowadzących ćwiczenia, prezentacje referatów studentów, zadania lokalizacyjne i opisowe – praca z mapą i zbieranie informacji w terenie.					
Wymagania wstępne Podstawy geologii, podstawy geomorfologii oraz podstawy mineralogii i petrografii, Podstawy architektury, Krajoznawstwo, Regiony turystyczne Polski					
Cele zajęć Analiza walorów geoturystycznych świata w szerokim kontekście zagadnień związanych z budową geologiczną, ukształtowaniem krajobrazu. Analiza zagospodarowania turystycznego i infrastruktury obszarów o walorach geoturystycznych. Ukształtowanie umiejętności konstruowania produktów geoturystycznych w różnych skalach na bazie szczegółowej analizy potencjału geoturystycznego obszarów. Ukształtowanie umiejętności oceny potencjału walorów geoturystycznych obszarów.					
Treści programowe Podstawowe rodzaje antropogenicznych atrakcji geoturystycznych: kopalnie odkrywkowe, kopalnie głębinowe, kamieniołomy, piaskownie i żwirownie, osuwiska pochodzenia antropogenicznego, klify pochodzenia antropogenicznego, wielkie budowle i obiekty inżynierskie zbudowane z minerałów i surowców skalnych: piramidy, wieże, mosty, kanały, śluzy, wiadukty, tunele, tamy, wały i nasypy, budowle i budynki. Najciekawsze antropogeniczne przykłady atrakcji geoturystycznych na świecie.					
Efekty uczenia się Wiedza			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		

<p>W_11 Ma wiedzę na temat antropogenicznych walorów geoturystycznych świata, ich klasyfikacji, rozmieszczenia oraz ich wpływu na atrakcyjność wybranych regionów na świecie</p> <p>Umiejętności U_09 potrafi wskazać i opisać najciekawsze antropogeniczne atrakcje geoturystyczne świata, dokonać ich klasyfikacji oraz opisać ich rolę w rozwoju turystyki w wybranych obszarach na świecie, posiada umiejętność wykorzystania programów multimedialnych do zaprezentowania tego typu walorów</p> <p>Kompetencje społeczne K_04 rozumie potrzebę samokształcenia, samodzielnie wybiera i studiuje literaturę przedmiotową, wykazuje się kreatywnością i pomysłowością oraz potrafi współdziałać w grupie przy prezentowaniu określonych antropogenicznych atrakcji geoturystycznych Polski i świata</p>	<p>A. Sposób zaliczenia W, CAU – zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Wykład: Kolokwium – (W_11), (U_09), (K_04) Ćwiczenia: Wykonanie ćwiczeń – (W_11), (U_09), (K_04), Przygotowanie prezentacji - (W_11), (U_09), (K_04)</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:</p> <table border="0"> <tr> <td>K [0% a, 50% a)</td> <td>niedostateczna</td> </tr> <tr> <td>K [50%a, 60%a)</td> <td>dostateczna</td> </tr> <tr> <td>K [60% a, 70% a)</td> <td>dostateczna plus</td> </tr> <tr> <td>K [70% a, 80% a)</td> <td>dobra</td> </tr> <tr> <td>K [80% a, 90% a)</td> <td>dobra plus</td> </tr> <tr> <td>K [90% a, 100% a]</td> <td>bardzo dobra</td> </tr> </table> <p>Ocena końcowa przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć S.G.5 (Wx1+CAUx2)/3</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>	K [0% a, 50% a)	niedostateczna	K [50%a, 60%a)	dostateczna	K [60% a, 70% a)	dostateczna plus	K [70% a, 80% a)	dobra	K [80% a, 90% a)	dobra plus	K [90% a, 100% a]	bardzo dobra
K [0% a, 50% a)	niedostateczna												
K [50%a, 60%a)	dostateczna												
K [60% a, 70% a)	dostateczna plus												
K [70% a, 80% a)	dobra												
K [80% a, 90% a)	dobra plus												
K [90% a, 100% a]	bardzo dobra												
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>													
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>												
<p>W_11</p>	<p>K1P W01;K1P W04</p>												
<p>U_09</p>	<p>K1P U01;K1P U02; K1P U20</p>												
<p>K_04</p>	<p>K1P K01, K1P K03, K1P K07, K1P K08</p>												
<p>Wykaz literatury</p>													
<p>A. Literatura podstawowa:</p>													
<p>Wszelkiego typu przewodniki turystyczne po Pomorzu oraz mapy turystyczne i topograficzne; artykuły naukowe.</p>													
<p>Migoń P., 2012, Geoturystyka, PWN, Warszawa</p>													
<p>Słomka T., Kicińska Świdierska A., 2004: Geoturystyka – podstawowe pojęcia. Geoturystyka – Geotourism, 1: 2–5.</p>													
<p>Słomka T., Kicińska Świdierska A., Doktor M. I Joniec A. (red.), 2006: Katalog obiektów geoturystycznych w Polsce. Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska AGH, Kraków: 1–260.</p>													
<p>Słomka T. (red.), 2012: Katalog obiektów geoturystycznych w obrębie pomników i rezerwatów przyrody nieożywionej. Ministerstwo Środowiska, Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie.</p>													
<p>Miśkiewicz K.,Doktor, M. i Słomka T., 2007: Naukowe podstawy geoturystyki – zarys problematyki. Geoturystyka – Geotourism, 11: 3–12.</p>													
<p><i>Obowiązuje w/w literatura i nowsza</i></p>													
<p>B. Literatura uzupełniająca:</p>													
<p>Czasopismo: GEOTURYSTYKA (Geoturism) AGH</p>													
<p>Czasopismo: ACTA GEOTURISTICA</p>													
<p>Mizerski Włodzimierz., 2010, Geologia dynamiczna, PWN, Warszawa</p>													
<p>Mizerski Włodzimierz., 2005, Geologia dynamiczna dla geografów, PWN, Warszawa</p>													
<p>Ptaszycka-Jackowska D. (red.), 2007, Polska przestrzeń turystyczna, „Prace Geograficzne Instytutu Geografii i</p>													

Przestrzennego Zagospodarowania Uniwersytetu Jagiellońskiego”, Kraków, nr 117

Podstrona GEOTURYSTYKA – Państwowy Instytut Geologiczny

Żaba J., Gaidzik K., 2010: Geoturystyka – nowa interdyscyplinarna dziedzina nauk o Ziemi. Biuletyn Naukowy Wrocławskiej Wyższej Szkoły Informatyki Stosowanej. Turystyka i Rekreacja, 1 (1): 6-13.

Obowiązuje w/w literatura i nowsza

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.G.6. Turystyka obszarów górskich		Forma zaliczenia CAU – Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności geoturystyka	VI	
Dyscyplina: Nauki o Ziemi i środowisku-50% Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
Samodzielne studiowanie literatury			5	10	
Wykonanie prac pisemnych			5	10	
Wykonanie prezentacji			5	5	
Konsultacje			5	2	
Przygotowanie do kolokwium			5	5	
Razem	30	18	30	42	2
Metody dydaktyczne Ćwiczenia audytoryjne: prezentacja multimedialna, dyskusja dydaktyczna związana z tematem ćwiczeń, praca w grupach, case study					
Wymagania wstępne Ogólna wiedza z zakresu geografii fizycznej, biogeografii, geografii społeczno-kulturowej. Znajomość środowiska geograficznego i podstawowych procesów kształtujących przestrzeń turystyczną świata. Znajomość podstawowej terminologii, uwarunkowań rozwoju turystyki oraz wpływu turystyki na człowieka					
Cele zajęć Zapoznanie studentów z problematyką organizacji turystyki na obszarach górskich					
Treści programowe Definicja, cel, rodzaje, cechy turystyki górskiej. Turystyka górska a turystyka aktywna i sport. Cechy współczesnej turystyki górskiej. Walory turystyczne pasm górskich na świecie. Zagospodarowanie turystyczne (ważniejsze ośrodki górskie, narciarskie) na świecie. Ruch turystyczny na wybranych szczytach górskich Ziemi. Masywy górskie a ochrona przyrody. Fenomen Korony Ziemi i Korony Himalajów. Funkcje i dysfunkcje turystyki na wybranych obszarach górskich. Konflikty środowiskowe na terenach gór na wybranych przykładach. Rola organizacji społecznych, stowarzyszeń i szkolnictwa w propagowaniu turystyki górskiej. Kadry turystyki górskiej. Orientowanie się w terenie i najważniejsze zasady bezpieczeństwa w turystyce					

górskiej

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Rozumie wpływ procesów geologicznych na tworzenie form powierzchni Ziemi i ich związek z rozwojem geoturystyki
W_02 Potrafi wymienić i opisać oraz rozpoznać na podstawie fotografii najważniejsze obiekty geoturystyczne omawianych obszarów, wymienia i opisuje ośrodki górskie na świecie

Umiejętności

U_01 Analizuje stanowiska geoturystyczne pod kątem możliwości uprawiania geoturystyki
U_02 – potrafi omówić zagospodarowanie turystyczne wybranych pasm górskich, funkcje i dysfunkcje turystyki na obszarach górskich, analizować ruch turystycznego na wybranych szczytach górskich, gatunki zwierząt występujące w jaskiniach i zagrożenia.

Kompetencje społeczne

K1 - Student systematycznie wzbogaca wiedzę zawodową i kształtuje umiejętności dążąc do profesjonalizmu
K2 - Student podejmuje się działań propagujących aktywny, zdrowy styl życia
K_03 potrafi dokonywać selekcji materiałów i literatury

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

S.G.6. – CAU - zaliczenie z oceną

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

Ćwiczenia audytoryjne:

Kolokwium zaliczeniowe/egzamin (W_01), (W_02), (U_01), (U_02), (K_03)
Przygotowanie prezentacji multimedialnej (W_01), (W_02), (K_01), (K_02)
Prace pisemne (U_01), (U_02), (K_02)

Turystyka obszarów górskich

Przygotowanie, wykonanie i zaprezentowanie ćwiczeń x 0,3
Kolokwium zaliczeniowe x 0,7

Ocena końcowa z przedmiotu:

średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć
(wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓŁEM ECTS dla przedmiotu

S.G.6. (CAUx2)/2

Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru:

3,0 -3,24 – dostateczny (3,0)
3,25 -3,74 – dostateczny (3,5)
3,75 -4,24 – dobry (4,0)
4,25-4,74 – dobry plus (4,5)
4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)

– Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:

K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna
K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna
K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus
K ∈ [70% a, 80% a) dobra
K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus
K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W01
W_02	K1P_W04, K1P_W06
U_01	K1P_U02
U_02	K1P_U09
K_01	K1P_K01
K_02	K1P_K08
K_03	K1P_K01

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Łobożewicz T., 1983, Turystyka kwalifikowana, Wyd. PTTK Kraj, Warszawa
Łobożewicz T., 1983, Turystyka kwalifikowana, PTTK Kraj, Warszawa
Aleksandrowicz Z, 1997, Geochrona w Polsce – osiągnięcia i perspektywy rozwoju, Chrońmy Przyrodę Ojczystą, 42, s. 159-161
Gajewski J., 1988, Sprzęt turystyczny i zasady poruszania się po górach, Wydawnictwo PTTK Kraj, Warszawa – Kraków
Kurek W., 2004, Turystyk na obszarach górskich Europy, IGiGP UJ, Kraków.

B. Literatura uzupełniająca

Marek A., 2012, Komercjalizacja gór wysokich na przykładzie szczytu Aconcagua, [w:] Nowa ekonomia turystyki kulturowej, red. M. Leniartek, K. Widawski, Wyd. WSZ Edukacja, Wrocław, s. 69-84.

Marek A., Narożna D., 2013, Symboliczne cmentarze ludzi gór w krajobrazie górskim, Prace Komisji Krajobrazu Kulturowego nr 22, Komisja Krajobrazu Kulturowego PTG, Sosnowiec, s. 41-51.

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.G. 7. Turystyka obszarów młodoglacjalnych		Forma zaliczenia Ćwiczenia audytoryjne -Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Praktyczny	SPS	Tak	Tak w zakresie specjalności: Geoturystyka	V	
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-50% Nauki o Ziemi i środowisku-50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
Samodzielne studiowanie literatury			5	10	
Wykonanie prac pisemnych			5	10	
Wykonanie prezentacji			5	5	
Konsultacje			5	2	
Przygotowanie do kolokwium			5	5	
Razem	30	18	5	5	2
Metody dydaktyczne Ćwiczenia audytoryjne: Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z tematem ćwiczeń, praca w grupach, Metody praktyczne: pokaz, case study					
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi Wymagania formalne: Podstawy turystyki i rekreacji, Regiony turystyczne polski i świata, Środowiskowe aspekty turystyki i rekreacji Wymagania wstępne: Ogólna wiedza z zakresu geografii fizycznej, biogeografii, geografii społeczno-kulturowej. Znajomość środowiska geograficznego i podstawowych procesów kształtujących przestrzeń turystyczną świata. Student zna procesy endogeniczne i egzogeniczne kształtujące powierzchnię Ziemi, posiada umiejętność korzystania z mapy i przetwarzania informacji źródłowych, znajomość mapy fizycznej świata. Znajomość podstawowej terminologii, uwarunkowań rozwoju turystyki oraz wpływu turystyki na człowieka, podstawowe pojęcia z zakresu turystyki, kształtowanie potrzeb i zainteresowań krajoznawczych, podstawowe formy ruchu turystycznego,					
Cele przedmiotu: Zapoznanie studentów z problematyką organizacji turystyki na obszarach młodoglacjalnych – strefa pobraży i pojezierzy					
Treści programowe: Definicja obszaru młodoglacjalnego i podstawowe pojęcia dotyczące procesów geologicznych i geomorfologicznych obszarów młodoglacjalnych. Zasoby i walory przyrodnicze obszarów młodoglacjalnych i ich różnicowanie. Turystyka młodoglacjalna jako potencjalny segment rynku turystycznego. Uwarunkowania i możliwości rozwoju turystyki obszarów młodoglacjalnych. Przykładowe formy turystyki możliwe do uprawiania na obszarach młodoglacjalnych: turystyka szkolna (kolonie, obozy), aktywna, edukacyjna, przygodowa, ekoturystyka, turystyka górską, itp. Strefy uprawiania turystyki obszarów młodoglacjalnych (nadmorska linia brzegowa, strefa jezior przybrzeżnych, pobraży, pojezierza, pasma górskie) oraz możliwości i stan ich zagospodarowania z praktycznym wykorzystaniem dla potrzeb turystycznych. Tematy: Omówienie krajobrazu młodoglacjalnego Polski oraz jego głównych atrakcji geoturystycznych. Atrakcje geoturystyczne Danii oraz Wyspy Owczych. Atrakcje geoturystyczne Litwy, Łotwy i Estonii oraz Finlandii. Atrakcje geoturystyczne Szwecji i Norwegii. Atrakcje geoturystyczne Islandii. Atrakcje geoturystyczne obszaru młodoglacjalnego terytorium Niemiec.					
Efekty uczenia się:		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne			

<p>Wiedza W_01 Zna definicję geoturystyki, potrafi wskazać na wybranych przykładach które elementy krajobrazu mogłyby być wykorzystane w geoturystyce, zna terminy z zakresu form i zjawisk krasu W_02 Zna uwarunkowania zróżnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata, potrafi dokonywać analizy zróżnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata, – zna funkcje i dysfunkcje turystyki w wybranych rejonach górskich, zna najważniejsze atrakcje geoturystyczne obszarów młodoglacjalnych, największe jaskinie Polski i świata, osiągnięcia badaczy jaskiń. W_03 Rozumie wpływ procesów geologicznych na tworzenie form powierzchni Ziemi i ich związek z rozwojem geoturystyki W_04 Potrafi wymienić podstawowe typy wybrzeży w Polsce i na świecie oraz scharakteryzować sposób ich powstawania i budujące je skały, umie wskazać walory przyrodnicze i antropogeniczne jako potencjalne obiekty geoturystyczne w strefie nadmorskiej</p> <p>Umiejętności U_01 Charakteryzuje poszczególne elementy przyrody nieożywionej w różnych obszarach kraju oraz towarzyszące im zagospodarowanie turystyczne U_02 Analizuje stanowiska geoturystyczne pod kątem możliwości uprawiania geoturystyki U_03 Dokonuje oceny przydatności turystycznej, rekreacyjnej oraz atrakcyjności różnych regionów pod kątem różnych form turystyki i rekreacji</p> <p>Kompetencje społeczne K1 - Student systematycznie wzbogaca wiedzę zawodową i kształtuje umiejętności dążąc do profesjonalizmu K2 - Student podejmuje się działań propagujących aktywny, zdrowy styl życia K_03 potrafi dokonywać selekcji materiałów i literatury</p>	<p>A. Sposób zaliczenia S.G.7. – CAU - zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Ćwiczenia audytoryjne: Kolokwium zaliczeniowe/egzamin (W_01), (W_02), (W_03), (W_04), (U_01), (U_02), (K_03) Przygotowanie prezentacji multimedialnej (W_02), (W_03), (U_03), (U_04), (K_01), (K_02) Prace pisemne (U_01), (U_02), (K_02)</p> <p>średnia ocen z: poszczególnych wykonanych zadań/ćwiczeń x 0,25 ocena z kolokwium końcowego x 0,5 ocena z aktywności x 0,25</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓLEM ECTS dla przedmiotu</p> <p>S.G.7. (CAUx2)/2 Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p> <p>– _Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p>
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>	
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>
W_01	K1P_W01
W_02	K1P_W04, K1P_W06
W_03	K1P_W06
W_04	K1P_W06
U_01	K1P_U02
U_02	K1P_U09
U_03	K1P_U012, K1P_U09
K_01	K1P_K01
K_02	K1P_K08
K_03	K1P_K01
<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa: Łobożewicz T., 1983, Turystyka kwalifikowana, Wyd. PTTK Kraj, Warszawa Łobożewicz T., 1983, Turystyka kwalifikowana, PTTK Kraj, Warszawa Paterka S., Wieczorek A., Gołaszewski J., 2000, Organizacja wycieczek szkolnych, obozów stałych i wędrownych, AWF, Poznań</p> <p>B. Literatura uzupełniająca Mapy wybranych regionów turystycznych Migoń P., 2012, Geoturystyka, Wyd. Naukowe PWN</p>	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.G.8. Turystyka speleologiczna		Forma zaliczenia Ćwiczenia audytoryjne -Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Geoturystyka	VI	
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-50% Nauki o Ziemi i środowisku-50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytoryjne	15	9	45	51	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	10	
Samodzielne studiowanie literatury			10	10	
Wykonanie prac pisemnych			10	10	
Wykonanie prezentacji			8	10	
Konsultacje			2	1	
Przygotowanie do kolokwium			5	10	
Razem	15	9	45	51	2
Metody dydaktyczne Ćwiczenia audytoryjne: prezentacja multimedialna, dyskusja dydaktyczna związana z tematem ćwiczeń, praca w grupach, pokaz, case study					
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi Wymagania formalne: Podstawy turystyki i rekreacji, Regiony turystyczne polski i świata, Środowiskowe aspekty turystyki i rekreacji Wymagania wstępne: Ogólna wiedza z zakresu geografii fizycznej, biogeografii, geografii społeczno-kulturowej. Znajomość środowiska geograficznego i podstawowych procesów kształtujących przestrzeń turystyczną świata. Student zna procesy endogeniczne i egzogeniczne kształtujące powierzchnię Ziemi, posiada umiejętność korzystania z mapy i przetwarzania informacji źródłowych, znajomość mapy fizycznej świata.					
Cele przedmiotu Wyposażenie studenta w wiedzę i umiejętności pozwalające zaplanować i przeprowadzić prawidłowo imprezę turystyczną organizowaną w ramach turystyki speleologicznej.					
Treści programowe: Pojęcie turystyki speleologicznej. Charakterystyka zasobów speleologicznych Polski, Europy i świata. Czynniki rozwoju turystyki speleologicznej. Korzyści oraz zagrożenia podczas rozwoju turystyki speleologicznej. Zasady organizacji imprez turystyki speleologicznej oraz bezpieczeństwo uczestników turystyki speleologicznej. Kras – procesy i formy. Fauna jaskiniowa – charakterystyka wybranych wymarłych gatunków oraz wybranych współczesnych gatunków nietoperzy i bezkręgowców. Odzież i sprzęt w speleologii. Odkrywczy i naukowy wybranych jaskiń na świecie. Jaskinie turystyczne w Polsce i na świecie. Rekordowe jaskinie na świecie.					
Efekty uczenia się: Wiedza W_01 Zna definicję geoturystyki, potrafi wskazać na wybranych przykładach które elementy krajobrazu mogłyby być wykorzystane w geoturystyce, zna terminy z zakresu form i zjawisk krasu W_02 Zna uwarunkowania różnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata, potrafi dokonywać analizy różnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata, największe jaskinie Polski i świata, osiągnięcia			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia S.G.8. – CAU - zaliczenie z oceną B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów <u>Ćwiczenia audytoryjne:</u> Kolokwium zaliczeniowe/egzamin (W_01), (W_02), (W_03), (W_04), (W_05), (U_01), (U_02), (K_03) Przygotowanie prezentacji multimedialnej (W_02),		

<p>badaczy jaskiń. W_03 Rozumie wpływ procesów geologicznych na tworzenie form powierzchni Ziemi i ich związek z rozwojem geoturystyki W_04 Potrafi wymienić i opisać oraz rozpoznać na podstawie fotografii najważniejsze obiekty geoturystyczne omawianych obszarów, wymienia i opisuje ośrodki górskie na świecie</p> <p>Umiejętności U_01 Charakteryzuje poszczególne elementy przyrody nieożywionej w różnych obszarach kraju oraz towarzyszące im zagospodarowanie turystyczne U_02 Analizuje stanowiska geoturystyczne pod kątem możliwości uprawiania geoturystyki U_03 – potrafi omówić zagospodarowanie turystyczne wybranych pasm górskich, funkcje i dysfunkcje turystyki na obszarach górskich, analizować ruch turystycznego na wybranych szczytach górskich, gatunki zwierząt występujące w jaskiniach i zagrożenia.</p> <p>Kompetencje społeczne K1 - Student systematycznie wzbogaca wiedzę zawodową i kształtuje umiejętności dążąc do profesjonalizmu K2 - Student podejmuje się działań propagujących aktywny, zdrowy styl życia K_03 potrafi dokonywać selekcji materiałów i literatury</p>	<p>(W_03), (U_03), (U_04), (K_01), (K_02) Prace pisemne (U_01), (U_02), (K_02) Turystyka speleologiczna Przygotowanie, wykonanie i zaprezentowanie ćwiczeń x 0,3 Kolokwium zaliczeniowe x 0,7</p> <p><u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓLEM ECTS dla przedmiotu</p> <p>S.G.8. (CAUx2)/2 Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0) Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p>
--	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W 01	K1P_W01
W 02	K1P_W04, K1P_W06
W 03	K1P_W06
W 04	K1P_W06
U 01	K1P_U02
U 02	K1P_U09
U 03	K1P_U012, K1P_U09
K 01	K1P_K01
K 02	K1P_K08
K 03	K1P_K01

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Kowalski Kazimierz, Jaskinie polskie, Seria: Przyroda polska, WP, Warszawa 1965, s.144. Ogólne informacje o jaskiniach i cz. szczegółowa opis wybranych jaskiń

Kunsky Josef, Zjawiska krasowe, PWN Warszawa 1956. s.207. Monografia. Wszystko o zjawiskach krasowych
Minvielle Pierre, W głąb ziemi, Przekład J.Zielonko, NK 1972. s.200. Historia światowej speleologii od XIX w.

B. Literatura uzupełniająca

Parma Christian, Jaskinie wszystko o... KAW W-wa 1980. s.122. Ciekawostki o jaskiniach.

Parma Chrystian, Najpiękniejsze jaskinie, VOYAGER Warszawa 1992. s.58. Albumik o turystycznych jaskiniach Polski.

Parma Chrystian, Rajwa Apoloniusz, Turystyczne jaskinie Tatr, SiT Warszawa 1989. s.132. Przewodnik po turystycznych jaskiniach Tatr z częścią ogólną.

Szelerewicz Mariusz Szelerewicz, Górny Andrzej, Jaskinie Wyżyny Krakowsko – Wieluńskiej, PTTK Warszawa Kraków 1986. s.200. Inwentarz jaskiń poprzedzony częścią ogólną.

Tajemnice gór. Skały i jaskinie, Seria, Cuda Polski. Edukacja Powszechna 2004. Opisy jaskiń: Łokietka, Mroźnej, Mylnej, Niedźwiedziej, Raj, Raptawickiej, Wierchowskiej Górnej

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.G.9 Geoturystyka w strefie wybrzeży		Forma zaliczenia Ćwiczenia audytoryjne -Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Praktyczny	SPS	Nie		Tak w zakresie specjalności geoturystyka	V
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-50% Nauki i Ziemi i Środowisku-50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
Przygotowanie prezentacji			5	10	
Wykonanie prac pisemnych			5	10	
Przygotowanie do kolokwium			5	5	
Konsultacje			5	2	
Studiowanie samodzielne literatury			5	5	
Razem	30	18	30	42	2
Metody dydaktyczne ćwiczenia – metody podające: mini wykład informacyjny, instrukcja, opis, pogadanka, burza mózgów; metody problemowe: m. operatywne: praca z mapą, analizowanie profili terenu, rysunków;					
Wymagania wstępne Podstawy geografii fizycznej, kartografia i topografia, organizacja i obsługa ruchu turystycznego, regiony turystyczne Polski, przyrodnicze atrakcje geoturystyczne Polski, antropogeniczne atrakcje geoturystyczne Polski, Podstawowa wiedza dotycząca budowy i funkcjonowania środowiska przyrodniczego, znajomość zasadniczych procesów przyrodniczych oraz form oddziaływania człowieka na systemy przyrodnicze. Umiejętność czytania map topograficznych; znajomość podstawowych zasad organizacji i obsługi ruchu turystycznego;					
Cele zajęć Poszerzenie wiedzy z wybranych zagadnień z geografii fizycznej będące zarazem fundamentem wiedzy do zajęć zawierających treści specjalnościowe.					
Treści programowe Strefa wybrzeży jako obszar nagromadzenia wielu form i rodzajów linii brzegowej. Wybrzeża Polski, Europy i świata. Linia brzegowa jako obszar koncentracji ruchu turystycznego i intensywnego zagospodarowania turystycznego. Rodzaje linii brzegowej i jej turystyczne wykorzystanie w kierunku geoturystyki. Wybrzeże jako obszar uprawiania geoturystyki – strefa morska, brzegowa, plaż, wydm, śródlądzia z jeziorami typu mierzejowego, zalewowego i polodowcowego. Zasoby i walory geoturystyczne strefy wybrzeży.					
Efekty uczenia się W_01 zna definicję geoturystyki, potrafi wskazać na wybranych przykładach które elementy krajobrazu mogłyby być wykorzystane w geoturystyce. W_02 Potrafi wymienić podstawowe typy wybrzeży w Polsce i na świecie oraz scharakteryzować sposób ich powstawania i budujące je skały. W_03 Umie wskazać walory przyrodnicze i antropogeniczne jako potencjalne obiekty geoturystyczne w strefie nadmorskiej			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Ćwiczenia audytoryjne: Zaliczenie z oceną Kolokwium zaliczeniowe, Przygotowanie prezentacji multimedialnej, prace pisemne Ocena końcowa z ćwiczeń laboratoryjnych: Ocena z kolokwium zaliczeniowego 0,5/ ocena z prac pisemnych x 0,3 Ocena z prezentacji x 0,2		
Umiejętności U_01 Potrafi opisać przykłady obiektów geoturystycznych w					

<p>strefie wybrzeża na świecie i Polsce jako elementy promujące wiedzę o Ziemi</p> <p>U_02 Potrafi przygotować projekt krótkiej trasy geoturystycznej na obszarze wybrzeża w najbliższej okolicy.</p> <p>U_03 Potrafi zaplanować pod względem atrakcyjności geoturystycznej wycieczkę po wybranym odcinku wybrzeża</p> <p>Kompetencje społeczne</p> <p>K_01 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych</p> <p>K_02 Rozumie potrzebę samokształcenia oraz samodzielnie dokonuje selekcji źródeł informacji, wykazuje się kreatywnością i pomysłowością oraz potrafi współdziałać w grupie przy prezentowaniu określonych zagadnień</p>	<p>B. Formy i kryteria zaliczenia</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć S.G.9. (CAUx2)/2</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:</p> <p>K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p>
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>	
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>
<p>W_01</p>	<p>P1P_W01; P1P_W02</p>
<p>W_02</p>	<p>P1P_W05</p>
<p>W_03</p>	<p>P1P_W08</p>
<p>U_01</p>	<p>P1P_U03; P1P_U07</p>
<p>U_02</p>	<p>P1P_U04</p>
<p>U_03</p>	<p>P1P_U04</p>
<p>K_01</p>	<p>P1P_K05</p>
<p>K_02</p>	<p>K1P_K01; K1P_K03; K1P_K07; K1P_K08</p>
<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> • P. Dmytrowski, M. Górna: Modelowe zagospodarowanie geoturystyczne. W: J. Rajchel (red.): Jubileusz Katedry Geologii Ogólnej, Ochrony Środowiska i Geoturystyki Akademii Górniczo-Hutniczej 1920–2010. Kraków: Wyd. AGH, 2010, s. 121–127. • Dolin R., & Newsome D. 2006. Geotourism. Elsevier; • Słomka T., Kicińska-Świdarska A., Doktor M., Joniec A., 2006. Katalog obiektów geoturystycznych w Polsce. Wyd. Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie; • Kondracki J., 2009, Geografia regionalna Polski, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa <p>B. Literatura uzupełniająca:</p>	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.G.10 Archeoturystyka		Forma zaliczenia Ćwiczenia audytoryjne- Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
praktyczny	SPS	Nie		Tak w zakresie specjalności geoturystyka	VI
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytoryjne	15	9	45	51	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	10	
Przygotowanie prezentacji			5	11	
Wykonanie prac pisemnych			5	5	
Przygotowanie do kolokwium			10	10	
Konsultacje			5	5	
Studiowanie samodzielne literatury			10	10	
Razem	15	9	45	51	2
Metody dydaktyczne ćwiczenia – metody podające: mini wykład informacyjny, instrukcja, opis, pogadanka, burza mózgów; metody problemowe: m. operatywne: praca z mapą, analizowanie profili terenu, rysunków;					
Wymagania wstępne Podstawy geografii fizycznej, przyrodnicze atrakcje geoturystyczne Polski, antropogeniczne atrakcje geoturystyczne Polski, Podstawowa wiedza dotycząca budowy i funkcjonowania środowiska przyrodniczego, znajomość zasadniczych procesów przyrodniczych oraz form oddziaływania człowieka na systemy przyrodnicze. Umiejętność czytania map topograficznych; znajomość podstawowych zasad organizacji i obsługi ruchu turystycznego;					
Cele zajęć Poszerzenie wiedzy z wybranych zagadnień z geografii fizycznej będące zarazem fundamentem wiedzy do zajęć zawierających treści specjalnościowe.					
Treści programowe Pojęcie archeoturystyki, stanowiska i obiekty archeologiczne w Polsce – typy, lokalizacja; najpopularniejsze stanowiska i obiekty archeologiczne na świecie - typy, lokalizacja oraz prezentacja; ocena zainteresowania turystów archeoturystyką.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 rozumie podstawowe pojęcia z zakresu turystyki archeologicznej oraz zna jej miejsce w systemie nauk o turystyce, ma wiedzę na temat obiektów archeologicznych w Polsce i zagranicą, ich typów oraz wpływie na wzrost atrakcyjności turystycznej danych regionów			A. Sposób zaliczenia Ćwiczenia audytoryjne: Zaliczenie z oceną ocena kolokwium x 0,60 ocena ćwiczeń i prezentacji x 0,3 ocena obecności x 0,10		
Umiejętności U_02 potrafi wskazać i opisać najciekawsze archeologiczne obiekty i stanowiska w Polsce i na świecie, dokonać ich klasyfikacji oraz opisać ich rolę w rozwoju turystyki w wybranych obszarach, potrafi przy pomocy dostępnych programów komputerowych zaprezentować najciekawsze obiekty archeologiczne Polski i świata			B. Formy i kryteria zaliczenia Ocena końcowa ćwiczeń: <u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS zaokrąglona w dół z dokładnością do 0,5: (CAU × 2) / 2		

<p>Kompetencje społeczne K_01 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych K_02 Rozumie potrzebę samokształcenia oraz samodzielnie dokonuje selekcji źródeł informacji, wykazuje się kreatywnością i pomysłowością oraz potrafi współdziałać w grupie przy prezentowaniu określonych zagadnień</p>	<p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:</p> <p>K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć</p> <p>S.G.10. CAUx2</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>
--	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W 04	K1P W08; K1P W04
U 04	K1P U01; K1P U02; K1P U20
K 01	P1P K05
K 02	K1P K01; K1P K03; K1P K07; K1P K08

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć:

- Głowacka-Penczyńska A., Woźny J., Żychlińska J., 2015, Archeoturystyka w regionie, region w archeoturystyce, Bydgoszcz.
Głosik J., 1976, Archeologia, Krajowa Agencja Wydawnicza, Warszawa
Buko A., 2005, Archeologia Polski wczesnośredniowiecznej : odkrycia - hipotezy – interpretacje, Wydawnictwo "Trio", Warszawa

B. Literatura uzupełniająca:

- Archeologia Polski [czasopismo] / Instytut Archeologii i Etnologii PAN ; red. Maria Dekówna. - T.1 (1957) - T.56, z.1/2 (2011)

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.G.11 Podstawy geologii		Forma zaliczenia Wykład-E, Ćwiczenia laboratoryjne -Zo		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Geoturystyka	IV	
Dyscyplina: Nauki o Ziemi i Środowisku-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	45	51	2
Studiowanie samodzielne literatury			45	31	
Przygotowanie do egzaminu			30	20	
Ćwiczenia audytorijne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	15	
Przygotowanie do kolokwium			10	15	
Konsultacje			2	2	
Studiowanie samodzielne literatury			8	10	
Razem	45	27	75	93	4
Metody dydaktyczne					
<p><u>wykład</u> – wykład z użyciem metod audiowizualnych (prezentacje multimedialne) i aktywizujących słuchaczy;</p> <p><u>ćwiczenia</u> – metody podające: mini wykład informacyjny, instrukcja, opis, pogadanka, burza mózgow; metody problemowe: m. operatywne: praca z mapą, analizowanie profili terenu, rysunków; m. praktyczne: wykonywanie map, rysunków, analiza materiału badawczego, projekt; praca w grupie</p>					
Wymagania wstępne					
Podstawy geografii fizycznej, kartografia i topografia, organizacja i obsługa ruchu turystycznego, regiony turystyczne Polski, przyrodnicze atrakcje geoturystyczne Polski, antropogeniczne atrakcje geoturystyczne Polski, Podstawowa wiedza dotycząca budowy i funkcjonowania środowiska przyrodniczego, znajomość zasadniczych procesów przyrodniczych oraz form oddziaływania człowieka na systemy przyrodnicze.					
Cele zajęć					
Poszerzenie wiedzy z wybranych zagadnień z geologii będące zarazem fundamentem wiedzy do zajęć zawierających treści specjalnościowe.					
Treści programowe					
Zakres geologii dynamicznej i historycznej, powstanie i budowa wnętrza Ziemi, tektonika płyt litosfery, cykle sedymentacyjno-diastraficzne (kaledoński, waryscyjski, alpejski), dzieje Ziemi, stratygrafia, przekroje, profile geologiczne i ich analiza, mapy geologiczne ich analiza i interpretacja, budowa geologiczna Polski, jednostki fizycznogeograficzne.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza			A. Sposób zaliczenia		
W_01 Zna i rozumie znaczenie podstawowych pojęć i definicji stosowanych w geologii			Wykład – obecności, przedstawienie prezentacji, czynny udział w dyskusjach. egzamin pisemny		
W_02 Opisuje i interpretuje formy, zjawiska i procesy geologiczne,			Ćwiczenia laboratoryjne – zaliczenie z oceną na podstawie ćwiczeń, kolokwium, innych prac pisemnych.		
W_03 Rozumie decydującą rolę budowy geologicznej w kształtowaniu rzeźby terenu					
Umiejętności			B. Formy i kryteria zaliczenia		
U_01 Stosuje wybrane metody pomiarowe, kartograficzne					

<p>geologiczne oraz inne materiały źródłowe do opisu Ziemi U_02 Potrafi czytać i interpretować mapy geologiczne, przekroje itp. U_03 Dokonuje klasyfikacji procesów i zjawisk geologicznych pod kątem atrakcyjności turystycznej</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych K_02 Rozumie potrzebę samokształcenia oraz samodzielnie dokonuje selekcji źródeł informacji, wykazuje się kreatywnością i pomysłowością oraz potrafi współdziałać w grupie przy prezentowaniu określonych zagadnień</p>	<p><u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia ważona wg punktów ECTS (wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓLEM ECTS dla przedmiotu Ocena końcowa: 50% ćwiczeń i wykładu i 50% egzamin</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p><u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć S.G.11. $(Wx2+CLx2)/4$ Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>	
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>
<p>W 01</p>	<p>K1P_W01; K1P_W05</p>
<p>W 02</p>	<p>K1P_W01; K1P_W02;</p>
<p>W 02</p>	<p>K1P_W04; K1P_W05</p>
<p>U 01</p>	<p>K1P_U01</p>
<p>U 02</p>	<p>K1P_U07; K1P_U01</p>
<p>U 03</p>	<p>K1P_U04</p>
<p>K 01</p>	<p>K1P_K05</p>
<p>K 02</p>	<p>K1P_K01; K1P_K03; K1P_K07; K1P_K08</p>
<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa: Książkiewicz M. Geologia dynamiczna. Wyd. Geol. Warszawa. Mizerski W. Geologia dynamiczna dla geografów. Wyd. Geol. W – wa. Mizerski W. 2002. Geologia Polski dla geografów. PWN Stupnicka E. 1989. Geologia regionalna Polski. Wyd. Geologiczne W – wa. van Andel T. H. – Historia Ziemi i dryf kontynentów. Wyd. Nauk. PWN W-wa.</p> <p>B. Literatura uzupełniająca: Jaroszewski W., Marks L., Radomski A., 1985: Słownik geologii dynamicznej, Wydawnictwa Geologiczne, Warszawa. Gradziński R., Kostecka A., Zarys sedimentologii. Wyd. Geol. W – wa Lindner L., Czwartorzęd – osady, metody badań, stratygrafia. Wyd. PAE W – wa Mojski J.E. - Europa w plejstocenie. Wyd. PAE, W-wa.</p>	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.G.12. Podstawy geomorfologii		Forma zaliczenia W – Egzamin CL – Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności geoturystyka	V	
Dyscyplina: Nauki o Ziemi i środowisku-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	45	51	2
Studiowanie samodzielne literatury			25	31	
Przygotowanie do egzaminu			20	20	
Ćwiczenia laboratoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	15	
Przygotowanie do kolokwium			10	15	
Konsultacje			2	2	
Studiowanie samodzielne literatury			8	10	
Razem	45	27	75	93	4
Metody dydaktyczne					
wykład – wykład z użyciem metod audiowizualnych (prezentacje multimedialne) i aktywizujących słuchaczy; ćwiczenia – metody podające: mini wykład informacyjny, instrukcja, opis, pogadanka, burza mózgów; metody problemowe: m. operatywne: praca z mapą, analizowanie profili terenu, rysunków;					
Wymagania wstępne					
Podstawy geografii fizycznej, Podstawowa wiedza dotycząca budowy i funkcjonowania środowiska przyrodniczego, znajomość zasadniczych procesów przyrodniczych oraz form oddziaływania człowieka na systemy przyrodnicze.					
Cele zajęć					
Poszerzenie wiedzy z wybranych zagadnień z geografii fizycznej będące zarazem fundamentem wiedzy do zajęć zawierających treści specjalnościowe.					
Treści programowe					
A. Problematyka wykładu:					
1. Wietrzenie skał.					
2. Procesy stokowe.					
3. Rzeźbotwórcza działalność rzek.					
4. Rzeźbotwórcza działalność wiatru.					
5. Warunki powstawania i elementy morfologiczne lodowców.					
6. Formy związane z działalnością lodowców i wód polodowcowych.					
7. Morfogenetyczna rola procesów krasowych.					
8. Rzeźbotwórcza działalność mórz i oceanów, typy wybrzeży.					
9. Formy i procesy strefy peryglacjalnej.					
B. Problematyka ćwiczeń laboratoryjnych (CL):					
1. Procesy stokowe.					
2. Rzeźbotwórcza działalność rzek.					
3. Rzeźbotwórcza działalność wiatru.					
4. Warunki powstawania i elementy morfologiczne lodowców.					
5. Formy związane z działalnością lodowców i wód polodowcowych.					
6. Morfogenetyczna rola procesów krasowych.					

7. Typy wybrzeży.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_08 Zna i rozumie znaczenie podstawowych pojęć i definicji stosowanych w geomorfologii.

W_09 Rozumie znaczącą rolę rzeźby terenu w postrzeganiu krajobrazu i jej wpływie na atrakcyjność przyrodniczą i turystyczną.

Umiejętności

U_08 Rozpoznaje formy i procesy na podstawie materiałów źródłowych

U_09 Potrafi na podstawie materiałów filmowych i fotografii scharakteryzować formy terenu i przypisać je do stref morfoklimatycznych.

Kompetencje społeczne

K_01 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych

K_02 Rozumie potrzebę samokształcenia oraz samodzielnie dokonuje selekcji źródeł informacji, wykazuje się kreatywnością i pomysłowością oraz potrafi współdziałać w grupie przy prezentowaniu określonych zagadnień

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

S.G.12.

Wykłady: egzamin;

Ćwiczenia laboratoryjne: zaliczenie z oceną

S.G.12.

Ocena końcowa wykładu: ocena z zaliczenia x 0,8 + ocena za aktywność x 0,2

Ocena końcowa ćwiczeń laboratoryjnych: średnia arytmetyczna ocen z poszczególnych wykonanych zadań x 0,25 + ocena z kolokwium końcowego x 0,5 + ocena z aktywności x 0,25

Ocena końcowa z przedmiotu: średnia ważona wg punktów ECTS z poszczególnych form zajęć

Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:

K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna

K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna

K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus

K ∈ [70% a, 80% a) dobra

K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus

K ∈ [90% a, 100% a) bardzo dobra

Ocena końcowa z przedmiotu:

średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć

S.G.12. $(Wx2+CLx2)/4$

Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru:

3,0 -3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 -3,74 – dostateczny (3,5)

3,75 -4,24 – dobry (4,0)

4,25-4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W 08	K1P W06
W 09	K1P W01, K1P W06
U 08	K1P U09, K1P U04
U 09	K1P U09
K 01	P1P K05
K 02	K1P K01; K1P K03; K1P K07; K1P K08

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Klimaszewski M., 1994: Geomorfologia, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.

Migoń P., 2006: Geomorfologia, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.

Witt A., Borówka R.K., 1997: Rzeźba powierzchni Ziemi, Wielka Encyklopedia Geografii Świata, t. VI, Wydawnictwo Kurpisz, Poznań.

B. Literatura uzupełniająca

Klimaszewski M., 1978: Geomorfologia ogólna, PWN, Warszawa.

Jania J., 1996: Zrozumieć lodowce, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa.

Lindner L. (red.), 1992: Czwartorzęd. Osady, metody badań, stratygrafia, Wydawnictwo PAE, Warszawa.

Pulina M., Andrejczuk W., 2000: Kras i jaskinie. Wielka Encyklopedia geografii świata. Wyd. Kurpisz, Poznań.

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.G.13. Mineralogia i petrografia		Forma zaliczenia W – Egzamin CL – Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i Rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności geoturystyka	V	
Dyscyplina: Nauki o Ziemi i środowisku-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Konwersatorium	15	9	45	51	2
Czytanie sugerowanej literatury			15	16	
Przygotowanie do wykładu konwersacyjnego			5	5	
Przygotowanie prezentacji			20	20	
Przygotowanie do egzaminu			5	10	
Ćwiczenia laboratoryjne	15	9	15	21	1
Przygotowanie do ćwiczeń			3	3	
Samodzielne studiowanie literatury			3	5	
Pozyskiwanie danych i informacji zewnętrznych			3	3	
Przygotowanie projektu			3	5	
Przygotowanie do kolokwium			2	4	
Konsultacje			1	1	
Razem	30	18	60	72	3
Metoda dydaktyczna wykład – wykład z użyciem metod audiowizualnych (prezentacje multimedialne) i aktywizujących słuchaczy; ćwiczenia – metody podające: mini wykład informacyjny, instrukcja, opis, pogadanka, burza mózgów; metody problemowe: m. operatywne: praca z mapą, analizowanie profili terenu, rysunków;					
Wymagania wstępne Podstawy geografii fizycznej, podstawowa wiedza dotycząca budowy i funkcjonowania środowiska przyrodniczego, znajomość zasadniczych procesów przyrodniczych oraz form oddziaływania człowieka na systemy przyrodnicze.					
Cele zajęć Poszerzenie wiedzy z wybranych zagadnień z geografii fizycznej będące zarazem fundamentem wiedzy do zajęć zawierających treści specjalnościowe.					
Treści programowe Mineralogia i petrografia: minerały, skały magmowe, skały osadowe, skały metamorficzne, makroskopowe rozpoznawanie wybranych minerałów, rozpoznawanie makro-, i mikroskopowe podstawowych minerałów skałotwórczych skał magmowych, surowce mineralne Polski.					
Efekty uczenia się Wiedza W 01 Zna i rozumie znaczenie podstawowych pojęć i definicji			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia		

<p>stosowanych w mineralogii i petrografii</p> <p>W_02 Student zna klasyfikacje i charakterystykę ogólną skał magmowych, osadowych i metamorficznych, zna typy struktur i tekstur.</p> <p>W_03 Student zna występowanie w Polsce skał magmowych, osadowych i metamorficznych.</p> <p>Umiejętności</p> <p>U_01 Potrafi ocenić przydatność turystyczną form rzeźby powierzchni Ziemi.</p> <p>U_02 Student potrafi ustalić strukturę i teksturę oraz skład mineralny skały magmowej i osadowej na podstawie obserwacji makro i mikroskopowej.</p> <p>U_03 Student potrafi samodzielnie opisać i rozpoznać podstawowe minerały skałotwórcze skał magmowych i osadowych na podstawie ich cech optycznych</p> <p>Kompetencje społeczne</p> <p>K_01 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych</p> <p>K_02 Rozumie potrzebę samokształcenia oraz samodzielnie dokonuje selekcji źródeł informacji, wykazuje się kreatywnością i pomysłowością oraz potrafi współdziałać w grupie przy prezentowaniu określonych zagadnień</p>	<p>Konwersatorium- Egzamin pisemny Ćwiczenia laboratoryjne - kolokwium</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:</p> <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 70%;">K ∈ [0% a, 50% a)</td> <td>niedostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [50%a, 60%a)</td> <td>dostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [60% a, 70% a)</td> <td>dostateczna plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [70% a, 80% a)</td> <td>dobra</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [80% a, 90% a)</td> <td>dobra plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [90% a, 100% a]</td> <td>bardzo dobra</td> </tr> </table> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć S.G.13. (Wx2+CLx1)/3</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru:</p> <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td>3,0 -3,24 – dostateczny (3,0)</td> </tr> <tr> <td>3,25 -3,74 – dostateczny (3,5)</td> </tr> <tr> <td>3,75 -4,24 – dobry (4,0)</td> </tr> <tr> <td>4,25-4,74 – dobry plus (4,5)</td> </tr> <tr> <td>4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</td> </tr> </table>	K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna	K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna	K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus	K ∈ [70% a, 80% a)	dobra	K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus	K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra	3,0 -3,24 – dostateczny (3,0)	3,25 -3,74 – dostateczny (3,5)	3,75 -4,24 – dobry (4,0)	4,25-4,74 – dobry plus (4,5)	4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)
K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna																	
K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna																	
K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus																	
K ∈ [70% a, 80% a)	dobra																	
K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus																	
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra																	
3,0 -3,24 – dostateczny (3,0)																		
3,25 -3,74 – dostateczny (3,5)																		
3,75 -4,24 – dobry (4,0)																		
4,25-4,74 – dobry plus (4,5)																		
4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)																		

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W 01	K1P W01; K1P W05
W 02	K1P W02
W 03	K1P W04; K1P W05
U 01	K1P U04, K1P U09
U 02	K1P U01; K1P U04
U 03	K1P U07
K 01	K1P K05
K 02	K1P K01; K1P K03; K1P K07; K1P K08

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

- Bolewski A., Manecki A. – Rozpoznawanie minerałów. WG 1990.
- Kubisz J., Żabiński W. – Materiały do ćwiczeń z mineralogii. Skrypt AGH.
- Bolewski A., Kubisz J., Manecki A., Żabiński W. – Mineralogia ogólna. WG W-wa 1990.
- Bolewski A., Manecki A. – Mineralogia szczegółowa. PAE W-wa. 1993.
- Borkowska M., Smulikowski K. – Minerale skałotwórcze. WG 1973.
- Manecki A., Muszyński M. (red.) – Przewodnik do petrografii. Wyd. AGH. Kraków 2008
- Adams A.E. – Atlas of Sedimentary Rocks Under the Microscope

B. Literatura uzupełniająca:

- Chodyniecka L., Gabzdyl W., Kapuściński T. – Mineralogia i Petrografia dla Górników, WŚ 1993
- MacKenzie W.S., Donaldson C.H., Guilford C. – Atlas of Rock-Forming Minerals in Thin Sections Longman.
- MacKenzie W.S., Donaldson C.H., Guilford C. – Atlas of Igneous Rocks and their Textures, Longman.
- Deer W.A., Howie R.A., Zussman J. – An introduction to the Rock-Forming Minerals. London. 1992.
- Wenk H-R., Bulakh A. – Minerals, their construction and origin. Cambridge 2003.

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.G.14. Dokumentacja zasobów geoturystycznych		Forma zaliczenia CT – Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i Rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności geoturystyka	IV	
Dyscyplina: Nauki o Ziemi i środowisku-70% Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-30%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia terenowe	42	25	48	65	3
Wykonanie prac pisemnych			38	55	
Konsultacje			10	10	
Razem	42	25	48	65	3
Metoda dydaktyczna Ćwiczenia terenowe – metody podające: mini wykład informacyjny, instrukcja, opis, pogadanka, burza mózgów; metody problemowe: m. operatywne: praca z mapą, analizowanie profili terenu, rysunków; m. praktyczne: wykonywanie map, rysunków, analiza materiału badawczego, projekt; praca w grupie.					
Wymagania wstępne Podstawy geografii fizycznej, kartografia i topografia, przyrodnicze atrakcje geoturystyczne Polski, antropogeniczne atrakcje geoturystyczne Polski, Podstawowa wiedza dotycząca budowy i funkcjonowania środowiska przyrodniczego, znajomość zasadniczych procesów przyrodniczych oraz form oddziaływania człowieka na systemy przyrodnicze.					
Cele zajęć Poszerzenie wiedzy z wybranych zagadnień z geografii fizycznej będące zarazem fundamentem wiedzy do zajęć zawierających treści specjalnościowe. Nabycie umiejętności inwentaryzacji i waloryzacji obiektów geoturystycznych, samodzielnego planowania i projektowania tras geoturystycznych;					
Treści programowe Metoda inwentaryzacji i waloryzacji stosowana w geoturystyce. Opis i dokumentacja fotograficzna wybranych geostanowisk (głazy narzutowe, grotty, jaskinia, moreny, wąwozy, stanowiska archeologiczne).					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 Zna podstawowe pojęcia, procesy i zjawiska z zakresu geoturystyki W_02 Wymienia zasady i kryteria opracowania inwentaryzacji i waloryzacji geoturystycznej W_03 Zna najważniejsze obiekty geoturystyczne w Polsce oraz ich infrastrukturę turystyczną			A. Sposób zaliczenia: Kolokwium zaliczeniowe pisemne, ćwiczenia pisemne B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów		
Umiejętności U_01 Potrafi dokonać inwentaryzacji i waloryzacji obiektów geoturystycznych U_02 Umie posługiwać się GPS, mapą w celu lokalizacji obiektu w terenie U_03 Potrafi przeprowadzić pomiar obiektu geoturystycznego			Obecność na zajęciach 100%, Przygotowanie, wykonanie i zaprezentowanie ćwiczeń 2 x 0,5, ocena końcowa z ćwiczeń , ocena z przygotowanych ćwiczeń		
			Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium,		

<p>oraz określić materiał budujący obiekt geologiczny</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych K_02 Rozumie potrzebę samokształcenia oraz samodzielnie dokonuje selekcji źródeł informacji, wykazuje się kreatywnością i pomysłowością oraz potrafi współdziałać w grupie przy prezentowaniu określonych zagadnień</p>	<p>domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:</p> <table> <tr> <td>K ∈ [0% a, 50% a)</td> <td>niedostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [50%a, 60%a)</td> <td>dostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [60% a, 70% a)</td> <td>dostateczna plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [70% a, 80% a)</td> <td>dobra</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [80% a, 90% a)</td> <td>dobra plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [90% a, 100% a]</td> <td>bardzo dobra</td> </tr> </table> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć S.G.14. (CTx3)/3 Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>	K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna	K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna	K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus	K ∈ [70% a, 80% a)	dobra	K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus	K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra
K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna												
K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna												
K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus												
K ∈ [70% a, 80% a)	dobra												
K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus												
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra												

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W06, K1P_W01
W_02	K1P_W05
W_03	K1P_W04
U_01	K1P_U02, K1P_U01
U_02	K1P_U04
U_03	K1P_U11
K_01	K1P_K05
K_02	K1P_K01; K1P_K03; K1P_K07; K1P_K08

<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> ● Dmytrowski P., Kicińska A., 2014, Waloryzacja geoturystyczna obiektów przyrody nieożywionej i jej znaczenie w perspektywie rozwoju geoparków, Problemy Ekologii Krajobrazu z. 29 ● Knapik R., Jała Z., Sobczyk A., Migoń P., Aleksandrowski P., Szuszkiewicz A., Krakowski K., 2009, Inwentaryzacja i waloryzacja geostanowisk Karkonoskiego Parku Narodowego i jego otuliny oraz wykonanie mapy geologicznej tego obszaru. Jelenia Góra, 5-8. ● Koszela S., Marek A., 2013, Geotourist attractions of the Kleśnica Valley, Geotourism, nr 1-2, s. 13-24. <p>B. Literatura uzupełniająca:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bronowicz J., Figarska-Warchoł B., Karwacki A., Kolasa A., Magiera J., Rembiś M., Stańczak G., 2003, Główne kryteria waloryzacji złóż kamieni budowlanych i drogowych. Prace Naukowe Instytutu Górnictwa Politechniki Wrocławskiej. Konferencje, 104(37), 3-15. • Radwanek-Bąk, B., & Laskowicz, I., 2012, Ocena georóżnorodności jako metoda określania potencjału geoturystycznego obszaru, Annales UMCS, Geographia, Geologia, Mineralogia et Petrographia, 67(2), 77-95. • Radwanek-Bąk B., 2005, Podstawy waloryzacji złóż kopalin skalnych dla ich ochrony, Przegląd Geologiczny t. 53, z. 5, s. 434-438. • Radwanek-Bąk B., 2002, Kryteria waloryzacji złóż kopalin skalnych dla ich ochrony." Górnictwo Odkrywkowe t. 44, z. 2-3, s. 27-31.
--

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.G.16. Górnictwo w Polsce		Forma zaliczenia Ćwiczenia audytoryjne-Zo		Liczba punktów ECTS 1	
Kierunek studiów Turystyka i Rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności geoturystyka	III	
Dyscyplina: Nauki o Ziemi-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytoryjne	15	9	15	21	1
Przygotowanie do ćwiczeń			3	4	
Przygotowanie prezentacji			3	4	
Wykonanie prac pisemnych			3	4	
Przygotowanie do kolokwium			3	4	
Konsultacje			1	1	
Studiowanie samodzielne literatury			2	4	
Razem	15	9	15	21	1
Metody dydaktyczne metody podające: mini wykład informacyjny, instrukcja, opis, pogadanka, burza mózgów; metody problemowe: m. operatywne: praca z mapą, analizowanie profili terenu, rysunków					
Wymagania wstępne Podstawowa wiedza dotycząca budowy i funkcjonowania środowiska przyrodniczego, znajomość zasadniczych procesów przyrodniczych oraz form oddziaływania człowieka na systemy przyrodnicze.					
Cele zajęć Poznanie elementów infrastruktury górniczej.					
Treści programowe Agricola i jego dzieło „De Re Metallica”, rys historyczny górnictwa w Polsce, podział i rozmieszczenie złóż i surowców w Polsce, rodzaje wyrobisk, budowa kopalni, obudowy górnicze.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 Zna podstawowe pojęcia z zakresu górnictwa W_02 Wymienia miejsca eksploatacji złóż i surowców geologicznych w Polsce W_03 Zna schemat budowy kopalni			A. Sposób zaliczenia Ćwiczenia laboratoryjne - zaliczenie z oceną		
Umiejętności U_1 Potrafi dokonać podziału złóż i surowców skalnych U_2 Zna rodzaje obudów górniczych, materiał i cel ich stosowania			B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów <u>Ćwiczenia laboratoryjne</u> Przygotowanie, wykonanie i zaprezentowanie ćwiczeń x 1		
Kompetencje społeczne K_1 Rozumie konieczność samodoskonalenia,			Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra		

zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych K_2 Rozumie potrzebę samokształcenia oraz samodzielnie dokonuje selekcji źródeł informacji, wykazuje się kreatywnością i pomysłowością oraz potrafi współdziałać w grupie przy prezentowaniu określonych zagadnień	K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra Ocena końcowa przedmiotu: Średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (CL x 1)/1
Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W 1	K1P_W01
W 2	K1P_W05, K1P_W06
W 3	K1P_W04
U 1	K1P_U02, P1P_U01
U 2	K1P_U04
K 1	K1P_K05
K 2	K1P_K01; K1P_K03; K1P_K07; K1P_K08
Wykaz literatury	
A. Literatura podstawowa:	
Bielewicz T., Prus B., Honysz J. 1993, Górnictwo Część I. Wydawnictwo ŚLĄSK.	
Kozłowski Z., 1974, Technika prowadzenia robót w kopalniach odkrywkowych. Wyd. Śląsk	
Nieć M., 1983, Geologia kopalniana. Wyd. geologiczne, Warszawa	
B. Literatura uzupełniająca:	
Czechowicz J., Mastaliński M., Surowiec M., 1985, Górnictwo Część III. Wydawnictwo ŚLĄSK.	
Nawrat S., Szlązak J., Tomczyk J., 1999, Bezpieczna kopalnia. Kraków	
Piechota S., 1996, Podstawy górnictwa kopalni stałych. Skrypt AGH, Kraków	
Piechota S., 2008, Technika podziemnej eksploatacji złóż i likwidacji kopalni. Wyd. AGH, Kraków	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.N.1. Turystyka aktywna		Forma zaliczenia Ćwiczenia warsztatowe -Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Geografia	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka w strefie nadmorskiej i Turystyka w strefie nadmorskiej 50+	IV	
Dyscypliny: Nauki o kulturze fizycznej-50% Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia warsztatowe	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
Przygotowanie prezentacji			5	10	
Przygotowanie się do kolokwium			5	10	
Konsultacje			5	2	
Studiowanie samodzielne literatury			5	5	
Kolokwium zaliczeniowe			5	5	
Razem	30	18	5	5	2
Metody dydaktyczne Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, analiza zdarzeń krytycznych (przypadków), Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z wykładem, analiza tekstów z dyskusją, dyskusja, projekt badawczy, praca w grupach, Metody praktyczne: pokaz, praca z mapą, analiza tekstów, rozwiązywanie zadań					
Wymagania wstępne: znajomość podstawowej terminologii, uwarunkowań rozwoju turystyki oraz wpływu turystyki na człowieka, podstawowe pojęcia z zakresu turystyki, kształtowanie potrzeb i zainteresowań krajoznawczych, podstawowe formy ruchu turystycznego, znaczenie wychowawcze czasu wolnego, zapobieganie przejawom niewłaściwego spędzania czasu wolnego, walory turystyczno-krajoznawcze wybranych regionów Polski					
Cele zajęć Wyposażenie studenta w wiedzę i umiejętności pozwalające zaplanować i przeprowadzić prawidłowo imprezę turystyczną organizowaną w ramach turystyki aktywnej.					

Treści programowe

Turystyka aktywna – definicja, cel, rodzaje, cechy wspólne dla wszystkich definicji. Turystyka specjalistyczna. Turystyka aktywna a sport. Cechy współczesnej turystyki aktywnej. Rola organizacji społecznych, stowarzyszeń i szkolnictwa w propagowaniu turystyki aktywnej. Kadry turystyki aktywnej. Wielostopniowy system odznak turystycznych, ich rola. Dalsze kierunki rozwoju turystyki aktywnej w Polsce. Impreza turystyki aktywnej. Biwakowanie i obozowanie. Obozy wędrowne, ich organizacja na bazie PTSM. PTTK - struktura, cele i kierunki działania. Znakowane szlaki turystyczne. Najsłynniejsze polskie szlaki turystyki aktywnej, Europejskie szlaki dalekobieżne na terenie Polski, PTTK w organizacjach i stowarzyszeniach międzynarodowych. Terenoznawstwo. Orientowanie się w terenie: określenie kierunku północnego w terenie, posługiwanie się kompasem i busolą.

Efekty uczenia się
Wiedza

W_01 Potrafi wymienić i opisać najpowszechniejsze koncepcje teoretyczne oraz teorie badawcze funkcjonujące w systemie nauk o turystyce,

W_02 Potrafi dokonywać analizy zróżnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata

W_03 Zna podstawowe pojęcia związane z funkcjonowaniem systemu turystyki, opisuje strukturę walorów i zagospodarowania turystycznego

W_04 Zna specyfikę poszczególnych form turystyki i rekreacji, potrafi wskazać podstawowe cechy poszczególnych form turystyki i rekreacji oraz wskazać determinanty ich rozwoju

W_05 Zna podstawowe terminy z zakresu zagadnień związanych z różnymi formami rekreacji czynnej oraz turystyki kwalifikowanej

Umiejętności

U_01 Potrafi klasyfikować zjawiska turystyczne i wyjaśniać ich genezę w oparciu o przykłady wybranych regionów, miast przestrzeni turystycznej Polski i świata

U_02 Potrafi opisywać determinanty aktywności turystycznej różnych obszarów Polski i świata

U_03 Potrafi dokonywać oceny przydatności turystycznej oraz rekreacyjnej wybranych obszarów pod kątem różnych form turystyki i rekreacji

U_04 Potrafi planować pod względem organizacyjnym imprezy turystyczne i rekreacyjne, potrafi sporządzać kosztorysy imprez turystycznych oraz rekreacyjnych

Kompetencje społeczne

K_01 Potrafi wskazać dodatkowe możliwości

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne**A. Sposób zaliczenia****Ćwiczenia warsztatowe**

S.N.1. – ćwiczenia warsztatowe

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów**Ocena końcowa przedmiotu:**Ćwiczenia warsztatowe:

Kolokwium zaliczeniowe: (W_01), (W_02), (W_03), (W_04), (W_05), (K_03), (K_04),

Prezentacja multimedialna: (U_01), (K_02)

Prace pisemne: (U_01), (U_02), (U_03), (U_04)

Aktywność na zajęciach (K_01)

Ocena końcowa z ćwiczeń audytoryjnych:

Kolokwium zaliczeniowe x 0,5

Prezentacja multimedialna x 0,2

Prace pisemne x 0,2

Aktywność na zajęciach x 0,1

Ocena końcowa z przedmiotu:

średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć

(wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓLEM ECTS dla przedmiotu

S.N.1.(Ax2)/2

<p>doskonalenia zawodowego w zakresie zagadnień związanych z turystyką i rekreacją realizowane po zakończeniu studiów akademickich</p> <p>K_02 Wykazuje się kreatywnością, pomysłowością, własną inicjatywą, potrafi wskazać możliwości nowych przedsięwzięć na rynku turystycznym</p> <p>K_03 Potrafi wskazać ścieżki pozyskiwania wiedzy dotyczącej funkcjonowania turystyki w nowych obszarach</p> <p>K_04 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych w zakresie funkcjonowania rynku usług turystycznych</p>	<p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:</p> <p>K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50% a, 60% a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a) bardzo dobra</p> <p>Ocena końcowa przedmiotu:</p> <p>średnia arytmetyczna ważona z poszczególnych form zajęć według przypisanych punktów ECTS P.9 - (Wx2 + CAUx2)/4</p>
---	--

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W01
W_02	K1P_W04
W_03	K1P_W06
W_04	K1P_W10
W_05	K1P_W18
U_01	K1P_U01
U_02	K1P_U02
U_03	K1P_U04
U_04	K1P_U14
K_01	K1P_K02
K_02	K1P_K07
K_03	K1P_K04
K_04	K1P_K08
K_05	K1P_K09

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

- Domaradzka B., 2008, Jak organizować turystykę szkolną? MINICIPIUM, Warszawa
- Gaworecki W.W., 2007, Turystyka, PWE, Warszawa
- Kurek W., 2008, Turystyka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa
- Lijewski T., Mikułowski B., Wyrzykowski J., 2002, Geografia turystyki Polski, PWE, Warszawa
- Łobożewicz T., 1983, Turystyka kwalifikowana, Wyd. PTTK Kraj, Warszawa Łobożewicz T., 1983, Turystyka kwalifikowana, Wyd. PTTK Kraj, Warszawa
- Łobożewicz T., 1996, Turystyka dzieci i młodzieży szkolnej, Wydawnictwo AWF, Warszawa
- Paterka S., Wieczorek A., Gołaszewski J., 2000, Organizacja wycieczek szkolnych, obozów stałych i wędrownych, AWF, Poznań
- Strugarek J., 2006, Organizacja i prowadzenie imprez sportowych, rekreacyjnych i turystycznych, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań
- Toczek-Werner S. (red.), 2002, Podstawy turystyki i rekreacji, Wydawnictwo AWF, Wrocław

B. Literatura uzupełniająca:

- Alejziak W., 1999, Turystyka w obliczu wyzwań XXI wieku, Wydawnictwo ALBIS, Kraków
- Borne H., Doliński A., 2000, Organizacja turystyki, WSiP, Warszawa

- Gajewski J., 1988, Sprzęt turystyczny i zasady poruszania się po górach, Wydawnictwo PTTK Kraj, Warszawa – Kraków
- Mapy wybranych regionów turystycznych
- Przeclawski K., 1994, Turystyka a świat współczesny, Uniwersytet Warszawski, Warszawa
- Przeclawski K., 1997, Człowiek a turystyka. Zarys socjologii turystyki, Wydawnictwo Albis, Kraków

Nazwa zajęć S.N.2. Turystyka dzieci i młodzieży		Forma zaliczenia CW- Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
praktyczny	SPS	Nie		Tak w zakresie specjalności: Turystyka w strefie nadmorskiej i Turystyka w strefie nadmorskiej 50+	V
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia warsztatowe	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
Przygotowanie prezentacji			5	10	
Przygotowanie się do kolokwium			5	10	
Konsultacje			5	2	
Studiowanie samodzielne literatury			5	5	
Kolokwium zaliczeniowe			5	5	
Razem	30	18	30	42	2
Metody dydaktyczne Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, analiza zdarzeń krytycznych (przypadków), Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z wykładem, analiza tekstów z dyskusją, dyskusja, projekt badawczy, praca w grupach, Metody praktyczne: pokaz, praca z mapą, analiza tekstów, rozwiązywanie zadań					
Wymagania wstępne znajomość podstawowej terminologii, uwarunkowań rozwoju turystyki oraz wpływu turystyki na człowieka, podstawowe pojęcia z zakresu turystyki, kształtowanie potrzeb i zainteresowań krajoznawczych, podstawowe formy ruchu turystycznego, znaczenie wychowawcze czasu wolnego, zapobieganie przejawom niewłaściwego spędzania czasu wolnego, walory turystyczno-krajoznawcze wybranych regionów Polski					
Cele zajęć Wyposażenie studenta w wiedzę i umiejętności pozwalające zaplanować i przeprowadzić prawidłowo imprezę turystyczną dla dzieci i młodzieży w tym wycieczkę szkolną, kolonię, obóz młodzieżowy oraz imprezę kulturalno-rozrywkową.					
Treści programowe Podstawowe pojęcia: turysta, ruch turystyczny, turystyka jako źródło zaspokajania potrzeb, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb dzieci i młodzieży. Turystyka dzieci i młodzieży jako istotny segment ruchu turystycznego. Znaczenie turystyki w wychowaniu dzieci i młodzieży. Uwarunkowania i trendy rozwoju turystyki szkolnej. Turystyka szkolna, turystyka aktywna, edukacyjna, przygodowa, ekoturystyka. Organizacja czasu wolnego ucznia w szkole i poza nią. Zajęcia pozalekcyjne, pozaszkolne, czwarta godzina wychowania					

fizycznego, procedury organizacji turystyki i rekreacji w szkole. Wakacyjny wypoczynek dzieci i młodzieży. Formy letniego i zimowego wypoczynku. Procedury organizacji kolonii lub obozu szkolnego. Treści kolonii dla dzieci lub obozu młodzieżowego. Zasady organizacji wypoczynku. Formy turystyki szkolnej. Zasady organizacji wycieczki. Etapy wycieczki, cele wycieczki, przepisy prawne, karta wycieczki. Atrakcyjność turystyczna na przykładzie miasta Słupska i regionu. Bezpieczeństwo dzieci i młodzieży w czasie zajęć turystycznych i rekreacyjnych. Bezpieczeństwo nad wodą, na wodzie, w czasie korzystania ze środków komunikacji miejskiej, w czasie poruszania się po drogach, zwiedzania miasta. Zarządzanie i kierowanie grupą wychowanków (zarządzanie czasem, motywowanie, role społeczne, integracja). Rozwiązywanie problemów wychowawczych (używki, przemoc) i praca w sytuacji stresowej (wypadek, niesubordynacja). Współpraca i kontakty z rodzicami. PTSM i PTTK oraz kierunki ich rozwoju, zasady funkcjonowania i możliwości współpracy ze szkołą. Rola organizacji społecznych, stowarzyszeń i szkolnictwa w propagowaniu turystyki dzieci i młodzieży.

Efekty uczenia się:

Wiedza

W_01 Potrafi wymienić i opisać najpowszechniejsze koncepcje teoretyczne oraz teorie badawcze funkcjonujące w systemie nauk o turystyce,

W_02 Potrafi dokonywać analizy różnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata

W_03 Zna podstawowe pojęcia związane z funkcjonowaniem systemu turystyki, opisuje strukturę walorów i zagospodarowania turystycznego

W_04 Zna specyfikę poszczególnych form turystyki i rekreacji, potrafi wskazać podstawowe cechy poszczególnych form turystyki i rekreacji oraz wskazać determinanty ich rozwoju

W_05 Zna podstawowe terminy z zakresu zagadnień związanych z różnymi formami rekreacji czynnej oraz turystyki kwalifikowanej

Umiejętności

U_01 Potrafi klasyfikować zjawiska turystyczne i wyjaśniać ich genezę w oparciu o przykłady wybranych regionów, miast przestrzeni turystycznej Polski i świata

U_02 Potrafi opisywać determinanty aktywności turystycznej różnych obszarów Polski i świata

U_03 Potrafi dokonywać oceny przydatności turystycznej oraz rekreacyjnej wybranych obszarów pod kątem różnych form turystyki i rekreacji

U_04 Potrafi planować pod względem organizacyjnym imprezy turystyczne i rekreacyjne, potrafi sporządzać kosztorysy imprez turystycznych oraz rekreacyjnych

Kompetencje społeczne

K_01 Potrafi wskazać dodatkowe możliwości doskonalenia zawodowego w zakresie zagadnień związanych z turystyką i rekreacją realizowane po zakończeniu studiów akademickich

K_02 Wykazuje się kreatywnością, pomysłowością, własną inicjatywą, potrafi wskazać możliwości nowych przedsięwzięć na rynku turystycznym

K_03 Potrafi wskazać ścieżki pozyskiwania wiedzy dotyczącej funkcjonowania turystyki w nowych obszarach

K_04 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych w zakresie funkcjonowania rynku usług turystycznych

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Ćwiczenia warsztatowe – zaliczenie z oceną

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

Ćwiczenia warsztatowe:

Kolokwium zaliczeniowe: (W_01), (W_02), (W_03), (W_04), (W_05), (K_03), (K_04), (K_05),
Prezentacja multimedialna: (U_01), (K_02)
Prace pisemne: (U_01), (U_02), (U_03), (U_04)
Aktywność na zajęciach (K_01)

Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:

K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna
K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna
K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus
K ∈ [70% a, 80% a)	dobra
K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra

Ocena końcowa z CAU:

Kolokwium zaliczeniowe x 0,5
Prezentacja multimedialna x 0,2
Prace pisemne x 0,2
Aktywność na zajęciach x 0,1

Ocena końcowa z przedmiotu:

średnia arytmetyczna ważona z poszczególnych form zajęć według przypisanych punktów ECTS
S.N.2 (CAUx2)/2

K_05 Zna specyfikę poszczególnych form turystyki kwalifikowanej oraz różnych form rekreacji, wkład sprawności fizycznej wymaganej do czynnego ich uprawiania	
Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W01
W_02	K1P_W04
W_03	K1P_W06
W_04	K1P_W10
W_05	K1P_W18
U_01	K1P_U01
U_02	K1P_U02
U_03	K1P_U04
U_04	K1P_U14
K_01	K1P_K02
K_02	K1P_K07
K_03	K1P_K04
K_04	K1P_K08
K_05	K1P_K09
Wykaz literatury	
A. Literatura podstawowa:	
<ul style="list-style-type: none"> ● Domaradzka B., 2008, Jak organizować turystykę szkolną? MINICIPIUM, Warszawa ● Gaworecki W.W., 2007, Turystyka, PWE, Warszawa ● Kurek W., 2008, Turystyka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa ● Lijewski T., Mikułowski B., Wyrzykowski J., 2002, Geografia turystyki Polski, PWE, Warszawa ● Łobożewicz T., 1983, Turystyka kwalifikowana, Wyd. PTTK Kraj, Warszawa Łobożewicz T., 1983, Turystyka kwalifikowana, Wyd. PTTK Kraj, Warszawa ● Łobożewicz T., 1996, Turystyka dzieci i młodzieży szkolnej, Wydawnictwo AWF, Warszawa ● Paterka S., Wieczorek A., Gołaszewski J., 2000, Organizacja wycieczek szkolnych, obozów stałych i wędrownych, AWF, Poznań ● Strugarek J., 2006, Organizacja i prowadzenie imprez sportowych, rekreacyjnych i turystycznych, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań ● Toczek-Werner S. (red.), 2002, Podstawy turystyki i rekreacji, Wydawnictwo AWF, Wrocław ● Zareba D. 2000, Ekoturystyka – wyzwania i nadzieje, PWN Warszawa 	
B. Literatura uzupełniająca:	
<ul style="list-style-type: none"> ● Alejski W., 1999, Turystyka w obliczu wyzwań XXI wieku, Wydawnictwo ALBIS, Kraków ● Borne H., Doliński A., 2000, Organizacja turystyki, WSiP, Warszawa ● Gajewski J., 1988, Sprzęt turystyczny i zasady poruszania się po górach, Wydawnictwo PTTK Kraj, Warszawa – Kraków ● Mapy wybranych regionów turystycznych ● Przeclawski K., 1994, Turystyka a świat współczesny, Uniwersytet Warszawski, Warszawa ● Przeclawski K., 1997, Człowiek a turystyka. Zarys socjologii turystyki, Wydawnictwo Albis, Kraków 	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.N.3 Rekreacja ruchowa 1		Forma zaliczenia CR – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka w strefie nadmorskiej i Turystyka w strefie nadmorskiej 50+	IV	
Dyscyplina: Nauki o kulturze fizycznej-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia rekreacyjne	42	25	48	65	3
Przygotowanie do ćwiczeń			15	20	
Przygotowanie prezentacji			10	20	
Wykonanie prac pisemnych			5	10	
Przygotowanie do kolokwium			5	5	
Konsultacje			5	5	
Samodzielne studiowanie literatury			8	5	
Razem	42	25	48	65	3
Metody dydaktyczne dyskusja, prezentacja, burza mózgów, pogadanka praca w grupach					
Wymagania wstępne Student posiada wiedzę z zakresu podstaw rekreacji oraz rozumie podstawowe zagadnienia dotyczące fizjologii człowieka, cechuje się odpowiednią kondycją i sprawnością fizyczną pozwalającą na wykonanie określonych ćwiczeń i zadań ruchowych.					
Cele zajęć Głównym celem przedmiotu jest zaprezentowanie studentom podstawowych, ogólnodostępnych oraz najbardziej popularnych form rekreacji ruchowej, jak również zasad ich uprawiania, a zarazem wpływu jaki mają one na zdrowie oraz kondycję psychofizyczną uczestników.					
Treści programowe Wycieczka lub rajd pieszy. Marsz na orientację. Nordic walking. Wycieczka lub rajd rowerowy. Spływ kajakowy. Zajęcia na basenie. Zajęcia na ścianie wspinaczkowej.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 zna terminologię, specyfikę oraz zasady organizacji podstawowych form rekreacji ruchowej, a także posiada wiedzę na temat wpływu rekreacji ruchowej na zdrowie i kondycję psychofizyczną			A. Sposób zaliczenia CR – zaliczenie z oceną B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów		

<p>organizmu ludzkiego</p> <p>Umiejętności U_01 posiada umiejętności pozwalające na uczestnictwo w planowaniu, organizowaniu i przeprowadzeniu podstawowych zajęć rekreacyjnych oraz potrafi je wykorzystać w celu poprawy zdrowia i kondycji uczestników, posiada warunki kondycyjne i zdrowotne pozwalające na uczestnictwo w organizacji i przeprowadzaniu rekreacji</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 potrafi współpracować w grupie opracowywać i planować zajęcia rekreacyjne, brać udział w ich organizacji zapewniając jednocześnie warunki bezpieczeństwa uczestnikom, a także jest świadomy potrzeby ciągłego doskonalenia własnej sprawności fizycznej</p>	<p>Poprawne wykonanie i objaśnienie ćwiczeń i zadań – (W_01), (U_01), (K_01)</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:</p> <p>K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p>Ocena końcowa ćwiczeń ruchowych: ocena ćwiczeń i zadań x 0,80 ocena obecności na zajęciach x 0,20</p> <p>Ocena końcowa przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS zaokrąglona w dół z dokładnością do 0,5: CRx3/3</p>
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>	
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>
<p>W_01</p>	<p>K1P_W14, K1P_W01, K1P_W13,</p>
<p>U_01</p>	<p>K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14</p>
<p>K_01</p>	<p>K1P_10, K1P_12</p>
<p>Wykaz literatury</p>	
<p>A. Literatura podstawowa:</p>	
<p>Mapy turystyczne Karkonoszy Mazurski K.R. Historia turystyki, Wyd. COTG, Kraków. Jahn A., Karkonosze polskie, Wyd. Ossolineum. Kondracki J., Geografia Polski. Mezoregiony fizycznogeograficzne. PWN, Warszawa Andrejuk A., 1998, Turystyka aktywna, rekreacyjna, specjalistyczna, Warszawa. Łobożewicz T., 1983, Turystyka kwalifikowana, Warszawa. Marek A., Lewandowski W., 2011, Możliwości rozwoju turystyki kwalifikowanej na przykładzie wspinaczki, Słupskie Prace Geograficzne nr 7. Merski J., Warecka J., 2009, Turystyka kwalifikowana. Turystyka aktywna, Almamer, Warszawa. Moda na sport / red. nauk. Waldemar Moska, Mariusz Brodnicki, Zofia Tylewska-Ostrowska. - Gdańsk : Wydawnictwo Athenae Gedanenses, 2013 Turystyka i rekreacja w promocji zdrowia : monografia, [red.] Jolanta Mogiła-Lisowska, Dorota Nowak, Ewa Czarniecka-Skubina, Wyd. Wyższa Szkoła Hotelarstwa, Gastronomii i Turystyki, Warszawa, 2011 Klawender J., 1989, Rekreacja ruchowa i turystyka : skrypt dla studentów AWF. Wyd. 2. , [red.] Teresa Wolańska , Wydawnictwo Akademii Wychowania Fizycznego, Warszawa</p>	
<p>B. Literatura uzupełniająca:</p>	
<p>Mazurski K.R., 2006, Geneza i przemiany turystyki, Wyd. Edukacja, Wrocław. Kuś W.M., 1981, Czas wolny, rekreacja i zdrowie, Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych, Warszawa Szwarc H., Wolańska T., Łobożewicz T., 1988, Rekreacja i turystyka ludzi w starszym wieku, Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych, Warszawa Łobożewicz T., Wolańska T., 1994, Rekreacja i turystyka w rodzinie, PTNKF : "Estrella" , Warszawa Ostrowski A., 2003, Zabawy i rekreacja w wodzie, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa</p>	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.N.4. Turystyka pielgrzymkowa	Forma zaliczenia Ćwiczenia audytoryjne -Zo	Liczba punktów ECTS 1
---	---	--------------------------

Kierunek studiów
Turystyka i rekreacja

profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka w strefie nadmorskiej i Turystyka w strefie nadmorskiej 50+	III

Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%

Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów w ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytoryjne	15	9	15	21	1
Przygotowanie do ćwiczeń			3	4	
Przygotowanie prezentacji			3	3	
Przygotowanie się do kolokwium			3	3	
Konsultacje			2	3	
Studiowanie samodzielne literatury			2	3	
Kolokwium zaliczeniowe			2	5	
Razem	15	9	15	21	1

Metody dydaktyczne

Ćwiczenia audytoryjne:

Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, analiza zdarzeń krytycznych (przypadków),

Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z wykładem, analiza tekstów z dyskusją, dyskusja, projekt badawczy, praca w grupach,

Metody praktyczne: pokaz, praca z mapą, analiza tekstów, rozwiązywanie zadań	
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi	
<p>A. Wymagania formalne: moduły: Antropogeniczne aspekty turystyki i rekreacji, Podstawy turystyki i rekreacji, Regiony turystyczne,</p> <p>B. Wymagana wstępne: znajomość podstawowej terminologii, uwarunkowań rozwoju turystyki oraz wpływu turystyki na człowieka, podstawowe pojęcia z zakresu turystyki</p>	
Cele przedmiotu:	
Uświadomienie tradycji i rangi pielgrzymowania w kulturze religijnej świata.	
Treści programowe	
Historia pielgrzymowania. Pielgrzymki i turystyka religijna – problemy terminologiczne. Pielgrzymki we współczesnych religiach. Światowy system ośrodków pielgrzymkowych. Rodzaje pielgrzymek. Stałe szlaki pielgrzymkowe. Motywy pielgrzymowania. Turystyka pielgrzymkowa w Polsce.	
Efekty uczenia się:	Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne
Wiedza	A. Sposób zaliczenia
W_01 Potrafi wymienić i opisać najpowszechniejsze koncepcje teoretyczne oraz teorie badawcze funkcjonujące w systemie nauk o turystyce,	<u>ćwiczenia audytoryjne</u>
W_02 Potrafi dokonywać analizy zróżnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata	S.N.4. – zaliczenie z oceną
W_03 Zna podstawowe pojęcia związane z funkcjonowaniem systemu turystyki, opisuje strukturę walorów i zagospodarowania turystycznego	B. Formy i kryteria zaliczenia
Umiejętności	<u>Ćwiczenia audytoryjne:</u>
U_01 Potrafi klasyfikować zjawiska turystyczne i wyjaśniać ich genezę w oparciu o przykłady wybranych regionów, miast przestrzeni turystycznej Polski i świata	Kolokwium zaliczeniowe: (W_01), (W_02), (W_03), (K_03), (K_04),
U_02 Potrafi opisywać determinanty aktywności turystycznej różnych obszarów Polski i świata	Prezentacja multimedialna: (U_01), (K_02)
U_03 Potrafi dokonywać oceny przydatności turystycznej oraz rekreacyjnej wybranych obszarów pod kątem różnych form turystyki i rekreacji	Prace pisemne: (U_01), (U_02), (U_03)
Kompetencje społeczne	Aktywność na zajęciach (K_01)
K_01 Potrafi wskazać dodatkowe możliwości doskonalenia zawodowego w zakresie zagadnień związanych z turystyką i rekreacją realizowane po zakończeniu studiów akademickich	Ocena końcowa z ćwiczeń audytoryjnych:
K_02 Wykazuje się kreatywnością, pomysłowością, własną inicjatywą, potrafi wskazać możliwości nowych	Kolokwium zaliczeniowe x 0,5
	Prezentacja multimedialna x 0,2
	Prace pisemne x 0,2
	Aktywność na zajęciach x 0,1
	<u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u>
	średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć
	(wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓŁEM

<p>przedsięwzięć na rynku turystycznym</p> <p>K_03 Potrafi wskazać ścieżki pozyskiwania wiedzy dotyczącej funkcjonowania turystyki w nowych obszarach</p> <p>K_04 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych w zakresie funkcjonowania rynku usług turystycznych</p>	<p>ECTS dla przedmiotu</p> <p>S.N.4. (Ax2)/2</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:</p> <p>K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna</p> <p>K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna</p> <p>K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus</p> <p>K ∈ [70% a, 80% a) dobra</p> <p>K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus</p> <p>K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p>
---	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W01
W_02	K1P_W04
W_03	K1P_W06
U_01	K1P_U01
U_02	K1P_U02
U_03	K1P_U04
K_01	K1P_K02
K_02	K1P_K07
K_03	K1P_K04
K_04	K1P_K08

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

- Jackowski A. (red.), 2003, Święta przestrzeń świata. Podstawy geografii religii. Wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków
- Jackowski A., Sołjan J., Bilka – Wodecka E., 1999, Religie Świata. Szlaki Pielgrzymkowe, [w:] Wielka Encyklopedia Geografii Świata, tom XV, Wyd. Kurpisz, Poznań
- Lijewski T., Mikułowski B., Wyrzykowski J., 2002, Geografia turystyki Polski, PWE, Warszawa

B. Literatura uzupełniająca

- Jackowski A., 1998, Pielgrzymki = turystyka pielgrzymkowa = turystyka religijna? Rozważania terminologiczne, „Turyzm”, t.8, z. 1
- Jackowski A., Ptaszycka-Jackowska D., Sołjan I., 2002, Światowy system ośrodków pielgrzymkowych, „Turyzm”, 12/2
- Jackowski A., Sołjan I., Bilka E., 1999, Ośrodki turystyki religijnej w Polsce i perspektywy ich rozwoju, „Turyzm”, z. 1
- Kroplewski Z., Panasiuk A., 2010, Turystyka religijna, Uniwersytet Szczeciński, Szczecin

- Mapy wybranych regionów turystycznych

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.N.5. Ekoturystyka		Forma zaliczenia Ćwiczenia audytoryjne-Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
zawodowy	SPS	Nie		Tak w zakresie specjalności: Turystyka w strefie nadmorskiej i Turystyka w strefie nadmorskiej 50+	V
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-50% Nauki o Ziemi-50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
Przygotowanie prezentacji			5	10	
Przygotowanie się do kolokwium			5	10	
Konsultacje			5	2	
Studiowanie samodzielne literatury			5	5	
Kolokwium zaliczeniowe			5	5	
Razem	30	18	30	42	2
Metody dydaktyczne Ćwiczenia audytoryjne: Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, analiza zdarzeń krytycznych (przypadków), Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z wykładem, analiza tekstów z dyskusją, dyskusja, projekt badawczy, praca w grupach, Metody praktyczne: pokaz, praca z mapą, analiza tekstów, rozwiązywanie zadań					
Wymagania wstępne znajomość podstawowej terminologii, uwarunkowań rozwoju turystyki oraz wpływu turystyki na człowieka, podstawowe pojęcia z zakresu turystyki, kształtowanie potrzeb i zainteresowań krajoznawczych, podstawowe formy ruchu turystycznego, znaczenie wychowawcze czasu wolnego, zapobieganie przejawom niewłaściwego spędzania czasu wolnego, walory turystyczno-krajoznawcze wybranych regionów Polski, zróżnicowanie społeczno-demograficzne, etniczne, wyznaniowe świata, umiejętność analizy danych statystycznych, wykonuje podstawowe ilustracje kartograficzne w wersji komputerowej, podstawowe pojęcia z zakresu ekologii i turystyki, funkcjonowanie ekosystemów, zasoby naturalne Ziemi					
Cele zajęć Zapoznanie studentów z problematyką zrównoważonych form turystyki, uświadomienie zależności między turystyką a środowiskiem przyrodniczym i antropogenicznym.					
Treści programowe					

Ekoturystyka - Podstawowe definicje (turystyka alternatywna, ekoturystyka, zrównoważony rozwój turystyki, świadomość ekologiczna), wpływ turystyki na środowisko przyrodnicze (bioróżnorodność, gleba, czystość wód, krajobraz), znaczenie obszarów chronionych w ekoturystyce, wpływ turystyki na środowisko społeczno-kulturowe, ekoturystyka a społeczności lokalne, turystyka zrównoważona jako element trwałego rozwoju, zarządzanie turystyką zrównoważoną, ekologiczny produkt turystyczny, popyt na ekoturystykę, marketing w ekoturystyce, ekoturystyka w Polsce i na świecie.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Potrafi wymienić i opisać najpowszechniejsze koncepcje teoretyczne oraz teorie badawcze funkcjonujące w systemie nauk o turystyce,

W_02 Potrafi dokonywać analizy zróżnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata

W_03 Zna podstawowe pojęcia związane z funkcjonowaniem systemu turystyki, opisuje strukturę walorów i zagospodarowania turystycznego

W_04 Zna specyfikę poszczególnych form turystyki i rekreacji, potrafi wskazać podstawowe cechy poszczególnych form turystyki i rekreacji oraz wskazać determinanty ich rozwoju

Umiejętności

U_01 Potrafi klasyfikować zjawiska turystyczne i wyjaśniać ich genezę w oparciu o przykłady wybranych regionów, miast przestrzeni turystycznej Polski i świata

U_02 Potrafi opisywać determinanty aktywności turystycznej różnych obszarów Polski i świata

U_03 Potrafi dokonywać oceny przydatności turystycznej oraz rekreacyjnej wybranych obszarów pod kątem różnych form turystyki i rekreacji

U_04 Potrafi planować pod względem organizacyjnym imprezy turystyczne i rekreacyjne, potrafi sporządzać kosztorysy imprez turystycznych oraz rekreacyjnych

Kompetencje społeczne

K_01 Potrafi wskazać dodatkowe możliwości doskonalenia zawodowego w zakresie zagadnień związanych z turystyką i rekreacją realizowane po zakończeniu studiów akademickich

K_02 Wykazuje się kreatywnością, pomysłowością, własną inicjatywą, potrafi wskazać możliwości nowych przedsięwzięć na rynku turystycznym

K_03 Potrafi wskazać ścieżki pozyskiwania wiedzy dotyczącej funkcjonowania turystyki w nowych obszarach

K_04 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych w zakresie funkcjonowania rynku usług turystycznych

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

ćwiczenia audytoryjne

S.N.5. – zaliczenie z oceną

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

Ćwiczenia audytoryjne:

Kolokwium zaliczeniowe: (W_01), (W_02), (W_03), (W_04), (K_03), (K_04),

Prezentacja multimedialna: (U_01), (K_02)

Prace pisemne: (U_01), (U_02), (U_03), (U_04)

Aktywność na zajęciach (K_01)

Ocena końcowa z ćwiczeń audytoryjnych:

Kolokwium zaliczeniowe x 0,5

Prezentacja multimedialna x 0,2

Prace pisemne x 0,2

Aktywność na zajęciach x 0,1

Ocena końcowa z przedmiotu:

średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć

(wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓLEM ECTS dla przedmiotu

S.N.5. (Ax2)/2

Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:

K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna

K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna

K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus

K ∈ [70% a, 80% a) dobra

K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus

K ∈ [90% a, 100% a) bardzo dobra

Ocena końcowa przedmiotu:

średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć

(W x 2 + CAU x 1) / 3

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W01
W_02	K1P_W04
W_03	K1P_W06
W_04	K1P_W10
U_01	K1P_U01
U_02	K1P_U02
U_03	K1P_U04
U_04	K1P_U14
K_01	K1P_K02
K_02	K1P_K07
K_03	K1P_K04
K_04	K1P_K08
Wykaz literatury	
A. Literatura podstawowa:	
<ul style="list-style-type: none"> ● Domaradzka B., 2008, Jak organizować turystykę szkolną? MINICIPIUM, Warszawa ● Gaworecki W.W., 2007, Turystyka, PWE, Warszawa ● Kurek W., 2008, Turystyka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa ● Lijewski T., Mikułowski B., Wyrzykowski J., 2002, Geografia turystyki Polski, PWE, Warszawa ● Łobożewicz T., 1996, Turystyka dzieci i młodzieży szkolnej, Wydawnictwo AWF, Warszawa ● Paterka S., Wieczorek A., Gołaszewski J., 2000, Organizacja wycieczek szkolnych, obozów stałych i wędrownych, AWF, Poznań ● Strugarek J., 2006, Organizacja i prowadzenie imprez sportowych, rekreacyjnych i turystycznych, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań ● Toczek-Werner S. (red.), 2002, Podstawy turystyki i rekreacji, Wydawnictwo AWF, Wrocław ● Zareba D. 2000, Ekoturystyka – wyzwania i nadzieje, PWN Warszawa 	
B. Literatura uzupełniająca:	
<ul style="list-style-type: none"> A. Alejziak W., 1999, Turystyka w obliczu wyzwań XXI wieku, Wydawnictwo ALBIS, Kraków B. Borne H., Doliński A., 2000, Organizacja turystyki, WSiP, Warszawa C. Mapy wybranych regionów turystycznych D. Przeclawski K., 1994, Turystyka a świat współczesny, Uniwersytet Warszawski, Warszawa E. Przeclawski K., 1997, Człowiek a turystyka. Zarys socjologii turystyki, Wydawnictwo Albis, Kraków 	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.N.6. Turystyka nadmorska na świecie		Forma zaliczenia Wykład-E Ćwiczenia audytoryjne- Zo		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka w strefie nadmorskiej i Turystyka w strefie nadmorskiej 50+	V	
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-75% Nauki o Ziemi-25%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykłady	15	9	45	51	2
Analiza literatury			20	20	
Przygotowanie do egzaminu			10	20	
Egzamin			10	10	
Konsultacje			5	1	
Ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			8	10	
Przygotowanie prezentacji			5	5	
Przygotowanie się do kolokwium			5	10	
Konsultacje			2	2	
Studiowanie samodzielne literatury			5	10	
Kolokwium zaliczeniowe			5	5	

Razem	45	27	75	93	4
Metody dydaktyczne					
Wykład:					
Metody podające: wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, wykład utrwalający (wykład eksponujący-prezentacje multimedialne),					
Ćwiczenia audytoryjne:					
Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, analiza zdarzeń krytycznych (przypadków),					
Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z wykładem, praca w grupach, dyskusja, metoda projektów (projekt badawczy), rozwiązywanie zadań,					
Metody praktyczne: pokaz, praca z mapą, analiza tekstów z dyskusją, metody ćwiczeniowe (zbieranie i analiza danych statystycznych, analiza schematów, analiza porównawcza, różne formy graficznej prezentacji wyników)					
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi					
A. Wymagania formalne: Moduł – Regiony turystyczne, Biologiczne aspekty turystyki i rekreacji, Ekonomiczne aspekty turystyki i rekreacji, Środowiskowe aspekty turystyki i rekreacji					
B. Wymagania wstępne: Znajomość podstawowych pojęć i definicji dotyczących turystyki, ruchu turystycznego, przyrodniczych i antropogenicznych (poza-przyrodniczych) walorów turystycznych, podstawy turystyki, geografia turystyczna, gospodarka walorami turystycznymi, ekonomia, obsługa ruchu turystycznego, turystyczne uwarunkowania rozwoju miast, społeczno-ekonomiczne uwarunkowania rozwoju turystyki, historia ruchu turystycznego w Polsce, znajomość form ruchu turystycznego, walorów turystyczno-krajoznawczych nadmorskich regionów Polski, regiony turystyczne Polski i świata					
Cele przedmiotu:					
Zapoznanie studentów z problematyką rozwoju obszarów, regionów i miejscowości nadmorskich jako stref intensywnej penetracji turystycznej oraz rozwoju zróżnicowanych form turystyki i rekreacji uprawianych na granicy lądu i morza na świecie.					
Treści programowe					
Turystyka nadmorska na świecie – podstawowe cechy turystyki nadmorskiej, definicja, lokalizacja tej formy działalności turystycznej, wskazanie obszarów, regionów i miejscowości nadmorskich jako stref intensywnej penetracji turystycznej oraz rozwoju zróżnicowanych form turystyki i rekreacji uprawianych na granicy lądu i morza na świecie. Różnorodność form turystyki nadmorskiej i jej źródła historyczne: kąpiele morskie, lecznictwo uzdrowiskowe – klimatoterapia i talassoterapia, wodolecznictwo, turystyka miast portowych i nadmorskich, żeglarstwo, turystyka morska. Zagospodarowanie turystyczne strefy nadmorskiej i jego przykłady na świecie. Kierunki i tendencje rozwoju turystyki nadmorskiej na świecie oraz obszary koncentracji i specjalizacji turystyki nadmorskiej.					
Efekty uczenia się:			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe		

<p>Wiedza</p> <p>W_01 Rozumie pojęcie turystyki jako zagadnienia wraz z jego szerokim kontekstem uwarunkowań przyrodniczych oraz społeczno-ekonomicznych, rozumie funkcjonowanie turystyki w ujęciu systemowym</p> <p>W_03 Zna uwarunkowania zróżnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata, potrafi dokonywać analizy zróżnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata</p> <p>W_04 Potrafi wskazać historyczne uwarunkowania rozwoju turystyki i potrafi wykorzystywać je do analizy zróżnicowania przestrzennego zjawisk turystycznych</p> <p>W_05 Zna specyfikę walorów, zagospodarowania i ruchu turystycznego w różnych typach przestrzeni turystycznej, potrafi charakteryzować determinanty funkcjonowania turystyki w różnych typach przestrzeni</p> <p>W_07 Zna mechanizmy funkcjonowania rynku usług turystycznych, potrafi w konkretnych warunkach obszaru opisać wpływ poszczególnych elementów (walorów, zagospodarowania, usług turystycznych) na funkcjonowanie lokalnego rynku usług turystycznych</p> <p>Umiejętności</p> <p>U_01 Potrafi klasyfikować zjawiska turystyczne i wyjaśniać ich genezę w oparciu o przykłady wybranych regionów, miast przestrzeni turystycznej Polski i świata</p> <p>U_02 Potrafi opisywać determinanty aktywności turystycznej różnych obszarów Polski i świata</p> <p>U_03 Potrafi ocenić rolę organizacji oraz instytucji naukowych i samorządowych w funkcjonowaniu turystyki i rekreacji w układzie ogólnokrajowym, regionalnym i lokalnym</p> <p>U_04 Potrafi dokonywać oceny przydatności turystycznej oraz rekreacyjnej wybranych obszarów Polski i świata pod kątem różnych form turystyki oraz rekreacji</p> <p>U_05 Wykorzystuje metody opisu statystycznego do analizy zróżnicowania zjawisk związanych z</p>	<p>kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne</p> <p>A. Sposób zaliczenia</p> <p><u>Wykład:</u></p> <p>S.N.6. - egzamin</p> <p><u>Ćwiczenia audytoryjne:</u></p> <p>S.N.6. – zaliczenie z oceną</p> <p>B. Formy i kryteria zaliczenia</p> <p><u>Wykład:</u></p> <p>Egzamin/zaliczenie pisemne (W_01), (W_03), (W_04), (W_05), (W_07), (U_02) (K_01), (K_03), (K_05)</p> <p>Aktywność w czasie zajęć (K_04)</p> <p><u>Ćwiczenia audytoryjne:</u></p> <p>Kolokwia pisemne (U_01), (U_02), (U_03), (U_04), (U_05), (U_06), (U_07)</p> <p>Prace pisemne (K_02)</p> <p>Ocena końcowa z wykładu:</p> <p>Ocena z egzaminu x 0,9</p> <p>Ocena za aktywność x 0,1</p> <p>Ocena końcowa z ćwiczeń:</p> <p>Ocena z kolokwiów pisemnych x 0,7</p> <p>Ocena prac pisemnych x 0,3</p> <p><u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u></p> <p>średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS</p>
--	---

<p>ruchem i zagospodarowaniem turystycznym. Potrafi dokonywać właściwej interpretacji danych statystycznych</p> <p>U_06 Wykorzystuje metody analizy przestrzennej do klasyfikacji i analizowania zjawisk turystycznych</p> <p>U_07 Potrafi udowodnić na konkretnych przykładach eufunkcje i dysfunkcje istnienia turystyki dla konkretnych obszarów w przestrzeni turystycznej Polski i świata</p> <p>Kompetencje społeczne</p> <p>K_01 Potrafi samodzielnie dokonywać selekcji literatury naukowej z zakresu nauk o turystyce do rozwiązywania konkretnych problemów związanych z funkcjonowaniem turystyki na wybranych obszarach</p> <p>K_02 Potrafi w zespole opracowywać plany, strategie rozwoju, koncepcje produktów turystycznych oraz innych dokumentów o charakterze prognostycznym dla rozwoju turystycznego obszarów</p> <p>K_03 Potrafi wskazać ścieżki pozyskiwania wiedzy dotyczącej funkcjonowania turystyki w nowych obszarach, nowych przestrzeniach turystycznych</p> <p>K_04 Umie uczestniczyć w przygotowaniu koncepcji przestrzennych rozwoju turystyki i rekreacji w różnych skalach</p> <p>K_05 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych w zakresie funkcjonowania rynku usług turystycznych</p>	<p>poszczególnych form zajęć</p> <p>(wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓLEM ECTS dla przedmiotu</p> <p>S.N.6. (Wx2 + Ax2)/4</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:</p> <p>K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna</p> <p>K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna</p> <p>K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus</p> <p>K ∈ [70% a, 80% a) dobra</p> <p>K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus</p> <p>K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p>
--	--

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W01
W_03	K1P_W04
W_04	K1P_W05
W_05	K1P_W07
W_07	K1P_W14
U_01	K1P_U01

U_02	K1P_U02
U_03	K1P_U03
U_04	K1P_U04
U_05	K1P_U06
U_06	K1P_U07
U_07	K1P_U16
K_01	K1P_K01
K_02	K1P_K03
K_03	K1P_K04
K_04	K1P_K05
K_05	K1P_K08

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

- Gaworecki W., 2007, Turystyka, PWE, Warszawa
- Gołembski G., 2002, Metody stymulowania rozwoju turystyki w ujęciu przestrzennym, Akademia Ekonomiczna w Poznaniu, Poznań
- Kielbasiewicz – Drozdowska I., Siwiński W., 2001, Teoria i metodyka rekreacji, AWF, Poznań
- Kowalczyk A., 2000, Geografia turystyki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa
- Kurek W. (red.), 2007, Turystyka, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa
- Kurek W., 2008, Turystyka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa,
- Kurek W., Mika M. (red.), 2007, Studia nad turystyką. Tendencje, stan obecny i perspektywy badawcze, Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania, Uniwersytet Jagielloński, Kraków
- Lijewski T., Mikułowski B., Wyrzykowski J., 2002, Geografia Turystyki Polski, PWE
- Matczak A., 1992, Model badań ruchu turystycznego. Studium metodologiczne, Uniwersytet Łódzki, Łódź
- Przeclawski K., 1997, Człowiek a turystyka. Zarys socjologii turystyki, Wydawnictwo Albis, Kraków

B. Literatura uzupełniająca

- Lubowiecki-Vikuk A.P., Basińska A., 2008, Turystyka i rekreacja jako antidotum na ekologiczne i zdrowotne skutki samotności, [w:] Siwiński W., Tauber R.D., Mucha-Szajek E. (red.), Współczesne tendencje w rekreacji i turystyce, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Hotelarstwa i Gastronomii w Poznaniu, Polskie Stowarzyszenie Naukowe Animacji Rekreacji i Turystyki, Poznań, s.157-169
- Łobożewicz T., Wolańska T. (red.), 1994, Rekreacja i turystyka w rodzinie, Estrella, Warszawa
- Szwarc H., Wasilewska R., Wolańska T., 1986, Rekreacja ruchowa osób starszych, AWF, Warszawa
- Szwarc H., Wolańska T., Łobożewicz T., 1988, Rekreacja i turystyka ludzi w starszym wieku, AWF, Warszawa
- Winiarski R., 1989, Wstęp do teorii rekreacji, AWF, Kraków
- Wolańska T. (red.), 1989, Rekreacja ruchowa i turystyka, AWF, Warszawa

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.N.7. Turystyka nadmorska w Polsce		Forma zaliczenia Wykład- Zo Ćwiczenia audytoryjne -Zo		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka w strefie nadmorskiej i Turystyka w strefie nadmorskiej 50+	IV	
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-75% Nauki o Ziemi-25%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykłady	15	9	45	51	2
Analiza literatury			15	20	
Przygotowanie do zaliczenia			15	15	
Zaliczenie			10	15	
Konsultacje			5	1	
Ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
Przygotowanie prezentacji			5	10	
Przygotowanie się do kolokwium			5	10	
Konsultacje			2	2	
Studiowanie samodzielne literatury			5	5	
Kolokwium zaliczeniowe			8	5	
Razem	45	27	75	93	4
Metody dydaktyczne					

Wykład:

Metody podające: wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, wykład utrwalający (wykład eksponujący-prezentacje multimedialne),

Ćwiczenia audytoryjne:

Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, analiza zdarzeń krytycznych (przypadków),

Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z wykładem, praca w grupach, dyskusja, metoda projektów (projekt badawczy), rozwiązywanie zadań,

Metody praktyczne: pokaz, praca z mapą, analiza tekstów z dyskusją, metody ćwiczeniowe (zbieranie i analiza danych statystycznych, analiza schematów, analiza porównawcza, różne formy graficznej prezentacji wyników)

Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi

A. Wymagania formalne: Regiony turystyczne, Biologiczne aspekty turystyki i rekreacji, Ekonomiczne aspekty turystyki i rekreacji, Środowiskowe aspekty turystyki i rekreacji

B. Wymagania wstępne: Znajomość podstawowych pojęć i definicji dotyczących turystyki, ruchu turystycznego, przyrodniczych i antropogenicznych walorów turystycznych, podstawy turystyki, geografia turystyczna, gospodarka walorami turystycznymi, turystyczne uwarunkowania rozwoju miast, społeczno-ekonomiczne uwarunkowania rozwoju turystyki, znajomość form ruchu turystycznego, walorów turystyczno-krajoznawczych nadmorskich regionów Polski, regiony turystyczne Polski i świata

Cele przedmiotu:

Zapoznanie studentów z problematyką rozwoju obszarów, regionów i miejscowości nadmorskich jako stref intensywnej penetracji turystycznej oraz rozwoju zróżnicowanych form turystyki i rekreacji uprawianych na granicy lądu i morza w Polsce.

Treści programowe

podstawowe cechy turystyki nadmorskiej, definicja, lokalizacja tej formy działalności turystycznej, wskazanie obszarów, regionów i miejscowości nadmorskich w Polsce jako stref intensywnej penetracji turystycznej oraz rozwoju zróżnicowanych form turystyki i rekreacji uprawianych na granicy lądu i morza na świecie. Różnorodność form turystyki nadmorskiej i jej źródła historyczne: kąpiele morskie, lecznictwo uzdrowiskowe – klimatoterapia i talessoterapia, wodolecznictwo, turystyka miast portowych i nadmorskich, żeglarstwo, turystyka morska, Zagospodarowanie turystyczne strefy nadmorskiej i jego przykłady w Polsce. Kierunki rozwoju turystyki nadmorskiej w Polsce oraz obszary koncentracji i specjalizacji turystyki nadmorskiej.

Efekty uczenia się:**Wiedza**

W_01 Rozumie pojęcie turystyki jako zagadnienia wraz z jego szerokim kontekstem uwarunkowań przyrodniczych oraz społeczno-ekonomicznych, rozumie funkcjonowanie turystyki w ujęciu systemowym

W_03 Zna uwarunkowania zróżnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata, potrafi

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne**A. Sposób zaliczenia**

Wykład:

S.N.7. - zaliczenie z oceną

<p>dokonywać analizy zróżnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata</p> <p>W_04 Potrafi wskazać historyczne uwarunkowania rozwoju turystyki i potrafi wykorzystywać je do analizy zróżnicowania przestrzennego zjawisk turystycznych</p> <p>W_05 Zna specyfikę walorów, zagospodarowania i ruchu turystycznego w różnych typach przestrzeni turystycznej, potrafi charakteryzować determinanty funkcjonowania turystyki w różnych typach przestrzeni</p> <p>W_07 Zna mechanizmy funkcjonowania rynku usług turystycznych, potrafi w konkretnych warunkach obszaru opisać wpływ poszczególnych elementów (walorów, zagospodarowania, usług turystycznych) na funkcjonowanie lokalnego rynku usług turystycznych</p> <p>Umiejętności</p> <p>U_01 Potrafi klasyfikować zjawiska turystyczne i wyjaśniać ich genezę w oparciu o przykłady wybranych regionów, miast przestrzeni turystycznej Polski i świata</p> <p>U_02 Potrafi opisywać determinanty aktywności turystycznej różnych obszarów Polski i świata</p> <p>U_03 Potrafi ocenić rolę organizacji oraz instytucji naukowych i samorządowych w funkcjonowaniu turystyki i rekreacji w układzie ogólnokrajowym, regionalnym i lokalnym</p> <p>U_04 Potrafi dokonywać oceny przydatności turystycznej oraz rekreacyjnej wybranych obszarów Polski i świata pod kątem różnych form turystyki oraz rekreacji</p> <p>U_05 Wykorzystuje metody opisu statystycznego do analizy zróżnicowania zjawisk związanych z ruchem i zagospodarowaniem turystycznym. Potrafi dokonywać właściwej interpretacji danych statystycznych</p> <p>U_06 Wykorzystuje metody analizy przestrzennej do klasyfikacji i analizowania zjawisk turystycznych</p> <p>U_07 Potrafi udowodnić na konkretnych przykładach eufunkcje i dysfunkcje istnienia turystyki dla konkretnych obszarów w przestrzeni turystycznej Polski i świata</p> <p>Kompetencje społeczne</p> <p>K_01 Potrafi samodzielnie dokonywać selekcji literatury naukowej z zakresu nauk o turystyce do</p>	<p><u>Ćwiczenia audytoryjne:</u></p> <p>S.N.7. – zaliczenie z oceną</p> <p>B. Formy i kryteria zaliczenia</p> <p><u>Wykład:</u></p> <p>Egzamin/zaliczenie pisemne (W_01), (W_03), (W_04), (W_05), (W_07), (U_02) (K_01), (K_03), (K_05)</p> <p>Aktywność w czasie zajęć (K_04)</p> <p><u>Ćwiczenia audytoryjne:</u></p> <p>Kolokwia pisemne (U_01), (U_02), (U_03), (U_04), (U_05), (U_06), (U_07)</p> <p>Prace pisemne (K_02)</p> <p>Ocena końcowa z wykładu:</p> <p>Ocena z egzaminu x 0,9</p> <p>Ocena za aktywność x 0,1</p> <p>Ocena końcowa z ćwiczeń:</p> <p>Ocena z kolokwiów pisemnych x 0,7</p> <p>Ocena prac pisemnych x 0,3</p> <p><u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u></p> <p>średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć</p> <p>(wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓŁEM ECTS dla przedmiotu</p> <p>S.N.7. (Wx2 + Ax2)/4</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:</p>
--	---

rozwiązywania konkretnych problemów związanych z funkcjonowaniem turystyki na wybranych obszarach	K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna
K_02 Potrafi w zespole opracowywać plany, strategie rozwoju, koncepcje produktów turystycznych oraz innych dokumentów o charakterze prognostycznym dla rozwoju turystycznego obszarów	K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna
	K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus
	K ∈ [70% a, 80% a) dobra
	K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus
K_03 Potrafi wskazać ścieżki pozyskiwania wiedzy dotyczącej funkcjonowania turystyki w nowych obszarach, nowych przestrzeniach turystycznych	K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra
K_04 Umie uczestniczyć w przygotowaniu koncepcji przestrzennych rozwoju turystyki i rekreacji w różnych skalach	
K_05 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych w zakresie funkcjonowania rynku usług turystycznych	

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W01
W_03	K1P_W04
W_04	K1P_W05
W_05	K1P_W07
W_07	K1P_W14
U_01	K1P_U01
U_02	K1P_U02
U_03	K1P_U03
U_04	K1P_U04
U_05	K1P_U06
U_06	K1P_U07
U_07	K1P_U16
K_01	K1P_K01
K_02	K1P_K03
K_03	K1P_K04
K_04	K1P_K05
K_05	K1P_K08

Wykaz literatury

- Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć (zdania egzaminu):
- Kowalczyk A., 2000, Geografia turystyki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa
- Kowalczyk A., 2005, Nowe formy turystyki miejskiej, Wydawnictwo UW, Wrocław
- Kurek W. (red.), 2007, Turystyka, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa
- Kurek W., Mika M. (red.), 2007, Studia nad turystyką. Tendencje, stan obecny i perspektywy badawcze, Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania, Uniwersytet Jagielloński, Kraków
- Lijewski T., Mikułowski B., Wyrzykowski J., 2002, Geografia Turystyki Polski, PWE
- Majewski J., Lanc B., 2001, Turystyka wiejska i rozwój lokalny, Fundacja „Fundusz Współpracy”, Poznań
- Matczak A., 1992, Model badań ruchu turystycznego. Studium metodologiczne, Uniwersytet Łódzki, Łódź
- Przeclawski K., 1997, Człowiek a turystyka. Zarys socjologii turystyki, Wydawnictwo Albis, Kraków
- Ptaszycka-Jackowska D. (red.), 2007, Polska przestrzeń turystyczna, „Prace Geograficzne Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania Uniwersytetu Jagiellońskiego”, Kraków, nr 117
- Rydz E. (red.), 2005, Kształtowanie funkcji turystycznych w miejscowościach uzdrowiskowych, PAP, Słupsk
- Rydz E., 2006, Przemiany struktur społeczno-gospodarczych w okresie transformacji systemowej na Pomorzu Środkowym, Pomorska Akademia Pedagogiczna w Słupsku, Słupsk
- Rydz E., Jażewicz I., 1999, Funkcja turystyczna małych miast Pomorza Środkowego, „Słupskie Prace Matematyczno-Przyrodnicze”, WSP, Słupsk, nr 12c, s. 181-218
- Rydz E., 2007, Przestrzenne zróżnicowanie warunków życia ludności wiejskiej regionach nadmorskich, [w:] Znaczenie badań krajobrazowych dla zrównoważonego rozwoju. Profesorowi Andrzejowi Richlingowi w 70. rocznicę i 45-lecie pracy naukowej, Wydział Geografii i Studiów Regionalnych, Uniwersytet Warszawski, Warszawa, s.551-568
- Sikora J., 1999, Organizacja ruchu turystycznego na wsi, WSiP, Warszawa
- Sikorska-Wolak I., 2004, Turystyka w rozwoju lokalnym, SGGW, Warszawa

B. Literatura uzupełniająca

- Behr I, Billert A., Kröning W., Muzioł-Węclawowicz A., 2003, Podręcznik rewitalizacji. Zasady, procedury
- Lubowiecki-Vikuk A.P., Basińska A., 2008, Turystyka i rekreacja jako antidotum na ekologiczne i zdrowotne skutki samotności, [w:] Siwiński W., Tauber R.D., Mucha-Szajek E. (red.), Współczesne tendencje w rekreacji i turystyce, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Hotelarstwa i Gastronomii w Poznaniu, Polskie Stowarzyszenie Naukowe Animacji Rekreacji i Turystyki, Poznań, s.157-169
- Łobożewicz T., Wolańska T. (red.), 1994, Rekreacja i turystyka w rodzinie, Estrella, Warszawa
- Rydz E., 2003, Współczesne tendencje w rolnictwie strefy podmiejskiej na przykładzie gminy Słupsk i Kobylnica, [w:] Górz B., Guzik C. (red.), Współczesne przekształcenia i przyszłość polskiej wsi, „Studia Obszarów Wiejskich”, Komisja Obszarów Wiejskich PTG, IGiPZ PAN, Warszawa, t. IV, s. 181-196
- Rydz E., 2008, Przemiany przestrzeni wiejskiej na Pomorzu Środkowym, [w:] Pomorze Środkowe — społeczeństwo, wieś, gospodarka. Wybrane problemy, Lokalna Agenda Pomorza Środkowego 21. W ramach projektu Fundacja Nauka dla Środowiska, Politechnika Koszalińska, Koszalin, s. 19-42
- Szwarc H., Wasilewska R., Wolańska T., 1986, Rekreacja ruchowa osób starszych, AWF, Warszawa
- Szwarc H., Wolańska T., Łobożewicz T., 1988, Rekreacja i turystyka ludzi w starszym wieku, AWF, Warszawa
- Winiarski R., 1989, Wstęp do teorii rekreacji, AWF, Kraków
- Wolańska T. (red.), 1989, Rekreacja ruchowa i turystyka, AWF Warszawa

Nazwa zajęć S.N.8. Społeczne skutki rozwoju turystyki i rekreacji		Forma zaliczenia CAU – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów TURYSTYKA I REKREACJA					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka w strefie nadmorskiej i Turystyka w strefie nadmorskiej 50+	V	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytorijne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
Przygotowanie prezentacji			5	10	
Przygotowanie się do kolokwium			5	10	
Konsultacje			5	2	
Studiowanie samodzielne literatury			5	5	
Kolokwium zaliczeniowe			5	5	
Razem	30	18	30	42	2
Metody dydaktyczne Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, analiza zdarzeń krytycznych (przypadków). Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z wykładem, praca w grupach, dyskusja, metoda projektów (projekt badawczy), rozwiązywanie zadań. Metody praktyczne: pokaz, praca z mapą, analiza tekstów z dyskusją, metody ćwiczeniowe (zbieranie i analiza danych statystycznych, analiza schematów, analiza porównawcza, różne formy graficznej prezentacji wyników)					
Wymagania wstępne Znajomość podstawowych pojęć i definicji dotyczących turystyki, ruchu turystycznego, przyrodniczych i antropogenicznych (pozaprzyrodniczych) walorów turystycznych, podstawy turystyki, geografia turystyczna, gospodarka walorami turystycznymi, ekonomia, obsługa ruchu turystycznego, turystyczne uwarunkowania rozwoju miast, społeczno-ekonomiczne uwarunkowania rozwoju turystyki, historia ruchu turystycznego w Polsce, znajomość form ruchu turystycznego, walorów turystyczno-krajoznawczych nadmorskich regionów Polski, regiony turystyczne Polski i świata					
Cele zajęć Wykształcenie kompetencji w zakresie analizy stosowania różnych form rekreacji dla różnych grup społecznych, odpowiedniego ich doboru ze względu na promocję zdrowia i profilaktykę chorób cywilizacyjnych, umiejętności oceny skutków uczestniczenia w rekreacji ze społecznego punktu widzenia.					
Treści programowe Społeczne skutki rozwoju turystyki i rekreacji - rekreacja w poszczególnych etapach życia człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem najmłodszych i najstarszych grup wiekowych. Funkcje i cechy rekreacji. Współczesne trendy rekreacyjne i ich społeczne znaczenie. Wartości rekreacji w łagodzeniu negatywnych					

skutków przemian demograficznych, społecznych i ekonomicznych. Rekreacja środkiem realizacji celów prozdrowotnych, autoekspresji i samorealizacji. Rekreacja w rodzinie: sport na czasach, turystyka rodzinna, rekreacja dziadków z wnukami, rekreacja ruchowa dla całej rodziny. Kulturowe, ekonomiczne, intelektualne, realizacyjne, geograficzne, psychiczne bariery uczestniczenia w rekreacji. Poziom świadomości uczestniczenia w rekreacji z uwzględnieniem geograficznych, kulturowych, społecznych i ekonomicznych różnicowań. Wybrane metody badania zachowań rekreacyjnych i ich praktyczne zastosowanie w toku realizowanych ćwiczeń.

Efekty uczenia się:

Wiedza

W_01 Rozumie pojęcie turystyki jako zagadnienia wraz z jego szerokim kontekstem uwarunkowań przyrodniczych oraz społeczno-ekonomicznych, rozumie funkcjonowanie turystyki w ujęciu systemowym

W_03 Zna uwarunkowania zróżnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata, potrafi dokonywać analizy zróżnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata

W_04 Potrafi wskazać historyczne uwarunkowania rozwoju turystyki i potrafi wykorzystywać je do analizy zróżnicowania przestrzennego zjawisk turystycznych

W_05 Zna specyfikę walorów, zagospodarowania i ruchu turystycznego w różnych typach przestrzeni turystycznej, potrafi charakteryzować determinanty funkcjonowania turystyki w różnych typach przestrzeni

W_07 Zna mechanizmy funkcjonowania rynku usług turystycznych, potrafi w konkretnych warunkach obszaru opisać wpływ poszczególnych elementów (walorów, zagospodarowania, usług turystycznych) na funkcjonowanie lokalnego rynku usług turystycznych

Umiejętności

U_01 Potrafi klasyfikować zjawiska turystyczne i wyjaśniać ich genezę w oparciu o przykłady wybranych regionów, miast przestrzeni turystycznej Polski i świata

U_02 Potrafi opisywać determinanty aktywności turystycznej różnych obszarów Polski i świata

U_03 Potrafi ocenić rolę organizacji oraz instytucji naukowych i samorządowych w funkcjonowaniu turystyki i rekreacji w układzie ogólnokrajowym, regionalnym i lokalnym

U_04 Potrafi dokonywać oceny przydatności turystycznej oraz rekreacyjnej wybranych obszarów Polski i świata pod kątem różnych form turystyki oraz rekreacji

U_05 Wykorzystuje metody opisu statystycznego do analizy zróżnicowania zjawisk związanych z ruchem i zagospodarowaniem turystycznym. Potrafi dokonywać właściwej interpretacji danych statystycznych

U_06 Wykorzystuje metody analizy przestrzennej do klasyfikacji i analizowania zjawisk turystycznych

U_07 Potrafi udowodnić na konkretnych przykładach eufunkcje i dysfunkcje istnienia

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Ćwiczenia audytoryjne – zaliczenie z oceną

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

Zaliczenie pisemne (W_01), (W_03), (W_04), (W_05), (W_07), (U_02) (K_01), (K_03), (K_05)

Aktywność w czasie zajęć (K_04)

Kolokwia pisemne (U_01), (U_02), (U_03), (U_04), (U_05), (U_06), (U_07)

Prace pisemne (K_02)

Ocena końcowa z ćwiczeń:

Ocena z kolokwiów pisemnych x 0,7

Ocena prac pisemnych x 0,3

Ocena końcowa z przedmiotu:

średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS

poszczególnych form zajęć

(wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓLEM ECTS dla przedmiotu

S.N.8. (Wx2 + Ax2)/4

Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:

K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna

K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna

K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus

K ∈ [70% a, 80% a) dobra

K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus

K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra

<p>turystyki dla konkretnych obszarów w przestrzeni turystycznej Polski i świata</p> <p>Kompetencje społeczne</p> <p>K_01 Potrafi samodzielnie dokonywać selekcji literatury naukowej z zakresu nauk o turystyce do rozwiązywania konkretnych problemów związanych z funkcjonowaniem turystyki na wybranych obszarach</p> <p>K_02 Potrafi w zespole opracowywać plany, strategie rozwoju, koncepcje produktów turystycznych oraz innych dokumentów o charakterze prognostycznym dla rozwoju turystycznego obszarów</p> <p>K_03 Potrafi wskazać ścieżki pozyskiwania wiedzy dotyczącej funkcjonowania turystyki w nowych obszarach, nowych przestrzeniach turystycznych</p> <p>K_04 Umie uczestniczyć w przygotowaniu koncepcji przestrzennych rozwoju turystyki i rekreacji w różnych skalach</p> <p>K_05 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych w zakresie funkcjonowania rynku usług turystycznych</p>	
--	--

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku

W 01	K1P W01
W 03	K1P W04
W 04	K1P W05
W 05	K1P W07
W 07	K1P W14
U 01	K1P U01
U 02	K1P U02
U 03	K1P U03
U 04	K1P U04
U 05	K1P U06
U 06	K1P U07
U 07	K1P U16
K 01	K1P K01
K 02	K1P K03
K 03	K1P K04
K 04	K1P K05
K 05	K1P K08

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

czasopismo: Turyzm

Drzewiecki M., 2009, Agroturystyka współczesna w Polsce, Wyższa Szkoła Turystyki i Hotelarstwa w Gdańsku, Gdańsk

Gaworecki W., 2007, Turystyka, PWE, Warszawa

Gołembski G., 2002, Metody stymulowania rozwoju turystyki w ujęciu przestrzennym, Akademia Ekonomiczna w Poznaniu, Poznań

Kaczmarek S., 2001, Rewitalizacja terenów poprzemysłowych. Nowy wymiar w rozwoju miast, UŁ, Łódź

Kielbasiewicz – Drozdowska I., Siwiński W., 2001, Teoria i metodyka rekreacji, AWF, Poznań

Kowalczyk A., 2000, Geografia turystyki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa

Kowalczyk A., 2005, Nowe formy turystyki miejskiej, Wydawnictwo UW, Wrocław

Kurek W. (red.), 2007, Turystyka, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa

Kurek W., 2008, Turystyka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa,

Kłodziński M., 1999, Aktywizacja gospodarcza obszarów wiejskich, IRWiR PAN, Warszawa

Kłodziński M., 2006, Aktywizacja społeczno-gospodarcza gmin wiejskich i małych miast, IRWiR PAN, Warszawa

Kurek W., Mika M. (red.), 2007, Studia nad turystyką. Tendencje, stan obecny i perspektywy badawcze, Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania, Uniwersytet Jagielloński, Kraków

Lijewski T., Mikułowski B., Wyrzykowski J., 2002, Geografia Turystyki Polski, PWE

Majewski J., Lanc B., 2001, Turystyka wiejska i rozwój lokalny, Fundacja „Fundusz Współpracy”, Poznań

Matczak A., 1992, Model badań ruchu turystycznego. Studium metodologiczne, Uniwersytet Łódzki, Łódź

Przeclawski K., 1997, Człowiek a turystyka. Zarys socjologii turystyki, Wydawnictwo Albis, Kraków

Ptaszycka-Jackowska D. (red.), 2007, Polska przestrzeń turystyczna, „Prace Geograficzne Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania Uniwersytetu Jagiellońskiego”, Kraków, nr 117

Rydz E., 2004, Współczesne przemiany na obszarach wiejskich w regionach nadmorskich, [w:] Bański J. (red.), Polska przestrzeń wiejska: procesy i perspektywy, „Studia Obszarów Wiejskich”, Komisja Obszarów Wiejskich PTG, IGiPZ PAN, Warszawa, nr 9, s.219-248

Rydz E. (red.), 2005, Kształtowanie funkcji turystycznych w miejscowościach uzdrowiskowych, PAP, Słupsk

Rydz E., 2006, Przemiany struktur społeczno-gospodarczych w okresie transformacji systemowej na Pomorzu Środkowym, Pomorska Akademia Pedagogiczna w Słupsku, Słupsk

Rydz E., Jażewicz I., 1999, Funkcja turystyczna małych miast Pomorza Środkowego, „Słupskie Prace Matematyczno-Przyrodnicze”, WSP, Słupsk, nr 12c, s. 181-218

Rydz E., 2007, Przestrzenne zróżnicowanie warunków życia ludności wiejskiej regionach nadmorskich, [w:] Znaczenie badań krajobrazowych dla zrównoważonego rozwoju. Profesorowi Andrzejowi Richlingowi w 70. rocznicę i 45-lecie pracy naukowej, Wydział Geografii i Studiów Regionalnych, Uniwersytet Warszawski, Warszawa, s.551-568

Sikora J., 1999, Organizacja ruchu turystycznego na wsi, WSiP, Warszawa

Sikorska-Wolak I., 2004, Turystyka w rozwoju lokalnym, SGGW, Warszawa

Siwiński W. (red.) 2001, Teoria i metodyka rekreacji (zagadnienia podstawowe), AWF, Poznań 1

Toczek-Werner S. (red.), 1998, Podstawy rekreacji i turystyki, AWF, Wrocław

B. Literatura uzupełniająca:

Behr I, Billert A., Kröning W., Muzioł-Węclawowicz A., 2003, Podręcznik rewitalizacji. Zasady, procedury

Lubowiecki-Vikuk A.P., Basińska A., 2008, Turystyka i rekreacja jako antidotum na ekologiczne i zdrowotne skutki samotności, [w:] Siwiński W., Tauber R.D., Mucha-Szajek E. (red.), Współczesne tendencje w rekreacji i turystyce, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Hotelarstwa i Gastronomii w Poznaniu, Polskie Stowarzyszenie Naukowe Animacji Rekreacji i Turystyki, Poznań, s.157-169

Łobożewicz T., Wolańska T. (red.), 1994, Rekreacja i turystyka w rodzinie, Estrella, Warszawa

Rydz E., 2003, Współczesne tendencje w rolnictwie strefy podmiejskiej na przykładzie gminy Słupsk i Kobylnica, [w:] Górz B., Guzik C. (red.), Współczesne przekształcenia i przyszłość polskiej wsi, „Studia Obszarów Wiejskich”, Komisja Obszarów Wiejskich PTG, IGiPZ PAN, Warszawa, t. IV, s. 18 1-196

Rydz E., 2008, Przemiany przestrzeni wiejskiej na Pomorzu Środkowym, [w:] Pomorze Środkowe — społeczeństwo, wieś, gospodarka. Wybrane problemy, Lokalna Agenda Pomorza Środkowego 21. W ramach projektu Fundacja Nauka dla Środowiska, Politechnika Koszalińska, Koszalin, s. 19-42

Szwarc H., Wasilewska R., Wolańska T., 1986, Rekreacja ruchowa osób starszych, AWF, Warszawa

Szwarc H., Wolańska T., Łobożewicz T., 1988, Rekreacja i turystyka ludzi w starszym wieku, AWF, Warszawa

Winiarski R., 1989, Wstęp do teorii rekreacji, AWF, Kraków

Wolańska T. (red.), 1989, Rekreacja ruchowa i turystyka, AWF Warszawa

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.N.9. Porty morskie i marin		Forma zaliczenia Ćwiczenia audytoryjne -Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
zawodowy	SPS	Nie		Tak w zakresie specjalności: Turystyka w strefie nadmorskiej i Turystyka w strefie nadmorskiej 50+	V
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna -100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
Przygotowanie prezentacji			5	10	
Przygotowanie się do kolokwium			5	10	
Konsultacje			5	2	
Studiowanie samodzielne literatury			5	5	
Kolokwium zaliczeniowe			5	5	
Razem	30	18	30	42	
Metody dydaktyczne Ćwiczenia audytoryjne: Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, analiza zdarzeń krytycznych (przypadków), Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z wykładem, analiza tekstów z dyskusją, dyskusja, projekt badawczy, praca w grupach, Metody praktyczne: pokaz, praca z mapą, analiza tekstów, rozwiązywanie zadań					
Wymagania wstępne Geografia turystyki					
Cele zajęć Zapoznanie studentów ze specyfiką portów i marin, ich lokalizacją, wyposażeniem, przedmiotem działalności, zapleczem produkcyjnym, świadczonymi usługami, sposobem zarządzania oraz kierunkami rozwoju.					
Treści programowe 1. Czynniki warunkujące powstawanie portów morskich i marin w Polsce i na świecie. 2. Zarządzanie portami i marinami. 3. Problematyka funkcjonowania portów morskich. 4. Bezpieczeństwo polskich portów i marin. 5. Obsługa portów i marin w Polsce. 6. Specyfika usług portowych. 7. Metody zarządzania portami i marinami. 8. Nowoczesne przedsiębiorstwo portowe. 9. Wybrane porty morskie świata i ich charakterystyka					

<p>Efekty uczenia się</p> <p>Wiedza W_01 student wymienia i opisuje podstawowe pojęcia związane z funkcjonowaniem portów morskich i marin W_02 wymienia czynniki lokalizacyjne portów i marin W_03 opisuje podstawowe wyposażenie techniczne portów morskich i marin W_04 charakteryzuje współczesne kierunki rozwoju portów morskich.</p> <p>Umiejętności U_01 dokonuje oceny przydatności środowiska przyrodniczego wybranych obszarów świata pod kątem lokalizacji i funkcjonowania portów i marin U_02 opisuje metody zarządzania portami U_03 porównuje i klasyfikuje porty morskie oraz analizuje dostępność transportową portów morskich</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 wskazuje dodatkowe możliwości doskonalenia zawodowego w zakresie zagadnień związanych z turystyką i rekreacją realizowane po zakończeniu studiów akademickich K_02 Wykazuje się kreatywnością, pomysłowością, własną inicjatywą, potrafi wskazać możliwości nowych przedsięwzięć na rynku turystycznym</p>	<p>Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne</p> <p>A. Sposób zaliczenia ćwiczenia audytoryjne S.N.9. – zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Ćwiczenia audytoryjne: Kolokwium zaliczeniowe: (W_01), (W_02), (W_03), (W_04), Prace pisemne: (U_01), (U_02), (U_03), (U_04), (K_2)</p> <p>Ocena końcowa z ćwiczeń audytoryjnych: Kolokwium zaliczeniowe x 0,5 Prezentacja multimedialna x 0,2 Prace pisemne x 0,2 Aktywność na zajęciach x 0,1</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (ów. x ECTS) / OGÓŁEM ECTS dla przedmiotu S.N.9. (Ax2)/2</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p>Ocena końcowa przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (W x 2 + CAU x 1) / 3</p>
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>	
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>
W_01	K1P_W01
W_02	K1P_W04
W_03	K1P_W06
W_04	K1P_W10
U_01	K1P_U01
U_02	K1P_U02
U_03	K1P_U04
K_01	K1P_K02
K_02	K1P_K07
<p>Wykaz literatury</p>	

A. Literatura podstawowa:

- Pietrzak O., Pietrzak K., Rozwój międzynarodowej żeglugi pasażerskiej w polskich portach środkowego wybrzeża, w: Transport morski i lotniczy w obsłudze ruchu pasażerskiego, praca zbiorowa pod red. H. Salmanowicza, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 2005.
- Pietrzak O., Turystyka morska jako czynnik aktywizacji i rozwoju regionu środkowego wybrzeża na przykładzie miasta Kołobrzeg, w: Handel wewnętrzny. Rynek. Przedsiębiorstwo. Konsumpcja. Marketing, J. Witek i E. Marszałek (red.), Instytut Badań Rynku, Konsumpcji i Koniunktur, Warszawa, 2009,
- Pluciński. M. Polskie porty morskie w zmieniającym się otoczeniu zewnętrznym, Wyd. CeDeWu, Warszawa 2013.
- Salmanowicz H. (red.), Współczesne przedsiębiorstwo portowe i żeglugowe, Kreos, Szczecin, 2007.

B. Literatura uzupełniająca:

Grzelakowski A.S., Matczak M., Ekonomia i zarządzanie przedsiębiorstwem portowym. Podstawowe zagadnienia, Akademia Morska w Gdyni, Gdynia 2006. Zaleski J., Problemy rozwoju turystyki morskiej i nadmorskiej w świetle współczesnych tendencji badawczych, w: I Seminarium Naukowe Turystyka i rekreacja nadmorska – problemy teorii praktyki, Gdańsk 1980,

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.N.10. Turystyka w aktywizacji nadmorskich obszarów wiejskich		Forma zaliczenia CAU - zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	tak	Tak w zakresie specjalności: Turystyka w strefie nadmorskiej i Turystyka w strefie nadmorskiej 50+	VI	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
Przygotowanie prezentacji			5	10	
Przygotowanie się do kolokwium			8	10	
Konsultacje			2	2	
Studiowanie samodzielne literatury			10	10	
Metody dydaktyczne					
Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, analiza zdarzeń krytycznych (przypadków), Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z wykładem, praca w grupach, dyskusja, metoda projektów (projekt badawczy), rozwiązywanie zadań, Metody praktyczne: pokaz, praca z mapą, analiza tekstów z dyskusją, metody ćwiczeniowe (zbieranie i analiza danych statystycznych, analiza schematów, analiza porównawcza, różne formy graficznej prezentacji wyników)					
Wymagania wstępne					
Znajomość podstawowych pojęć i definicji dotyczących turystyki, ruchu turystycznego, przyrodniczych i antropogenicznych (pozaprzyrodniczych) walorów turystycznych, podstawy turystyki, geografia turystyczna, gospodarka walorami turystycznymi, ekonomia, obsługa ruchu turystycznego, turystyczne uwarunkowania rozwoju miast, społeczno-ekonomiczne uwarunkowania rozwoju turystyki, historia ruchu turystycznego w Polsce, znajomość form ruchu turystycznego, walorów turystyczno-krajoznawczych nadmorskich regionów Polski.					
Cele zajęć					
Zwiększenie zainteresowania turystyką wiejską, która staje się ważnym czynnikiem aktywizacji społeczno-gospodarczej obszarów wiejskich. Istotne jest także określenie roli, szans i czynników rozwoju turystyki wiejskiej, a także ukazanie jej znaczenia w rozwoju przedsiębiorczości na obszarach wiejskich. Celem przedmiotu będzie również ukazanie najistotniejszych czynników przyciągania turystów na obszary wiejskie.					
Treści programowe					
Krajobraz wiejski jako produkt wytwarzania w rolnictwie i ważny element popytu turystycznego. Turystyka wiejska jako czynnik ożywienia obszarów wiejskich. Organizacja ruchu turystycznego na wsi. Determinanty					

rozwoju turystyki wiejskiej. Zagadnienia kształtowania produktu turystycznego na obszarach wiejskich. Stan i możliwości rozwoju turystyki wiejskiej z uwzględnieniem polskich uwarunkowań. Turystyka wiejska w rozwoju lokalnym. Odnowa wsi jako metoda wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich. Wiejskie obszary problemowe - dylematy rozwoju w świetle regionalnej polityki Unii Europejskiej. Konsekwencje przekształceń społeczno-gospodarczych ze szczególnym uwzględnieniem obszarów wiejskich. Aktywizacja na obszarach wiejskich o cechach problemowych. Kultura rozwoju obszarów wiejskich oraz prawne i strategiczne ramy odniesienia do wykorzystania kultury materialnej i niematerialnej w aktywizacji obszarów wiejskich. Wiejska turystyka kulturowa jako czynnik sprzyjający rozwojowi wsi. Ekonomiczne korzyści z rozwoju wiejskiej turystyki kulturowej.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 Rozumie pojęcie turystyki jako zagadnienia wraz z jego szerokim kontekstem uwarunkowań przyrodniczych oraz społeczno-ekonomicznych, rozumie funkcjonowanie turystyki w ujęciu systemowym

W_02 Zna uwarunkowania zróżnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata, potrafi dokonywać analizy zróżnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata

W_03 Potrafi wskazać historyczne uwarunkowania rozwoju turystyki i potrafi wykorzystywać je do analizy zróżnicowania przestrzennego zjawisk turystycznych

W_04 Zna specyfikę walorów, zagospodarowania i ruchu turystycznego w różnych typach przestrzeni turystycznej, potrafi charakteryzować determinanty funkcjonowania turystyki w różnych typach przestrzeni

W_05 Zna mechanizmy funkcjonowania rynku usług turystycznych, potrafi w konkretnych warunkach obszaru opisać wpływ poszczególnych elementów (walorów, zagospodarowania, usług turystycznych) na funkcjonowanie lokalnego rynku usług turystycznych

Umiejętności

U_01 Potrafi klasyfikować zjawiska turystyczne i wyjaśniać ich genezę w oparciu o przykłady wybranych regionów, miast przestrzeni turystycznej Polski i świata

U_02 Potrafi opisywać determinanty aktywności turystycznej różnych obszarów Polski i świata

U_03 Potrafi ocenić rolę organizacji oraz instytucji naukowych i samorządowych w funkcjonowaniu turystyki i rekreacji w układzie ogólnokrajowym, regionalnym i lokalnym

U_04 Potrafi dokonywać oceny przydatności turystycznej oraz rekreacyjnej wybranych obszarów Polski i świata pod kątem różnych form turystyki oraz rekreacji

U_05 Wykorzystuje metody opisu statystycznego do analizy zróżnicowania zjawisk związanych z ruchem i zagospodarowaniem turystycznym. Potrafi dokonywać właściwej interpretacji danych statystycznych

U_06 Wykorzystuje metody analizy przestrzennej do klasyfikacji i analizowania zjawisk turystycznych

U_07 Potrafi udowodnić na konkretnych przykładach - funkcje i dysfunkcje istnienia turystyki dla konkretnych obszarów w przestrzeni turystycznej Polski i świata

Kompetencje społeczne

K_01 Potrafi samodzielnie dokonywać selekcji

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

Zaliczenie pisemne (W_01), (W_02), (W_03), (W_04), (W_05), (U_02) (K_01), (K_03), (K_05)

Aktywność w czasie zajęć (K_04)

Kolokwia pisemne (U_01), (U_02), (U_03), (U_04), (U_05), (U_06), (U_07)

Prace pisemne (K_02)

Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:

K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna
K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna
K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus
K ∈ [70% a, 80% a)	dobra
K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra

Ocena końcowa z ćwiczeń:

Ocena z kolokwium zaliczeniowego x 0,5 + ocena kolokwium pisemnych (wejściówek) x 0,2 + ocena prac pisemnych x 0,2 + aktywność w czasie zajęć x 0,1

Ocena końcowa przedmiotu:

średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć

Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru:

3,0 -3,24 – dostateczny (3,0)
3,25 -3,74 – dostateczny (3,5)
3,75 -4,24 – dobry (4,0)
4,25-4,74 – dobry plus (4,5)
4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)

<p>literatury naukowej z zakresu nauk o turystyce do rozwiązywania konkretnych problemów związanych z funkcjonowaniem turystyki na wybranych obszarach</p> <p>K_02 Potrafi w zespole opracowywać plany, strategie rozwoju, koncepcje produktów turystycznych oraz innych dokumentów o charakterze prognostycznym dla rozwoju turystycznego obszarów</p> <p>K_03 Potrafi wskazać ścieżki pozyskiwania wiedzy dotyczącej funkcjonowania turystyki w nowych obszarach, nowych przestrzeniach turystycznych</p> <p>K_04 Umie uczestniczyć w przygotowaniu koncepcji przestrzennych rozwoju turystyki i rekreacji w różnych skalach</p> <p>K_05 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych w zakresie funkcjonowania rynku usług turystycznych</p>	
Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W01
W_02	K1P_W04
W_03	K1P_W05
W_04	K1P_W07
W_05	K1P_W14
U_01	K1P_U01
U_02	K1P_U02
U_03	K1P_U03
U_04	K1P_U04
U_05	K1P_U06
U_06	K1P_U07
U_07	K1P_U16
K_01	K1P_K01
K_02	K1P_K03
K_03	K1P_K04
K_04	K1P_K05
K_05	K1P_K08
<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa:</p> <p>Drzewiecki M., 2009, Agroturystyka współczesna w Polsce, Wyższa Szkoła Turystyki i Hotelarstwa w Gdańsku, Gdańsk</p> <p>Gaworecki W., 2007, Turystyka, PWE, Warszawa</p> <p>Gołębski G., 2002, Metody stymulowania rozwoju turystyki w ujęciu przestrzennym, Akademia Ekonomiczna w Poznaniu, Poznań</p> <p>Kaczmarek S., 2001, Rewitalizacja terenów przemysłowych. Nowy wymiar w rozwoju miast, UŁ, Łódź</p> <p>Kielbasiewicz – Drozdowska I., Siwiński W., 2001, Teoria i metodyka rekreacji, AWF, Poznań</p> <p>Kowalczyk A., 2000, Geografia turystyki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa</p> <p>Kurek W. (red.), 2007, Turystyka, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa</p> <p>Kurek W., 2008, Turystyka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa,</p> <p>Kłodziński M., 1999, Aktywizacja gospodarcza obszarów wiejskich, IRWiR PAN, Warszawa</p> <p>Kłodziński M., 2006, Aktywizacja społeczno-gospodarcza gmin wiejskich i małych miast, IRWiR PAN, Warszawa</p> <p>Kurek W., Mika M. (red.), 2007, Studia nad turystyką. Tendencje, stan obecny i perspektywy badawcze, Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania, Uniwersytet Jagielloński, Kraków</p> <p>Lijewski T., Mikułowski B., Wyrzykowski J., 2002, Geografia Turystyki Polski, PWE</p> <p>Majewski J., Lanc B., 2001, Turystyka wiejska i rozwój lokalny, Fundacja „Fundusz Współpracy”, Poznań</p> <p>Matczak A., 1992, Model badań ruchu turystycznego. Studium metodologiczne, Uniwersytet Łódzki, Łódź</p> <p>Przeclawski K., 1997, Człowiek a turystyka. Zarys socjologii turystyki, Wydawnictwo Albis, Kraków</p> <p>Ptaszycka-Jackowska D. (red.), 2007, Polska przestrzeń turystyczna, „Prace Geograficzne Instytutu Geografii i</p>	

Przestrzennego Zagospodarowania Uniwersytetu Jagiellońskiego”, Kraków, nr 117

Rydz E., 2004, Współczesne przemiany na obszarach wiejskich w regionach nadmorskich, [w:] Bański J. (red.), Polska przestrzeń wiejska: procesy i perspektywy, „Studia Obszarów Wiejskich”, Komisja Obszarów Wiejskich PTG, IGiPZ PAN, Warszawa, nr 9, s.219-248

Rydz E., 2006, Przemiany struktur społeczno-gospodarczych w okresie transformacji systemowej na Pomorzu Środkowym, Pomorska Akademia Pedagogiczna w Słupsku, Słupsk

Rydz E., Jażewicz I., 1999, Funkcja turystyczna małych miast Pomorza Środkowego, „Słupskie Prace Matematyczno-Przyrodnicze”, WSP, Słupsk, nr 12c, s. 181-218

Rydz E., 2007, Przestrzenne zróżnicowanie warunków życia ludności wiejskiej regionach nadmorskich, [w:] Znaczenie badań krajobrazowych dla zrównoważonego rozwoju. Profesorowi Andrzejowi Richlingowi w 70. rocznicę i 45-lecie pracy naukowej, Wydział Geografii i Studiów Regionalnych, Uniwersytet Warszawski, Warszawa, s.551-568

Sikora J., 1999, Organizacja ruchu turystycznego na wsi, WSiP, Warszawa

Sikorska-Wolak I., 2004, Turystyka w rozwoju lokalnym, SGGW, Warszawa

Obowiązuje w/w literatura i nowsza

B. Literatura uzupełniająca:

Łobożewicz T., Wolańska T. (red.), 1994, Rekreacja i turystyka w rodzinie, Estrella, Warszawa

Rydz E., 2003, Współczesne tendencje w rolnictwie strefy podmiejskiej na przykładzie gminy Słupsk i Kobylnica, [w:] Górz B., Guzik C. (red.), Współczesne przekształcenia i przyszłość polskiej wsi, „Studia Obszarów Wiejskich”, Komisja Obszarów Wiejskich PTG, IGiPZ PAN, Warszawa, t. IV, s. 181-196

Rydz E., 2008, Przemiany przestrzeni wiejskiej na Pomorzu Środkowym, [w:] Pomorze Środkowe — społeczeństwo, wieś, gospodarka. Wybrane problemy, Lokalna Agenda Pomorza Środkowego 21. W ramach projektu Fundacja Nauka dla Środowiska, Politechnika Koszalińska, Koszalin, s. 19-42

Szwarc H., Wasilewska R., Wolańska T., 1986, Rekreacja ruchowa osób starszych, AWF, Warszawa

Szwarc H., Wolańska T., Łobożewicz T., 1988, Rekreacja i turystyka ludzi w starszym wieku, AWF, Warszawa

Winiarski R., 1989, Wstęp do teorii rekreacji, AWF, Kraków

Wolańska T. (red.), 1989, Rekreacja ruchowa i turystyka, AWF Warszawa

Obowiązuje w/w literatura i nowsza

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.N.11. Turystyczne szlaki wodne		Forma zaliczenia Ćwiczenia projektowe - Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka w strefie nadmorskiej i Turystyka w strefie nadmorskiej 50+	V	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia projektowe	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
Przygotowanie prezentacji			5	10	
Przygotowanie się do kolokwium			5	10	
Konsultacje			5	2	
Studiowanie samodzielne literatury			5	5	
Kolokwium zaliczeniowe			5	5	2
Razem	30	18	5	5	2
Metody dydaktyczne Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, analiza zdarzeń krytycznych (przypadków), Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z wykładem, dyskusja, projekt badawczy, praca w grupach, Metody praktyczne: praca z mapą,					
Wymagania wstępne Brak					
Cele zajęć Zapoznanie studentów ze szlakami wodnymi w Polsce i na świecie, przepustowości, warunków użytkowania do celów rekreacyjnych, rodzajach, sposobach zarządzania i obsługi.					
Treści programowe Podział oraz zasoby turystycznych szlaków wodnych w Polsce i na świecie. Infrastruktura turystyczna i oznakowanie szlaków wodnych. Wpływ użytkowania turystycznego szlaków wodnych na ich walory ekologiczne. Obliczanie przepustowości i pojemności szlaków wodnych. Projekt imprezy turystycznej na szlaku wodnym.					
Efekty uczenia się		Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne			
Wiedza W_01 -student wymienia ważniejsze		A. Sposób zaliczenia			

<p>szlaki wodne w Polsce i na świecie W_02 - charakteryzuje wpływ działalności człowieka na zmiany oraz zagrożenia środowiska wód powierzchniowych wykorzystywanych w turystyce wodnej W_03 - umie opisać oznakowanie szlaków wodnych</p> <p>Umiejętności U_01 - oblicza przepustowość wybranych szlaków wodnych U_02 - potrafi stworzyć projekt imprezy turystycznej na szlaku wodnym U_03 - analizuje wpływ użytkowania turystycznego szlaków</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 - ma świadomość odpowiedzialności za stan wód powierzchniowych K_02 - Wykazuje się kreatywnością, pomysłowością, własną inicjatywą, potrafi wskazać możliwości nowych przedsięwzięć na rynku turystycznym</p>	<p>Zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów</p> <p><u>Ćwiczenia audytoryjne:</u> Kolokwium zaliczeniowe: (W_01), (W_02), (W_03), (U_01) Prace pisemne: (U_01), (U_02), (U_03), (K_2)</p> <p>Ocena końcowa z ćwiczeń audytoryjnych: Kolokwium zaliczeniowe x 0,5 Prezentacja multimedialna x 0,2 Prace pisemne x 0,2 Aktywność na zajęciach x 0,1</p> <p>Ocena końcowa przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (ćw. x ECTS) / OGÓLEM ECTS dla przedmiotu S.N.9. (Ax2)/2</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:</p> <table style="margin-left: 20px;"> <tr> <td>K ∈ [0% a, 50% a)</td> <td>niedostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [50%a, 60%a)</td> <td>dostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [60% a, 70% a)</td> <td>dostateczna plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [70% a, 80% a)</td> <td>dobra</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [80% a, 90% a)</td> <td>dobra plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [90% a, 100% a]</td> <td>bardzo dobra</td> </tr> </table>	K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna	K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna	K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus	K ∈ [70% a, 80% a)	dobra	K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus	K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra
K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna												
K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna												
K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus												
K ∈ [70% a, 80% a)	dobra												
K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus												
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra												

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W01
W_02	K1P_W04
W_03	K1P_W06
U_01	K1P_U01
U_02	K1P_U02
U_03	K1P_U04
K_01	K1P_K02
K_02	K1P_K07

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

- Blacha R., Klementowski K., 2002, Stan i uwarunkowania rozwoju turystyki żeglarskiej w Polsce, Problemy Turystyki., t.1-2, s.57-68.
Owsiak J. (red.), 2002r., Uwarunkowania rozwoju turystyki na polskich śródlądowych drogach wodnych, wyd. Instytut Turystyki, Warszawa/Toruń, s.83.
Owsiak J., Sewerniak J., 2001, "Drogi wodne w infrastrukturze turystycznej Polski, wyd. Problemy Turystyki, t.1-2, s.61-80,
Owsiak J., Sewerniak J., 2002, Możliwości użytkowania turystycznego dróg wodnych w Polsce, wyd. Zesz. Nauk. Wyższa Pomorska Szkoła Turystyki i Hot, t.2, s.131-13

B. Literatura uzupełniająca:

- Rettinger W., 1996, Przydatność sieci hydrograficznej dla turystyki i rekreacji, wyd. Folia Turistica, t.6, s.75-89.

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.N.12. Funkcje turystyczne i rekreacyjne nadmorskich terenów przemysłowych		Forma zaliczenia Wykład – Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka w strefie nadmorskiej i Turystyka w strefie nadmorskiej 50+	IV	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	45	51	2
Analiza literatury			15	20	
Przygotowanie do kolokwium			20	30	
Konsultacje			5	1	
Razem	15	9	45	51	2
Metody dydaktyczne Metody podające: wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, wykład z prezentacją multimedialną, wykład utrwalający (wykład eksponujący-prezentacje multimedialne)					
Wymagania wstępne wiedza z bloku przedmiotów społeczno-ekonomicznych ze szczególnym uwzględnieniem osadnictwa wiejskiego, rolnictwa, problemów rozwoju regionalnego i lokalnego. Znajomość podstawowych pojęć z zakresu rekreacji, czynników i barier rozwoju rekreacji oraz form rekreacji.					
Cele zajęć Wdrożenie studentów do poznawania, analizowania i wykorzystywania terenów przemysłowych dla potrzeb rozwoju różnorodnej działalności turystycznej. Studenci powinni nabyć umiejętności wyznaczania i kształtowania funkcji turystycznych i rekreacyjnych, jakie mogą być realizowane na terenach przemysłowych z uwzględnieniem ich lokalizacji, charakteru i czasu realizacji.					
Treści programowe Tereny przemysłowe i ich klasyfikacja. Rozmieszczenie i struktura terenów przemysłowych. Związki turystyki i przemysłu w wieku XX i na początku XXI wieku. Upadek przemysłu po przemianach ustrojowych oraz konsekwencje wynikające z tego zjawiska (społeczne, gospodarcze, przestrzenne, kulturowe, planistyczne). Funkcje i dysfunkcje w turystyce organizowanej na terenach przemysłowych. Formy i rodzaje obszarów przemysłowych oraz przykłady ich funkcjonowania. Analiza SWOT dla terenów przemysłowych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości prowadzenia działalności turystycznej i rekreacyjnej.					
Efekty uczenia się Wiedza			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		

W_01 Rozumie pojęcie turystyki jako zagadnienia wraz z jego szerokim kontekstem uwarunkowań przyrodniczych oraz społeczno-ekonomicznych, rozumie funkcjonowanie turystyki w ujęciu systemowym

W_02 Zna uwarunkowania zróżnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata, potrafi dokonywać analizy zróżnicowania atrakcyjności turystycznej obszarów Polski i świata

W_03 Potrafi wskazać historyczne uwarunkowania rozwoju turystyki i potrafi wykorzystywać je do analizy zróżnicowania przestrzennego zjawisk turystycznych

W_04 Zna specyfikę walorów, zagospodarowania i ruchu turystycznego w różnych typach przestrzeni turystycznej, potrafi charakteryzować determinanty funkcjonowania turystyki w różnych typach przestrzeni

W_05 Zna mechanizmy funkcjonowania rynku usług turystycznych, potrafi w konkretnych warunkach obszaru opisać wpływ poszczególnych elementów (walorów, zagospodarowania, usług turystycznych) na funkcjonowanie lokalnego rynku usług turystycznych

Umiejętności

U_01 Potrafi klasyfikować zjawiska turystyczne i wyjaśniać ich genezę w oparciu o przykłady wybranych regionów, miast przestrzeni turystycznej Polski i świata

U_02 Potrafi opisywać determinanty aktywności turystycznej różnych obszarów Polski i świata

U_03 Potrafi ocenić rolę organizacji oraz instytucji naukowych i samorządowych w funkcjonowaniu turystyki i rekreacji w układzie ogólnokrajowym, regionalnym i lokalnym

U_04 Potrafi dokonywać oceny przydatności turystycznej oraz rekreacyjnej wybranych obszarów Polski i świata pod kątem różnych form turystyki oraz rekreacji

U_05 Wykorzystuje metody opisu statystycznego do analizy zróżnicowania zjawisk związanych z ruchem i zagospodarowaniem turystycznym. Potrafi dokonywać właściwej interpretacji danych statystycznych

U_06 Wykorzystuje metody analizy przestrzennej do klasyfikacji i analizowania zjawisk turystycznych

U_07 Potrafi udowodnić na konkretnych przykładach eufunkcje i dysfunkcje istnienia turystyki dla konkretnych obszarów w przestrzeni turystycznej Polski i świata

Kompetencje społeczne

K_01 Potrafi samodzielnie dokonywać selekcji literatury naukowej z zakresu nauk o turystyce do rozwiązywania konkretnych problemów związanych z funkcjonowaniem turystyki na wybranych obszarach

K_02 Potrafi wskazać ścieżki pozyskiwania wiedzy dotyczącej funkcjonowania turystyki w nowych obszarach, nowych przestrzeniach turystycznych

K_03 Umie uczestniczyć w przygotowaniu koncepcji przestrzennych rozwoju turystyki i rekreacji w różnych skalach

K_04 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych w zakresie funkcjonowania rynku usług turystycznych

A. Sposób zaliczenia

Wykład – zaliczenie z oceną

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

Wykład

Kolokwium zaliczeniowe na ocenę pisemne (W_01), (W_02), (W_03), (W_04), (W_05), (U_01), (U_02), (U_03), (U_04), (U_05), (U_06), (U_07) (K_01), (K_02), (K_04)

Aktywność w czasie zajęć (K_03)

Ocena końcowa wykładu:

Ocena z kolokwium końcowego x 1,00

Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego jest wyliczona według zasady:

K ∈ [0% a, 50% a]	niedostateczna
K ∈ [50% a, 60% a]	dostateczna
K ∈ [60% a, 70% a]	dostateczna plus
K ∈ [70% a, 80% a]	dobra
K ∈ [80% a, 90% a]	dobra plus
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra

Ocena końcowa z przedmiotu:

Średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (W x 2)/2

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
-----------------------------------	---

W 01	K1P_W01
W 02	K1P_W04
W 03	K1P_W05
W 04	K1P_W07
W 05	K1P_W14
U 01	K1P_U01
U 02	K1P_U02
U 03	K1P_U03
U 04	K1P_U04
U 05	K1P_U06
U 06	K1P_U07
U 07	K1P_U16
K 01	K1P_K01
K 02	K1P_K04
K 03	K1P_K05
K 04	K1P_K08

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

- czasopismo: Turyzm
- Gaworecki W., 2007, Turystyka, PWE, Warszawa
- Kaczmarek S., 2001, Rewitalizacja terenów przemysłowych. Nowy wymiar w rozwoju miast, UŁ, Łódź
- Kłodziński M., 2006, Aktywizacja społeczno-gospodarcza gmin wiejskich i małych miast, IRWiR PAN, Warszawa
- Kowalczyk A., 2000, Geografia turystyki, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa
- Kurek W. (red.), 2007, Turystyka, Wyd. Nauk. PWN, Warszawa
- Kurek W., 2008, Turystyka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa,
- Kurek W., Mika M. (red.), 2007, Studia nad turystyką. Tendencje, stan obecny i perspektywy badawcze, Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania, Uniwersytet Jagielloński, Kraków
- Lijewski T., Mikułowski B., Wyrzykowski J., 2002, Geografia Turystyki Polski, PWE
- Majewski J., Lanc B., 2001, Turystyka wiejska i rozwój lokalny, Fundacja „Fundusz Współpracy”, Poznań
- Matczak A., 1992, Model badań ruchu turystycznego. Studium metodologiczne, Uniwersytet Łódzki, Łódź
- Przeclawski K., 1997, Człowiek a turystyka. Zarys socjologii turystyki, Wydawnictwo Albis, Kraków
- Ptaszycka-Jackowska D. (red.), 2007, Polska przestrzeń turystyczna, „Prace Geograficzne Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania Uniwersytetu Jagiellońskiego”, Kraków, nr 117
- Sikora J., 1999, Organizacja ruchu turystycznego na wsi, WSiP, Warszawa
- Sikorska-Wolak I., 2004, Turystyka w rozwoju lokalnym, SGGW, Warszawa

B. Literatura uzupełniająca

- Łobożewicz T., Wolańska T. (red.), 1994, Rekreacja i turystyka w rodzinie, Estrella, Warszawa
- Szwarec H., Wasilewska R., Wolańska T., 1986, Rekreacja ruchowa osób starszych, AWF, Warszawa
- Szwarec H., Wolańska T., Łobożewicz T., 1988, Rekreacja i turystyka ludzi w starszym wieku, AWF, Warszawa
- Winiarski R., 1989, Wstęp do teorii rekreacji, AWF, Kraków
- Wolańska T. (red.), 1989, Rekreacja ruchowa i turystyka, AWF Warszawa

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.N. 13 Obóz sportów wodnych		Forma zaliczenia CPR - zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka w strefie nadmorskiej i Turystyka w strefie nadmorskiej 50+	VI	
Dyscyplina: Nauki o kulturze fizycznej-70% Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-30%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Przygotowanie do ćwiczeń			15	20	
Przygotowanie prezentacji			10	20	
Wykonanie prac pisemnych			5	10	
Przygotowanie do kolokwium			5	5	
Konsultacje			5	5	
Samodzielne studiowanie literatury			8	5	
Razem	42	25	48	65	3
Metody dydaktyczne dyskusja, prezentacja, burza mózgów, pogadanka praca w grupach					
Wymagania wstępne Student posiada wiedzę z zakresu podstaw rekreacji oraz rozumie podstawowe zagadnienia dotyczące fizjologii człowieka, cechuje się odpowiednią kondycją i sprawnością fizyczną pozwalającą na wykonanie określonych ćwiczeń i zadań ruchowych w środowisku wodnym - powinien posiadać umiejętność pływania					
Cele zajęć Poznanie pojęć pływanie, pływanie sportowe (styl: kraul A i B, klasyczny i motylkowy) i pływanie rekreacyjne, „turystyka wodna”, „sporty wodne”, „turystyka kwalifikowana”, gry i zabawy w wodzie i inne (żeglarstwo, jachting, kajakarstwo, wioślarstwo itp.) według różnych autorów, wymagań i kursów specjalistycznych, miejsc do uprawiania turystyki wodnej, kwalifikowanej w Polsce i na świecie. Zapoznanie się z zasadami BHP i ćwiczeń w środowisku wodnym					
Treści programowe Problematyka terminologiczna. Możliwości rozwoju turystyki i sportów wodnych, turystyki kwalifikowanej. Miejsce uprawiania sportów wodnych w Polsce i na świecie. Rodzaje sportów wodnych: pływanie sportowe i rekreacyjne, żeglarstwo na jeziorach, żeglarstwo morskie, kajakarstwo, surfing, windsurfing, wakeboarding, kitesurfing, nurkowanie ze sprzętem ABC, nurkowanie-freediving i inne (techniczne, militarne, sportowe, naukowe, jaskiniowe, wysokogórskie itp.), pływanie na deskach SUP, skoki do wody, pływanie synchroniczne, rafting, canyoning, flowboarding, skimboarding, smocze łodzie, paralotniarstwo za motorówką, pływanie motorówką, skutery wodne, wioślarstwo, bodyboarding, gry i zabawy w środowisku wodnym, wędkowanie.					

Zapoznanie się z zasadami BHP i ćwiczeń w środowisku wodnym. Przestrzeganie bezpieczeństwa własnego i innych. Umiejętność przeprowadzenia rozgrzewki pływackiej i innej dostosowanej do danej dyscypliny sportów wodnych. Rodzaje sportów wodnych i nowe formy aktywności w środowisku wodnym. Sprzęt wykorzystywany w środowisku wodnym. Zapoznanie się z wybranymi sportami wodnymi: żeglarstwo, kajakarstwo, wioślarstwo, pływanie na deskach SUP i inne. Przystwojenie podstawowych ćwiczeń w danych dyscyplinach i sportach wodnych.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 zna podstawową terminologię podczas realizacji obozu

W_02 ma wiedzę o wpływie turystyki i rekreacji na zdrowie psychiczne i fizyczne człowieka oraz funkcjonowanie organizmu ludzkiego

W_03 Rozumie istotę i znaczenie rekreacji ruchowej, w tym sportów wodnych w różnym wieku i grupach społecznych

W_04 zna rodzaje i podział turystyki kwalifikowanej w zależności od elementów środowiska przyrodniczego,

W_05 zna podstawową terminologię w omawianych dyscyplinach sportowych, potrafi wskazać główne ich cechy oraz posiada wiadomości na temat wpływu aktywności fizycznej na funkcjonowanie organizmu człowieka

Umiejętności

U_01 – potrafi omówić przebieg szlaku na podstawie mapy i zaproponować różne warianty przejściowe trasami turystycznymi

U_02 – dokonuje oceny przydatności turystyczno-rekreacyjnej terenów

U_03 potrafi ocenić przydane formy środowiska pod kątem uprawiania turystyki kwalifikowanej

U_04 potrafi wykorzystać różne programy treningowe i ogólnodostępne dyscypliny sportowe w celu organizacji działań dla poprawy zdrowia i kondycji psychofizycznej oraz układać i uczestniczyć w planowaniu prostych programów treningowych

Kompetencje społeczne

K_01 – potrafi zapewnić bezpieczeństwo grupie podczas obozu

K_02 jest świadomy ciągłego doskonalenia sprawności fizycznej w celu uprawiania sportu, potrafi opracowywać plany treningowe w grupie wykazując się przy tym pomysłowością i kreatywnością

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

CPR – zaliczenie z oceną

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

Wykonanie ćwiczeń i zadań (W_01)- (W_04), (U_01-04), (K_01)

Przygotowanie prezentacji (W_01-05), (U_01-04), (K_01-K_02)

Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:

K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna
K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna
K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus
K ∈ [70% a, 80% a)	dobra
K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra

Ocena końcowa przedmiotu:

średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS zaokrąglona w dół z dokładnością do 0,5

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03,
W_02	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W13,
W_03	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03,
W_04	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03,
W_05	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W13,
U_01	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
U_02	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
U_03	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
U_04	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
K_01	K1P_10, K1P_12

Wykaz literatury**A. Literatura podstawowa:**

Haber F., Vademecum Żeglarza i sternika jachtowego, Aquafitness, Świnoujście, 2012

Kolaszewski A., Świdwiński P., Żeglarz i sternik jachtowy, Oficyna Wydawnicza Alma-press, Warszawa 2012

Mazurski K.R. Historia turystyki, Wyd. COTG, Kraków.

Kondracki J., Geografia Polski. Mezoregiony fizycznogeograficzne. PWN, Warszawa

Andrejuk A., 1998, Turystyka aktywna, rekreacyjna, specjalistyczna, Warszawa.

Łobożewicz T., 1983, Turystyka kwalifikowana, Warszawa.

Merski J., Warecka J., 2009, Turystyka kwalifikowana. Turystyka aktywna, Almamer, Warszawa.

Sport i codzienność / Andrzej Ziemiński. - Warszawa : Wydawnictwo "Sport i Turystyka", 1989

Sport i żywienie / Grzegorz Raczyński, Barbara Raczyńska; Centralny Ośrodek Sportu Resortowe Centrum

Metodyczno-Szkoleniowe Kultury Fizycznej i Sportu. - Warszawa : Centralny Ośrodek Sportu Resortowe

Centrum Metodyczno-Szkoleniowe Kultury Fizycznej i Sportu

B. Literatura uzupełniająca:

Mazurski K.R., 2006, Geneza i przemiany turystyki, Wyd. Edukacja, Wrocław.

Kuś W.M., 1981, Czas wolny, rekreacja i zdrowie, Instytut Wydawniczy Związków Zawodowych, Warszawa

Szwarc H., Wolańska T., Łobożewicz T., 1988, Rekreacja i turystyka ludzi w starszym wieku, Instytut

Wydawniczy Związków Zawodowych, Warszawa

Łobożewicz T., Wolańska T., 1994, Rekreacja i turystyka w rodzinie, PTNKF : "Estrella" , Warszawa

Ostrowski A., 2003, Zabawy i rekreacja w wodzie, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.N.14. Internet jako narzędzie w turystyce		Forma zaliczenia Ćwiczenia laboratoryjne - Zo		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i Rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka w strefie nadmorskiej i Turystyka w strefie nadmorskiej 50+	6	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia laboratoryjne	30	18	60	72	3
Przygotowanie do ćwiczeń			15	25	
Wykonanie prac pisemnych			10	20	
Przygotowanie projektu			15	20	
Konsultacje			5	2	
Kolokwium			15	5	
Razem	30	18	60	72	3
Metody dydaktyczne metody programowane z użyciem komputera. Metody praktyczne: pokaz, analiza przypadków, przygotowywanie projektu.					
Wymagania wstępne Podstawowe umiejętności posługiwania się komputerem.					
Cele zajęć Poznanie możliwości wykorzystania sieci komputerowych w różnych dziedzinach działalności turystycznej. Zdobyć wiedzy na temat systemów rezerwacji i dystrybucji w turystyce, zdobyć umiejętności posługiwania się nowoczesnymi systemami rezerwacji i dystrybucji.					
Treści programowe podstawowa terminologia związana z Internetem. Usługi internetowe. Handel internetowy w turystyce. Touroperatorzy i internetowe biura podróży i obsługi turystów. Internetowe systemy rezerwacyjne w Polsce i na świecie. Systemy informacji turystycznej. Internet w marketingu usług turystycznych – reklama i informacja. Wykorzystanie Internetu w różnych dziedzinach usług turystycznych w Polsce. Możliwości wykorzystania różnych programów komputerowych i sieci internetowej do prezentacji zagadnień turystycznych i wizerunku wybranych miejscowości lub regionów. Prawne aspekty wykorzystania Internetu w turystyce.					
Efekty uczenia się Wiedza W_01 Zna podstawowe definicje związane z funkcjonowaniem systemu turystyki			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Ćwiczenia laboratoryjne - zaliczenie z oceną		

<p>W_02 zna specyfikę walorów, zagospodarowania i ruchu turystycznego w różnych typach przestrzeni turystycznej</p> <p>W_03 Zna specyfikę prawnych, ekonomicznych oraz organizacyjnych uwarunkowań funkcjonowania przedsiębiorstwa turystycznego</p> <p>Umiejętności</p> <p>U_01 Potrafi praktycznie wykorzystywać techniki i metody wykorzystywane w organizacji i obsłudze ruchu turystycznego</p> <p>U_02 Praktycznie wykorzystuje narzędzia i metody stosowane w funkcjonowaniu przedsiębiorstwa turyst.</p> <p>U_03 Potrafi wykorzystywać istniejące źródła dotyczące opisu ilościowego zjawisk turystycznych do analiz, porównań, klasyfikacji zjawisk związanych z funkcjonowaniem turystyki w otaczającej przestrzeni</p> <p>U_04 Potrafi wykorzystywać elektroniczne systemy rezerwacyjne oraz inne programy służące do obsługi i organizacji ruchu turystycznego, potrafi samodzielnie dokonywać rezerwacji usług turystycznych</p> <p>Kompetencje społeczne</p> <p>K_01 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych w zakresie funkcjonowania rynku usług turystycznych</p> <p>K_02 Wskazuje możliwości nowych przedsięwzięć na rynku turystycznym</p>	<p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów</p> <p><u>Ćwiczenia laboratoryjne:</u></p> <p>Prace pisemne (U_05), (K_01)</p> <p>Projekt (U_01), (U_02), (U_03)</p> <p>Ocena końcowa z ćwiczeń laboratoryjnych:</p> <p>Ocena z prac pisemnych x 0,6</p> <p>Ocena projektu x 0,4</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:</p> <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 70%;">K ∈ [0% a, 50% a]</td> <td>niedostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [50% a, 60% a]</td> <td>dostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [60% a, 70% a]</td> <td>dostateczna plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [70% a, 80% a]</td> <td>dobra</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [80% a, 90% a]</td> <td>dobra plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [90% a, 100% a]</td> <td>bardzo dobra</td> </tr> </table> <p>Ocena końcowa przedmiotu:</p> <p>średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (CL x 3)/3</p>	K ∈ [0% a, 50% a]	niedostateczna	K ∈ [50% a, 60% a]	dostateczna	K ∈ [60% a, 70% a]	dostateczna plus	K ∈ [70% a, 80% a]	dobra	K ∈ [80% a, 90% a]	dobra plus	K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra
K ∈ [0% a, 50% a]	niedostateczna												
K ∈ [50% a, 60% a]	dostateczna												
K ∈ [60% a, 70% a]	dostateczna plus												
K ∈ [70% a, 80% a]	dobra												
K ∈ [80% a, 90% a]	dobra plus												
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra												

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W06
W_02	K1P_W07
W_03	K1P_W08
U_01	K1P_U09
U_02	K1P_U10
U_03	K1P_U12
U_04	K1P_U17
K_01	K1P_K08
K_02	K1P_K07

<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa:</p> <p>Amadeus Vista. Amadeus Polska, Warszawa, 2004</p> <p>Bednarczyk M., 2010, Przedsiębiorczość w turystyce, CeDeWu, Warszawa</p> <p>Berdychowski J., 2006, Informatyka w turystyce i rekreacji, Warszawa</p> <p>Błaszczuk W., Moskała J., Nalazek M., Sikora K., Łopaciński K., 2003, Internet w turystyce i hotelarstwie. Informatyka w hotelarstwie, Ministerstwo Gospodarki, Polskie Zrzeszenie Hoteli, Warszawa</p> <p>Chudoba T., 2000, Marketing w biurach podróży. Turystyka przyjazdowa, Wydawnictwo Wiedza i Życie, Warszawa</p> <p>Dudkiewicz, D., Midura F., Wysocka E., 2006, Turystyka i rekreacja jako czynnik podnoszenia atrakcyjności i konkurencyjności regionu, ALMAMER, Warszawa</p> <p>Gaworecki W.W., 2007, Turystyka, PWE, Warszawa</p> <p>Nalazek M., 2010, Internetowe kanały dystrybucji na rynku turystycznym, Diffin, Warszawa</p> <p>Panasiuk A., 2006, Marketing usług turystycznych, PWN, Warszawa</p> <p>Rajs R., 2007, Informatyczne systemy rezerwacyjne w turystyce, PWSZ, Krosno</p> <p>Polska 2030, DSRK, SRRK, SRK</p> <p>www.polskawue.gov.pl</p>

www.efs.gov.pl
www.mg.gov.pl
www.mrr.gov.pl
www.part.com.pl

B. Literatura uzupełniająca:

Gilmore A., 2006, Usługi. Marketing i zarządzanie, PWE Warszawa
Kaczmarek J., Stasiak A., Włodarczyk B., 2010, Produkt turystyczny, PWE, Warszawa Oleksiuk A., 2007, Marketing usług turystycznych, Difin, Warszawa
Wesołowski P., Tauber D.R., 2006, Podstawy prezentacji komputerowych w turystyce i rekreacji, Wyższa Szkoła Hotelarstwa i Gastronomii w Poznaniu, Poznań
Wróblewska. K., 2002, Przewodnik po Internecie. Co, gdzie i jak szukać, Gdańsk

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.N.15 Bezpieczeństwo i higiena w turystyce i rekreacji		Forma zaliczenia CAU – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów TURYSTYKA I REKREACJA					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka w strefie nadmorskiej i Turystyka w strefie nadmorskiej 50+	IV	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytoryjne	15	9	45	51	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	16	
Samodzielne studiowanie literatury			10	10	
Wykonanie prezentacji			10	10	
Konsultacje			5	5	
Przygotowanie do kolokwium			10	10	
Razem	15	9	45	51	2
Metody dydaktyczne Ćwiczenia audytoryjne: Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z tematem ćwiczeń, praca w grupach,					
Wymagania wstępne Wymagania wstępne: znajomość przedmiotu obsługa ruchu turystycznego					
Cele zajęć Znajomość podstawowych zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ergonomii w turystyce Znajomość problematyki odpowiedzialny za bezpieczeństwo pracy własnej i innych oraz umiejętność postępowania w stanach zagrożenia					
Treści programowe Problematyka ćwiczeń audytoryjnych (CAU):					
<ul style="list-style-type: none"> • Przepisy BHP (Bezpieczeństwo i higiena pracy w turystyce) • Ergonomia • Bezpieczeństwo osób podróżujących • Bezpieczeństwo przed wyjazdem • Bezpieczeństwo w środkach transportu • Bezpieczeństwo w miejscu pobytu • Geneza zjawisk terrorystycznych • Oddziaływanie terroryzmu na turystykę • Piractwo i terroryzm morski, wybrane ataki terrorystyczne • Zagrożenia wynikające z podróżowania w miejsca objęte atakami terrorystycznymi 					

- Próba analizy zagrożeń w ujęciu wyboru kierunku podróżowania

Efekty uczenia się

Wiedza

W1 - Student definiuje podstawowe pojęcia z zakresu biologii, ekologii człowieka i zdrowia publicznego

W2 - Student opisuje istniejące relacje pomiędzy czynnikami środowiskowymi, stylem życia a zdrowiem człowieka oraz wymienia najważniejsze środowiskowe zagrożenia zdrowia człowieka

W3 - Student wymienia przyczyny chorób cywilizacyjnych i zna działania profilaktyczne

W_04 Zna podstawowe pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy i turystyki

Umiejętności

U1 - Student potrafi udzielić wskazówek dotyczących profilaktyki chorób środowiskowych

U2 - Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną na temat środowiskowych zagrożeń zdrowia do przygotowania materiałów edukacyjnych

U3 - Student potrafi ocenić skutki narażenia na środowiskowe czynniki ryzyka

Kompetencje społeczne

K1 - Student systematycznie wzbogaca wiedzę zawodową i kształtuje umiejętności dążąc do profesjonalizmu

K2 - Student podejmuje się działań propagujących aktywny, zdrowy styl życia

K_03 potrafi zapewnić bezpieczeństwo sobie oraz grupie podczas uprawiania różnych form turystyki i rekreacji

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

S.A.8. – CAU - zaliczenie z oceną

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

- Samodzielna praca studenta na ćwiczeniach (zaangażowanie w wykonywanie zadań, wyciąganie wniosków, dyskusja) – (Z₁)

- Samodzielna praca studenta - wykonanie prezentacji zaliczeniowej: pokaz (Z₂).

Ocena za samodzielną pracę na ćwiczeniach, wyciąganie wniosków (Z₁) x 0,50 + pokaz (Z₂) x 0,50

Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru:

średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS

zaokrąglona w dół z dokładnością do 0,5:

(CAUx1)

-Wykonanie prezentacji zaliczeniowej

- Ocena prezentowanej wiedzy na zajęciach

- Obserwacja umiejętności studenta i współpracy w grupie

Ocena końcowa z przedmiotu:

średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS

poszczególnych form zajęć

(wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓLEM ECTS dla przedmiotu

S.A.8. – (CAUx1)

Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru:

3,0 -3,24 – dostateczny (3,0)

3,25 -3,74 – dostateczny (3,5)

3,75 -4,24 – dobry (4,0)

4,25-4,74 – dobry plus (4,5)

4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)

Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:

K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna

K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna

K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus

K ∈ [70% a, 80% a) dobra

K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus

K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03,
W_02	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W13
W_03	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03,
U_01	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
U_02	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
U_03	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
K_01	K1P_10, K1P_12
K_02	K1P_10, K1P_12
K_03	K1P_10, K1P_12

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Bezpieczeństwo i higiena pracy, podręcznik, WSiP Wanda Bukała, Krzysztof Szczęch 2015

Denys A. (red.). 2014. Zagrożenia zdrowia publicznego. Cz. 1 i 2. Wydawnictwo ABC a Wolters Kluwer business, Warszawa.

Batogowska A., 1998, Podstawy ergonomii, Wyższa Szkoła Pedagogiczna, Olsztyn.

B. Literatura uzupełniająca:

Materiały pomocnicze w szkoleniach BHP

Wolański N., 2006, Ekologia człowieka, PWN, Warszawa.

Wykowska M., 1994, Ergonomia, AGH, Kraków.

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.N.16. Projekty UE w turystyce i rekreacji		Forma zaliczenia CPR – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka w strefie nadmorskiej i Turystyka w strefie nadmorskiej 50+	V	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia projektowe	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
Przygotowanie prezentacji			5	10	
Przygotowanie się do kolokwium			5	10	
Konsultacje			5	2	
Studiowanie samodzielne literatury			5	5	
Zaliczenie			5	5	
Razem	30	18	30	42	2
Metody dydaktyczne Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z wykładem, praca w grupach, Metody praktyczne: pokaz, praca z mapą, analiza tekstów,					
Wymagania wstępne Ekonomiczne aspekty turystyki i rekreacji, Technologia informacyjna w turystyce, Zarządzanie aspektami turystyki i rekreacji, Turystyka w praktyce					
Cele zajęć Zapoznanie z problematyką projektów realizowanych ze środków funduszy europejskich, rodzajami działań, typami konkursów, możliwościami aplikowania wniosków przez podmioty branży turystycznej. Kształcenie umiejętności wypełniania wniosków aplikacyjnych do projektów składanych w ramach funduszy europejskich.					
Treści programowe <ul style="list-style-type: none"> • Słownik: Region, polityka regionalna, program, projekt, wniosek, aplikacja itd. • Cele i zasady polityki strukturalnej UE • Polityka regionalna Unii Europejskiej • Fundusze Strukturalne i Fundusz Spójności. - Fundusze strukturalne w okresie programowania 2007-2013, 2014-2020: <ul style="list-style-type: none"> o Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) 					

- Europejski Fundusz Społeczny (EFS)
- Projekty związane z turystyką realizowane z programów operacyjnych w latach 2007-13
 - PO Kapitał Ludzki
 - PO Innowacyjna Gospodarka
 - PO Infrastruktura i Środowisko
 - PO 16 Regionalnych Programów Operacyjnych
 - PO Polska Wschodnia
- Założenia programów operacyjnych w okresie programowania 2014-2020:
- Analiza dokumentacji konkursowej
- Wsparcie przedsięwzięć turystycznych ze środków unijnych – przykłady
- Tworzenie projektu współfinansowanego z funduszy strukturalnych
- Wniosek aplikacyjny – elementy składowe, obszary merytoryczne, budżet, harmonogram realizacji.
- Kryteria wyboru projektów konkursowych, generator wniosków aplikacyjnych. Przygotowanie wniosku do konkretnego działania.

<p>Efekty uczenia się</p> <p>Wiedza W_01 Zna podstawowe definicje związane z funkcjonowaniem systemu turystyki W_02 Zna specyfikę prawnych, ekonomicznych oraz organizacyjnych uwarunkowań funkcjonowania przedsiębiorstwa turystycznego W_03 Zna mechanizmy funkcjonowania rynku usług turystycznych</p> <p>Umiejętności U_01 Praktycznie wykorzystuje narzędzia i metody stosowane w funkcjonowaniu przedsiębiorstwa turystycznego U_02 Potrafi przeanalizować pod względem ekonomicznym problemy funkcjonowania zjawisk turystycznych w konkretnych regionach oraz innych typach turystycznych jednostek przestrzennych U_03 Ocenia wpływ instytucji i organizacji polskich i międzynarodowych, zajmujących się turystyką na funkcjonowanie ruchu turystycznego w różnych skalach przestrzennych</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 Potrafi w zespole opracowywać dokumentu i wnioski K_02 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych w zakresie funkcjonowania rynku usług turystycznych K_03 Wskazuje możliwości nowych przedsięwzięć na rynku turystycznym</p>	<p>Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne</p> <p>A. Sposób zaliczenia <u>Ćwiczenia projektowe:</u> S.N.16.CAU - Zo</p> <p>B. Formy i kryteria zaliczenia <u>Ćwiczenia projektowe:</u> Kolokwium zaliczeniowe/egzamin (W_01), (W_02), (W_03), (U_01), (K_02)</p> <p>Prace pisemne/ projekt (U_02), (U_03), (K_03) (K_02) Aktywność w czasie zajęć (K_01)</p> <p>Ocena końcowa z ćwiczeń audytoryjnych: Ocena z kolokwium zaliczeniowego x 0,5 Ocena z prac pisemnych/ prezentacji x 0,4 Ocena z aktywności x 0,1 Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:</p> <table style="margin-left: 20px;"> <tr> <td>K ∈ [0% a, 50% a)</td> <td>niedostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [50%a, 60%a)</td> <td>dostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [60% a, 70% a)</td> <td>dostateczna plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [70% a, 80% a)</td> <td>dobra</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [80% a, 90% a)</td> <td>dobra plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [90% a, 100% a]</td> <td>bardzo dobra</td> </tr> </table> <p><u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć</p>	K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna	K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna	K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus	K ∈ [70% a, 80% a)	dobra	K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus	K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra
K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna												
K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna												
K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus												
K ∈ [70% a, 80% a)	dobra												
K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus												
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra												

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W06
W_02	K1P_W08
W_03	K1P_W14
U_01	K1P_U10
U_02	K1P_U21
U_03	K1P_U23
K_01	K1P_K03

K 02	K1P K08
K 03	K1P K07
Wykaz literatury	
A. Literatura podstawowa:	
Wojtaszczyk K. A., Fundusze strukturalne i polityka regionalna Unii Europejskiej, OW Aspra-JR, Warszawa	
Latoszek E., 2007, Integracja Europejska. Mechanizmy. Wyzwania. Nadzieje. Książka i Wiedza, Warszawa	
B. Literatura uzupełniająca:	
Churski P., 2008, Czynniki rozwoju regionalnego i polityka regionalna w Polsce w okresie integracji z Unia Europejską, UAM, Poznań	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.N.17. Gospodarka walorami turystycznymi		Forma zaliczenia CAU-Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka w strefie nadmorskiej i Turystyka w strefie nadmorskiej 50+	VI	
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-70% Nauki o Ziemi i środowisku-30%					
Formy zajęć wg przedmiotów	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytoryjne	30	18	60	72	3
Przygotowanie do ćwiczeń			15	20	
Przygotowanie prezentacji			10	20	
Przygotowanie się do kolokwium			10	10	
Konsultacje			5	2	
Studiowanie samodzielne literatury			10	10	
Zaliczenie			10	10	
Razem	30	18	60	72	3
Metody dydaktyczne Ćwiczenia audytoryjne: Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z wykładem, praca w grupach, Metody praktyczne: pokaz, praca z mapą, analiza tekstów,					
Wymagania wstępne Charakterystyka podstawowych mechanizmów społeczno-gospodarczych, znajomość struktur organizacyjno-funkcjonalnych w hotelarstwie, stosowanie nowoczesnych technik w obsłudze ruchu turystycznego, podstawowe założenia polityki wspólnotowej UE, znajomość podstawowych pojęć i definicji współczesnej turystyki,					
Cele zajęć Nabycie przez studentów umiejętności wyróżniania walorów turystycznych stanowiących obiekty zainteresowania turystycznego oraz decydujących o atrakcyjności turystycznej dowolnego obszaru destynacji turystycznej. Uczestnicy zajęć powinni prawidłowo wyróżniać i klasyfikować przyrodnicze i pozaprzyrodnicze walory turystyczne – w tym zasoby walorów potencjalnych, walorów przyrodniczych naturalnych i nienaturalnych, walorów specjalistycznych, walorów antropogenicznych w ramach podstawowych dóbr turystycznych oraz walorów turystycznych o specjalnym znaczeniu dla dziedzictwa, historii i kultury. Podstawowym celem zajęć jest poznanie zasad właściwego gospodarowania w/w walorami turystycznymi					
Treści programowe <ul style="list-style-type: none"> • Pojęcie dóbr turystycznych. • Zasady podstawowego podziału walorów turystycznych z wyróżnieniem dóbr przyrodniczych i pozaprzyrodniczych. • Szczegółowa klasyfikacja walorów przyrodniczych dla potrzeb turystyki masowej i turystyki kwalifikowanej. • Szczegółowa klasyfikacja walorów pozaprzyrodniczych dla potrzeb turystyki. • Zasady gospodarowania dobrami przyrodniczymi powstałymi bez ingerencji człowieka i z ingerencją człowieka • Gospodarka walorami turystycznymi, a: <ul style="list-style-type: none"> • baza noclegowa • atrakcje (galerie, muzea, miejsca historyczne, miejsca aktywnego spędzania czasu) • transport(środki transportu osobowego) • organizatorzy turystyki (biura, agencje turystyczne) 					

- organizacje w miejscach odwiedzin (organizacje turystyczne, lokalne biura, stowarzyszenia turystyczne)

<p>Efekty uczenia się:</p> <p>Wiedza W_01 Zna podstawowe definicje związane z funkcjonowaniem systemu turystyki W_02 zna specyfikę walorów, zagospodarowania i ruchu turystycznego w różnych typach przestrzeni turystycznej W_03 Zna specyfikę prawnych, ekonomicznych oraz organizacyjnych uwarunkowań funkcjonowania przedsiębiorstwa turystycznego W_04 Zna źródła wiedzy dotyczące funkcjonowania zjawisk turystycznych w przestrzeni W_05 Zna mechanizmy funkcjonowania rynku usług turystycznych</p> <p>Umiejętności U_01 Potrafi praktycznie wykorzystywać techniki i metody wykorzystywane w organizacji i obsłudze ruchu turystycznego U_02 Praktycznie wykorzystuje narzędzia i metody stosowane w funkcjonowaniu przedsiębiorstwa turystycznych U_03 Potrafi wykorzystywać istniejące źródła dotyczące opisu ilościowego zjawisk turystycznych do analiz, porównań, klasyfikacji zjawisk związanych z funkcjonowaniem turystyki w otaczającej przestrzeni U_04 Potrafi wykorzystywać elektroniczne systemy rezerwacyjne oraz inne programy służące do obsługi i organizacji ruchu turystycznego, potrafi samodzielnie dokonywać rezerwacji usług turystycznych U_05 Potrafi przeanalizować pod względem ekonomicznym problemy funkcjonowania zjawisk turystycznych w konkretnych regionach oraz innych typach turystycznych jednostek przestrzennych</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 Potrafi w zespole opracowywać plany, strategie rozwoju, koncepcje produktów turystycznych oraz innych dokumentów o charakterze prognostycznym dla rozwoju turystycznego obszarów K_02 Rozumie konieczność samodoskonalenia, zdobywania dodatkowych kwalifikacji teoretycznych oraz praktycznych w zakresie funkcjonowania rynku usług turystycznych K_03 Wskazuje możliwości nowych przedsięwzięć na rynku turystycznym</p>	<p>Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne</p> <p>A. Sposób zaliczenia <u>Ćwiczenia audytoryjne:</u> S.N.17. zaliczenie z oceną</p> <p>B. Formy i kryteria zaliczenia <u>Ćwiczenia audytoryjne:</u> Kolokwium zaliczeniowe/egzamin (W_01), (W_02), (W_03), (W_04), (W_05), (U_05), (K_02) Prace pisemne (U_01), (U_02), (U_03), (U_06), Aktywność w czasie zajęć (K_03)</p> <p>Ocena końcowa z ćwiczeń audytoryjnych: Ocena z kolokwium zaliczeniowego/egzaminu x 0,7 Ocena z prac pisemnych x 0,2 Ocena z aktywności x 0,1</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:</p> <table style="margin-left: 20px;"> <tr> <td>K ∈ [0% a, 50% a)</td> <td>niedostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [50%a, 60%a)</td> <td>dostateczna</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [60% a, 70% a)</td> <td>dostateczna plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [70% a, 80% a)</td> <td>dobra</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [80% a, 90% a)</td> <td>dobra plus</td> </tr> <tr> <td>K ∈ [90% a, 100% a]</td> <td>bardzo dobra</td> </tr> </table> <p><u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓŁEM ECTS dla przedmiotu S.N.3.4. (Ax2)/2</p>	K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna	K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna	K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus	K ∈ [70% a, 80% a)	dobra	K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus	K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra
K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna												
K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna												
K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus												
K ∈ [70% a, 80% a)	dobra												
K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus												
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra												

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu kształcenia	Odniesienie do efektów kształcenia dla programu
W_01	K1P_W06
W_02	K1P_W07
W_03	K1P_W08
W_04	K1P_W11
W_05	K1P_W14
U_01	K1P_U09
U_02	K1P_U10
U_03	K1P_U12
U_04	K1P_U17
U_05	K1P_U21
K_01	K1P_K03
K_02	K1P_K08
K_03	K1P_K07

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

- Bednarczyk M., 2010, Przedsiębiorczość w turystyce, CeDeWu, Warszawa
- Bernaś B. (red.), Finanse Unii Europejskiej, Wyd. AE we Wrocławiu, Wrocław 2005
- Briggs S., 2003, Marketing w turystyce, PWE, Warszawa

- Chudoba T., 2000, Marketing w biurach podróży. Turystyka przyjazdowa, Wydawnictwo Wiedza i Życie, Warszawa
- Dudkiewicz, D., Midura F., Wysocka E., 2006, Turystyka i rekreacja jako czynnik podnoszenia atrakcyjności i konkurencyjności regionu, ALMAMER, Warszawa

B. Literatura uzupełniająca

- Jankowska A., Kierzkowski T., Knopik R., Fundusze strukturalne Unii Europejskiej, Wyd. C.H. BECK, Warszawa 2005
- Kaczmarek J., Stasiak A., Włodarczyk B., 2010, Produkt turystyczny, PWE, Warszawa Oleksiuk A., 2007, Marketing usług turystycznych, Difin, Warszawa

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.Z.1. Żywnienie i dietetyka		Forma zaliczenia Wykład-E Ćwiczenia warsztatowe -Zo		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka zdrowotna	V	
Dyscypliny: Nauki o zdrowiu-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	30	18	30	42	2
samodzielna praca studenta			15	22	
przyg. do egzaminu/kolokwium			15	20	
Ćwiczenia	30	18	30	42	2
przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
przygotowanie prezentacji			5	10	
wykonanie prac pisemnych			5	10	
przygotowanie do kolokwium			5	5	
konsultacje			5	2	
samodzielne studiowanie literatury			5	5	
Razem	60	36	60	84	4
Metody dydaktyczne					
Wykład: prezentacja multimedialna, dyskusja dydaktyczna związana z wykładem					
Konwersatorium: prezentacja multimedialna, dyskusja dydaktyczna związana z tematem					
Ćwiczenia audytorijne:					
Metody eksponujące: prezentacja multimedialna,					
Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z tematem ćwiczeń, praca w grupach,					
Metody praktyczne: pokaz, case study					
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi					
A. Wymagania formalne: moduły z treści podstawowych dla kierunku					
B. Wymagania wstępne: podstawy wiedzy z biologii, fizyki i anatomii człowieka					
Cele przedmiotu					
Celem modułu jest zapoznanie studenta z:					
- z procesem trawienia i wchłaniania pokarmów, wpływem odżywiania na zdrowie człowieka, metodami oceny żywienia i stanu odżywienia, klasyfikacją i charakterystyką diet, rolą żywienia w profilaktyce i dietoterapii przewlekłych chorób niezakaźnych oraz zasadami żywienia różnych grup populacyjnych.					
Treści programowe					
S.Z.1.Żywnienie i dietetyka					
Charakterystyka procesów trawienia i wchłaniania pokarmu. Bilans energetyczny organizmu. Składniki pokarmowe i ich rola w diecie. Normy żywienia. Metody oceny żywienia i stanu odżywienia. Klasyfikacja i charakterystyka diet. Wpływ odżywiania na zdrowie człowieka. Zasady żywienia w profilaktyce i dietoterapii chorób (otyłość, niedożywienie, cukrzyca, choroby układu krążenia, choroby układu pokarmowego). Żywnienie dzieci. Żywnienie dorosłych. Żywnienie ludzi starszych.					
Efekty uczenia się:			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza			A. Sposób zaliczenia		
W_01. Charakteryzuje podstawowe procesy związane z trawieniem i wchłanianiem pokarmu.			Wykład:		
			S.Z.1.- egzamin		

<p>W_02. Zna klasyfikację i charakterystykę diet. W_03. Omawia zasady planowania żywienia w chorobach dietozależnych. W_04. Charakteryzuje zasady żywienia różnych grup populacyjnych (dzieci, dorosłych, ludzi starszych). środowiskowymi, stylem życia a zdrowiem człowieka oraz wymienia najważniejsze środowiskowe zagrożenia zdrowia człowieka</p> <p>Umiejętności U_01 Dobiera i planuje odpowiednie żywienie pacjenta w wybranych chorobach. U_02 Planuje żywienie dla różnych grup populacyjnych (dzieci, dorosłych, ludzi starszych). U_03. Potrafi wykazać praktycznie korelacje pomiędzy układami organizmu, przedstawić empirycznie zależności i procesy zachodzące w organizmie.</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 Propaguje zdrowy styl życia i promocję zdrowia</p>	<p>Ćwiczenia warsztatowe: S.Z.1. – zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Wykład: Test pisemny (W_01, W_02, W_03, W_04) x 0,5 Ćwiczenia warsztatowe: prace pisemne (U_01, U_02, U_03, K_01) x 0,5</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓLEM ECTS dla przedmiotu S.Z.1.– (Wx2+)/2</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p> <p>- Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p>
---	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03
W_02	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03
W_03	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03
W_04	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03
U_01	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
U_02	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
U_03	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
K_01	K1P_10, K1P_12
Wykaz literatury	
A. Literatura podstawowa:	
Gawęcki J.: Żywienie człowieka. Podstawy nauki o żywieniu. Wydawnictwo Naukowe PWN. Warszawa 2010.	
Grzymisławski M., Gawęcki J.: Żywienie człowieka zdrowego i chorego. Wydawnictwo Naukowe PWN. Warszawa 2011.	
Jarosz M.: Praktyczny podręcznik dietetyki. Instytut Żywności i żywienia. Warszawa 201	
Wojnarowska B.: Edukacja zdrowotna, Wyd. PWN, Warszawa 2008.	
B. Literatura uzupełniająca:	
Kulik T.B., Pacian A. (red.). 2014. Zdrowie publiczne. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa.E. Okoń	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.Z.2 Funkcjonowanie organizmu ludzkiego w warunkach zdrowia i choroby		Forma zaliczenia Wykład -Zo Ćwiczenia audytoryjne -Zo		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka zdrowotna	IV	
Dyscypliny: Nauki medyczne-50% Nauki o zdrowiu-50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Konwersatorium	15	9	45	51	2
kolokwium			12	16	
prezentacja			33	35	
Ćwiczenia audytoryjne	15	9	15	21	1
kolokwium			10	15	
zadanie			5	6	
Razem	30	18	60	72	3
Metody dydaktyczne Wykład: prezentacja multimedialna, dyskusja dydaktyczna związana z wykładem Ćwiczenia audytoryjne: Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z tematem ćwiczeń, praca w grupach					
Wymagania wstępne podstawy wiedzy z biologii, fizyki i anatomii człowieka					
Cele zajęć Celem modułu jest zapoznanie studenta z: zagadnieniami związanymi z funkcjonowaniem człowieka w przyrodzie. Poznanie wpływu czynników środowiskowych i stylu życia na kondycję i stan zdrowia człowieka, przyczyn i profilaktyki chorób cywilizacyjnych oraz celów i problemów edukacji prozdrowotnej.					
Treści programowe Obszary zainteresowania patofizjologii. Analiza najważniejszych problemów patofizjologicznych związanych z zaburzeniami układów czynnościowych w organizmie człowieka. Zagadnienia patofizjologii chorób układu sercowo-naczyniowego; niewydolność krążenia, choroba wieńcowa, nadciśnienie tętnicze, miażdżyca. Problematyka patofizjologii chorób układu pokarmowego; choroba wrzodowa żołądka i dwunastnicy, choroby wątroby, cukrzyca. Problematyka patofizjologii chorób układu oddechowego; podłoże zaburzeń odporności i chorób infekcyjnych. Problematyka patofizjologii nowotworów. Problematyka patofizjologii chorób układu nerwowego; ośpienia i choroba Alzheimera; choroby naczyniowe ośrodkowego układu nerwowego – udar mózgu; choroby układu pozapiramidowego – choroba Parkinsona. Problematyka patofizjologii starzenia.					
Efekty uczenia się: Wiedza W1 - Student definiuje podstawowe pojęcia z zakresu			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia		

<p>biologii, ekologii człowieka i zdrowia publicznego</p> <p>W2 - Student opisuje istniejące relacje pomiędzy czynnikami środowiskowymi, stylem życia a zdrowiem człowieka oraz wymienia najważniejsze środowiskowe zagrożenia zdrowia człowieka</p> <p>W3 - Student wymienia przyczyny chorób cywilizacyjnych i zna działania profilaktyczne</p> <p>W_05 Posiada wiedzę z zakresu higieny żywienia</p> <p>W_06 posiada wiedzę z zakresu zagrożeń mikrobiologicznych oraz podstaw zapobiegania tym zagrożeniom</p> <p>W_07 Zna zasady prawidłowego funkcjonowania poszczególnych tkanek, narządów i układów, mechanizmy podstawowe i regulacyjne służące utrzymaniu życia.</p> <p>W_08 Rozumie integrację czynności poszczególnych części organizmu, zjawisko homeostazy i skutki jej zaburzeń, zależności pomiędzy organizmem i środowiskiem zewnętrznym.</p> <p>W_09 Posiada wiedzę na temat funkcjonowania organizmu człowieka w warunkach prawidłowych oraz roli mechanizmów fizjologicznych w utrzymaniu zdrowia.</p> <p>W_10 Rozpoznaje uwarunkowania zachowań zdrowotnych jednostki i czynniki ryzyka chorób wynikających ze stylu życia</p> <p>Umiejętności</p> <p>U1 - Student potrafi udzielić wskazówek dotyczących profilaktyki chorób środowiskowych</p> <p>U2 - Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną na temat środowiskowych zagrożeń zdrowia do przygotowania materiałów edukacyjnych</p> <p>U3 - Student potrafi ocenić skutki narażenia na środowiskowe czynniki ryzyka</p> <p>U4 – Student uzasadnia i propaguje potrzebę aktywnego trybu życia</p> <p>Kompetencje społeczne</p> <p>K1 - Student systematycznie wzbogaca wiedzę zawodową i kształtuje umiejętności dążąc do profesjonalizmu</p> <p>K2 - Student podejmuje się działań propagujących aktywny, zdrowy styl życia</p>	<p>Konwersatorium – egzamin Ćwiczenia audytoryjne- zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów</p> <p>Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne</p> <p>A. Sposób zaliczenia S.A.9. – K-egzamin, CAU-zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Konwersatorium:</p> <p>1.Egzamin ocena z kolokwium x0,80 ocena z prezentacji multimedialnej x0,20</p> <p>Ćwiczenia audytoryjne:</p> <p>1.Średnia arytmetyczna ocen z kolokwium 2.Samodzielna praca studenta na ćwiczeniach (zaangażowanie w wykonywanie zadań, wyciąganie wniosków, opracowanie zagadnień)</p> <p>Średnia z ocen z kolokwium x 0,60+ ocena za samodzielną pracę studenta x 0,40</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓLEM ECTS dla przedmiotu S.A.9.– (Kx1+CAx1)/2</p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru:</p> <p>3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:</p> <p>K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p>
--	--

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P W14, K1P W01, K1P W03,
W_02	K1P W14, K1P W01, K1P W13
W_03	K1P W14, K1P W01, K1P W03,
W_05	K1P W14, K1P W01, K1P W03,
W_06	K1P W14, K1P W01, K1P W13
W_07	K1P W14, K1P W01, K1P W03,
W_08	K1P W14, K1P W01, K1P W13
W_09	K1P W14, K1P W01, K1P W03,

W 10	K1P W14, K1P W01, K1P W13
U 01	K1P U23, K1P U24, K1P U25, K1P U14
U 02	K1P U23, K1P U24, K1P U25, K1P U14
U 03	K1P U23, K1P U24, K1P U25, K1P U14
U 04	K1P U23, K1P U24, K1P U25, K1P U14
K 01	K1P 10, K1P 12
K 02	K1P 10, K1P 12

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Górski J. Fizjologia człowieka, PZWL, Warszawa 2010

Badowska-Kozakiewicz A. Patofizjologia człowieka, PZWL, Warszawa 2015

B. Literatura uzupełniająca:

Konturek S. Fizjologia człowieka. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2003, wydanie VII.

McLaughlin D., Stamford J., White D. Krótkie wykłady Fizjologia człowieka, PWN 2008

Waugh A. Grant A. Anatomia i fizjologia człowieka w warunkach zdrowia i choroby. Elsevier Urban & Partner 2012

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.Z.3 Lecznictwo uzdrowiskowe i odnowa biologiczna		Forma zaliczenia Ćwiczenia audytoryjne - Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka zdrowotna	V	
Dyscypliny: Nauki o zdrowiu-75% Nauki medyczne-25%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
przygotowanie prezentacji			5	10	
wykonanie prac pisemnych			5	10	
przygotowanie do kolokwium			5	5	
konsultacje			5	2	
samodzielne studiowanie literatury			5	5	
Razem	30	18	30	42	2
Metody dydaktyczne Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z tematem ćwiczeń, praca w grupach, Metody praktyczne: pokaz, case study					
Wymagania wstępne podstawy wiedzy z biologii, fizyki i anatomii człowieka					
Cele zajęć Zapoznanie studenta z wiedzą dotyczącą podstaw odnowy biologicznej, możliwości i wskazań do leczenia uzdrowiskowego, informacji dotyczących istniejącej sieci uzdrowisk, a także zapoznanie studentów ze sposobami kształtowania postaw prozdrowotnych.					
Treści programowe Rola leczenia uzdrowiskowego w kompleksowej terapii wybranych grup procesów patologicznych oraz w procesie odnowy biologicznej. Kwalifikacja do leczenia uzdrowiskowego. Systemy i zadania odnowy biologicznej. Fizjologiczne podstawy medycyny fizykalnej. Zasady stosowania środków odnowy biologicznej. Charakterystyka zabiegów fizykalnych stosowanych w odnowie biologicznej. Praktyczne aspekty stosowania zabiegów z zakresu odnowy biologicznej: sauna, wodolecznictwo, termoterapia, krioterapia, elektrostymulacja, podstawy terapii ruchowej. Ogólne zasady leczenia uzdrowiskowego, jego cele i zadania. Wskazania i przeciwwskazania do leczenia uzdrowiskowego. Rola leczenia uzdrowiskowego w kompleksowej terapii wybranych grup procesów patologicznych oraz w procesie odnowy biologicznej. Kwalifikacja do leczenia uzdrowiskowego.					
Efekty uczenia się Wiedza W_01 Zna podstawowe pojęcia i mechanizmy psychospołeczne związane ze zdrowiem i jego ochroną w zakresie niezbędnym dla dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Ćwiczenia audytoryjne – zaliczenie z oceną		

studiowanego kierunku studiów. Zna zasady promocji zdrowia i zdrowego trybu życia. Zna mechanizm działania i skutki uboczne zabiegów fizycznych i aktywności ruchowych stosowanych w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych

Umiejętności

U_01 Potrafi wykorzystać podstawową wiedzę teoretyczną do szczegółowego opisu i praktycznego analizowania jednostkowych procesów i zjawisk społecznych (kulturowych, politycznych, prawnych, gospodarczych) specyficznych dla studiowanego kierunku studiów. Posiada umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy, z uwzględnieniem umiejętności nabytych podczas praktyki zawodowej. Potrafi identyfikować problemy pacjenta, klienta oraz grupy społecznej.

U_02 Posiada umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy, z uwzględnieniem umiejętności nabytych podczas praktyki zawodowej. Potrafi identyfikować problemy pacjenta, klienta oraz grupy społecznej. Potrafi prowadzić dokumentację dotyczącą jednostek, instytucji oraz podejmowanych działań. Potrafi planować, projektować i realizować działania z zakresu dziedzin i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów, z uwzględnieniem obowiązujących norm oraz dostępnych warunków wykorzystać w postępowaniu różne formy relaksacji

Kompetencje społeczne

K_01 Prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu. Rozumie potrzebę podnoszenia kompetencji zawodowych i osobistych. Dbą o poziom sprawności fizycznej niezbędnej dla wykonywania zadań właściwych dla działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

Ćwiczenia audytoryjne

- Samodzielna praca studenta na ćwiczeniach (zaangażowanie w wykonywanie zadań, wyciąganie wniosków, obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta) – (Z1) (U_01, U_02, K_01)
- Ocena z kolokwium – (Z2) (W_01)

Ocena końcowa z ćwiczeń audytoryjnych

Średnia z ocen z kolokwium (Z2) x 0,70
+ ocena za samodzielną pracę na ćwiczeniach: (zaangażowanie w wykonywanie zadań, wyciąganie wniosków, obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta) – (Z1) x 0,30

Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego/kolokwium jest wyliczona według zasady:

K ∈ [0% a, 50% a] niedostateczna
K ∈ [50% a, 60% a] dostateczna
K ∈ [60% a, 70% a] dostateczna plus
K ∈ [70% a, 80% a] dobra
K ∈ [80% a, 90% a] dobra plus
K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra

Ocena końcowa z przedmiotu:

Średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (CAU x 2)/2

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_08	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03
U_08	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
U_09	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
K_03	K1P_10, K1P_12

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

- Gabryś M., Popiela A.: Krioterapia w medycynie. Wyd. Urban & Partner, Wrocław 2003
- Kasprzak W., Mańkowska A.: Fizykoterapia medycyna uzdrowiskowa i SPA. Wyd. PZWL 2008
- Kasprzak W., Mańkowska A. Fizjoterapia w kosmologii i medycynie estetycznej. Wydawnictwo Lekarskie PZWL Warszawa 2010
- Straburzyńska-Lupa A., Straburzyński G.: Fizjoterapia. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa, 2007
- Straburzyńska-Lupa A., Straburzyński G.: Fizjoterapia z elementami klinicznymi. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa, 2008
- Zagrobelny Z.: Krioterapia miejscowa i ogólnoustrojowa. Wyd. Urban & Partner 2003

B. Literatura uzupełniająca

- Grochala S., Teoria i metodyka ćwiczeń relaksacyjno-koncentrujących, Warszawa, 1986.
- Listkowska A., Listkowski M., Stretching a sprawność i zdrowie, Wyd. Aleksandra, Łódź, 2006.
- Mike G., Sztuka relaksu, Wyd. Muza, Warszawa, 2001.

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.Z.4. Bezpieczeństwo i higiena w turystyce i rekreacji		Forma zaliczenia CAU – Zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów TURYSTYKA I REKREACJA					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
praktyczny	SPS	Tak		Tak w zakresie specjalności: Turystyka zdrowotna	VI
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytoryjne	15	9	75	81	3
Przygotowanie do ćwiczeń			20	26	
Samodzielne studiowanie literatury			30	30	
Wykonanie prezentacji			10	10	
Konsultacje			5	5	
Przygotowanie do kolokwium			10	10	
Razem	15	9	75	81	3
Metody dydaktyczne Ćwiczenia audytoryjne: Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z tematem ćwiczeń, praca w grupach,					
Wymagania wstępne Wymagania wstępne: znajomość przedmiotu obsługa ruchu turystycznego					
Cele zajęć Znajomość podstawowych zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ergonomii w turystyce Znajomość problematyki odpowiedzialny za bezpieczeństwo pracy własnej i innych oraz umiejętność postępowania w stanach zagrożenia					
Treści programowe Problematyka ćwiczeń audytoryjnych (CAU):					
<ul style="list-style-type: none"> • Przepisy BHP (Bezpieczeństwo i higiena pracy w turystyce) • Ergonomia • Bezpieczeństwo osób podróżujących • Bezpieczeństwo przed wyjazdem • Bezpieczeństwo w środkach transportu • Bezpieczeństwo w miejscu pobytu • Geneza zjawisk terrorystycznych • Oddziaływanie terroryzmu na turystykę • Piractwo i terroryzm morski, wybrane ataki terrorystyczne • Zagrożenia wynikające z podróżowania w miejsca objęte atakami terrorystycznymi • Próba analizy zagrożeń w ujęciu wyboru kierunku podróżowania 					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		

<p>Wiedza W1 - Student definiuje podstawowe pojęcia z zakresu biologii, ekologii człowieka i zdrowia publicznego W2 - Student opisuje istniejące relacje pomiędzy czynnikami środowiskowymi, stylem życia a zdrowiem człowieka oraz wymienia najważniejsze środowiskowe zagrożenia zdrowia człowieka W3 - Student wymienia przyczyny chorób cywilizacyjnych i zna działania profilaktyczne W_04 Zna podstawowe pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy i turystyki</p> <p>Umiejętności U1 - Student potrafi udzielić wskazówek dotyczących profilaktyki chorób środowiskowych U2 - Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną na temat środowiskowych zagrożeń zdrowia do przygotowania materiałów edukacyjnych U3 - Student potrafi ocenić skutki narażenia na środowiskowe czynniki ryzyka</p> <p>Kompetencje społeczne K1 - Student systematycznie wzbogaca wiedzę zawodową i kształtuje umiejętności dążąc do profesjonalizmu K2 - Student podejmuje się działań propagujących aktywny, zdrowy styl życia K_03 potrafi zapewnić bezpieczeństwo sobie oraz grupie podczas uprawiania różnych form turystyki i rekreacji</p>	<p>A. Sposób zaliczenia S.A.8. – CAU - zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów - Samodzielna praca studenta na ćwiczeniach (zaangażowanie w wykonywanie zadań, wyciąganie wniosków, dyskusja) – (Z₁) - Samodzielna praca studenta - wykonanie prezentacji zaliczeniowej: pokaz (Z₂). <i>Ocena za samodzielną pracę na ćwiczeniach, wyciąganie wniosków (Z₁) x 0,50 + pokaz (Z₂) x 0,50</i> Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS zaokrąglona w dół z dokładnością do 0,5: (CAUx1) - Wykonanie prezentacji zaliczeniowej - Ocena prezentowanej wiedzy na zajęciach - Obserwacja umiejętności studenta i współpracy w grupie</p> <p><u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓLEM ECTS dla przedmiotu S.A.8. – (CAUx1) Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p> <p><u>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady:</u> $K \in [0\% \text{ a } 50\% \text{ a}]$ niedostateczna $K \in [50\% \text{ a } 60\% \text{ a}]$ dostateczna $K \in [60\% \text{ a } 70\% \text{ a}]$ dostateczna plus $K \in [70\% \text{ a } 80\% \text{ a}]$ dobra $K \in [80\% \text{ a } 90\% \text{ a}]$ dobra plus $K \in [90\% \text{ a } 100\% \text{ a}]$ bardzo dobra</p>
--	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03,
W_02	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W13
W_03	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03,
U_01	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
U_02	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
U_03	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
K_01	K1P_10, K1P_12
K_02	K1P_10, K1P_12
K_03	K1P_10, K1P_12

<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa: Bezpieczeństwo i higiena pracy, podręcznik, WSiP Wanda Bukała, Krzysztof Szczęch 2015 Denys A. (red.). 2014. Zagrożenia zdrowia publicznego. Cz. 1 i 2. Wydawnictwo ABC a Wolters Kluwer business, Warszawa. Batogowska A., 1998, Podstawy ergonomii, Wyższa Szkoła Pedagogiczna, Olsztyn.</p> <p>B. Literatura uzupełniająca: Materiały pomocnicze w szkoleniach BHP Wolański N., 2006, Ekologia człowieka, PWN, Warszawa. Wykowska M., 1994, Ergonomia, AGH, Kraków.</p>
--

Nazwa zajęć S.Z.5. Promocja zdrowia i edukacja zdrowotna		Forma zaliczenia CAU – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 1	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka zdrowotna	IV	
Dyscyplina: Nauki o zdrowiu-100%					
Liczba godzin					
Formy zajęć	N (nauczyciel)		S (student)		Liczba punktów ECTS
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
CAU (ćwiczenia audytoryjne)	15	9	15	21	1
Przygotowanie do ćwiczeń			5	5	
Przygotowanie prezentacji multimedialnej - samodzielna praca studenta (Z ₁)			5	11	
Opracowanie projektu -samodzielna praca studenta (Z ₂)			5	5	
Razem	15	9	15	21	1
Metody dydaktyczne Metody programowe: metoda programowa - ćwiczenia z użyciem oprogramowania komputerowego, prezentacja multimedialna, Metody problemowe: metoda przypadku, metoda sytuacyjna, dyskusja dydaktyczna związana z tematem zajęć, praca w grupach, Metody praktyczne: pokaz, metoda projektów.					
Wymagania wstępne A. Wymagania formalne: moduły z treści podstawowych dla kierunku B. Wymagania wstępne: podstawy wiedzy z biologii, fizyki i anatomii człowieka					
Cele zajęć Celem modułu jest zapoznanie studenta z: - przygotowanie do identyfikowania potrzeb z zakresu promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej, planowania i podejmowania skutecznych działań, służących umacnianiu zdrowia, promowania zdrowego stylu życia oraz uświadomienie znaczenia promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej w turystyce i rekreacji. Student uzyska umiejętności z zakresu planowania i realizacji promocji zdrowia oraz edukacji zdrowotnej dla jednostki i społeczności lokalnych.					
Treści programowe Zdrowie człowieka – definicja, kryteria oceny, modele zdrowia Koncepcja promocji zdrowia – kierunki i obszary działań. Czynniki szkodliwe dla zdrowia a działania kształtujące zdrowie.					

Cele i zadania Narodowego Programu Zdrowia – analiza założeń, celów, metod.
 Uwarunkowania zachowań żywieniowych.
 Ocena stanu zdrowia populacji, jednostki i rodziny.
 Styl życia jako czynnik wpływający na zdrowie człowieka
 Promocja zdrowia i edukacja zdrowotna – definicja, cele i zadania
 Podejście siedliskowe promocji zdrowia – programy promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej realizowane w Polsce i na świecie (zdrowe miasto, szkoła promująca zdrowie, zakład pracy promujący zdrowie, szpital promujący zdrowie)
 Metodyka nauczania zdrowia - formy i metody, środki w edukacji zdrowotnej.
 Zasady planowania, wdrażania i ewaluacji programów promocji zdrowia.
 Metody wykorzystywane w promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej.
 Zasady profilaktyki zdrowotnej chorób.

<p>Efekty uczenia się: Wiedza W_01 ma wiedzę na temat rozwoju człowieka, zna budowę i podstawowe funkcje organizmu człowieka, rozpoznaje uwarunkowania zachowań zdrowotnych jednostki i czynniki ryzyka chorób wynikających ze stylu życia. W_02 opisuje miejsce i rolę nauk o turystyce i rekreacji w systemie nauk społecznych, przyrodniczych, nauk medycznych, nauk o zdrowiu oraz nauk o kulturze fizycznej, potrafi przyporządkować konkretne zagadnienia związane ze zjawiskami turystycznymi do konkretnych dyscyplin nauki, zna strategie promocji zdrowia o zasięgu lokalnym, narodowym i ponadnarodowym.</p> <p>Umiejętności U_01 potrafi wykorzystywać różne metody aktywności rekreacyjnej w celu organizacji działań dla poprawy zdrowia i kondycji psychofizycznej, ocenia stan zdrowia jednostki i rodziny - "potencjał zdrowotny człowieka" z wykorzystaniem swoistej metodyki (skale, siatki, pomiary przyrządowe). U_02 posiada specjalistyczne umiejętności ruchowe w zakresie realizacji wybranych form turystyki kwalifikowanej oraz rekreacji pozwalające na organizację i animacje w zakresie tego typu działań , Realizuje programy promocji zdrowia i edukacji zdrowotnej dostosowane do rozpoznanych potrzeb zdrowotnych.</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 potrafi zapewnić bezpieczeństwo grupie podczas uprawiania różnych form turystyki i rekreacji, jest świadomy ciągłego doskonalenia sprawności fizycznej, potrafi pracować w zespole na rzecz opracowywania i realizacji programów edukacji zdrowotnej.</p>	<p>Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne</p> <p>A. Sposób zaliczenia</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów</p> <p>A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną</p> <p>Ćwiczenia audytoryjne:</p> <ul style="list-style-type: none"> • prezentacja multimedialna (Z_1) • projekt- analiza przypadków, rozwiązywanie problemów (Z_2) (zaangażowanie w wykonywanie zadań, wyciąganie wniosków) <p>Ocenę końcową z zajęć stanowi średnia ważona ocen ze składowych zadań: <i>Ocena za zadanie(Z_1) x 0,40+ ocena za zadanie(Z_2) x 0,60</i></p> <p>Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p> <p>Obecność na wszystkich ćwiczeniach jest obowiązkowa. Do ćwiczeń studenci przystępują przygotowani.</p> <p>Ocenę pozytywną z przedmiotu można otrzymać wyłącznie pod warunkiem uzyskania pozytywnej oceny za każdy z ustanowionych efektów kształcenia.</p> <p>Terminy zaliczenia z oceną oraz poprawkowego zaliczenia z oceną zostaną ustalone ze studentami na pierwszych zajęciach.</p> <p>Warunki uzupełnienia zajęć opuszczonych z przyczyn usprawiedliwionych: Uzupełnienie opuszczonych zajęć jest możliwe jedynie w przypadku choroby studenta udokumentowanej zwolnieniem lekarskim. Usprawiedliwienia zajęć oraz zaliczenia materiału będącego przedmiotem</p>
--	---

	<p>zajęć w okresie nieobecności dokonuje wykładowca prowadzący zajęcia. Zarówno student powracający z urlopu dziekańskiego jak i student powtarzający rok, ma obowiązek uczęszczania na wszystkie zajęcia oraz przystąpienia do zaliczenia z oceną. Student powtarzający rok z powodu innego przedmiotu może być zwolniony z konieczności uczęszczania na zajęcia i uzyskania zaliczenia, decyzję podejmuje nauczyciel akademicki odpowiedzialny za prowadzenie przedmiotu.</p>
--	--

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03
W_02	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03
U_01	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
U_02	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
K_01	K1P_10, K1P_12

Wykaz literatury
A. Literatura podstawowa:
Literatura obowiązująca
Andruszkiewicz A., Banaszekiewicz M. (red.), Promocja zdrowia dla studentów studiów licencjackich kierunku pielęgniarstwo i położnictwo, Tom I i II, PZWL, Warszawa 2010*
Ciancara D. Zarys współczesnej promocji zdrowia. Wyd. Lek. PZWL, 2010*
Karski J. (red.): Praktyka i teoria promocji zdrowia. Wybrane zagadnienia, CeDeWu, Warszawa 2008 *
*w zbiorach Biblioteki Uczelnianej

B. Literatura uzupełniająca:

Kiwerski J. (red.) Rehabilitacja medyczna. Wyd. PZWL Warszawa 2011*
Osiński W. Gerokinezyjologia. Wyd. PZWL 2013*

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.Z.6. Profilaktyka chorób cywilizacyjnych i zagrożeń ekologicznych		Forma zaliczenia CAU – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów TURYSTYKA I REKREACJA					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka zdrowotna	VI	
Dyscypliny: Nauki o zdrowiu-50% Nauki medyczne-50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			10	15	
Samodzielne studiowanie literatury			10	15	
Przygotowanie prezentacji			10	12	
Razem	30	18	30	42	2
Metody dydaktyczne Ćwiczenia audytoryjne: Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna związana z tematem ćwiczeń, praca w grupach,					
Wymagania wstępne Wiedza z zakresu biologii na poziomie szkoły średniej					
Cele zajęć Celem zajęć jest zapoznanie studentów z zagadnieniami związanymi z funkcjonowaniem człowieka w przyrodzie. Poznanie wpływu czynników środowiskowych, biologii człowieka i stylu życia na kondycję i stan zdrowia człowieka, przyczyn i profilaktyki chorób cywilizacyjnych oraz celów i problemów edukacji prozdrowotnej.					
Treści programowe Stanowisko człowieka w przyrodzie, podstawowe pojęcia związane z ekologią człowieka, źródła i rodzaje oddziaływań egzogennych na organizm ludzki - czynniki fizyczne, chemiczne i biologiczne obecne w żywności, glebie, wodzie i powietrzu atmosferycznym, zagadnienia związane z endogenną reakcją ustroju na ksenobiotyki. Wpływ stylu życia, używek i stresu na zdrowie. Choroby transmisyjne jako zagrożenia środowiskowe w turystyce krajowej i zagranicznej, profilaktyka. Przyczyny i profilaktyka chorób cywilizacyjnych, m.in. chorób układu krążenia, otyłości, cukrzycy, alergii, osteoporozy, POChP i niektórych nowotworów.					
Efekty uczenia się: Wiedza W01 - Student definiuje podstawowe pojęcia z zakresu biologii, ekologii człowieka i zdrowia publicznego W02 - Student opisuje istniejące relacje pomiędzy czynnikami środowiskowymi, stylem życia a zdrowiem człowieka oraz wymienia najważniejsze środowiskowe zagrożenia zdrowia człowieka W03 - Student wymienia przyczyny chorób cywilizacyjnych i zna działania profilaktyczne			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia S.A.7. – CAU - zaliczenie z oceną B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów 1. Samodzielna praca studenta na ćwiczeniach (zaangażowanie w wykonywanie zadań, wyciąganie wniosków, dyskusja) – (Z ₁) 2. Samodzielna praca studenta - wykonanie		

<p>Umiejętności U01 - Student potrafi udzielić wskazówek dotyczących profilaktyki chorób środowiskowych U02 - Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną na temat środowiskowych zagrożeń zdrowia do przygotowania materiałów edukacyjnych</p> <p>Kompetencje społeczne K01 - Student systematycznie wzbogaca wiedzę zawodową i kształtuje umiejętności dążąc do profesjonalizmu K02 - Student podejmuje się działań propagujących aktywny, zdrowy styl życia</p>	<p>pracy zaliczeniowej: pokaz (Z_2). <i>Ocena za samodzielną pracę na ćwiczeniach, wyciąganie wniosków (Z_1) x 0,50 + pokaz (Z_2) x 0,50</i> Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS zaokrąglona w dół z dokładnością do 0,5: $(CAU \times 2) / 2$</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (wykład x ECTS + ćw. x ECTS) / OGÓŁEM ECTS dla przedmiotu S.A.7. – $(CAU \times 2) / 2$</p> <p>– Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p> <p>– Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego oraz ćwiczeń jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a] niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a] dostateczna K ∈ [60% a, 70% a] dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a] dobra K ∈ [80% a, 90% a] dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p>
---	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W01	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03,
W02	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W13
W03	K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03,
U01	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
U02	K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14
K01	K1P_10, K1P_12
K02	K1P_10, K1P_12

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:
Andruszkiewicz A., Banaszkiwicz. (red.). Promocja zdrowia. Tom I i II, Czelej, Lublin 2008 i 2010.
Denys A. (red.). Zagrożenia zdrowia publicznego. Cz. 1 i 2. Wydawnictwo ABC a Wolters Kluwer business, Warszawa 2014.
Siemiński M. Środowiskowe zagrożenia zdrowia. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2008.
Szygłowski M. Zdrowie Publiczne. Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa 2010.
Wolański N. Ekologia człowieka. Podstawy ochrony środowiska i zdrowia człowieka. T. 1-2. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2012.

B. Literatura uzupełniająca:
Bąk-Romaniszyn L. (red.). Choroby społeczne i cywilizacyjne – wybrane zagadnienia. Wydawnictwo Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, Łódź 2013.
Czupryna A. (red.). Zdrowie publiczne, T.1-2. Uniwersyteckie Wydawnictwo Medyczne „VESALIUS”, Kraków 2000.
Jethon Z., Grzybowski A. (red.). Medycyna zapobiegawcza i środowiskowa. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000.
Kulik T.B., Pacian A. (red.). Zdrowie publiczne. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2014.
Kolarzyk E. (red.) Wybrane problemy higieny i ekologii człowieka. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2008.

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

S.Z.7 Nazwa zajęć Relaksacja i techniki relaksacyjne		Forma zaliczenia Ćwiczenia warsztatowe – Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów TURYSTYKA I REKREACJA					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka zdrowotna	VI	
Dyscypliny: Nauki o zdrowiu-50% Nauki o kulturze fizycznej-50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów w ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia (CW)	15	9	45	51	2
przygotowanie do ćwiczeń			15	10	
opracowanie zagadnień			10	11	
wykonanie prac pisemnych			10	20	
przygotowanie do kolokwium			10	10	
Razem	15	9	45	51	2
Metody dydaktyczne Prezentacja multimedialna film, ekspozycja, pokaz, opis, objaśnienie, wykład problemowy, praca w grupach					
Wymagania wstępne Podstawy wiedzy z biologii, anatomii człowieka, treści z zakresu kształcenia ruchowego i metodyki nauczania ruchu oraz dobra ogólna sprawność fizyczna					
Cele zajęć Przygotowanie studentów do praktycznego prowadzenia ćwiczeń relaksacyjnych oraz wykształcenie praktycznych umiejętności z zakresu osiągania stanu odprężenia i równowagi					
Treści programowe 1.Ogólne pojęcie relaksacji 2.Metodyka ćwiczeń relaksacyjnych 3.Ćwiczenia relaksacji oddechowej 4.Wybrane techniki relaksacyjne 5.Trening autogenny Schulza, trening progresywny Jacobsona 6.Joga i orientalne techniki relaksacyjne 7.Ćwiczenia Tai-chi, medytacja Zen 8.Ćwiczenia z wizualizacją i dźwiękiem.					
Efekty uczenia się:			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 Ma wiedzę na temat rozwoju człowieka, zna budowę i podstawowe funkcje organizmu człowieka.			A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną(ZO)		
W_02 Ma podstawową wiedzę o wpływie turystyki i rekreacji na zdrowie psychiczne i fizyczne człowieka oraz			B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów 1.Średnia arytmetyczna ocen z		

<p>funkcjonowanie organizmu człowieka.</p> <p>Umiejętności U_01 Potrafi wykorzystywać różne metody aktywności rekreacyjnej w celu organizacji działań dla poprawy zdrowia i kondycji psychofizycznej</p> <p>U_02 Potrafi wskazać jaki wpływ na konkretne jednostki chorobowe mają określone techniki relaksacyjne.</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 Potrafi uczestniczyć w organizowaniu różnych form rekreacji i zdrowego stylu życia.</p> <p>K_02 Zna zakres swoich kompetencji i uprawnień, w razie potrzeby potrafi zorganizować pomoc specjalistów.</p> <p>K_03 Jest świadomy ciągłego doskonalenia sprawności fizycznej.</p>	<p>kolokwium(student musi uzyskać zaliczenie z każdego cząstkowego kolokwium) (Z_1) 2.Samodzielna praca studenta na ćwiczeniach (zaangażowanie wykonywanie zadań , wyciąganie wniosków, prezentacja wyników) (Z_2)</p> <p>Średnia ocen z kolokwium(Z_1) x 0,70 + ocena za samodzielną pracę studenta(Z_2) x 0,30</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: Ocenę końcową z przedmiotu stanowi średnią ważną ze składowych form zajęć dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS</p> <p>Ocena końcowa przeliczana jest wg wzoru:</p> <p>3,0 - 3,24 –dostateczny(3,0) 3,25- 3,74 –dostateczny plus(3,5) 3,75 -4,24- dobry(4,0) 4,25 - 4,74-dobry plus(4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry(5,0)</p> <p>Studenta obowiązuje pełna frekwencja na ocenianych zajęciach.</p> <p>Warunki odrabiania zajęć opuszczonych z przyczyn usprawiedliwionych: Odrabianie opuszczonych zajęć jest możliwe jedynie w przypadku choroby studenta udokumentowanej zwolnieniem lekarskim. Usprawiedliwienia zajęć oraz zaliczenia materiału będącego przedmiotem ćwiczeń w okresie nieobecności dokonuje wykładowca prowadzący zajęcia.</p> <p>Ocenę pozytywną z przedmiotu można otrzymać wyłącznie pod warunkiem uzyskania pozytywnej oceny za każdy z ustanowionych efektów kształcenia.</p>
---	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01,	K1P W14
W_02	K1P W15
U_01	K1P U24
U_02	K1P U26
K_01	K1P K09
K_02	K1P K11
K_03	K1P K12

Wykaz literatury
A. Literatura podstawowa:
Karski J.B.(red.):Promocja zdrowia IGNIS Warszawa 1999
Pike S., Foster D.: Promocja zdrowia dla wszystkich. Wydawnictwo Czelej, Lublin 1998
Promocja zdrowia. Słownik podstawowych terminów, oprac. Z. Słońska, M. Misiuna ,Warszawa 1993

B. Literatura uzupełniająca:

Grochala s., Teoria i metodyka ćwiczeń relaksacyjno- koncentrujących, Warszawa 1986

Listkowska A., Listkowski M, Stretching a sprawność i zdrowie., Wyd. Aleksandra, Łódź, 2006

Mike g., Sztuka relaksu, Wyd. Muza, Warszawa 2001

Kontakt:

Nazwa zajęć S.Z.8 Metody terapeutyczne w uzdrowiskach		Forma zaliczenia CW – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka zdrowotna	IV	
Dyscyplina: Nauki o zdrowiu-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia warsztatowe	30	18	30	42	2
Zadanie1-Z ₁			10	22	
Zadanie2- Z ₂			20	20	
Razem	30	18	30	42	2
Metody dydaktyczne. Metoda aktywizująca- dyskusja dydaktyczna. Metoda praktyczna- ćwiczenia umiejętności praktycznych.					
Wymagania wstępne A. Wymagania formalne: moduły z treści podstawowych dla kierunku B. Wymagania wstępne: podstawy wiedzy z biologii, fizyki i anatomii człowieka					
Cele zajęć Jest przygotowanie studentów do samodzielnego programowania profilaktycznych zajęć ruchowych dla osób w różnym wieku powiązanych z profilaktyką zaburzeń motorycznych. Zapoznanie studentów z wiedzą o przeciwwskazaniach i wskazaniach do podejmowania określonych form ruchu, o częstotliwości i rodzaju ćwiczeń zalecanych swoim podopiecznym. Przygotowanie studentów do zdobycie niezbędnej wiedzy z podstaw metod terapeutycznych wykorzystywanych w leczeniu uzdrowiskowym z wykorzystaniem naturalnych surowców i czynników leczniczych oraz przyrodniczych. Zapoznanie studentów z metodyką wykonywania poszczególnych zabiegów fizjoterapeutycznych w tym przyrodoleczniczych.					
Treści programowe Trening zdrowotny. Kinezyterapia i terenoterapia (klimatoterapia). Kinezyprofilaktyka osób zdrowych. Kinezyprofilaktyka gerontologiczna. Kinezyterapia osób chorych.					

Profile uzdrowisk zgodnie z potrzebami zdrowotnymi kuracjuszy.
 Formy terapii w uzdrowiskach.
 Charakterystyka oraz oddziaływanie terapii ruchowej na organizm ludzki.
 Okresy kuracji uzdrowiskowej.
 Nowoczesne zachodnie koncepcje terapii ruchowej (pilates, aqua aerobic i inne).
 Dobór intensywności, dawkowanie wysiłku, wydatek energetyczny.
 Programowanie działalności rekreacyjnej.
 Zasady metodyczne bezpiecznego prowadzenia zajęć ruchowych.
 Podstawy fizykoterapii w uzdrowiskach.
 Wybrane zabiegi fizykalne. Wskazania i przeciwwskazania do wykonywania zabiegów fizykoterapeutycznych.
 Zasady BHP i P/POŻ obowiązujące podczas wykonywania zabiegów fizykoterapeutycznych.
 Fizjologiczne podstawy medycyny fizykalnej. Czynniki determinujące reakcje na bodźce.
 Fizykoterapia jako metoda wywoływania adaptacji – mechanizmy adaptacji, adaptacja czynnościowa i morfologiczna.
 Wodolecznictwo – właściwości fizyczne wody.
 Fizjologiczne działanie zabiegów wodoleczniczych- regulacja temperatury ciała, miejscowe i ogólne działanie zimna i ciepła. Dawkowanie zabiegów fizykoterapeutycznych. Wskazania i przeciwwskazania do zabiegów wodoleczniczych.
 Przygotowanie, zachowanie się, czas pobytu, wyjście z w kabiny sauny.
 Naświetlania promieniami ultrafioletowymi (UV), naświetlanie światłem spolaryzowanym.
 Elektroterapia wysokotonowa. Elektrostymulacja
 Zabiegi z zastosowaniem miejscowym i ogólnym zimna- wskazania i przeciwwskazania do zabiegów krioterapeutycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza

W-01

Ma podstawową wiedzę z zakresu nauk przyrodniczych i rozumie wpływ elementów przyrodniczych na rozwój turystyki.

Zna podstawowe metody prognozowania zjawisk turystycznych w przestrzeni, promocji zdrowia i zdrowego stylu życia, rekreacji czynnej oraz turystyki kwalifikowanej.

W-02

Zna podstawowe pojęcia i mechanizmy psychospołeczne związane ze zdrowiem i jego ochroną w zakresie niezbędnym dla dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów. Zna mechanizm działania i skutki uboczne zabiegów fizycznych i aktywności ruchowych stosowanych w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych.

Umiejętności

U-01

Potrafi praktycznie stosować techniki i metody wykorzystywane w instytucjach związanych z obsługą ruchu turystycznego.

U-02

Potrafi wykorzystać różne metody aktywności rekreacyjnej w celu organizacji działań dla poprawy zdrowia i kondycji psychofizycznej.

U-03

Potrafi dopasować odpowiedni typ lecznictwa uzdrowiskowego do potrzeb konkretnych kuracjuszy biorąc pod uwagę : schorzenia, typ osobowości, preferencje oraz indywidualne oczekiwania

Kompetencje społeczne

K-01

Potrafi uczestniczyć w organizowaniu form turystyki

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

Zaliczenie z oceną

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

Ocena semestralna wystawiana jest na podstawie sprawdzenia poszczególnych umiejętności jest średnią ważoną wyliczoną w oparciu o składniki podane w tabeli nr 1.

Tabela nr 1.

Skala ocen dla ćwiczeń	Kod	Suma
		Ocena semestralna
Zadanie 1	Z1	30%
Zadanie 2	Z 2	70%

Studenta obowiązuje pełna frekwencja na ocenianych zajęciach.

Warunki odrabiania zajęć opuszczonych z przyczyn usprawiedliwionych:

Odrabianie opuszczonych zajęć jest możliwe jedynie w przypadku choroby studenta udokumentowanej zwolnieniem lekarskim. Usprawiedliwienia zajęć oraz zaliczenia materiału będącego przedmiotem ćwiczeń w okresie nieobecności dokonuje wykładowca prowadzący zajęcia.

kwalifikowanej oraz różnych form rekreacji. K-02 Potrafi zapewnić bezpieczeństwo grupie podczas uprawiania różnych form turystyki i rekreacji.	
Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W-01	K1P-W06
W-02	K1P-W10
U-01	K1P-U08_
U-02	K1P-U04
U-03	K1P-U27
K-01	K1P-K09
K-02	K1P-K10
Wykaz literatury A. Literatura podstawowa: Klukowski. Krzysztof S. (red.), Medycyna aktywności fizycznej z elementami psychologii i pedagogiki, Warszawa : Akademia Wychowania Fizycznego Józefa Piłsudskiego, 2010.t.1 , t2.* Kiwierski J.: Rehabilitacja medyczna. Wyd. PZWL, 2005* Kasprzak W., Mańkowska A.: Fizykoterapia medycyna uzdrowiskowa i SPA. Wyd. PZWL 2008 * B. Literatura uzupełniająca: Kuński Henryk, Metodyka treningu zdrowotnego, W: Klukowski k. (red.), Medycyna aktywności fizycznej z elementami psychologii i pedagogiki, tom 1, Wwa 2010. *w zbiorach Biblioteki Uczelnianej	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.Z.9. Uzdrowiska Polski i świata		Forma zaliczenia W-egzamin, CAU-zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka zdrowotna	V	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna - 75% Nauki o Ziemi i środowisku -25%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	30	18	30	42	2
Czytanie sugerowanej literatury			10	20	
Przygotowanie prezentacji			10	12	
Przygotowanie do egzaminu			10	10	
Ćwiczenia audytoryjne	30	18	30	42	2
Przygotowanie do ćwiczeń			6	10	
Samodzielne studiowanie literatury			12	10	
Przygotowanie do kolokwium			6	12	
Przygotowanie prezentacji			6	10	
Razem	60	36	60	84	4
Metody dydaktyczne Wykład z prezentacją multimedialną, wykład konwersatoryjny, wykład informacyjny i problemowy; Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, film; Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna, aktywny opis, projekt; Metody praktyczne: pokaz, praca z mapą, analiza tekstów, analiza aktów prawnych, analiza materiału badawczego, wykonywanie map, wykresów, obliczeń.					
Wymagania wstępne znajomość zagadnień związanych z uwarunkowaniami przyrodniczymi rozwoju turystyki uzdrowiskowej w Polsce, rozumienie istoty różnicowania atrakcyjności przyrodniczej i antropogenicznej, a w efekcie kompleksowej regionów turystycznych w Polsce oraz znajomość co najmniej w stopniu podstawowym GIS					
Cele zajęć Zapoznanie studentów z uwarunkowaniami i tendencjami zmian rozwoju uzdrowisk w Polsce i na świecie.					
Treści programowe <u>Wykład</u> Uzdrowiska - podstawowe pojęcia, istota i ich znaczenie. Zarys historii rozwoju uzdrowisk w Polsce i na świecie. Teoria cyklu rozwoju miejscowości turystycznych Butlera do interpretacji rozwoju uzdrowisk w Polsce. Akty prawne regulujące działalność turystyczno-leczniczą w uzdrowiskach polskich. Uzdrowiska statutowe - liczba, rozmieszczenie i ogólna charakterystyka. Uwarunkowania organizacyjne i ekonomiczne rozwoju uzdrowisk w Polsce i na świecie. Problematyka rozwoju gmin uzdrowiskowych. Funkcje turystyczne uzdrowisk polskich i światowych. <u>Ćwiczenia audytoryjne:</u> Źródła informacji dotyczące uzdrowisk Polski i świata. Miejscowości i gminy uzdrowiskowe w Polsce – liczba, rozmieszczenie, podstawowe informacje w przekroju regionalnym. Przyrodnicze uwarunkowania rozwoju uzdrowisk polskich i światowych. Zasoby uzdrowiskowej bazy leczniczej: lecznictwo uzdrowiskowe, placówki lecznictwa uzdrowiskowego i kuracjusze w placówkach lecznictwa uzdrowiskowego. Zasoby bazy turystycznej i ruch turystyczny w polskich i światowych uzdrowiskach. Aktualne problemy polskich uzdrowisk – aspekty legislacyjne i programowe, postępy prywatyzacji.					

<p>Efekty uczenia się</p> <p>Wiedza W_01 – posiada wiedzę na temat metod terapeutycznych oferowanych w uzdrowiskach oraz ich wpływu na zdrowie psychofizyczne człowieka, a także funkcjonowanie organizmu ludzkiego W_02 – zna podstawową terminologię z zakresu funkcjonowania uzdrowisk Polski i świata W_03 – zna podstawowe uregulowania prawne dotyczące lecznictwa uzdrowiskowego w Polsce i na świecie</p> <p>Umiejętności U_01 – potrafi dopasować odpowiednią metodę terapeutyczną do potrzeb kuracjuszy oraz wskazać jaki ma ona wpływ na konkretne jednostki chorobowe U_02 – potrafi ocenić rolę uzdrowisk Polski i świata w różnych układach terytorialnych tj. w układzie ogólnokrajowym, regionalnym i lokalnym U_03 – analizuje pod względem społecznym i gospodarczym problemy funkcjonowania uzdrowisk polskich i światowych</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 – pracuje w zespole opracowując diagnozę i plany rozwoju polskich uzdrowisk K_02 – Posiada świadomość samodoskonalenia, ustawicznego kształcenia się w zakresie funkcjonowania lecznictwa uzdrowiskowego w Polsce i na świecie</p>	<p>Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne</p> <p>A. Sposób zaliczenia W-egzamin, CAU-zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów</p> <p>Wykład: (W_01), (W_02), (W_03) egzamin pisemny Ćwiczenia audytoryjne: (U_01) - (U_03), (K_01), (K_02) Ocena wykonanych ćwiczeń (W_01), (W_02), (W_03) Ocena z kolokwium - test – pytania otwarte i zamknięte Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p>Ocena końcowa przedmiotu: średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć</p> <p>S.Z.9. (Wx2+CAUx2)/4 Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru: 3,0 -3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 -3,74 – dostateczny (3,5) 3,75 -4,24 – dobry (4,0) 4,25-4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>	
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>
W_01	K1P_W15
W_02	K1P_W08
W_03	K1P_W07, K1P_W12
U_01	K1P_U01, K1P_U04, K1P_U16, K1P_U18
U_02	K1P_U06, K1P_U07, K1P_U09
U_03	K1P_U07, K1P_U09
K_01	K1P_K03, K1P_K05
K_02	K1P_K08
<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa: Jagusiewicz A., 2002, Infrastruktura turystyki uzdrowiskowej w Polsce, Instytut Turystyki, Warszawa Madeyski A., 1997, Polskie uzdrowiska, ich charakterystyka i główne problemy, Problemy Turystyki, 1-4, XX, s. 93-105 Madeyski A., 1999, Organizacja i struktura polskich uzdrowisk. /W:/: Uzdrowiska polskie. Informator, Izba Gospodarcza Uzdrowiska Polskie Uzdrowiska i ich znaczenie w gospodarce turystycznej, 2010, Praca zbiorowa pod red. A. R. Szromka, Proksenia, Kraków Hadzik A., Hadzik A., Mikrut G., 2009, Rola i tendencje rozwoju uzdrowisk w Polsce. Wybrane zagadnienia, Wydawnictwo Sensus, Kraków Adameczak S., 2012, Uzdrowiska., Wydawnictwo De Agostini Polska, Warszawa Hermaniuk J., Krupa J. (red), 2010, Współczesne trendy funkcjonowania uzdrowisk - klastering, Wydawnictwo Instytutu Gospodarki Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania, Rzeszów Szromek R. red., Uzdrowiska i ich znaczenie w gospodarce turystycznej, Proksenia, Kraków Hadzik A.: Turystyka i rekreacja uzdrowiskowa. Wyd. Akademia Wychowania Fizycznego w Katowicach 2011 Węclawowicz-Bilska E., 2008, Uzdrowiska Polskie, Wydaw. Politechniki Krakowskiej, Kraków</p> <p>B. Literatura uzupełniająca:</p>	

Ekonomiczne i organizacyjne aspekty funkcjonowania uzdrowisk polskich. 2012, Praca zbiorowa pod red. E. Rydza, Akademia Pomorska, Słupsk

Jażewicz I., 2005, Ustka jako centrum turystyki uzdrowiskowej. /W:/ Kształtowanie funkcji turystycznych w miejscowościach uzdrowiskowych. Praca zbiorowa pod red. E. Rydza, Pomorska Akademia Pedagogiczna, Słupsk, s. 60-70

Kozłowska-Szczęśna T., Błażejczyk K., Krawczyk B., Limanówka D., 2002, Bioklimat uzdrowisk polskich i możliwości jego wykorzystania w lecznictwie, monografie 3, IGiPZ PAN, Warszawa

Kształtowanie funkcji turystycznych w miejscowościach uzdrowiskowych. Praca zbiorowa pod red. E. Rydza, Pomorska Akademia Pedagogiczna, Słupsk

Malikowski M., 1997, Społeczno-ekonomiczne i prawne bariery rozwoju uzdrowisk w okresie zmian systemowych w Polsce. /W:/ Społeczne aspekty transformacji systemowej, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej, Rzeszów

Miedziński M., 2009, Rozwój przestrzenny uzdrowiska Kołobrzeg od 1830 do 2009 roku oraz przemiany jego bazy noclegowej w latach 1989-2009. /W:/ W trosce o przyszłość kołobrzесьkiego uzdrowiska, Międzynarodowe Forum Uzdrowiskowe, Kołobrzeg, s.54-65

Palmowski T., 2005, Funkcje rekreacyjno-turystyczne i uzdrowiskowe Sopotu. /W:/ Kształtowanie funkcji turystycznych w miejscowościach uzdrowiskowych. Praca zbiorowa pod red. E. Rydza, Pomorska Akademia Pedagogiczna, Słupsk

Rydz E. (red.), 2012, Ekonomiczne i organizacyjne aspekty funkcjonowania polskich uzdrowisk, Akademia Pomorska w Słupsku, Słupsk

Golba J., Rymarczyk-Wajda K., Drozd. I. (red.), 2011, Uzdrowiska polskie, Wydawnictwo: Stowarzyszenie Gmin Uzdrowiskowych RP, Krynica Zdrój

Soliński T., Krupa J. (red.), 2011, Uwarunkowania innowacyjnego rozwoju uzdrowisk, Wydawnictwo Instytutu Gospodarki Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania, Rzeszów.

Górna J., 2013, Miejska turystyka uzdrowiskowa i kierunku jej ewolucji w Polsce, Studia ekonomiczne, nr 147: Turystyka miejska: prawidłowości i determinanty rozwoju / red. Teresa Żabińska. Katowice: Uniwersytet Ekonomiczny.

Wołowicz T., 2003, Bariery finansowe i legislacyjne rozwoju polskich gmin uzdrowiskowych w perspektywie integracji z Unią Europejską, Studia Regionalne i Lokalne, nr 3(13), s. 97-107

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.Z.10. Organizacja i funkcjonowanie obszarów i obiektów uzdrowiskowych		Forma zaliczenia Wykład - Zo Ćwiczenia warsztatowe – Zo		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka zdrowotna	VI	
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	10	6	20	24	1
Analiza literatury			10		
Przygotowanie do dyskusji			5		
Przygotowanie do egzaminu			5		
Ćwiczenia warsztatowe	30	18	30	42	2
przygotowanie do ćwiczeń			10	20	
przygotowanie operatu/planu			10	10	
przygotowanie prezentacji			8	10	
konsultacje			2	2	
Razem	40	24	50	66	3
Metody dydaktyczne Analiza materiałów źródłowych (w tym danych statystycznych, aktów prawnych, planów zagospodarowania przestrzennego), praca w grupach, studium przypadku, prezentacje z dyskusją					
Wymagania wstępne znajomość zagadnień związanych z zarządzaniem i marketingiem w turystyce, biegła znajomość atrakcyjności turystycznej regionów Polski i świat, znajomość metod analizy przestrzennej i metod opisu statystycznego.					
Cele zajęć Zapoznanie studentów z podstawową terminologią oraz regulacjami prawnymi dotyczącymi organizacji i funkcjonowania uzdrowisk. Wykształcenie kompetencji w zakresie przygotowania podstawowych dokumentów rozwojowych i strategicznych uzdrowisk i obiektów SPA. Nabycie umiejętności oceny przydatności czynników środowiska przyrodniczego do pełnienia funkcji uzdrowiskowej określonego obszaru. Poznanie i wykorzystywanie metod związanych z funkcjonowaniem i organizacją uzdrowisk					
Treści programowe 1. Pojęcie, podstawy prawne funkcjonowania uzdrowisk w Polsce 2. Organizacja lecznictwa uzdrowiskowego w Polsce: 2. Tendencje rozwojowe polskich uzdrowisk 3. Organizacja pracy i zarządzanie ośrodkiem uzdrowiskowym 4. Miejsce ośrodków wellness i spa w ośrodkach uzdrowiskowych 5. Czynniki rozwoju i funkcjonowania uzdrowisk					
Efekty uczenia się Wiedza W_01 – zna podstawową terminologię z zakresu organizacji i funkcjonowania uzdrowisk			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia		

<p>W_02 – zna podstawowe akty prawne regulujące funkcjonowanie i organizację uzdrowisk w Polsce W_03 – posiada wiedzę na temat metod opracowywania dokumentów rozwojowych i strategicznych uzdrowiska i ośrodka SPA</p> <p>Umiejętności U_01 – potrafi ocenić rolę uzdrowisk i obszarów uzdrowiskowych na rynku usług turystycznych U_02 – dokonuje weryfikacji przydatności czynników środowiska przyrodniczego do ubiegania się o status uzdrowiska i jego utrzymania U_03 – wykorzystuje metody analizy przestrzennej do przygotowania projektu operatu uzdrowiskowego U_04 – potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną oraz materiały źródłowe do praktycznego przygotowania planu funkcjonowania uzdrowiska i obiektu SPA</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 – pracuje w zespole opracowując diagnozę i plany rozwoju polskich uzdrowisk K_02 – Posiada świadomość samodoskonalenia, ustawicznego kształcenia się w zakresie funkcjonowania lecznictwa uzdrowiskowego w Polsce i na świecie</p>	<p>Ćwiczenia warsztatowe – zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów <u>Ćwiczenia warsztatowe (CW):</u> opracowanie operatu uzdrowiskowego, planu rozwoju uzdrowiska – W_01, W_02, U_01, U_02, U_03, U_04, K_01, K_02 prezentacja ustna analizy konkurencyjności – W_03, U_01, U_03, K_02</p> <p><u>Ocena końcowa z ćwiczeń warsztatowych</u> Ocena z przygotowanego operatu uzdrowiskowego, planu rozwoju uzdrowiska – x 0,70 Ocena ustnej prezentacji analizy konkurencyjności x 0,30</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z wykonanego ćwiczenia jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a] niedostateczna K ∈ [50% a, 60% a] dostateczna K ∈ [60% a, 70% a] dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a] dobra K ∈ [80% a, 90% a] dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: Średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (CW x 2)/2</p>
--	--

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W08
W_02	K1P_W07, K1P_W12
W_03	K1P_W10
U_01	K1P_U03, K1P_U09
U_02	K1P_U04
U_03	K1P_U06, K1P_U08
U_04	K1P_U07, K1P_U12
K_01	K1P_K03, K1P_K05
K_02	K1P_K08

<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Jagusiewicz A., 2002, Infrastruktura turystyki uzdrowiskowej w Polsce, Instytut Turystyki, Warszawa - Madeyski A., 1997, Polskie uzdrowiska, ich charakterystyka i główne problemy, Problemy Turystyki, 1-4, XX, s. 93-105 - Madeyski A., 1999, Organizacja i struktura polskich uzdrowisk. /W:/ Uzdrowiska polskie. Informator, Izba Gospodarcza Uzdrowiska Polskie - Turystyka uzdrowiskowa. Stan i perspektywy. Praca zbiorowa pod red. M. Boruszczaka, 1999, Wyższa Szkoła Turystyki i Hotelarstwa, Gdańsk - Uzdrowiska i ich znaczenie w gospodarce turystycznej, 2010, Praca zbiorowa pod red. A. R. Szromka, Proksenia, Kraków - Zdrowie i Wypoczynek. Wielka księga polskich uzdrowisk, 2009, Praca zbiorowa pod red. Z. Franczukowskiego, Wydawnictwo „Mirex”, Bydgoszcz - Hadzik A., Hadzik A., Mikrut G., 2009, Rola i tendencje rozwoju uzdrowisk w Polsce. Wybrane zagadnienia, Wydawnictwo Sensus, Kraków
--

- Adamczak S., 2012, *Uzdrowiska.*, Wydawnictwo De Agostini Polska, Warszawa
- Hadzik A., 2009, *Turystyka zdrowotna uzdrowisk*, Wydawnictwo AWF, Katowice
- Hermaniuk J., Krupa J. (red), 2010, *Współczesne trendy funkcjonowania uzdrowisk - klastering*, Wydawnictwo Instytutu Gospodarki Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania, Rzeszów
- Szromek R. red., *Uzdrowiska i ich znaczenie w gospodarce turystycznej*, Proksenia, Kraków
- Ponikowska I., 2002, *Kompendium z balneologii*. Wyd. A. Marszałek, Toruń.
- Kochański W., 2002, *Balneologia i hydroterapia*. AWF Wrocław.
- Ponikowska I. Ferson D., 2009, *Nowoczesna medycyna uzdrowiskowa*. Medi Press. Warszawa.
- Hadzik A.: *Turystyka i rekreacja uzdrowiskowa*. Wyd. Akademia Wychowania Fizycznego w Katowicach 2011
- Jakubik K., 2011, *Lecznictwo uzdrowiskowe w Polsce w latach 2000 – 2010*, GUS, Kraków
- Panasiuk A., 2013, *Ekonomiczne Problemy Turystyki*, Wydawnictwo Uniwersytetu Szczecińskiego, zeszyt naukowy nr 784, nr 3 (23)
- Węclawowicz-Bilska E., 2008, *Uzdrowiska Polskie*, Wydaw. Politechniki Krakowskiej, Kraków

B. Literatura uzupełniająca

- *Ekonomiczne i organizacyjne aspekty funkcjonowania uzdrowisk polskich*. 2012, Praca zbiorowa pod red. E. Rydza, Akademia Pomorska, Słupsk
- Groch J., 1991, *Badania diagnostyczne uzdrowisk polskich z zastosowaniem metod wielowymiarowej analizy porównawczej*, Uniwersytet Jagielloński, *Rozprawy Habilitacyjne*, nr 220
- Jackowski A., Warszńska J., 1979, *Funkcja uzdrowiskowa i turystyczna regionu muszyńskiego*, *Zeszyty naukowe UJ, Prace Historyczne*, z. 60
- Jażewicz I., 2005, *Ustka jako centrum turystyki uzdrowiskowej*. /W:/ *Kształowanie funkcji turystycznych w miejscowościach uzdrowiskowych*. Praca zbiorowa pod red. E. Rydza, Pomorska Akademia Pedagogiczna, Słupsk, s. 60-70
- Kozłowska-Szczęśna T., Błażejczyk K., Krawczyk B., Limanówka D., 2002, *Bioklimat uzdrowisk polskich i możliwości jego wykorzystania w lecznictwie*, monografie 3, IGiPZ PAN, Warszawa
- *Kształowanie funkcji turystycznych w miejscowościach uzdrowiskowych*. Praca zbiorowa pod red. E. Rydza, Pomorska Akademia Pedagogiczna, Słupsk
- Malikowski M., 1997, *Spółeczno-ekonomiczne i prawne bariery rozwoju uzdrowisk w okresie zmian systemowych w Polsce*. /W:/ *Spółeczne aspekty transformacji systemowej*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej, Rzeszów
- Miedziński M., 2009, *Rozwój przestrzenny uzdrowiska Kołobrzeg od 1830 do 2009 roku oraz przemiany jego bazy noclegowej w latach 1989-2009*. /W:/ *W trosce o przyszłość kołobrzесьkiego uzdrowiska*, Międzynarodowe Forum Uzdrowiskowe, Kołobrzeg, s.54-65
- Palmowski T., 2005, *Funkcje rekreacyjno-turystyczne i uzdrowiskowe Sopotu*. /W:/ *Kształowanie funkcji turystycznych w miejscowościach uzdrowiskowych*. Praca zbiorowa pod red. E. Rydza, Pomorska
- Rydz E. (red.), 2012, *Ekonomiczne i organizacyjne aspekty funkcjonowania polskich uzdrowisk*, Akademia Pomorska w Słupsku, Słupsk
- Golba J., Rymarczyk-Wajda K., Drozd. I. (red.), 2011, *Uzdrowiska polskie*, Wydawnictwo: Stowarzyszenie Gmin Uzdrowiskowych RP, Krynica Zdrój
- Soliński T., Krupa J. (red.), 2011, *Uwarunkowania innowacyjnego rozwoju uzdrowisk*, Wydawnictwo Instytutu Gospodarki Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania, Rzeszów.
- Górna J., 2013, *Miejska turystyka uzdrowiskowa i kierunku jej ewolucji w Polsce*, *Studia ekonomiczne*, nr 147: *Turystyka miejska: prawidłowości i determinanty rozwoju* / red. Teresa Żabińska. Katowice: Uniwersytet Ekonomiczny.
- Wołowicz T., 2003, *Bariery finansowe i legislacyjne rozwoju polskich gmin uzdrowiskowych w perspektywie integracji z Unią Europejską*, *Studia Regionalne i Lokalne*, nr 3(13), s. 97-107.
- Straburzyński G., Straburzyńska- Lupa A.: *Medycyna fizykalna*. Wyd. PZWL 2000
- Kasprzak W., Mańkowska A.: *Fizykoterapia medycyna uzdrowiskowa i SPA*. Wyd. PZWL 2008
- *Atlas uzdrowisk polskich*, PPWK, Wrocław, 1990,
- Piskorski. Cz., *Świnoujście i okolice*, wyd. Sport i Turystyka, s. 124

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.Z.11. Tworzenie i zarządzanie produktami SPA & Wellness		Forma zaliczenia Ćwiczenia projektowe – Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka zdrowotna	VI	
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-75% Nauki o zdrowiu-25%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia projektowe	30	18	30	42	2
przygotowanie do ćwiczeń			5	10	
przygotowanie projektu			18	20	
przygotowanie do zaliczenia			5	10	
konsultacje			2	2	
Razem	30	18	30	42	2
Metody dydaktyczne Wykłady wprowadzające, prezentacje, dyskusja, opracowanie projektu					
Wymagania wstępne Wiedza ogólna z zakresu marketingu, podstaw zarządzania i ekonomii					
Cele zajęć Celem przedmiotu jest zapoznanie z organizacją, funkcjonowaniem i zarządzaniem ośrodkami SPA i Wellness.					
Treści programowe					
<ol style="list-style-type: none"> Historia SPA na świecie Charakterystyka rynku SPA & Wellness w Polsce i na świecie Trendy na rynku SPA & Wellness Segmenty rynku i rodzaje ośrodków SPA & Wellness Międzynarodowe i polskie stowarzyszenia i organizacje SPA i Wellness. Akty prawne dotyczące funkcjonowania ośrodków SPA & Wellness Certyfikacje ośrodków SPA & Wellness Formy działalności, projekt funkcjonalny i organizacyjny inwestycji Etapy tworzenia ośrodków SPA i Wellness Tworzenie oferty rynkowej - rodzaje zabiegów SPA& Wellness oraz wyposażenie niezbędne do realizacji zamierzonych celów Rodzaje stanowisk w ośrodku SPA & Wellness Proces rekrutacji personelu Zarządzanie ośrodkiem SPA & Wellness Zarządzanie informacją i czasem w obiektach SPA& Wellness 					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 – posiada wiedzę na temat metod opracowywania dokumentów rozwojowych i strategicznych uzdrowiska i			A. Sposób zaliczenia		

<p>ośrodka SPA W_02 zna specyfikę prawnych, ekonomicznych oraz organizacyjnych uwarunkowań funkcjonowania obiektów SPA & Wellness, w tym zasad wykonywania zawodu</p> <p>Umiejętności U_01 potrafi przeprowadzić rachunek ekonomiczny funkcjonowania przedsiębiorstwa</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 – Posiada świadomość samodoskonalenia, ustawicznego kształcenia się w zakresie funkcjonowania lecznictwa uzdrowiskowego w Polsce i na świecie K_02 wykazuje się kreatywnością, pomysłowością, własną inicjatywą, potrafi wskazać możliwości nowych przedsięwzięć i produktów i usług</p>	<p>Ćwiczenia projektowe – zaliczenie z oceną</p> <p>B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów <u>Ćwiczenia projektowe (CPR):</u> Kolokwium zaliczeniowe pisemne (W_01) (W_02) Projekt (U_01) (K_01) (K_02)</p> <p><u>Ocena końcowa z ćwiczeń projektowych</u> Ocena z przygotowanego projektu – x 0,70 Ocena kolokwium x 0,30</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego lub wykonanego ćwiczenia jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a] niedostateczna K ∈ [50% a, 60% a] dostateczna K ∈ [60% a, 70% a] dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a] dobra K ∈ [80% a, 90% a] dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu: Średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (CPR x 2)/2</p>
--	---

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P W10
W_02	K1P W07
U_01	K1P U17
K_01	K1P K08
K_02	K1P K08

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

- Adamczak S., 2012, Uzdrowiska., Wydawnictwo De Agostini Polska, Warszawa
- Hadzik A., 2009, Turystyka zdrowotna uzdrowisk, Wydawnictwo AWF, Katowice
- Hermaniuk J., Krupa J. (red), 2010, Współczesne trendy funkcjonowania uzdrowisk - klastering, Wydawnictwo Instytutu Gospodarki Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania, Rzeszów
- Operaty uzdrowiskowe, strategie rozwoju uzdrowiska, plany funkcjonowania uzdrowiska na wybranych przykładach
- Szromek R. red., Uzdrowiska i ich znaczenie w gospodarce turystycznej, Proksenia, Kraków
- Ponikowska I., 2002, Kompendium z balneologii. Wyd. A. Marszałek, Toruń.
- Kochański W., 2002, Balneologia i hydroterapia. AWF Wrocław.
- Ponikowska I. Ferson D., 2009, Nowoczesna medycyna uzdrowiskowa. Medi Press. Warszawa

B. Literatura uzupełniająca

- Jażewicz I., 2005, Ustka jako centrum turystyki uzdrowiskowej. /W:/ Kształtowanie funkcji turystycznych w miejscowościach uzdrowiskowych. Praca zbiorowa pod red. E. Rydza, Pomorska Akademia Pedagogiczna, Słupsk, s. 60-70
- Kształtowanie funkcji turystycznych w miejscowościach uzdrowiskowych. Praca zbiorowa pod red. E. Rydza, Pomorska Akademia Pedagogiczna, Słupsk

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.Z.12 Balneologia i bioklimatologia		Forma zaliczenia Konwersatorium – Zo Ćwiczenia audytoryjne - Zo		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Praktyczny	SPS	Nie		Tak w zakresie specjalności: Turystyka zdrowotna	IV
Dyscypliny: Nauki o Zdrowiu-50% Nauki o Ziemi i środowisku 50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Balneologia i bioklimatologia	45	27	75	93	4
<i>Konwersatorium</i>	<i>30</i>	<i>18</i>	<i>30</i>	<i>42</i>	<i>2</i>
<i>Ćwiczenia audytoryjne</i>	<i>15</i>	<i>9</i>	<i>45</i>	<i>51</i>	<i>2</i>
Razem	45	27	75	93	4
Metody dydaktyczne Metody eksponujące: prezentacja multimedialna, film Metody aktywizujące: dyskusja dydaktyczna, aktywny opis, projekt Metody praktyczne: pokaz, praca z mapą, analiza tekstów, analiza aktów prawnych, analiza materiału badawczego.					
Wymagania wstępne Podstawy fizyki, anatomii człowieka.					
Cele zajęć Zapoznanie studenta z rodzajami bodźców leczniczych stosowanych w balneologii i bioklimatologii. Ukazanie podstawowych mechanizmów działania metod leczniczych i profilaktycznych stosowanych w balneologii, bioklimatologii i medycynie fizykalnej łącznie z wskazaniami i przeciwwskazaniami do ich stosowania. Zapoznanie studenta z właściwościami chemicznymi i biochemicznymi wód leczniczych, peloidów, gazów stosowanych w balneoterapii.					
Treści programowe <u>Konwersatorium</u> Balneologia i balneoterapia. Wody lecznicze- powstawanie i charakterystyka. Wstępowanie wód leczniczych w Polsce. Nazwy wód leczniczych. Wodolecznictwo – właściwości fizyczne wody, rodzaje i działanie zabiegów wodoleczniczych. Działanie wód leczniczych w kuracji pitnej wodami mineralnymi (zdrojowymi). Peloidy- podział i charakterystyka oddziaływania, rodzaje i metodyka zabiegów. Hydroterapia, aerozoloterapia- rodzaje i metodyka zabiegów. Bioklimatologia – charakterystyka i zastosowanie. <u>Ćwiczenia</u> Fizjologiczne działanie zabiegów wodoleczniczych- regulacja temperatury ciała, miejscowe i ogólne działanie zimna i ciepła. Kąpiele w wodach leczniczych. Czas trwania i częstotliwość kąpieli leczniczych. Metodyka zabiegów przy użyciu wód leczniczych. Wskazania i przeciwwskazania do zabiegów wodoleczniczych. Zasady kwalifikowania i metodyki zabiegów wodoleczniczych. Zabiegi z wykorzystaniem ciśnienia hydrostatycznego i hydrodynamicznego wody.					

Kuracja pitna wodami mineralnymi, wskazania i przeciwwskazania.

Aerazoloterapia wodami zdrojowymi.

Terapia wziewna powietrzem w pobliżu tężni solnych.

Zabiegi z zastosowaniem preparatów borowinowych, metodyka, wskazania i przeciwwskazania.

Efekty uczenia się

Wiedza

W_01 – posiada wiedzę na temat metod terapeutycznych oferowanych w uzdrowiskach oraz ich wpływu na zdrowie psychofizyczne człowieka, a także funkcjonowanie organizmu ludzkiego

W_02 – zna podstawową terminologię z zakresu funkcjonowania uzdrowisk Polski i świata

W_03 – zna podstawowe uregulowania prawne dotyczące lecznictwa uzdrowiskowego w Polsce i na świecie

W_04 – posiada wiedzę o historii i społeczno-gospodarczych uwarunkowaniach rozwoju uzdrowisk Polski i na świecie

Umiejętności

U_01 – potrafi dopasować odpowiednią metodę terapeutyczną do potrzeb kuracjuszy oraz wskazać jaki ma ona wpływ na konkretne jednostki chorobowe

U_02 – potrafi ocenić rolę uzdrowisk Polski i świata w różnych układach terytorialnych tj. w układzie ogólnokrajowym, regionalnym i lokalnym

U_03 – dokonuje weryfikacji przydatności czynników środowiska przyrodniczego do ubiegania się o status uzdrowiska i jego utrzymania

Kompetencje społeczne

K_01 – Posiada świadomość samodoskonalenia, ustawicznego kształcenia się w zakresie funkcjonowania lecznictwa uzdrowiskowego w Polsce i na świecie

K_02 wykazuje się kreatywnością, pomysłowością, własną inicjatywą, potrafi wskazać możliwości nowych przedsięwzięć i produktów i usług

K_03- jest świadomy własnych ograniczeń i wie, kiedy zwrócić się do ekspertów.

K_04- realizuje zadania w sposób zapewniający bezpieczeństwo własne i otoczenia, w tym przestrzega zasad bezpieczeństwa pracy.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia

K, CAU - zaliczenie z oceną

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

Konwersatorium:

1.Ocena z kolokwium

2.Prezentacja multimedialna- samodzielna praca studenta - (Z1)

3.Opracowanie zagadnienia - samodzielna praca studenta -(Z2)
ocena z kolokwium x 0,60 + ocena z prezentacji multimedialnej x 0,20 + ocena z opracowanych zagadnień x 0,20

Ćwiczenia:

1.Samodzielna praca studenta na ćwiczeniach (zaangażowanie w wykonywanie zadań, wyciąganie wniosków, prezentacja wyników) (Z1).

2.Ocena z kolokwium (Z2).

Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady:

K ∈ [0% a, 50% a)	niedostateczna
K ∈ [50%a, 60%a)	dostateczna
K ∈ [60% a, 70% a)	dostateczna plus
K ∈ [70% a, 80% a)	dobra
K ∈ [80% a, 90% a)	dobra plus
K ∈ [90% a, 100% a]	bardzo dobra

Średnia z oceny z kolokwium x 0,50 + ocena za samodzielna pracę na ćwiczeniach, wyciąganie wniosków x 0,50

Ocena końcowa przedmiotu:

średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS

poszczególnych form zajęć

S.Z.12. $(Kx2+CAUx2)/4$

Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru:

3,00 - 3,24	– dostateczny (3,0)
3,25 - 3,74	– dostateczny (3,5)
3,75 - 4,24	– dobry (4,0)
4,25 - 4,74	– dobry plus (4,5)
4,75 - 5,00	– bardzo dobry (5,0)

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W15
W_02	K1P_W08
W_03	K1P_W07, K1P_W12

W_04	K1P W05
U_01	K1P_U27;K1P_U26
U_02	K1P_U03, K1P_U09
U_03	K1P_U04
K_01	K1P_K08
K_02	K1P_K08
K_03	K1P_K11
K_04	K1P_K10

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

Adamczak S., 2012, *Uzdrowiska.*, Wydawnictwo De Agostini Polska, Warszawa
 Hadzik A., 2009, *Turystyka zdrowotna uzdrowisk*, Wydawnictwo AWF, Katowice
 Hermaniuk J., Krupa J. (red), 2010, *Współczesne trendy funkcjonowania uzdrowisk - klastering*,
 Wydawnictwo Instytutu
 Gospodarki Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania, Rzeszów
Operaty uzdrowiskowe, strategie rozwoju uzdrowiska, plany funkcjonowania uzdrowiska na wybranych przykładach
 Szromek R. red., *Uzdrowiska i ich znaczenie w gospodarce turystycznej*, Proksenia, Kraków
 Ponikowska I., 2002, *Kompendium z balneologii*. Wyd. A. Marszałek, Toruń.
 Kochański W., 2002, *Balneologia i hydroterapia*. AWF Wrocław.

B. Literatura uzupełniająca:

Kozłowska-Szczęsna T., Błażejczyk K., Krawczyk B., Limanówka D., 2002, *Bioklimat uzdrowisk polskich i możliwości jego wykorzystania w lecznictwie*, monografie 3, IGiPZ PAN, Warszawa

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.Z.13. Uzdrawiska Pomorza		Forma zaliczenia Ćwiczenia terenowe -Zo		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku		zajęcia do wyboru	semestr/y
Praktyczny	SPS	Nie		Tak w zakresie specjalności: Turystyka zdrowotna	IV
Dyscypliny: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-75% Nauki o Zdrowiu-25%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Uzdrawiska Pomorza	42	25	78	95	4
Ćwiczenia terenowe	42	25	78	95	4
Razem	42	25	78	95	4
Metody dydaktyczne Ćwiczenia terenowe: Pogadanka, opis, analiza, studia przypadku					
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi Uzdrawiska Pomorza A. Wymagania formalne – bez wymagań B. Wymagania wstępne –podstawy fizyki, anatomii człowieka.					
Cele przedmiotu Uzdrawiska Pomorza Student poznaje uzdrawiska Pomorza uwzględniając genezę, zasoby balneologiczne, lokalizację i strukturę funkcjonalną .					
Treści programowe Pojęcie miejscowości uzdrowskiej oraz jej prawne umocowanie. Lokalizacja uzdrawisk na Pomorzu oraz ich specjalizacja. Geneza poszczególnych uzdrawisk. Zasoby balneologiczne oraz kierunki leczenia. Struktura funkcjonalna oraz skala prowadzonej działalności leczniczej. Możliwości i perspektywy rozwoju uzdrawisk na Pomorzu.					
Efekty uczenia się Wiedza W_01 – posiada wiedzę na temat metod terapeutycznych oferowanych w uzdrawiskach oraz ich wpływu na zdrowie psychofizyczne człowieka, a także funkcjonowanie organizmu ludzkiego W_02 – zna podstawową terminologię z zakresu funkcjonowania uzdrawisk Polski i świata W_03 – zna podstawowe uregulowania prawne dotyczące leczenia uzdrawiskowego w Polsce i na świecie W_04 – posiada wiedzę o historii i społeczno-gospodarczych uwarunkowaniach rozwoju uzdrawisk Polski i na świecie W_05 – zna podstawową terminologię z zakresu organizacji i funkcjonowania uzdrawisk W_06 – zna podstawowe akty prawne regulujące funkcjonowanie i organizację uzdrawisk w Polsce W_07 – posiada wiedzę na temat metod opracowywania dokumentów rozwojowych i strategicznych uzdrawiska i ośrodka SPA W_08 zna specyfikę prawnych, ekonomicznych oraz organizacyjnych uwarunkowań funkcjonowania obiektów SPA &			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia S.Z.13. CT-zaliczenie z oceną B. Formy i kryteria zaliczenia Przygotowanie, wykonanie i zaprezentowanie ćwiczeń Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego, kolokwium, domowej pracy kontrolnej jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a) niedostateczna K ∈ [50%a, 60%a) dostateczna K ∈ [60% a, 70% a) dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a) dobra K ∈ [80% a, 90% a) dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra Ocena końcowa z ćwiczeń		

Wellness, w tym zasad wykonywania zawodu
W_09 zna mechanizmy funkcjonowania rynku usług SPA & Wellness
W_10- zna mechanizm działania i skutki uboczne zabiegów fizycznych i aktywności ruchowych stosowanych w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych.
W_11- posiada ogólną znajomość budowy i funkcji organizmu człowieka.
W_12 zna pojęcie miejscowości uzdrowskiej i potrafi omówić jej status prawny
W_13 zna genezę i zasoby balneologiczne uzdrowsk Pomorza
W_14 zna strukturę funkcjonalną i kierunki prowadzonej działalności leczniczej w uzdrowskach
W_15 – posiada wiedzę na temat różnego rodzaju zabiegów fizjoterapeutycznych oraz ich wpływu na zdrowie psychofizyczne człowieka, a także funkcjonowanie organizmu ludzkiego

Umiejętności

U_01 – potrafi dopasować odpowiednią metodę terapeutyczną do potrzeb kuracjuszy oraz wskazać jaki ma ona wpływ na konkretne jednostki chorobowe
U_02 – potrafi ocenić rolę uzdrowsk Polski i świata w różnych układach terytorialnych tj. w układzie ogólnokrajowym, regionalnym i lokalnym
U_03 – analizuje pod względem społecznym i gospodarczym problemy funkcjonowania uzdrowsk polskich i światowych
U_04 – wykorzystuje metody analizy przestrzennej do przygotowania prezentacji kartograficznych dotyczących zróżnicowań przestrzennych zasobów uzdrowskowych bazy leczniczej
U_05 – potrafi ocenić rolę uzdrowsk i obszarów uzdrowskowych na rynku usług turystycznych
U_06 – dokonuje weryfikacji przydatności czynników środowiska przyrodniczego do ubiegania się o status uzdrowska i jego utrzymania
U_07 – wykorzystuje metody analizy przestrzennej do przygotowania projektu operatu uzdrowskowego
U_08 – potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną oraz materiały źródłowe do praktycznego przygotowania planu funkcjonowania uzdrowska i obiektu SPA
U_09 potrafi przeprowadzić rachunek ekonomiczny funkcjonowania przedsiębiorstwa
U_10- potrafi identyfikować problemy pacjenta, klienta oraz grupy społecznej.
U_11- potrafi planować, projektować i realizować działania z zakresu dziedzin i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów, z uwzględnieniem obowiązujących norm oraz dostępnych warunków.
U_12 – potrafi wskazać stan obecny i kierunki rozwoju uzdrowsk Pomorza
U_13 – potrafi dopasować odpowiedni zabieg fizjoterapeutyczny do potrzeb kuracjuszy oraz wskazać jaki ma ona wpływ na konkretne jednostki chorobowe

Kompetencje społeczne

K_01 – pracuje w zespole opracowując diagnozę i plany rozwoju polskich uzdrowsk
K_02 – Posiada świadomość samodoskonalenia, ustawicznego kształcenia się w zakresie funkcjonowania lecznictwa uzdrowskowego w Polsce i na świecie
K_03 wykazuje się kreatywnością, pomysłowością, własną inicjatywą, potrafi wskazać możliwości nowych przedsięwzięć i produktów i usług
K_04- jest świadomy własnych ograniczeń i wie, kiedy zwrócić się do ekspertów.

Średnia ocen z przygotowanych ćwiczeń

Ocena końcowa z przedmiotu:

średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć
S.Z.13. CTx4/4

Ocena końcowa jest przeliczana według wzoru:

3,0 -3,24 – dostateczny (3,0)
3,25 -3,74 – dostateczny (3,5)
3,75 -4,24 – dobry (4,0)
4,25-4,74 – dobry plus (4,5)
4,75 -5,0 – bardzo dobry (5,0)

K_05- realizuje zadania w sposób zapewniający bezpieczeństwo własne i otoczenia, w tym przestrzega zasad bezpieczeństwa pracy.

Matryca efektów uczenia się dla zajęć

Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W15
W_02	K1P_W08
W_03	K1P_W07, K1P_W12
W_04	K1P_W05
W_05	K1P_W08
W_06	K1P_W07, K1P_W12
W_07	K1P_W10
W_08	K1P_W07
W_09	K1P_W11
W_10	K1P_W15
W_11	K1P_W14
W_12	K1P_W12
W_13	K1P_W06
W_14	K1P_W08
W_15	K1P_W15
U_01	K1P_U27;K1P_U26
U_02	K1P_U03, K1P_U09
U_03	K1P_U16
U_04	K1P_U06, K1P_U08
U_05	K1P_U03, K1P_U09
U_06	K1P_U04
U_07	K1P_U06, K1P_U08
U_08	K1P_U07, K1P_U12
U_09	K1P_U17
U_10	K1P_U04; K1P_U10; K1P_U16; K1P_U24; K1P_U26, K1P_U27
U_11	K1P_U10; K1P_U11; K1P_U17; K1P_U18; K1P_U19; K1P_U21; K1P_U24; K1P_U25; K1P_U27
U_12	K1P_U06
U_13	K1P_U27; K1P_U26
K_01	K1P_K03, K1P_K05
K_02	K1P_K08
K_03	K1P_K08
K_04	K1P_K11
K_05	K1P_K10

Wykaz literatury

A. Literatura podstawowa:

- Jagusiewicz A., 2002, Infrastruktura turystyki uzdrowiskowej w Polsce, Instytut Turystyki, Warszawa
- Madeyski A., 1997, Polskie uzdrowiska, ich charakterystyka i główne problemy, Problemy Turystyki, 1-4, XX, s. 93-105
- Madeyski A., 1999, Organizacja i struktura polskich uzdrowisk. /W:/ Uzdrowiska polskie. Informator, Izba Gospodarcza Uzdrowiska Polskie
- Turystyka uzdrowiskowa. Stan i perspektywy. Praca zbiorowa pod red. M. Boruszczaka, 1999, Wyższa Szkoła Turystyki i Hotelarstwa, Gdańsk
- Uzdrowiska i ich znaczenie w gospodarce turystycznej, 2010, Praca zbiorowa pod red. A. R. Szromka, Proksenia, Kraków
- Zdrowie i Wypoczynek. Wielka księga polskich uzdrowisk, 2009, Praca zbiorowa pod red. Z. Franczukowskiego, Wydawnictwo „Mirex”, Bydgoszcz
- Hadzik A., Hadzik A., Mikrut G., 2009, Rola i tendencje rozwoju uzdrowisk w Polsce. Wybrane zagadnienia, Wydawnictwo Sensus, Kraków

Adamczak S., 2012, *Uzdrowiska.*, Wydawnictwo De Agostini Polska, Warszawa
Hadzik A., 2009, *Turystyka zdrowotna uzdrowisk*, Wydawnictwo AWF, Katowice
Hermaniuk J., Krupa J. (red.), 2010, *Współczesne trendy funkcjonowania uzdrowisk - klastering*, Wydawnictwo Instytutu Gospodarki Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania, Rzeszów
Operaty uzdrowiskowe, strategie rozwoju uzdrowiska, plany funkcjonowania uzdrowiska na wybranych przykładach
Szromek R. red., *Uzdrowiska i ich znaczenie w gospodarce turystycznej*, Proksenia, Kraków
Ponikowska I., 2002, *Kompendium z balneologii*. Wyd. A. Marszałek, Toruń.
Kochański W., 2002, *Balneologia i hydroterapia*. AWF Wrocław.
Ponikowska I. Ferson D., 2009, *Nowoczesna medycyna uzdrowiskowa*. Medi Press. Warszawa.
Hadzik A.: *Turystyka i rekreacja uzdrowiskowa*. Wyd. Akademia Wychowania Fizycznego w Katowicach 2011
Jakubik K., 2011, *Lecznictwo uzdrowiskowe w Polsce w latach 2000 – 2010*, GUS, Kraków
Panasiuk A., 2013, *Ekonomiczne Problemy Turystyki*, Wydawnictwo Uniwersytetu Szczecińskiego, zeszyt naukowy nr 784, nr 3 (23)
Węclawowicz-Bilska E., 2008, *Uzdrowiska Polskie*, Wydaw. Politechniki Krakowskiej, Kraków

B. Literatura uzupełniająca

Ekonomiczne i organizacyjne aspekty funkcjonowania uzdrowisk polskich. 2012, Praca zbiorowa pod red. E. Rydza, Akademia Pomorska, Słupsk
Groch J., 1991, *Badania diagnostyczne uzdrowisk polskich z zastosowaniem metod wielowymiarowej analizy porównawczej*, Uniwersytet Jagielloński, Rozprawy Habilitacyjne, nr 220
Jackowski A., Warszńska J., 1979, *Funkcja uzdrowiskowa i turystyczna regionu muszyńskiego*, Zeszyty naukowe UJ, Prace Historyczne, z. 60
Jażewicz I., 2005, *Ustka jako centrum turystyki uzdrowiskowej*. /W:/ *Kształowanie funkcji turystycznych w miejscowościach uzdrowiskowych*. Praca zbiorowa pod red. E. Rydza, Pomorska Akademia Pedagogiczna, Słupsk, s. 60-70
Kozłowska-Szczęśna T., Błażejczyk K., Krawczyk B., Limanówka D., 2002, *Bioklimat uzdrowisk polskich i możliwości jego wykorzystania w lecznictwie*, monografie 3, IGiPZ PAN, Warszawa
Kształowanie funkcji turystycznych w miejscowościach uzdrowiskowych. Praca zbiorowa pod red. E. Rydza, Pomorska Akademia Pedagogiczna, Słupsk
Malikowski M., 1997, *Spoleczno-ekonomiczne i prawne bariery rozwoju uzdrowisk w okresie zmian systemowych w Polsce*. /W:/ *Spoleczne aspekty transformacji systemowej*, Wydawnictwo Wyższej Szkoły Pedagogicznej, Rzeszów
Miedziński M., 2009, *Rozwój przestrzenny uzdrowiska Kołobrzeg od 1830 do 2009 roku oraz przemiany jego bazy noclegowej w latach 1989-2009*. /W:/ *W trosce o przyszłość kołobrzesckiego uzdrowiska*, Międzynarodowe Forum Uzdrowiskowe, Kołobrzeg, s.54-65
Palmowski T., 2005, *Funkcje rekreacyjno-turystyczne i uzdrowiskowe Sopotu*. /W:/ *Kształowanie funkcji turystycznych w miejscowościach uzdrowiskowych*. Praca zbiorowa pod red. E. Rydza, Pomorska Akademia Pedagogiczna, Słupsk
Rydz E. (red.), 2012, *Ekonomiczne i organizacyjne aspekty funkcjonowania polskich uzdrowisk*, Akademia Pomorska w Słupsku, Słupsk
Golba J., Rymarczyk-Wajda K., Drozd. I. (red.), 2011, *Uzdrowiska polskie*, Wydawnictwo: Stowarzyszenie Gmin Uzdrowiskowych RP, Krynica Zdrój
Soliński T., Krupa J. (red.), 2011, *Uwarunkowania innowacyjnego rozwoju uzdrowisk*, Wydawnictwo Instytutu Gospodarki Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania, Rzeszów.
Górna J., 2013, *Miejska turystyka uzdrowiskowa i kierunku jej ewolucji w Polsce*, *Studia ekonomiczne*, nr 147: *Turystyka miejska: prawidłowości i determinanty rozwoju* / red. Teresa Żabińska. Katowice: Uniwersytet Ekonomiczny.
Wołowicz T., 2003, *Bariery finansowe i legislacyjne rozwoju polskich gmin uzdrowiskowych w perspektywie integracji z Unią Europejską*, *Studia Regionalne i Lokalne*, nr 3(13), s. 97-107.
Straburzyński G., Straburzyńska- Lupa A.: *Medycyna fizykalna*. Wyd. PZWL 2000
Kasprzak W., Mańkowska A.: *Fizykoterapia medycyna uzdrowiskowa i SPA*. Wyd. PZWL 2008
Atlas uzdrowisk polskich, PPWK, Wrocław, 1990,
Piskorski Cz., *Swinoujście i okolice*, wyd. Sport i Turystyka, s. 124
Śmigielski R., *Kołobrzeg – Przewodnik Milenijny*, Agencja Usługowo-Handlowa MAX, 2005
Połczyn-Zdrój i okolice, Przewodnik turystyczny + mapa, Eko-Map, 2015
Niewiadomy G., *Trójmiasto. Gdańsk-Sopot-Gdynia, Przewodnik turystyczny*, Wyd. Region, 2012

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.Z.14 Podstawy fizjoterapii		Forma zaliczenia Konwersatorium-Zo Ćwiczenia laboratoryjne-Zo		Liczba punktów ECTS 3	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka zdrowotna	V	
Dyscypliny: Nauki o zdrowiu (75%) Nauki medyczne(25%)					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Podstawy fizjoterapii	45	27	45	63	3
<i>Konwersatorium</i>	15	9	15	21	1
<i>Ćwiczenia laboratoryjne</i>	30	18	30	42	2
Razem	45	27	45	63	3
Metody dydaktyczne Metoda podająca - wykład informacyjny, Metoda praktyczna – dyskusja dydaktyczna, Metoda praktyczna - ćwiczenia laboratoryjne, Metoda programowa - ćwiczenia z użyciem oprogramowania do prezentacji multimedialnych, pokaz					
Wymagania wstępne Wiedza w zakresie fizjologii człowieka na poziomie szkoły wyższej					
Cele zajęć Zapoznanie studentów z podstawowymi zasadami oraz celami fizjoterapii. Zaprezentowanie wybranych metod i technik fizjoterapeutycznych oraz charakterystyką zabiegów.					
Treści programowe Fizjoterapia – pojęcia, rola, cele, zasady. Prezentacja podstawowych zabiegów, ich charakterystyka oraz przeznaczenie. Dobór wybranych zabiegów do określonych schorzeń. Prezentacja sprzętu oraz oprzyrządowania używanego w fizjoterapii.					
Efekty uczenia się: Wiedza W_01 – posiada wiedzę na temat różnego rodzaju zabiegów fizjoterapeutycznych oraz ich wpływu na zdrowie psychofizyczne człowieka, a także funkcjonowanie organizmu ludzkiego Umiejętności U_1 – potrafi dopasować odpowiedni zabieg fizjoterapeutyczny do potrzeb kuracjuszy oraz wskazać jaki ma ona wpływ na konkretne jednostki chorobowe Kompetencje społeczne K_01 – Posiada świadomość samodoskonalenia , ustawicznego kształcenia się w zakresie funkcjonowania lecznictwa uzdrowiskowego w Polsce i na świecie K_02- jest świadomy własnych ograniczeń i wie, kiedy zwrócić się do ekspertów.			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Konwersatorium (ocena A) 1. Ocena z kolokwium 2. Prezentacja multimedialna Ocena z kolokwium x 0,7 + ocena z prezentacji multimedialnej x 0,3		

	<p>Ćwiczenia laboratoryjne (ocena B)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ocena z kolokwium 2. Samodzielna praca studenta na ćwiczeniach (zaangażowanie w wykonywanie zadań, wyciąganie wniosków, prezentacja wyników) <p>Ocen z kolokwium x 0,70+ ocena za samodzielną pracę studenta x 0,30</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu</p> <p>Ocenę końcową z przedmiotu stanowi średnią ważoną ze składowych form zajęć, dla których wagami są przypisane im liczby punktów ECTS. Ocenę końcową jest wyliczana na podstawie procentowego udziału oceny A i oceny B.</p> <p>Ocena końcowa =</p> $\frac{\text{ocena z wykładów} \times 2 + \text{ocena z ćwiczeń}}{2}$ $\frac{\text{ocena z konwersatorium} \times 1 + \text{ocena z ćwiczeń}}{3}$ <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>
Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>
W 01	K1P_W15
U 01	K1P_U27; K1P_U26
K 01	K1P_K08
K 02	K1P_K11
<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa: Straburzyński G., Straburzyńska- Lupa A.: Medycyna fizykalna. Wyd. PZWL 2000 Kasprzak W., Mańkowska A.: Fizykoterapia medycyna uzdrowiskowa i SPA. Wyd. PZWL 2008</p>	
<p>B. Literatura uzupełniająca: Kasprzak W, Mika T.: Fizykoterapia. Wyd. PZWL, 2012</p>	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć S.Z.15. Rozwój turystyki medycznej na świecie i w Polsce		Forma zaliczenia Wykład – Zo		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	Nie	Tak w zakresie specjalności: Turystyka zdrowotna	V	
Dyscyplina Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	30	18	30	42	2
studiowanie literatury			10	12	
przygotowanie prezentacji			10	20	
przygotowanie do kolokwium			10	10	
Razem	30	18	30	42	2
Metody dydaktyczne wykład, dyskusja, burza mózgów, prezentacja					
Wymagania wstępne Student posiada podstawową wiedzę z zakresu turystyki i rekreacji oraz obsługi ruchu turystycznego w kraju oraz zagranicą					
Cele zajęć Głównym celem przedmiotu jest zaprezentowanie studentom współczesnego stanu, kierunków oraz perspektyw rozwoju turystyki medycznej w Polsce i na świecie, czynników wpływających na jej rozwój, zaprezentowanie głównych kierunków wyjazdów w turystyce medycznej. Zapoznanie z charakterystyką rynku usług w turystyce medycznej w kraju i zagranicą oraz wskazanie głównych odbiorców-klientów na rynku usług turystyki medycznej.					
Treści programowe Turystyka medyczna – definicja, pojęcia. Turystyka medyczna w Polsce i na świecie. Determinanty rozwoju turystyki medycznej. Główne kierunki wyjazdów w turystyce medycznej. Turystyka medyczna w wybranych grupach społecznych. Rynek usług i zabiegów medycznych w turystyce medycznej. Aktualny stan, perspektywy i kierunki rozwoju turystyki medycznej w Polsce i na świecie.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza W_01 Ma wiedzę na temat ruchu turystycznego związanego z turystyką medyczną na świecie i w Polsce, zna podstawowe cele podróży turystycznych związanych z turystyką medyczną, potrafi wymienić główne krajowe i światowe ośrodki specjalizujące się w obsłudze turystów korzystających z usług medycznych			A. Sposób zaliczenia Wykład – zaliczenie z oceną		
Umiejętności			B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów <u>Wykład:</u> Kolokwium zaliczeniowe (W_01), (U_01), (K_01),		

<p>U_01 Potrafi wskazać i analizować główne determinanty rozwoju turystyki medycznej w Polsce i na świecie, wskazać działania mające na celu rozwój turystyki medycznej oraz posiada umiejętność oceny wpływu turystyki medycznej na atrakcyjność turystyczną wybranych miejsc na świecie</p> <p>Kompetencje społeczne K_01 Potrafi wskazać ścieżki pozyskiwania wiedzy dotyczącej turystyki medycznej na świecie i w Polsce, ma świadomość znaczenia i potrzeby stałego rozwoju turystyki medycznej we współczesnym świecie, rozumie potrzebę stałej aktualizacji wiedzy na temat trendów panujących w turystyce medycznej.</p>	<p>Wykonanie prezentacji (W_01), (U_01), (K_01) Aktywność w czasie zajęć (K_01)</p> <p><u>Ocena końcowa z wykładu</u> Ocena z kolokwium x 0,6 Ocena z prezentacji x 0,3 Ocena z aktywności x 0,1</p> <p>Maksymalna liczba punktów to a. Ocena K z zaliczenia pisemnego lub wykonanego ćwiczenia jest wyliczona według zasady: K ∈ [0% a, 50% a] niedostateczna K ∈ [50% a, 60% a] dostateczna K ∈ [60% a, 70% a] dostateczna plus K ∈ [70% a, 80% a] dobra K ∈ [80% a, 90% a] dobra plus K ∈ [90% a, 100% a] bardzo dobra</p> <p><u>Ocena końcowa z przedmiotu:</u> Średnia arytmetyczna ważona wg punktów ECTS poszczególnych form zajęć (W x 3)/3</p>
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>	
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>
<p>W_01</p>	<p>K1P_W14, K1P_W01, K1P_W03,</p>
<p>U_01</p>	<p>K1P_U23, K1P_U24, K1P_U25, K1P_U14</p>
<p>K_01</p>	<p>K1P_K10, K1P_K12</p>
<p>Wykaz literatury</p>	
<p>A. Literatura podstawowa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Adamczyk, 2011, Funkcjonowanie i rozwój współczesnej turystyki : wybrane zagadnienia. Red. Irena Ozimek; Warszawa : Wydawnictwo SGGW - Lewandowska, 2007, Turystyka uzdrowiskowa : materiały do studiowania; Uniwersytet Szczeciński. - Szczecin : Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego - Turystyka zdrowotna i uzdrowiskowa / pod red. Mirosława Boruszcza. - Gdańsk : Wyższa Szkoła Turystyki i Hotelarstwa. 	
<p>B. Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> - Padlewska K., 2014, Medycyna estetyczna i kosmetologia. Warszawa : Wydawnictwo Lekarskie PZWL 	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć D.1.1. Współczesny dialog międzykulturowy i międzyreligijny		Forma zaliczenia Wykład – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	tak	tak	IV	
Dyscyplina Nauki o komunikacji społecznej i mediach -50% Nauki socjologiczne-50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	45	51	2
zajęcia wprowadzające			1	1	
konsultacje			4	5	
zajęcia podsumowujące – kolokwium			10	10	
studiowanie literatury			20	20	
przygotowanie do kolokwium			10	15	
Metody dydaktyczne Wykład informacyjny, wykład problemowy, informacja, dyskusja, test wiedzy. Percepcja treści wykładów, sporządzanie i gromadzenie notatek; studiowanie literatury, przygotowanie do zaliczenia przedmiotu w formie testu.					
Wymagania wstępne Podstawowa wiedza z zakresu nauk społecznych, podstawy wiedzy o społeczeństwie na poziomie szkoły ponadgimnazjalnej.					
Cele zajęć Zaznajomienie studentów z podstawowymi zagadnieniami dialogu międzykulturowego wraz z wybranymi przykładami historycznych i współczesnych koncepcji religiológicznych. Uzyskanie przez studentów kompetencji aktywnej dyskusji w obszarze fundamentalnych problemów człowieka i społeczeństwa. Uzyskanie przez studentów umiejętności samodzielnego teoretycznego opracowania wybranych problemów filozoficznych w odniesieniu do religii wraz z praktyczną społeczną aplikacją.					
Treści programowe Zajęcia wprowadzające: cele i efekty kształcenia; treści kształcenia; organizacja zajęć; zasady zaliczenia wykładów i przedmiotu. Charakterystyka i cele dialogu międzykulturowego. Historia dialogu międzykulturowego. Kluczowe kategorie edukacji międzykulturowej. Wybrane koncepcje edukacji międzykulturowej. Kulturowe zróżnicowanie Europy. Charakterystyka wybranych kultur Azji. Charakterystyka wybranych kultur Afryki i Ameryki. Charakterystyka wybranych kultur Australii i Oceanii. Różnorodność językowa. Wybrane elementy filozofii języka. Kulturowo zróżnicowana rodzina. Wymiar polityczny różnorodności kulturowej. Edukacja międzykulturowa jako zaangażowanie społeczne. Zajęcia podsumowujące: kolokwium zaliczeniowe.					
Efekty uczenia się wiedza W_01 Wymienia i definiuje podstawowe pojęcia dialogu międzykulturowego W_02 Podaje przykłady i streszcza treści wybranych kultur i religii.			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień		

<p>W_03 Zna problematykę nowych ruchów religijnych i kulturowych</p> <p>Umiejętności U_01 Porównuje i klasyfikuje historyczne i współczesne koncepcje kultury U_02 Bada i porządkuje dane na temat wybranych religii i kultur U_03 Poszukuje optymalnych rozwiązań dialogu międzykulturowego</p> <p>kompetencje społeczne K_01 Dyskutuje na temat współczesnych problemów i pytań człowieka w kontekście religijnym i kulturowym K_02 Jest otwarty na odmienne poglądy filozoficzno-religijne K_03 Jest świadom problemów etycznych dotyczących dialogu międzykulturowego</p>	<p>wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. Student wykazuje dobry (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. Student wykazuje plus dobry (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. Student wykazuje bardzo dobry (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.</p> <p>W01, W02, W03 - Kolokwium ustne sprawdzające wiedzę uzyskaną na wykładzie oraz na ćwiczeniach U01, U02, U03 - Zadanie do wykonania K01, K02, K03 - Aktywność na zajęciach</p> <p>Ocena końcowa przedmiotu: OCENA za wykład i ćwiczenia= $\frac{O(w) \times ECTS(w) + O(\acute{c}w) \times ECTS(\acute{c}w)}{\text{Suma ECTS}}$</p> <p><i>Szczegółowe zasady zaliczania przedmiotów/modułów określają §27 i §34 Regulaminu studiów Akademii Pomorskiej w Słupsku. Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</i></p> <p>3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)</p>
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>	
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>
<p>W_01</p>	<p>K1P_W02, K1P_W08</p>
<p>W_02</p>	<p>K1P_W03, K1P_W09</p>
<p>W_03</p>	<p>K1P_W06, K1P_W11</p>
<p>U_01</p>	<p>K1P_U01, K1P_U07</p>

U 02	K1P U02,
U 03	K1P U05
K 01	K1P K01, K1P K07
K 02	K1P K02, K1P K08
K 03	K1P K04
Wykaz literatury	
A. Literatura podstawowa:	
Arnold J. Toynbee, <i>Cywilizacja w czasie próby</i> , Warszawa 1991.	
Feliks Koneczny, <i>O wielości cywilizacji</i> , Kraków 1996.	
Jerzy Nikitorowicz (red.), <i>Edukacja międzykulturowa. W kręgu potrzeb, oczekiwań i stereotypów</i> , Białystok 1995.	
<i>Obowiązuje w/w literatura i nowsza</i>	
B. Literatura uzupełniająca:	
Miroslaw Patalon, <i>Tolerancja a edukacja</i> , Gdańsk 2008.	
Miroslaw Patalon, <i>Kohelet Taoista. Przyczynek do dialogu międzykulturowego</i> , Toruń 2017.	
Tadeusz Paleczny, Monika Banaś (red.), <i>Dialog na pograniczu kultur i cywilizacji</i> , Kraków 2009.	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć D.1.2. Psychologia zachowań ryzykownych		Forma zaliczenia Wykład – zaliczenie z oceną		Liczba punktów ECTS 2	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/ y	
praktyczny	SPS	tak	tak	IV	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów w ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	15	9	45	51	2
zajęcia wprowadzające			1	1	
konsultacje			4	5	
zajęcia podsumowujące – kolokwium			10	10	
studiowanie literatury			20	20	
przygotowanie do kolokwium			10	15	
Metody dydaktyczne wykład informacyjny, wykład problemowy, informacja, dyskusja, test wiedzy, wykład wprowadzający, informacja, pokaz sposobu wykonania prezentacji multimedialnej z omówieniem, pokaz sposobu wykonywania pracy pisemnej w formie komunikatu z badań, dyskusja, konsultacje indywidualne i zespołowe; Percepcja treści wykładów, sporządzanie i gromadzenie notatek, studiowanie literatur, przygotowanie do zaliczenia; percepcja treści zajęć; sporządzanie notatek, studiowanie literatury, przygotowanie materiałów i prezentacji na zajęcia, przygotowanie do dyskusji.					
Wymagania wstępne Podstawowa wiedza z psychologii					
Cele zajęć Zapoznać studentów z podstawowymi definicjami ryzyka, Rozwijać i kształtować rozumienie różnych podejść do zachowań ryzykownych, Nauczyć diagnozowania uwarunkowań podejmowania zachowań ryzykownych, Kształtować umiejętności określenia implikacji praktycznych wynikających z różnych teorii zachowań ryzykownych.					
Treści programowe Wprowadzenie w problematykę zachowań ryzykownych; Zachowania ryzykowne z perspektywy teorii opartych na poszukiwaniu optymalnego poziomu pobudzenia; Zachowania ryzykowne z perspektywy teorii akcentujących zmienne poznawcze; Formy zachowań ryzykownych; Diagnoza zachowań ryzykownych; Profilaktyka zachowań ryzykownych; Zachowania ryzykowne a dobrostan psychiczny.					
Efekty uczenia się			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne		
Wiedza			A. Sposób zaliczenia Zaliczenie z oceną		
W_01	W-01 Student zna elementarną terminologię używaną w psychologii zachowań ryzykownych, rozumie źródła zachowań ryzykownych,		B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów		

	rozróżnia podstawowe zjawiska w psychologii zachowań ryzykownych oraz ma elementarną wiedzę o ich zastosowaniu w obrębie pokrewnych dyscyplin naukowych; ma elementarna wiedze o miejscu psychologii zachowań ryzykownych w systemie nauk.	Student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 50% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności. Student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
W_02	Student podaje przykłady podstawowych teorii zachowań ryzykownych oraz charakteryzuje najważniejsze tradycyjne i współczesne badania w tej dziedzinie	Student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
W_03	Student określa role wiedzy o zachowaniach ryzykownych w działalności edukacyjnej, wychowawczej i opiekuńczej; dostrzega zasady i normy etyczne psychologa.	Student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
Umiejętności		Student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
U_01	Student potrafi dokonać podstawowej obserwacji ryzykownego zachowania jednostki i ich interpretacji posługując językiem specjalistycznym.	W_01, W_02, W_03, U_02, K_01 - test wiedzy w ramach kolokwium znajomość podstawowych teorii zachowań ryzykownych U_01, U_02 - Przeprowadzenie badania diagnozującego zachowanie ryzykowne
U_02	Student operuje podstawową wiedzą z dziedziny psychologii zachowań ryzykownych w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	
U_03	Student wdraża zasady i normy etyczne w podejmowaną działalność, posługując się podstawową wiedzą z dziedziny psychologii zachowań ryzykownych, co pozwala studentowi wstępnie przyrwydywać skutki konkretnych działań pedagogicznych	
Kompetencje społeczne		Ocena końcowa przedmiotu: OCENA za wykład i ćwiczenia= $\frac{O(w) \times ECTS(w) + O(\acute{c}w) \times ECTS(\acute{c}w)}{\text{Suma ECTS}}$
K_01	Student dąży do adekwatnej samooceny własnych kompetencji i doskonali swoje umiejętności w dziedzinie diagnozy psychologii zachowań ryzykownych	<i>Szczegółowe zasady zaliczania przedmiotów/modułów określają §27 i §34 Regulaminu studiów Akademii Pomorskiej w Słupsku. Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady:</i> 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4, 25 – 4,74 – dobry plus (4,5) 4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)
K_02	Student jest zorientowany na zachowanie się w sposób profesjonalny z wykorzystaniem wiedzy z dziedziny psychologii zachowań ryzykownych oraz przestrzeganiem zasad etyki naukowej	
Matryca efektów uczenia się dla zajęć		
	Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
	W 01	K1P W01, K1P W02
	W 02	K1P W04, K1P W11
	W 03	K1P W15

U 01	K1P U01
U 02	K1P U02
U 03	K1P U12
K 01	K1P K01
K 01	K1P K04, K1P K06
Wykaz literatury	
A. Literatura podstawowa:	
Próchniak, P (2008). <i>Teleologiczno-temporalny wymiar działalności ryzykownej</i> . Wydawnictwo Uczelniane: Słupsk	
Próchniak, P. (2005). <i>Podejmowanie ryzyka a sens życia człowieka</i> . Wydawnictwo Uczelniane: Słupsk	
Próchniak, P. (2011). <i>Poszukiwacze przygód w trudnych warunkach pogodowych</i> . Poznań: Wydawnictwo Naukowe Contact	
<i>Obowiązuje w/w literatura i nowsza</i>	
B. Literatura uzupełniająca:	
Trimpop, R. (2004). <i>Psychology Risk Taking Behavior</i> . Amsterdam.	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć D.1.3 Trening radzenia sobie ze stresem		Forma zaliczenia Ćwiczenia audytoryjne -Zo		Liczba punktów ECTS 1	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
Praktyczny	SPS	Nie	Tak	III	
Dyscyplina: Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	30	18	90	102	1
Zajęcia wprowadzające			5	5	
konsultacje			5	5	
Zajęcia podsumowujące - zaliczenie			5	5	
Studiowanie literatury			25	32	
Przygotowywanie się do zajęć			20	25	
Przygotowanie do zaliczenia			30	30	
Razem	30	18	90	102	1
Metody dydaktyczne Ćwiczenia audytoryjne: dyskusja, analiza materiałów źródłowych, ocena prezentacji multimedialnych, omawianie przygotowanego przeglądu materiałów źródłowych, trening monitorowany					
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi Wymagania formalne: Psychologia ogólna Wymagania wstępne: Podstawowa wiedza na temat zdrowia psychicznego, Biologiczne podstawy funkcjonowania człowieka					
Cele przedmiotu Przedstawienie zagadnień teoretycznych stresu, Zapoznanie się z metodami radzenia sobie ze stresem					
Treści programowe: Zajęcia wprowadzające, Zagadnienia teoretyczne stresu, Ja a stres, Wykorzystywanie swoich mocnych stron w radzeniu sobie ze stresem, Metody relaksacyjne, Zajęcia podsumowujące - zaliczenie					
Efekty uczenia się: Wiedza W_01 ma elementarną wiedzę na temat projektowania ścieżki własnego rozwoju Umiejętności U_01 potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych; analizuje ich powiązania z różnymi obszarami działalności pedagogicznej U_02 potrafi pracować w zespole pełniąc różne role; umie przyjmować i wyznaczać zadania, ma elementarne umiejętności organizacyjne pozwalające na realizację celów związanych z projektowaniem i podejmowaniem działań profesjonalnych U_03 potrafi dokonać analizy własnych działań i wskazać ewentualne obszary wymagające modyfikacji w przyszłym działaniu Kompetencje społeczne			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia D.1. – CAU - zaliczenie z oceną B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów W_01, U_01, U_02, U_03, K_01- kolokwium zaliczeniowe =100% Szczegółowe zasady zaliczania przedmiotów/modułów określają §27 i §34 Regulaminu studiów Akademii Pomorskiej w Słupsku. Przyjmuje się, że oceny wyliczane na podstawie średniej ważonej ustala się wg zasady: 3,0 – 3,24 – dostateczny (3,0) 3,25 – 3,74 – dostateczny plus (3,5) 3,75 – 4,24 – dobry (4,0) 4,25 – 4,74 – dobry plus (4,5)		

K1 ma świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	4,75 – 5,0 – bardzo dobry (5,0)
Matryca efektów uczenia się dla zajęć	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W01
U_01	K1P_U01
U_02	K1P_U12
U_03	K1P_U13
K_01	K1P_K01
<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa: Roger, B., Jak radzić sobie ze stresem, PWN Rathus, S., Psychologia współczesna, GWP Zarządzanie stresem czyli jak budować wewnętrzną siłę, Gazeta Prawna Wheeler, C. M., 10 prostych sposobów radzenia sobie ze stresem, GWP</p> <p>B. Literatura uzupełniająca Clayton, M., Zarządzanie stresem czyli jak sobie radzić w trudnych sytuacjach, Edgard Hayes. S. C., Smith, S., <i>W pułapce myśli. Jak skutecznie sobie poradzić z depresją, stresem i lękiem</i>, GWP</p>	

3. Opis programu studiów

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć D.1.4 MEDIACJE I NEGOCJACJE		Forma zaliczenia Wykład - -Zo		Liczba punktów ECTS 4	
Kierunek studiów Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/ y	
Praktyczny	SPS	Nie	Tak	III	
Dyscypliny: Psychologia-50% Pedagogika-50%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Wykład	30	18	90	102	4
Przygotowanie do kolokwium			20	20	
Przygotowanie projektu			40	42	
Przygotowanie do treningu			30	40	
Razem:	30	18	90	102	4
Metody dydaktyczne Wykład: dyskusja, analiza materiałów źródłowych, ocena prezentacji multimedialnych, omawianie przygotowanego przeglądu materiałów źródłowych, trening monitorowany					
Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi Wymagania formalne: Podstawy turystyki i rekreacji, Regiony turystyczne polski i świata, Środowiskowe aspekty turystyki i rekreacji Wymagania wstępne: Ogólna wiedza z zakresu geografii fizycznej, biogeografii, geografii społeczno-kulturowej. Znajomość środowiska geograficznego i podstawowych procesów kształtujących przestrzeń turystyczną świata. Student zna procesy endogeniczne i egzogeniczne kształtujące powierzchnię Ziemi, posiada umiejętność korzystania z mapy i przetwarzania informacji źródłowych, znajomość mapy fizycznej świata.					
Cele przedmiotu zdobycie elementarnej wiedzy dotyczącej procesów komunikowania społecznego w obszarze mediacji i negocjacji, zdobycie elementarnej wiedzy o metodyce, technikach, typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w mediacji i negocjacji, zdobycie umiejętności oceniania przydatności typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji w mediacji i negocjacji, przygotowanie do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania mediacyjne i negocjacyjne					
Treści programowe: Pojęcie mediacji, Przepisy prawa dotyczące postępowania mediacyjnego w Polsce, Cechy dobrego mediatora, Rodzaje mediacji, Standardy mediacji (X podstawowych standardów mediacji), Zasady mediacji, Etapy mediacji, Techniki mediacji: techniki podstawowe, techniki komunikacyjne, techniki typu: kartka - ołówek oraz ramowanie problemu/ramowanie celu, Reguły postępowania mediacyjnego, . Przetgotowanie się do negocjacji /formalne i merytoryczne/Techniki negocjacji, Etyka w zawodzie mediatora i negocjatora, Procesy i podprocesy negocjacji i mediacji, Przyczyny oporu w negocjacjach i mediacjach i sposoby jego przełamywania, Elementy coachingu w mediacjach i negocjacjach, Monitorowany trening mediacji i negocjacji					
Efekty uczenia się: Wiedza W_01 zna terminologię używaną w zakresie mediacji i negocjacji W_02 określa rolę wiedzy ogólno-psychologiczno-pedagogicznej działalności mediacyjnej i negocjacyjnych; dostrzega zasady i normy etyczne. Umiejętności U_01 operuje wiedzą z dziedziny mediacji w celu			Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne A. Sposób zaliczenia D.1. – W - zaliczenie z oceną B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów Wykład - K1_W01 K1_W16- wykorzystanie krytycznej analizy literatury w prowadzeniu debaty-20% K1_W01- Kolokwium końcowe-50%		

<p>analizowania i interpretowania problemów mediacyjnych a także motywów i wzorów ludzkich zachowań.</p> <p>Kompetencje społeczne K1 dąży do adekwatnej samooceny własnych kompetencji i doskonalą swoje umiejętności w dziedzinie mediacji i negocjacji</p>	<p><u>K1_U08- praktyka mediacji i negocjacji w warunkach laboratoryjnych (trening monitorowany)-20%</u> <u>K1_K05-10%</u></p> <p>Ocena za umiejętność oceny przydatności typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi sferami działalności mediacyjnej i negocjacyjnej</p> <p>Ocena za przygotowanie do aktywnego uczestnictwa w grupach, organizacjach i instytucjach realizujących działania mediacyjne i negocjacyjne</p> <p>Ocena za wiedzę o metodyce wykonywania typowych zadań, normach, procedurach stosowanych w obszarze mediacji i negocjacji</p> <p>Ocena końcowa= ocena z debaty (20%)+ ocena z projektu grupowego (10%)+ ocena z kolokwium końcowego (50%) + ocena z monitorowanego treningu (20%)</p> <p>Ocena końcowa= 01(20pkt.)+02(50 pkt.)+03 (20 pkt.) +04(10pkt.)=100pkt. uzyskuje się liczbę punktów, za które przyznaje się ocenę wg podanych kryteriów - punkty/ocena. 55-64 pkt. ocena dostateczny:3.0 65-74 pkt. ocena dostateczny plus: 3.5 75-84 pkt. ocena dobry:4.0 85-94 pkt. ocena dobry plus:4.5 95-100 pkt. ocena bardzo dobry:5.0 sposób zaliczenia przedmiotu: Ocena końcowa= (ocena z wykładu x 2 + ocena z ćwiczeń x 2) : 4</p>
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>	
<p>Numer (symbol) efektu uczenia się</p>	<p>Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku</p>
<p>W_1</p>	<p>K1P_W01, K1P_W15</p>
<p>U_1</p>	<p>K1P_U08</p>
<p>K_1</p>	<p>K1P_K05</p>
<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura podstawowa: E. Gmurzyńska, R. Morek (red.), <i>Mediacje. Teoria i praktyka</i>, Warszawa 2014 R. Fisher, W. Ury, <i>Dochodząc do TAK. Negocjowanie bez poddawania się</i>, Warszawa 1991 Ch. W. Moore, <i>Mediacje. Praktyczne strategie rozwiązywania problemów</i>. Warszawa: Wyd. Wolters Kluwer 2016. M. Tabernacka, <i>Negocjacje i mediacje w sferze publicznej</i>, Warszawa: Wyd. Wolters Kluwer 2009 A. Rękas (red.), <i>Mediacja i sądownictwo polubowne. Informator o alternatywnych sposobach rozwiązywania sporów</i>. Warszawa 2011</p> <p>B. Literatura uzupełniająca Larsson, <i>Porozumienie bez przemocy w mediacjach. Jak być trzecią stroną w konflikcie</i>, Warszawa 2009, J. Waszkiewicz, <i>Jak Polak z Polakiem? Szkice o kulturze negocjowania</i>, Wrocław 1997</p>	

3.1. Opis zajęć

Nazwa zajęć lektorat języka obcego		Forma zaliczenia Ćwiczenia audytoryjne- E		Liczba punktów ECTS 12	
Kierunek studiów: TURYSTYKA I REKREACJA					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	tak	j. angielski, j. niemiecki, j. rosyjski	I-IV	
Dyscyplina Językoznawstwo-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów w ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
Ćwiczenia audytoryjne	120	72	180	228	12
Przygotowanie do zajęć			80	128	
Przygotowanie do kolokwium i egzaminu			30	30	
Przygotowanie prezentacji multimedialnej/projektu/wystąpienia ustnego			25	25	
Czytanie i praca z literaturą specjalistyczną			45	45	
Razem	120	72	180	228	12
Metody dydaktyczne <ul style="list-style-type: none"> • zajęcia z udziałem nauczycieli: ćwiczenia komunikacyjne, translacyjne, konwersacja, metoda projektu, praca w laboratorium komputerowym i inne. • samodzielna praca studenta: wykonywanie ćwiczeń językowych zleconych przez wykładowcę, translacja, przygotowanie prezentacji multimedialnej lub projektu lub wystąpienia ustnego, percepcja treści zajęć, sporządzanie notatek, przygotowanie do zajęć, kolokwium, zaliczeń i egzaminu; czytanie i praca z literaturą specjalistyczną. 					
Wymagania wstępne <ul style="list-style-type: none"> • wiedza i umiejętności językowe z zakresu szkoły średniej (zalecany poziom B1 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego) • Uwagi dodatkowe: Zaleca się studentom, którzy nie spełniają kryterium początkowego (biegłość językowa na poziomie średnio zaawansowanym niższym) uzupełnienie kompetencji językowych na dodatkowych (równoległych do zajęć lektoratu języka obcego) komercyjnych kursach językowych dla studentów, organizowanych przez Studium PNJO lub przez inne podmioty, celem uzyskania końcowej biegłości językowej na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. 					
Cele zajęć <p>W zakresie wiedzy:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Student kończący przedmiot lektorat języka obcego powinien znać podstawową terminologię w języku obcym umożliwiającą komunikację w środowisku zawodowym. <p>W zakresie umiejętności:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Student kończący lektorat języka obcego powinien znać język obcy w stopniu umożliwiającym samodzielne analizowanie tekstów specjalistycznych oraz posługiwać się językiem obcym zgodnie z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. <p>W zakresie kompetencji społecznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Student powinien posiadać świadomość konieczności ustawicznego samokształcenia w języku obcym. 					

Treści programowe

- praca z materiałami dydaktycznymi do nauki języka obcego wskazanymi przez wykładowcę;
- analiza obcojęzycznych tekstów specjalistycznych z zakresu turystyki wskazanych przez wykładowcę;
- praca z materiałem audiowizualnym w języku obcym;
- przyswajanie słownictwa specjalistycznego z zakresu turystyki;
- tworzenie tematycznych projektów językowych wykorzystujących inwencję i kreatywność studentów (np. prezentacje multimedialne);
- wyszukiwanie w zasobach internetowych materiałów obcojęzycznych związanych z tematem pracy licencjackiej
- tworzenie angielsko/niemiecko/rosyjsko-polskiego słownika pojęć specjalistycznych
- udział w projekcji filmu obcojęzycznego
- korzystanie z materiałów interaktywnych, w tym portali specjalistycznych (praca w laboratorium komputerowym)

Efekty uczenia się:

Wiedza:

W_01 zna terminologię w języku obcym umożliwiającą komunikację w środowisku zawodowym.

Umiejętności:

U_01 ma umiejętności językowe zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Kompetencje społeczne:

K_01 ma świadomość konieczności samokształcenia w języku obcym.

Sposób zaliczenia oraz formy i podstawowe kryteria oceny/wymagania egzaminacyjne

A. Sposób zaliczenia:

zaliczenie z oceną po każdym semestrze nauki, egzamin (forma pisemna) po IV semestrze nauki

warunki i kryteria zaliczenia:

warunkiem zaliczenia zajęć jest:

- pozytywne zaliczenie kolokwium pisemnych i ustnych oraz prezentacji weryfikujących osiągnięte efekty kształcenia,
- obecność na ćwiczeniach,
- pozytywne zaliczenie egzaminu
- student wykazuje dostateczny (3,0) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje od 51% do 60% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- student wykazuje plus dostateczny (3,5) stopień wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 61% do 70% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- student wykazuje dobry stopień (4,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 71% do 80% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- student wykazuje plus dobry stopień (4,5) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 81% do 90% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.
- student wykazuje bardzo dobry stopień (5,0) wiedzy/umiejętności, gdy na egzaminie lub na sprawdzianach (pracach kontrolnych) uzyskuje powyżej 91% do 100% sumy punktów oceniających stopień wymaganej wiedzy/umiejętności.

B. Sposoby weryfikacji i oceny efektów

Symbol	sposób weryfikacji	odniesienie do efektów	waga oceny w %
W_01	Kolokwium pisemne	K1P_W08	25%
U_01	Kolokwium pisemne i ustne lub prezentacja lub projekt	K1P_U14	50%
K_01	Kolokwium pisemne lub ustne	K1P_K08	25%

Ocena semestralna jest średnią ważoną wyliczaną w oparciu o składniki podane w tabeli nr 1.

$OKS1 = (K1 - x 0,25) + (K2 - x 0,25) + (K3 - x 0,25) + (P1 \times 0,25)$

$OKS2 = (K4 - x 0,25) + (K5 - x 0,25) + (K6 - x 0,25) + (P2 \times 0,25)$

$$\text{OKS3} = (\text{K7} \cdot 0,25) + (\text{K8} \cdot 0,25) + (\text{K9} \cdot 0,25) + (\text{P3} \cdot 0,25)$$

$$\text{OKS4} = (\text{K10} \cdot 0,25) + (\text{K11} \cdot 0,25) + (\text{K12} \cdot 0,25) + (\text{P4} \cdot 0,25)$$

Tabela nr 1

Skala ocen dla Ćwiczeń	Efekt kształcenia	Kod	Ocena semestralna
I semestr			OKS1
Kolokwium pisemne	W_01	K1	25%
Kolokwium pisemne	U_01	K2	25%
Prezentacja / projekt / kol. ustne	U_01	P1	25%
Kolokwium pisemne lub ustne	K_01	K3	25%
II semestr			
Kolokwium pisemne	W_01	K4	25%
Kolokwium pisemne	U_01	K5	25%
Prezentacja / projekt / kol. ustne	U_01	P2	25%
Kolokwium pisemne lub ustne	K_01	K6	25%
III semestr			
Kolokwium pisemne	W_01	K7	25%
Kolokwium pisemne	U_01	K8	25%
Prezentacja / projekt / kol. Ustne	U_01	P3	25%
Kolokwium pisemne lub ustne	K_01	K9	25%
IV semestr			
Kolokwium pisemne	W_01	K10	25%
Kolokwium pisemne	U_01	K11	25%
Prezentacja / projekt / kol. ustne	U_01	P4	25%
Kolokwium pisemne lub ustne	K_01	K12	25%

K- kolokwium pisemne

P - prezentacja / projekt / kolokwium ustne

<p>Wymagania egzaminacyjne po 4 semestrze: oceniane efekty kształcenia: W_01, U_01</p> <p>Zasady przeliczania ocen: 3,0 – 3,24 – dst 3,25 – 3,74 – dst+ 3,75 – 4,24 – db 4,25 – 4,74 – db+ 4,75 – 5,00 – bdb</p>	
<p>Matryca efektów uczenia się dla zajęć</p>	
Numer (symbol) efektu uczenia się	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku
W_01	K1P_W08
U_01	K1P_U14
K_01	K1P_K08
<p>Wykaz literatury</p> <p>A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Materiały dydaktyczne do nauki języka obcego wskazane przez wykładowcę. • Podręcznik do nauki gramatyki języka obcego wskazane przez wykładowcę. • Interaktywne materiały dydaktyczne wybrane przez wykładowcę. <p>B. Literatura uzupełniająca</p> <ul style="list-style-type: none"> • Materiały dodatkowe wybrane przez wykładowcę. • Słowniki angielsko/niemiecko/rosyjsko-polskie i polsko-angielsko/niemiecko/rosyjskie. • Słowniki tematyczne. • Słowniki interaktywne. 	

Nazwa zajęć D.3. Wychowanie fizyczne		Forma zaliczenia CR - zaliczenie		Liczba punktów ECTS 0	
Kierunek studiów: Turystyka i rekreacja					
profil studiów	poziom studiów	zajęcia obowiązkowe dla kierunku	zajęcia do wyboru	semestr/y	
praktyczny	SPS	tak	nie	I-II	
Studium Wychowania Fizycznego i Sportu					
Dyscyplina: Nauki o kulturze fizycznej-100%					
Formy zajęć	Liczba godzin				Liczba punktów ECTS
	N (nauczyciel)		S (student)		
	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	studia stacjonarne	studia niestacjonarne	
	60	-	0	-	0
Spotkanie organizacyjne – w tym omówienie zasad BHP	2				
Zajęcia praktyczne	58				
Łącznie:	60				
Metody dydaktyczne słowna (informacja, dyskusja), ogładowa (pokaz sposobu wykonania techniki), zajęć praktycznych, realizacji ćwiczeń fizycznych: ciągła, przerywana.					
Wymagania wstępne • brak przeciwwskazań zdrowotnych do aktywnego uczestnictwa w programowych zajęciach wychowania fizycznego W przypadku studenta z ograniczeniami zdrowotnymi : 1. W sytuacji, gdy uczelnia zapewnia zajęcia WF studentom z ograniczeniami zdrowotnymi (w tym z orzeczeniem o niepełnosprawności), student realizuje przedmiot WF w tych grupach. Wykładowca odpowiedzialny za realizację WF na danym kierunku zobowiązany jest do poinformowania na piśmie kierownika SWFiS, którzy studenci z jego grupy będą realizować WF w grupie dla studentów z ograniczeniami zdrowotnymi. 2. W wyjątkowych, uzasadnionych sytuacjach wykładowca może ustalić inny sposób realizacji zajęć np. a. zaliczenie w formie pisemnej zagadnień teoretycznych wymaganych przez wykładowcę (w tym też wykonanie prac pisemnych związanych z kulturą fizyczną). b. zaliczenie w formie prowadzącego rozgrzewkę, dopingowanie walczących (podpowiadanie rozwiązań taktyczno-technicznych). W przypadku choroby (kontuzji) studenta, ma on obowiązek przedłożenia prowadzącemu zajęcia zwolnienia lekarskiego w terminie 14 dni od daty wystawienia zwolnienia.					
Cele zajęć w zakresie wiedzy: • dostrzegać zależności pomiędzy aktywnością ruchową a poziomem zdrowia (wpływ AF na: poszczególne układy organizmu ludzkiego), • znać podstawowe przepisy i elementy techniczno-taktyczne poszczególnych dyscyplin sportowych realizowanych w ramach programu nauczania oraz zagadnienia z zakresu kultury fizycznej (sprawność fizyczna - zna testy i sprawdziany) zasygnalizowane w trakcie zajęć. w zakresie umiejętności: • posługiwać się wybranymi umiejętnościami: gimnastycznymi, lekkoatletycznymi, z zakresu zespołowych i indywidualnych gier sportowych w stopniu umożliwiającym poprawne ich zademonstrowanie. • umieć dokonać pomiaru stopnia rozwoju poszczególnych zdolności motorycznych, w szczególności wytrzymałościowych, z zastosowaniem prostych testów diagnostycznych. • umieć zorganizować zajęcia rekreacyjne lub sportowe i je przeprowadzić. w zakresie kompetencji społecznych: • dbałości o poziom sprawności fizycznej niezbędnej dla wykonywania czynności życia codziennego i					

dotąd zadań właściwych dla działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, zwłaszcza z zakresu sprawności oddechowo-krażeniowej - test Coopera,

- uświadomienia potrzeby uczenia się przez całe życie (uczestnictwa w rywalizacji sportowej, stosowania zasady fair play),
- współdziałania i pracy w grupie, realizacji zadań w sposób zapewniający bezpieczeństwo własne i otoczenia, w tym przestrzegania zasad

Treści programowe

1. Nauczanie zasad higieny i bezpieczeństwa na zajęciach ruchowych - pomoc i asekuracja. **(2h)**
2. Nauczanie metod kształtowania zdolności motorycznych, w szczególności wytrzymałościowych (formuła treningu zdrowotnego). Kształtowanie zdolności motorycznych: zwłaszcza wytrzymałościowych. **(14h)**
3. Doskonalenie sprawności ogólnej i specjalnej w oparciu o: lekkoatletyczne formy ruchu, gry i zabawy ruchowe, formy gimnastyczne, gry zespołowe i indywidualne formy ruchu. (*Siłownia*: oddychanie podczas ćwiczeń, technika wykonywania ćwiczeń mięśni: klatki piersiowej, grzbietu, brzucha, barków, ramion i przedramion, nóg). **(14h)**
4. Nauczanie i doskonalenie umiejętności ruchowych z zakresu: *siatkówki, koszykówki, piłki nożnej, unihoc., badmintonu, tenisa stołowego, ew. nordic walking.*
Piłka siatkowa: postawa siatkarzka, odbicia sposobem górnym i dolnym, zagrywka tenisowa, przyjęcie piłki sposobem górnym i dolnym,
Koszykówka: poruszanie się po boisku, podania i chwyt, kozłowanie prawą i lewą ręką, rzut do kosza z biegu z prawej i lewej strony, rzut do kosza z miejsca,
Piłka nożna i futsal: sposoby poruszania się po boisku, podania i przyjęcia piłki w miejscu i w ruchu, strzał na bramkę z miejsca i w ruchu, zwody ciałem, drybling
Unihokej: poruszanie się po boisku, podanie forhandem i backhandem, przyjęcie podania, strzał na bramkę z miejsca i w ruchu, drybling,
Badminton: poruszanie się po boisku, sposoby trzymania rakiетки, uderzenia obronne i atakujące, gra szkolna i właściwa.
Tenis stołowy: postawa przy stole i sposoby poruszania się podczas gry, różne sposoby trzymania rakiетки, forhand, backhand, serwis, uderzenia atakujące, uderzenia obronne. **(20h)**
5. Nauczanie zasad organizacji imprez sportowych (rekreacyjnych) oraz wybranych przepisów sportowych **(4h)**
6. Zajęcia podsumowujące: sprawdziany zaliczeniowe. **(6h)**

Sposób zaliczenia

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest:

- ✓ Wszystkie nieobecności nieusprawiedliwione muszą być odrobione. Sposób oraz formę odrobienia nieobecności ustala wykładowca.
- ✓ W przypadku nieobecności usprawiedliwionych – zajęcia należy odrobić zgodnie z wymaganiami wykładowcy w celu zrealizowania programu zajęć. W tym drugim przypadku ilość odrobionych zajęć ustala wykładowca. Sposób oraz formę odrobienia nieobecności ustala wykładowca.
- ✓ Zaliczenie elementów ocenianych przez wykładowcę:
 - sprawdziany techniczne,
 - test Coopera (2100m – K, 2400 – M),
 - aktywny udział w zajęciach.

Kryteria uzyskania zaliczenia:

zal. – zadowalająca wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne, z możliwymi błędami - wykazuje znajomość treści kształcenia na poziomie min. 60%;

– akceptuje i przyjmuje opinie innych osób.

brak zal. – niezadowalająca wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne - wykazuje znajomość treści kształcenia poniżej 60%.

– nie potrafi ustosunkować się do uwag krytycznych, nie przyjmuje i nie akceptuje opinii innych osób

Kontakt:

studiumwf@apsl.edu.pl